

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:

ஸ்ரீமத் வரவரமுநீந்தர க்ரந்தமாஸையில் தத்வத்ரய வ்யாக்க்க்யாநம்—அவதாரிகை

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபகத்யாதிசுணர்ணவம
யதீந்த்ரப்ரவணம வநதே ரமயஜாமாதரம முநிம.

*அநாதிமாயயா ஸுப்த: என்கிறபடியே அநாத்யசித்ஸமபநத நிபந்தன
மான அஜஞாநாந்தகாரத்தாலே அபிபூதராய், ஆத்ம ஸ்வரூபம் ப்ரகருதே: பரமாய்,
ஜஞாநாநந்தமயமாய், பகவதநந்யார்ஹ சேஷமாயிருக்குமபடியை அறியப் பெறுதே,
தேவோஹம, மநுஷ்யோஹம் என்று ஜடமான தேஹத்திலே அஹமபுத்தியைப்
பண்ணியும், தேஹாதிரிகதாத்மஜஞானம் பிறந்ததாகில *ஈசவரோஹமஹம் போகி*
என்று ஸ்வதந்த்ரபுத்தியைப்பண்ணியும், சேஷத்வ ஜஞாநமுண்டாய்தததாகில்
அப்ராப்த விஷயங்களிலே அத்தை விரியோகித்தும், இப்படி *யோந்யதா ஸந்த
மாத்மாநம் அந்யதா ப்ரதிபத்யதே, கிம் தேந ந கருதம் பாபம் சோரேணாத்மாப
ஹாரிணா* என்கிறபடியே ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில அந்யதா ப்ரதிபத்தி ரூபமாய், அகில
பாப மூலமான ஆத்மாபஹாரத்தைப் பண்ணி, அலபாஸ்திரதவாதிதோஷதுஷ்ட
மான சப்தாதி போகைகததபரராய்; *விசித்ரா தேஹஸமபத்திரீசவராய நிவேதிதும்,
பூர்வமேவ கருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸதபாதாதிஸமபுதா* என்கிறபடியே கரணகளேபர
விதூரமாய், போகமோக்ஷசூந்யமாய், அசிதவிசேஷிதமாயக கிடக்கிறதசையிலே
பரமதயாநுவான ஸர்வேசவரன, ஸ்வசரணகமல ஸமாசரயனோபகரணமாகக
கொடுத்த சரீரத்தைக கொண்டு தத்ஸமாச்ரயணத்தைப் பண்ணி யுஜ்ஜீவிககலா
பிருகக, அத்தைச் செய்யாதே *அந்நாந நீ தநதவாககையின வழியுமுலவேன்*
என்கிறபடியே, அதின் வழியே போய், ஆறு நீஞ்சக கொடுத்த தெப்பத்தைக
கொண்டு அககரையேறலாயிருகக நீர்வாககாலே யொழுக்க கடலிலே புகுவாரைப்
போலே, ஸமஸார நிஸ்தரணத்துக குடலானவற்றையும் ஸமஸரணத்துககுடலாககி,
அநாத்யவித்யா ஸஞ்சித அநந்த புணய பாபரூப கர்மாநுகுணமாக *மாறி மாறிப்
பல பிறப்பும் பிறந்து, பிறந்த ஜநமந்தோறும் தூரந்ததாபத்ரய தவாநல தஹ்ய

மாநராய் இப்படி அநாதிகாலம் போரா நிறகச செய்தேயும், அதீதநாகதமறியாமை யாலே, அதிலே ஒரு கலேசமின்றிககே கர்ப்ப ஜநம பால்ய யௌவந வார்த்தக மரண நரக ரூபாவஸ்தா ஸப்தகத்தை ப்ராபிதது, துக்கபரமபரைகளை யறுபவித்து, இப்படி அநந்த கலேசபாஜநமான ஸமஸார ஸாகரத்திலே அழுந்திக கிடந்தலேகிற சேதநருடைய அநர்த்த விசேஷத்தை யறுஸநதித்து, இவர்களுடைய உஜ்ஜீவநத துககு கருஷிபண்ணிககொண்டு போருகிற ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்தான ஸர்வேசவரன. *ஏவம ஸமஸருதி சகரஸ்த்தே பராமயமானே ஸவகர்மபி: , ஜீவே துக்காகுலே விஷ்ணோ: க்ருபா காபயுபஜாயகே* எனகிறபடியே. தன்னுடைய திருவுள்ளத்திற் பிறநத அபாரகாருண்யத்தாலே, *ஜாயமாநம ஹி புருஷம யம பசயேந் மதுஸூதந: ஸாத்விகஸ ஸ து விஜ்ஞேயஸ ஸ வை மோக்ஷார்த்தசிந்தக:* எனகிறபடியே, ஜாயமாநகாலத்திற் பண்ணின விசேஷ கடாக்ஷத்தாலே, நிரஸத ரஜஸ்தமஸகனாய், ப்ரவருத்த ஸத்வகுணகனாய் முமுகூவான சேதநனுக்கு தத்வஜ்ஞாநம பிறந் தாலலது மோக்ஷஸித்தியிலலாமையாலே, தத்வஜ்ஞாநம ஸமபாதயமாமளவில, அது *சாஸத்ர ஜந்யமாதல, உபதேசகமயமாதலாக வேண்டுகையாலும்; சாஸத்ர ஜநயமாமளவில *சாஸத்ரஜ்ஞாநம பஹுகலேசம* எனகிறபடியே, பஹுகலேச ஸாத்யமாகையாலே துஸஸாதமாகையாலும், வருந்தி ஸாதிககப் பார்த்ததாலும் *அநநதபாரம பஹுவேதிதவயம அஃபசச காலோ பஹவசச விகநா:* எனகிற படியே. சேதநர் மந்தமதிகளுமாய, மந்தாயுஸஸுககளுமாய், அதுக்கு மேலே விகநங்களும அநநதவகளாயிருககையாலே எல்லாககு மொகக ஸித்திககை யரிதா கையாலும்; இனிததான சாஸத்ராபயாஸததுக்கு அநதிகாரிகளான ஸதரீ சூதராதி களுக்கு முமுகூதவ முண்டானாலும் நிஷப்ரயோஜநமாமபடி யிருககையாலும்; உபதேசகமயமாமளவில, உகத தோஷமொன்று மிலலாமையாலும்; இநத விசேஷத்தைத் திருவுள்ளமபற்றி, ஸகல சாஸத்ர நிபுணராய ஸகல சேதநோஜ ஜீவநகாமராய, பரம காருணிகரான பிள்ளை லோகாசார்யர், சருதி ஸம்ருதிதிஹாஸ புராணாதிகளிலே துரவகாஹமாமபடி பரககச் சொலலப்படுகிற சித்தசிதீச்வர தத்வவ களினுடைய ஸவரூப ஸவபாவ விசேஷங்களை, அகில சேதநர்க்கும் ஸுகரஹமாகவும ஸுவயகதமாகவும இப்ப்ரபநதமுகேந வருளிச செயகிறார்.

நடுவிலதிருவிதிப் பிள்ளைபட்டர், ஆச்சான்பிள்ளை முதலான பூர்வாசார்யர் களுடைய ப்ரபநத கிர்மாணத்துககும் கருத்திதுவிதே நிரஹவகாரராய், பரஸமருத்தி ப்ரியராய், ககயாந்லாபாதி கிரபேக்ஷராயிருககிறவிவர்கள பலரும் ப்ரபநதயிட வேண்டுவானென? ஒருவரிட்ட ப்ரபநதத்தை மற்றுமுள்ளவர்கள் பரிபாலநமபண்ண வமையாதோ? எனனில்; ஆழவார்கள் பலரும் ஏககண்ட்ராயருளிச் செயகையாலே அர்த்தததுக்கு ஆப்ததை ஸித்திததாப்போலே, ஆசார்யர்கள் பலரும் ஏககண்டமாக அருளிசசெய்த அர்த்தமென்று மந்தமதிகளும் விச்வஸிககைககாக. இன்னமும் ஓரொன்றில அவிசதமான அர்த்த விசேஷவகள ஓரொன்றிலே விசதமாயிருககும்; அதுககடி ஸூகதிவிசேஷவகளும், ஸவகோசவிஸதரங்களும. இது ஏககர்த்தருகவ களான ப்ரபநத விசேஷவகளுக்குமொககும்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ,

பிள்ளை லோகாசார்யா அருளிச்செய்த ததவத்ரயத்தில் சி த் ப் ர க ர ண ம்

1. முழுக்ஷுவான சேதநனுக்கு மோக்ஷமுண்டாம் போது தத்வத்ரய ஜஞாந முண்டாக வேணும்.

—மணவாளமாமுனிகளின் வியாக்கியானம்—

முழுக்ஷுவான சேதநனுக்கு மோக்ஷமுண்டாம் போது தத்வத்ரய ஜஞாந முண்டாகவேணும் முழுக்ஷுவாகிருன மோகதும் இச்சையுடையவன். ஸமஸார விமோசனத்தில் இச்சையுடையவனென்றபடி. முழுக்ஷுவான என்கையாலே, ஸமஸாரநிவருத்தியில் இச்சை ஒருவனுக்குண்டாகையிலுள்ள அருமை தோற்றுகிறது. இந்த இச்சை பிறவாமைபிறே அநாதிகாலம் ஸமஸரித்தது. உஜ்ஜீவியிஷுவான ஸர்வேசவரனும் இந்த இச்சை பிறகருமளவுபிறே பார்த்திருக்கிறது ஸமஸாரத்தைப் பூண்டகடிக கொள்ள இச்சிக்கக் கடவ ஆத்மாவுக்கு தந்நிவருத்தியில் இச்சை பிறக்கை தூர்ஸபயிறே. இப்போது இவா 'சேதநன்' என்றதும் ஸாபிப்ராயம். அதாவது-சைதந்ய ப்ரயோஜநமுண்டாகத் தொடங்குகிறது இப்போதென்கை. அநாதிகாலம் வயர்த்தமே போய்தததித்தனையிறே சைதந்யம்; அதாவது-உஜ்ஜீவ நத்துக்கு உறுப்பாகாமை. இனித்தான ஸமஸார நிவருத்தியை இச்சிக்கிறது *நிரஸதாதிசய ஆஹஸாத ஸுக பாவைக லக்ஷணையான பகவத் ப்ராப்திகு உறுப் பாகவிறே. *தாமரையாள கேளவ நொருவனையே நோக்குமதிறே யுணர்வாவது. ஆத்மப்ராப்திகு உறுப்பாக ஸமஸார நிவருத்தியை இச்சித்தாலும் விபரீதஜஞாந கார்யமாயித்தனை. ஆகையால், பகவத்பராப்திகு விரோதியான ஸமஸாரத்தி னுடைய விமோசனத்தில் இச்சையுடையவனான அதிகாரிக்கு, அப்படியிருந்துள்ள மோக்ஷமாகிற புருஷார்த்தம் ஸித்திகுமபோது ததவத்ரயஜஞாந முண்டாக வேணுமென்கை.

தத்வ ஜஞாநோத்தபத்திகு முன்னே முழுக்ஷ ஜகிககக் கூடுமோ வென்னில;
பரீக்ஷய லோகாந *ஜாயமாநம்* இத்தாதிசருதி ஸமருதிகளிற சொல்லுகிற ப்ரகரி யையாலே கூடும். 'உண்டாக வேணும்' என்று அவசயாபேக்ஷிதத்வம் தோற்ற அருளிச்செய்கையாலே, *தத்வஜஞாநாந்மோக்ஷஸாபம்* என்கிற நியமம் தோற்று கிறது. 'தத்வ ஜஞாநாந் மோக்ஷம்' என்கிற இது ஸகல ஸநதாந்த ஸாதாரணயிறே. மோக்ஷத்திலும் தத்வத்திலுமிறே விபரதிபத்தியுள்ளது. ஆனால், 'ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷம்' என்கிற நியமம் கொள்ளுமபோது, *பசுர் மநுஷ்ய: பக்ஷீ வாயே ச வைஷ்ணவ ஸம்ச்ரயா:, தேவைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி ததவிஷ்டே: பரமம பதம்* *யம் யம் ஸப்ருசதி பாணிப்யாம் யம் யம் பச்யதி சக்ஷுஷா, ஸதாவராண்யபி முசமந்தே கிம் புநர் பாக்தவா ஜநா:* என்று ஜ்ஞாந யோகயதையிலாத தீர்யக ஸ்தாவரங்களுக்கும் வைஷ்ணவ ஸமபநதததாலே மோக்ஷ ஸித்தியைச் சொல்லுகிற வசனங்களுக்கு வையர்த்தம் வாராதோ வென்னில, வாராது. அவற்றுக்கு முழுக்ஷுத்வம் தானும் இல்லையிறே. இங்கு, முழுக்ஷுவான சேதநனுக்கிறே மோக்ஷ ஸித்திகு தத்வ ஜஞாந முண்டாக வேணுமென்கிறது. அங்குத் தானும் முழுக்ஷுத்வமும் தத்வ ஜஞாநமும் இரண்டும் இவற்றின் பககலினறிககேயிருக்கச் செய்தேயும், இவை

யிரண்டாலும் பூர்ணனாயிருப்பானொரு வைஷ்ணவனுடைய அபிமானமேயிதே கார்ய கரமாகச் சொல்லுகிறது. ஆகையாலே அபிமானியானவனுடைய ஜஞான விசேஷத்தைக் கடைக்கித்தே, அபிமானாதர்ப்பூதமான விவற்றுகமும் ஈசவரன கார்யம செய்கையாலே. தத்வ ஜஞானந மோக்ஷமென்கிறவிது அவவிடத்திலும் ஸதவாரகமாக ஸித்திகமும். ததவ ஜஞானமென்னாதே 'ததவ தரய ஜஞானமென்கையாலே ததவங்களை அதிகமாகவும் நயூநமாகவும் கொள்ளுகிற பாஹ்ய குதருஷ்டி மதங்கள் அர்த்தாத் ப்ரதிக்கித்தங்கள்.

இவர் தாம் தத்வ த்ரயமென்று நிர்ணயிக்கைக்கு ப்ரமாணமென? என்னில்; நிர்தோஷ ப்ரமாணமான வேதாந்தம். *போகதா போகயம் ப்ரேரிதாரம் ச மதவா* என்று போகதரு சப்தததாலும், போகய சப்தததாலும், ப்ரேரிதரு சப்தததாலும் சித்திதீசவர தத்வங்கள் மூன்றையுமிதே சொல்லுகிறது. ஆகையாலே, வேதாந்த ப்ரதிபாதயம் ததவதரயமுமே யென்று நிச்சயித்து, 'மோக்ஷமுண்டாம்போது ததவ தரய ஜஞானமுண்டாகவேணும்' என்கிறார்.

ஆனால், " *தமேவம் விதவாநமருத இஹ பவதி! நாநய பந்ததா அயநாய விதயதே* என்று வேதாந்தங்கள் பகவத் ததவ ஜஞானமொன்றுமே மோக்ஷ ஸாதநமெனனா நிற்க, தத்வாநதர பரிஜஞானத்தையும் இவா மோக்ஷஸாதநமாக அருளிச செய்வானென்? எனனில், பகவத் தத்வத்தை அறியுமபோது ஸகல சேதநாசேதந விலக்ஷணமாகவும், இவற்றுகுக காரணமாகவும், வயாபகமாகவும், தாரகமாகவும், நியாமகமாகவும், சேஷியாகவும் அறிய வேண்டுகையாலும், ததவாந் தரங்களை யறியாதபோது இப்படி அறிய விரகில்லாமையாலும் 'ததவ தரய ஜஞான முண்டாக வேணும்' எனனக குறையிலலை. *போகதா போகயம் ப்ரேரிதாரம் ச மதவா* *ப்ருதகாதமாநம் ப்ரேரிதாரம் ச மதவா ஜுஷ்டஸ் ததஸ தேநாமருதத்வ மேதி* என்கிற ச்ருதிகமும் ஹ்ருதயம் இதுவிதே. இவ்வன்னருகில், 'தமேவம் விதவாந' இத்யாதி ச்ருதியோடு இதற்கு விரோதம் வரும். ஆகையால், இந்த ச்ருதிசசாயையாலே இவருமருளிசசெயதாராகையாலே வேதாந்த விரோத பரஸங்கமேயிலலை. .. (1)

2. தத்வத்ரயந்தான் ஏதெனனும் ஆகாவகையிலே அருளிச செய்கிறார்; (தத்வத்ரயமாவது—சித்தம அசித்தம ஈசவரனும்) என்று.

2. தத்வ த்ரயமாவது—சித்தம அசித்தம ஈசவரனும்.

சித்தாவது சைதநயாதாரமான வஸ்து. அசித்தாவது-சைதநய அநாதாரமான வஸ்து. ஈசவரனாகிருன-யோக வைசேஷிகாதி தநதரத்திலுள்ளார் சொல்லுகிற கண்களிலே ஒரு புருஷ விசேஷமனறிககே, வேதாந்திகள் சொல்லுகிற சித்தசிந்நியந்தா. *க்ஷரம் ப்ரதாநமமருதாக்ஷரம் ஹர: க்ஷராதமாநாவீசதே தேவ ஏக: * *பரதாந க்ஷேத்ரஜஞ பதிர் குணேச: * எனனக கடவதிதே. (2)

3. உத்தேசகரமத்திலே, தத்வத்ரயத்தினுடையவும் ஸவரூபஸவபாவ விசேஷங்களை உபபாதிப்பதாகத் திருவுள்ளம் பற்றி, பரதமம் சித்-தத்வத்தை உபபாதிக்க உபகரமிகிறார்; (சித்தென்கிறது ஆத்மாவை) என்று,

3. சித்தென்கிறது—ஆத்மாவை.

நடுவில் திருவிதிப் பிள்ளை பட்டரும், ஆசனான பிள்ளையும முதலான ஆசார் யர்கள் தத்வத்ரயமருளிச்செய்கிறவார்களே, அசிதுபகரமமாக அருளிச் செய்தார் கள். இவர் சிதுபகரமமாக அருளிச்செய்தார். இதுக்குக் கருத்து-அசித் தத்வம ஹேயதயா ஜஞாதவயமாகையாலும், ஈசவரன உபாதேயதயா ஜ்ஞாதவ்யனாகையாலும், இப்படி இரண்டு தத்வத்தையும் அறிகைக்கு அதிகாரியான சேதநனுடைய ஸ்வரூபந் தனனை முதலிலே அறிந்து கொள்ள வேணும்மேயென்று. அவர்கள் தானப்படியருளிச்செய்வானென்? எனனில; ஆத்மாவின்னுடைய ப்ரகருதே: பரத் வஜ்ஞாநம் ப்ரகருதியை அறியாதபோது கூடாமையாலே, முந்துற ப்ரகருதித் தத்வத்தையறிந்து, அநந்தரம் தத்வயதிரிகதனாய் ததநதர்வர்ததியான ஆத்மாவை அறிந்து, அநந்தரம் ஆத்மாவைக்கு அந்தர்யாமியாய் சரீரத்துக்கு ஆத்மாவைப் போலே உபயத்துக்கும் அபிமானியாயிருக்கிற பரமாத்மாவின்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அறிகை புத்தயாரோஹகரமமாகையாலே அருளிச்செய்தார்கள். அசிதுபகர மாகச் சொல்லுகிறவிது, *அந்நமயம் தொடங்கி *ஆநந்தமயனளவும் ஆரோஹிதத் ச்ருதிமர்யாதைக்குச் சேரும். சிதுபகரமமாகச் சொல்லுகிறவிது, போகதா போக யம் ப்ரேரிதாரம்* இத்யாதி ச்ருதிகளுக்குச்சேரும்; ஆகையால் இரண்டு கரமமும் வேதாந்தஸித்தம். *சித்சிதீசவரததஸ்வபாவ* என்று ஆளவந்தாரும். *அசேஷ சித்சிதவஸதுசேஷிணை* என்று பாஷ்யகாரரும்ருளிச்செய்த வசநங்கள் உபய கோடியிலும் சேரும். எங்கனே யென்னில; சிதுபகரமயோஜனைக்குத் தானே ஸ்வரஸமாயிருந்ததிறே. அசிதுபகரமயோஜனையில் வந்தால் கரமவிவக்ஷயா அன்று அவர்கள்ப்படியருளிச்செய்தது; ஸமஸதபதமாக அருளிச்செய்கையாலே ஸமா ஸத்தில அப்யர்ஹிதமாதல், அஸபாசதரமாதல் முற்படக்கடவதென்கிற நமாயத்தைப் பற்ற அஸபாசதரமான சிசுபத்தம் முன்னாக அருளிச்செய்தார்களித்தனை அபயர் ஹிதனான ஈசவரனறனை முதலிலெடாதே, சிசுபத்தத்தாலே சேதநனைச் சொல் விற்று *அஸபாசதரம் பூர்வம்* என்கிற அநுசாஸனபலத்தாலே. இப்படி இரண்டு கரமமும் வேதவைதிக பரிகருஹீதமாகையாலே இரண்டும முககயமென்று கொள்கை குறையிலை.

சிசுபத்தம், *ப்ரேக்ஷாபலப்திச சித் ஸமவித ப்ரதிபத் ஜ்ஞப்தி சேதநா:~* என்று, ஜ்ஞாநவாசிசுபத்தங்களோடே ஸஹபடிதமாகையாலும், ஜ்ஞாநாசரய வஸது வில இதுக்கு ப்ரஸித்தி ப்ராசாயயில்லாமையாலும், *க்ஷராதமாநாவிசதே தேவ ஏக:~* ய ஆத்மாநமநதரோ யமயதி யமாதமா ந வேத யஸ்யாதமா சரீரம்* *ஆத்மா ஜ்ஞாநமயோமல:~* என்று, இப்படி ச்ருதி ஸமருதிகளிலே பல விடங்களிலும் சொல்லு கையாலே, ஆத்மஸபதத்துக்கு ஜீவவிஷயத்தில ப்ரஸித்தி ப்ராசாயமுண்டாகையாலும் "சித்தென்கிறது—ஆத்மாவை" என்று ஸ்புடமாக அருளிச்செய்கிறார். (3)

4. இனி, இந்த ஆத்மாவின்னுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படி எங்கனே? என்கிற சங்கையிலே. ஆத்மஸ்வரூபலக்ஷணத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மஸ்வரூபம் "சென்று சென்று பரமபரமாய்") என்று தொடங்கி.

4. ஆத்மஸவருபம் “சென்றுசென்று பரமபரமாய” என்கிறபடியே. தேஹேந் தரியமந: பராண புத்தி விலக்ஷணமாய, அஜடமாய, ஆநந்தரூபமாய், நீதய மாய, அணுவாய, அவ்யகதமாய, அசிந்தயமாய, நீரவயவமாய, நீர்விகார மாய, ஜஞாநாசரயமாய, ஈச்வரனுக்கு நீயாமயமாய தாயமாய் சேஷமா யிருக்கும்.

சருதி ஸமருத்யாதிகளிலே ஒன்றைச் சொல்லலாயிருக்க, இப்போது ஆழ்வா ரருளிச்செய்த சந்தையை எடுத்தது, ததவப்ரதிபாதகங்களான ச்ருத்யாதிகளிலுங் காட்டில தத்வதர்களில பரதாமரான ஆழ்வாருடைய வசநமே தத்வ நிர்ணயத்துக்கு முக்கயப்ரமாணமென்று தோற்றுகைக்காக. *விதயச ச வைதிகாஸ த்வதீயகம பீரமநோநுஸாரிண: எனறிதே பரமாசார்யருமருளிச்செய்தது. ஸவருபமாவது— ஸவமமானருபம், அதாவது—அஸாதாரணாகாரம். *சென்று சென்று பரமபரமாய்* என்றது—போயப்போய ஒன்றுக்கொன்று மேலாயிருக்கிற அந்நமய பராணமய மநோ மயங்களுக்கு அவவருகாய் என்றபடி. (தேஹேந் தரியமந: ப்ராணபுத்தி விலக்ஷணமாய) என்கிற இடத்தில், புத்திசப்தத்தால—மஹாத்மகருஹீதமான அநத:கரணத்தைச் சொல்லுகிறதோ? ஜஞாநத்தைச் சொல்லுகிறதோ? எனனில்; இவருக்கு இவரு விவக்ஷிதம் ஜஞாநமாகவேணும்; ததவசேகரத்தில் தேஹாதிவை லக்ஷணயமருளிச் செய்கிறவிடத்தில் அப்படியருளிச் செய்கையாலே; *தேஹேந் தரியமந:பராணதிப்யோநய: எனறிதே ஆளவநதாரும் அருளிச் செய்தது. ... (4)

5. உத்தேசம், லக்ஷணம், பரீக்ஷை என்று மூன்று வகைப்பட்டிதே தத்வ நிர்ணயகரமயிருப்பது, அதில *சித்துமசித்துமீசவரணம்* என்று ததவ த்ரயததையு முத்தேசித்து, உத்தேசகரமத்திலே அவற்றினுடைய ஸவருபசோதநம் பண்ணு வதாக நினைத்து, ப்ரதமத்திலே சிசசப்தோததிஷ்டனான ஆத்மாவினுடைய ஸவருப சோதநம் பண்ணுவதாக உபகரமித்து *தேஹேந் தரியமந:ப்ராணபுத்தி விலக்ஷண மாய* என்று தொடங்கி *சேஷமாயிருக்கும்* எனனுமளவாக ஸவருப லக்ஷணத்தை அருளிச் செய்தார். அதைப் பரீக்ஷிக்கிறா மேல. அதில ப்ரதமத்திலே ஆத்ம ஸவருபத்தினுடைய தேஹாதி வைலக்ஷணயததை சோதிப்பதாக தஜ்ஜிஜ்ஞாஸுக களுடைய பரசநத்தை அநுபாஷிக்கிறார்; (ஆத்மஸவருபம் தேஹாதிவிலக்ஷணமான படியென? எனனில்) என்று.

6. ஆத்ம ஸவருபம் தேஹாதி விலக்ஷணமானபடியென்? எனனில்;

இது தனனை தத்வசேகரத்தில் இவர் தாமே விஸதரேண அருளிச்செய்தார். “தேஹம் அநேகாவயவஸங்காதாத்மகமென்னுமிடம் ஸிததம்; அதில எலலா அவய வங்களுக்கும் சைதநயமுண்டாகில, அநேகசேதநோபபதி ப்ரஸங்கிக்ஸம். அவய வங்களுக்கு அநயோநயம் அவிவாதநியமமும், அவற்றில் மமதா புத்தியும் மமதாவ்யவ ஹாரமும் கூடாது. ஓரவயவத்துக்கே சைதநயங்கொள்ளில், அது விச்சிநநமானல் அவயவாநதரம் அது அநுபவிததத்தை ஸமரிககககூடாது. பினபு, அஹமபுத்தி வயவஹாரங்களும மமதாபுத்தி வயவஹாரங்களும தவிரவேணும்; ஸர்வசரீரவ்யாபி யான ஸுக துக்காநுபவமும் கூடாது. அவயவஸங்காதாத்மகமன்று சரீரம்; அவயவி,

அதிலே சைதந்யமென்னவுமொண்ணாது, உபமைபாநுபபத்திகளிலலாமையாலே அவயவிஸ்வீகாரம் அநுபபநமமாகையாலே *கிஞ்ச, பாலதேஹோஹம் மந்தஜ்ஞாந:, யுவதேஹோஹம் பஹுஜ்ஞாந:, மம சரீரம்* என்று, சரீராஹமர்த்தங்களில் பிறக கிற பேத ப்ரதிபத்தியும், பேத வ்யவஹாரமும் கூடாது, *மமாயமாத்மா* என்கிற விடத்திற் போலே அமுககயம் எனன வொண்ணாது; முககயே பாதமிலலாமையாலே, அன்றிககே, அஹம் புத்திககு சரீரம் விஷயமென்று கொண்டாலும், ச்ருதியாலும் சருத்யர்த்தாபத்திகளாலும் தேஹாதிரித்தனாய், தேஹாந்தரபரிகரஹ யோகயனான ஆதமா ஸித்தன். பாஹ்யேநத்ரீயங்களும் ஆத்மாவாக மாட்டாது; ஒருவனே ஸாவே ந்த்ரீய விஷயங்களையும் அறிகையால். இப்படி கொள்ளாதபோது “யாவனொருவன் நான் இவ்வர்த்தத்தைக் கண்டேன்; அந்த நானே ஸபர்சியாமினேறேன்” என்கிற ப்ரதிஸந்தாநமும் கூடாது. சக்ஷுஸஸே ஆத்மாவாகில, அந்தன ரூபத்தை ஸமரியா தொழியவேணும். சரோத்ரமே ஆத்மாவாகில், பதிரன சப்தத்தை ஸமரியாதொழிய வேணும். இப்படி மற்றை இந்த்ரீயங்களிலும் கண்டு கொள்வது. அந்த:கரணமும் ஆத்மாவாகமாட்டாது, ஸமர்த்தாவினுடைய ஸமரணாதி கார்யங்களுக்கு கரணமாக கல்பிதமாகையாலே; இது தானே ஸமரிககிறது எனனவொண்ணாது; ஸமரணத் துகளுக் கரணமில்லாமையாலே. கரணமுமிது தானே எனனவொண்ணாது, விருத்த மாகையாலே. வேறேயொன்று கரணமென்னில, அது பாஹ்யகரணமாகில, அதிலலாதவனுக்கு ஸமருதி கூடாது; ஆந்தர கரணமாகில ஆத்மாவுக்கு மநஸ ஸென்று பேரிடதாயவிடும். ஆந்தரகரணமஅநபேக்ஷிதமாகில இந்த்ரியார்த்த ஸமபந்தமுண்டான போதெலலாம் ஜ்ஞாநம் பிறகவேணும் ஆகையால், மநஸ ஸம் ஆத்மாவாக மாட்டாது. பராணங்களும் ஆத்மாவாகமாட்டாது, ஸங்காதரூபங் களாகையாலே, தேஹம் ஆத்மாவென்கிற பக்ஷத்துக்குச் சொன்ன தூஷணங்கள் இவரும் தூயம். ஜ்ஞாநமும் ஆத்மாவாகமாட்டாது; எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறந்தது. நசித்தது என்று க்ஷணிகமுமாய், ஆத்மதர்மமுமாய்த தோற்றுகையாலே ஸத்திரன யிருப்பாரோராத்மா உண்டென்னுமிடம் ‘தோற்றுக கண்ட நானே இன்றும் காண கினேறேன்’ என்கிற பரத்யபிஜ்ஞானையாலே ஸித்தம்” என்று இப்படி விஸ்தரேண அருளிச்செய்தாரிறே. (5)

6. இப்படி தனித்தனியே எடுத்துக் கழிகுமளவில கரநத விஸதரமாமென்று மந்தமதிகளுக்கும் ப்ரதிபத்தி யோகயமாமபடி. தேஹாதிகளை ஸமுசசித்யோபாதாநம் பண்ணி, அவற்றிற்காடடில ஆத்மாவுக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தைச் சில யுகதி விசேஷங்களாலே ஸுகரஹமாக அருளிச்செய்கிறார் (தேஹாதிகள) என்று தொடங்கி.

6. தேஹாதிகள் “என்னுடைய தேஹாதிகள்” என்று ஆதமாவில் வேறுபட்டுத் தோற்றுகையாலும், “இதம்” என்று தோற்றுகையாலும் ஆதமா நானென்று தோற்றுகையாலும், இவை ஒருக்கால தோற்றி ஒருக்கால தோற்றுகையாலும், ஆத்மா எப்போதும் தோற்றுகையாலும், இவை பலவாகையாலும், ஆத்மா ஒருவனாகையாலும் ஆதமா இவற்றில் விலக்ஷணென்று கொள்ளவேணும்.

(தேஹாதிகள் “என்னுடைய தேஹாதிகள்” என்று ஆத்மாவில வேறு பட்டுத் தோற்றுகையாலும், “இதம்” என்று தோற்றுகையாலும், ஆத்மா நானென்று தோற்றுகையாலும்). அதாவது—தேஹாதிகளானவை என்னுடைய தேஹம், என்னுடைய இரத்திரியம், என்னுடைய மநஸஸ், என்னுடைய ப்ராணன், என்னுடைய புத்தி என்று மமதாபுத்திகளும் மமதாவயவஹாரத்துக்கும் விஷயமாய்க் கொண்டு, அஹமாததபூதனான ஆத்மாவுக்கு அநயமாய்த் தோற்றுகையாலும்; அப்படியே, “இது தேஹம், இது இரத்திரியம்” என்று இதம்புத்தி வயவஹார விஷயமாய்க் கொண்டு அஹமாதத வயதிரிகதமாய்த் தோற்றுகையாலும்; அஹ நன்னரிககே ஆத்மா அஹமர்த்தபூதனாக கொண்டு தோற்றுகையாலும் என்றபடி. (இவை ஒருககால தோற்றி ஒருககால தோற்றுமையாலும், ஆத்மா எப்போதும் தோற்றுகையாலும்). ‘இவை’ என்று தேஹேநத்திரியாதிகளைப் பராமர்சிக்கிறது. தேஹம் ஒருககால தோற்றி ஒருககால தோற்றுமையாவது—ஜாகரத்தசையில் *ஸத்தாலோஹம், கருசோஹம்* இத்திரியாதிகளாலே, அஹம்புத்திவயவஹார விஷய மாய்க் கொண்டு ஆத்மத்தேவந தோற்றியிருந்ததேயாகிலும், ஸுஷுப்தி தசையில் அப்படி தோற்றுகிறார்களே. *ஆத்மா எப்போதும் தோற்றுகையாவது* *உறங்கு வதுக்கு முன்பு இவையெல்லாம் அறிந்திருந்த நான் உறங்குகிறபோது என்னுடைய முடபட அறிந்திலேன்* என்று ப்ரதயபிஜானபண்ணுகையாலே, உபயாவஸத்தை யிலும் தேஹாதந்யனாயிருப்பானொரு ஆத்மா உண்டென்று தோற்றுகை. அதவா, ஜநமமரணபாகதவத்தாலே தேஹம் ஒருககால தோற்றி ஒருககால் தோற்றுமையாலும், *நான் ஜநமநதரத்தில பண்ணினவதினுடைய பலமிது* என்கிற லோகவ்ய வஹாரத்தாலே, ஆத்மா ஜநமமரணதிரஹிதனாக கொண்டு எப்போதும் தோற்றுகையாலும் என்னவுமாம். அப்படியே, சக்ஷுராதிரூபேண தோற்றியிருக்கிற இந்திரியங்கள், அநதபதிராதயவஸத்தைகளில தோற்றுமையாலும்; ஸங்கல்பாதி ஹேதுத்தேவந தோற்றியிருக்கிற மநஸஸ், ஒரு காலவிசேஷங்களிலே மூடமாய்க் கொண்டு ஒன்றும் தோற்றுமையாலும்; உசசவாஸரிச்சவாஸாதிகளாலே தோற்றியிருக்கிற ப்ராணன்கள் ஒரோ மோஹதசைகளிலே நெற்றியைக் கொற்றிப்பார்க்க வேண்டுமபடி தோற்றுமையாலும்; விஷயகரஹணவேளையில் ப்ரகாசிக்கிற ஜஞாநம் விஷயகரஹணபாவதசையில் தோற்றுமையாலும்; இப்படியனரிககே, *நான் கண்ணும் செவியும் முன்பு விளங்கியிருந்தேன், இப்போது அந்தனும் பதிரனுமானேன்; முன்பு என்னுடைய மநஸஸ் விசதமாயிருக்கும், இப்போதொன்றும் தெரிகிறதில்லை, நான்ப்போது நிஷ்ப்ராணனாய்க்கிடந்தேன், இப்போது ஸ்ப்ராணனானேன்; எனக்கப்போது ஜஞாநமுண்டாயிருந்தது. இப்போது நசித்தது* என்று இவை தோற்றினபோதோடு தோற்றுதபோதோடு வாசியற ஆத்மா எப்போதும் தோற்றுகையாலும், இவை பலவாகையாலும், ஆத்மா ஒருவனாகையாலும் மீண்டும இவையென்று தேஹாதிகளைப் பராமர்சிக்கிறது. தேஹத்துக்குப் பன்மை அநேகா வயவ ஸங்காதாதமகமாகையாலே, இரத்திரியங்களுக்குப் பன்மை சக்ஷுச்சரோத்ராதிவயகதிபேதத்தாலே. மநஸஸ்குப் பன்மை மனோபுத்திசித்ததாஹங்காரரூபமான பேதத்தாலே. ப்ராணனுக்குப் பன்மை, ப்ராணபாநாதிபேதத்தாலே. புத்திகுப் பன்மை, கடஜஞாந படஜஞாநாதிபேதத்தாலே. இப்படி, தேஹாதிகளோரொன்றே

பலவாகையரலும், இங்ஙனனறிககே அஹம்புத்தி வயவஹாராராஹனான ஆத்மா ஒருவனாகையாலும் ஆத்மா. இவற்றில விலக்ஷணனென்று கொள்ளவேணும் அதாவது—இப்படி தேஹாதி ப்ரகாரததையும் ஆத்மாவினுடைய ப்ரகாரததையும் நிருபிததால ஆத்மா தேஹாதிகளானவற்றில வேறுபட்டிருப்பா னொருவனென்று அவச்ய மங்கீகரிககவேணுமெனகை (6)

7 இப்படி யுகதியாலே ஸாதிதமானவர்த்தத்தை சாஸ்த்ரபலததாலே த்ருடிகரிககிரா (இந்தயுகதிகளுக்க கண்ணழிவுண்டேயாகிலும் சாஸ்த்ரபலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதிவிலக்ஷணனாககடவன்) என்று

7. இந்த யுக்திகளுக்குக் கண்ணழிவுண்டேயாகிலும், சாஸ்த்ரபலத்தாலே ஆத்மா தேஹாதி விலக்ஷணனாகக் கடவன்.

(கண்ணழிவுண்டேயாகிலும்) எனகையாலே ஸர்வதா இதுகருக கண்ணழிவு சொல்ல ஒருவாகும் போகாது; அது தானுண்டாயததாகிலும் இவ்வாத்தம சருதி ஸ்மருத்யாதி ஸகலசாஸ்தர ஸிததமாகையாலே, சாஸ்த்ரபலநதானே இவ்வாதத்தை ஸாதிககுமென்று கருதது *பஞ்சவிமசோயம் புருஷ: பஞ்சவிமச ஆத்மா பவதி* *பூதாநி ச கவாககேண சவாககேண இந்தரியாணிச; டவாககேண தவாககேண ஜஞாந கநதாதயஸ ததா. மந: பகாரேணீவோகதம் பகாரேண தவஹங்கருதி: பகாரேண பகாரேண மஹாந பரகருதி ருசயதே. ஆத்மா து ஸ மகாரேண பஞ் வி ம ச: பரகீததித: *ய: பர: பரகருதே: பரோகத: புருஷ: பஞ்சவிமசக:, ஸ ஏவ ஸாவபூதாத்மா நர இதயபிதீ யதே * ஆத்மா சுததோக்ஷரச சாநதோ நிகருண: பரகருதே: பர:, * பரவருததயபச யேள ந ஸத ஏகஸயாகிலஜததுஷ- பிண்ட: பருதக யத: புமஸச சிர:பாணயாதி லக்ஷண:, ததோஹமிதி குதரைதாம ஸமஜ்ஞாம ராஜந கரோமயஹம * கிமதவ மேதசசிர: கிமநு உரஸதவ ததோதரம, கிமு பாதாதிகம தவமவைதவைதக்கிமமஹீ பதே ஸமஸதாவயவேபயஸ தவம பருதகபூப வயவஸதித:, கோஹமிதயேவ நிபு ணே பூதவா சிநதய பாரததிவ* *பஞ்சபூதாதமகே தேஹே தேஹீ மோஹதமோ வருத:, அஹம மமைததிதயுசசை: குருதே குமதிா மதிம. ஆகாசவாயவக்நிஜல பருதிவீபய பருதகஸதிதே, அநாதமநயாதமவிஜஞாநம க: கரோதிகளேபரே.* என்று இப்படி சருதிஸமருதயாதி ஸகல சாஸ்தர பரதிபநநமான ஆத்மாவினுடைய தேஹாதி விலக்ஷணதவம துரபஹநவம என்று நினைத்திறே சாஸ்த்ரபலததாலே ஆத்மா தேஹாதி விலக்ஷணனாகக் கடவனென்று ஸுநிசசயமாக வருளிசசெயதது (7)

8. அஜடமாகையாவது - ஜ்ஞாநத்தை யொழியவும் தானே தோற்றுகை.

8. (அஜடம) இதயாதி அஜடதவமாவது—அநநயாதீநப்ரகாசதவம, ஸவயம ப்ரகாசதவமென்றபடி ஸவயம ப்ரகாசதவமாகையாவது, தீபம தீபாநதரநிரபேக்ஷமாக ஸவவயவஹாரததுககு ஹேதுவாகிற வோபாதி ப்ரகாசாநதர நிரபேக்ஷமாக ஸவவயவஹாரததுககு ஹேதுவாகை அததையருளிச செயகிரா (ஜ்ஞாநத்தை யொழியவும் தானே தோற்றுகை) என்று *ஹருதயநதர் ஜயோதி: புருஷ:* *அதராயம் புருஷஸ ஸவயமஜயோதிா பவதி* *விஜ்ஞாநகந:* *ஆத்மாஜ்ஞாநமய:* *தசச ஜ்ஞாநமயம் வயாபி ஸவஸமவேதயமநூபமம* ஆத்ம ஸமவேதயம் தத ஜ்ஞாநம* எனனககடவதிறே (8)

9. ஆநந்தரூபமாகையாவது - ஸுகரூபமாயிருக்கை.

9. (ஆநந்தரூபம) இதயாதி ஆநந்தரூபதவமாவது—ஸவதஏவேஷடத்வம்* அதாவது—ஸவபாவமேயநுகூலமாயிருககை. *அநுகூலம் ஸுகம துககம பரதிகூல

மிதி ஸதிதே, ஸ்வாத்மா ஸவஸ்யாநுகூலோஹீதயாதமஸாக்ஷிக ஏவ ஸ* என்கிற படியே தனக்குத்தானே ஸுகருபமாயிருக்கையென்றபடி. (9)

10 இப்படி ஆதமஸ்வரூபம் ஸுகருபமாயிருக்கு மென்னுமிதில் ஸுப்த ப்ரபுத்த பரத்யபிஜ்ஞையை ப்ரமாணமாக வருளிச்செய்கிறார் (உணர்ந்தவன்) என்று தொடங்கி

10 உணர்ந்தவன் ஸுகமாக உறங்கினேனென்கையாலே
ஸுகருபமாகக் கடவது.

“ஸுகமாக வறங்கினேனென்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞைதானே இதில் ப்ரமாணம்” எனறிதே ததவசேகரத்திலும் இவருளிச செயதது ஸுஷுப்தி தசையில் பராகாத் தாநுபவமில்லாமையாலும், பரத்யகாததஸுபுரணமுண்டாகையாலும் ஸுபதோத திதனாலே பராம்ருஷ்டமான ஸுகம் ஸவரூப ஸுகமாகவேணுமிதே. ‘இப்போது ஸுகம் பிறகுகுமபடி யுறங்கினேன்’ என்றன்றே ‘ஸுகமாகவறங்கினேன்’ என்கிற விதுக்குப் பொருள் எனனவொண்ணாது. பரதிபத்தி சரீரம் அப்படியன்றிக் கே ‘இனிதாகப் பாடினேன்’ என்கிறுப் போலேயிருக்கையாலே இதுதனைப் பாடியத திலே *ஏவம் ஹி ஸுபதோததிதஸ்ய பராமாசு ஸுகமஹ மஸவாபஸமிதி - அந்ந பரத்யவமாசநேந ததாநீமபயஹமாததஸ்யைவாதமநு ஸுகிதவம் ஜஞாதருதவஞ்ச ஜஞாயதே, ந ச வாசயம் யதேதாநீம் ஸுகம் பவதி ததா ததாநீ மஸவாபஸ மிதயேஷா பரதிபத்திரிதி, அததருபதவாத பரதிபத்தே* என்று பாடியகாரருளிச செயதா ஸவரூபமநுகூலமனறாகில, பரேமாஸபதத்வம் கூடாது *ஆசசாயவத பசயதி கசசிதேநம்* இதயாதிகளாலும் இவ்வாததம் ஸித்தம் *ஆதரம் ஜவலதி* *நிரவாணமய ஏவாயமாதமா* ஜஞாநாநநதமய ஸதவாதமா* ஜஞாநாநநதை கலக்ஷணம்* இதயாதிசருதி ஸமருதிகளாலும் ஆதமாவினுடைய ஆநநதருபதவம் ஸுஸபஷ்டம் ஆக கீழ் பரகருதே பரதவம் சொல்லுகையாலே தேஹாதமவாதம் நிரஸதமாயதது, அஜடதவாநநதருபதவங்களைச் சொல்லுகையாலே ஜடாதம் வாதம் நிரஸதமாயதது (10)

11 நித்யமாகையாவது - எப்போதுமுண்டாகை.

11, (நித்யமிதயாதி) நித்யதவமாவது—ஸாவகால வர்த்ததித்வம் அததை யருளிச செய்கிறார் (எப்போது முண்டாகையென்று). (11)

12, ஏததவிரோதி சங்கையை யநுவதிததுப் பரிஹரிககிறார் (எப்போதுமுண்டாகில) என்று தொடங்கி.

12 எப்போது முண்டாகில் ஜந்மமரணங்க ளுண்டாகிறபடி யென்னென் னில்; ஜந்மமாவது-தேஹஸம்பந்தம்; மரணமாவது-தேஹவியோகம்.

அதாவது—ஆத்மா ஸாவகால வர்த்ததியாயிருக்குமாகில *பரஜாபதி: ப்ரஜா அஸுருஜத* *ஸந்மூலாஸ ஸோமயேமாஸ் ஸாவா: ப்ரஜா: **யதோவா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே* *யத: பரஸுதா ஜகத: பரஸுதீ தோயேந ஜீவாந வயஸஸர்ஜ பூம்யாம்* இதயாதி சருதிவாகயங்களால் ஆதமாவுக்குச் சொல் லப்படுகிற ஜந்மமரணங்களுண்டாகிறபடி யென்னென்னில், அவற்றிற் சொல்லுகிற ஜந்மமாவது—தேஹஸம்பந்தம், மரணமாவது தேஹவியோகமென்கை நித்யனாகில ஸருஷ்டிககுமுனபு ஏகதவாவதாரணம் கூடாதென்னில், ஏகதவமாவது — நாமரூப விபாகாபாவமாகையாலே கூடும் ஸமஹாரதசையில் ஆதமாவிலையாகில, ரசவர னுகு உபாதாநதவங்கூடாது, அக்ருதாபயாகமகருத விபரணசங்களுமவரும், ஆகை யால் ஆதம் நித்யதவம் கொள்ளவேணும் *ந ஜாயதே மரியதே வா விபசசித* *ஜஞாஜஞௌ தவாவஜாவீசநீசௌ* *நிதயோ நித்யாநாம* *பரகருதிம புருஷம் சைவ விததயநாதீ உபாவபி* ந ஜாயதே மரியதேவா கதாசிநநாயம் பூதவா பவிதா

வா ந பூய, அஜோ நித்யச் சாசவதோயம் புராணே நஹந்யதே ஹந்யமானே சரீரே* என்று ஆதம நித்யதவ ப்ரதிபாதகங்களான சருதிஸம்ருதிகள் அநேகங் களிற்றே. (12)

13. அசிதவிலக்ஷணமாய, அஜடமாய், ஆநநதரூபமாய, நித்யமாயிருந்தா லும விபுவாயிருக்கலாமிற்றே; ஏவமபூதமான ஆதமஸவரூபமணுவென்று அறியும் படி யெங்ஙனே எனகிற ஜிஜ்ஞாஸுப்ரசநததையநுவதிககிரா (அணுவானபடி யென்னென்னில) என்று.

13. அணுவானபடி என்னென்னில்.

14. அதுககு உத்தரமருளிச செயகிரார் (ஹ்ருதயப்ரதேசத்தில நினறுமென்று தொடங்கி)

14. ஹ்ருதயப்ரதேசத்தில் நின்றும் உத்க்ரமித்துப் போவது வருவதா மென்று சாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே, ஆத்மா அணுவாகக்கடவது.

அதாவது — *ஹ்ருதிஹயேவாயமாதமா* என்று ஹ்ருதயஸதிதியையும், *தேந பரதயோதேநேஷ ஆதமா நிஷகராமதி சக்ஷுஷோவா மூாதநோவா அநயேபயோவா சரீரதேசேப்ய:* என்று உத்க்ரமணததையும், *யேவைகேசாஸ்மால லோகாத பரயநதி சநதரமஸமேவ தே ஸர்வே கசசநதி* என்று கமநததையும் *தஸ மாலலோகாத புநரேத்யஸமை லோகாய காமணே* என்று ஆகமநததையும், நிர் தோஷ ப்ரமாணமான வேதாநத சாஸதரம சொல்லுகையாலே அணுவாகக் கடவ தெனகை விபுவாகில இவையொன்றும் கூடாதிற்றே ஸுதரகாரருமாதமாவின்னு டைய வணுதவம ஸாதிககிறவளவில, *உத்க்ரநதி கதயாகதீநாம* என்று இவற ருலேயிற்றே முநதுற ஸாதிததது *ஏஷோ ணுராதமா சேதஸா வேதிதவய:* *வாலாகரசதபாகஸய சததா கலபிதஸயச, பாகோ ஜீவஸஸ விஜ்ஞேய:* ஆராகர மாதரோ ஹயவரோபி தருஷ்ட:* *ஸவரூபமணுமாதரம ஸயாத ஜ்ஞாநாநநதை கலக்ஷணம், தரஸரேணு பரமாணு ஸ தே ரசமிகோடி விபூஷிதா:* இதயாதி சருதி ஸமருதிகளாலும் ஆதமாவின்னுடைய அணுதவம் ஸமபரதிபநநம் (14)

15. இப்படியிருக்குமாகில ஸாவசரீரவயாபியான ஸுகதுககாநுபவம் கூடும் படி யெங்ஙனே யெனகிற சங்கையை யநுவதிககிரா (அணுவாய) என்று தொடங்கி.

15. அணுவாய், ஹ்ருதயத்தளவிலே நிற்குமாகில் சரீரமெங்குமொக்க ஸுகதுக்கங்களை புஜிக்கிறபடியென்னென்னில்,

அதாவது—அணுபரிமாணமாய ஹ்ருதய பரதேசமாதரத்திலே நினறு விடு மாகில 'பாதே மே வேதநா சிரஸி மே வேதநா, பாதே மே ஸுகம சிரஸி மே ஸுகம' என்று ஆபாதசூடம சரீரமெங்குமொக்க ஸுகதுககங்களை புஜிககிறபடி யெங்ஙனே யென்னில எனகை ... (15)

16. அதுககு உததரமருளிச செயகிரா (மணித்யுமணி) என்று தொடங்கி

16. மணி த்யுமணி தீபாதிகள் ஓரிடத்திலேயிருக்க ப்ரபை எங்குமொக்க வ்யாபிக்குமாபோலே ஜ்ஞாநம் எங்குமொக்க வ்யாபிக்கையாலே அவற்றை புஜிக்கத் தட்டில்லை.

அதாவது—மணித்யுமணிதீபாதிகளாகிற பரபாவத பதாரத்தங்கள் ஏகதேச ஸ்தங்களாயிருக்கச் செயதேயும் தத பரபை சுற்றெங்கும் வ்யாபிககிரப்போலே,

ஆத்மா ஹருதய ப்ரதேசத்திலே யிருக்கச் செயதே, தததாமமான ஜ்ஞாநம் எங்கு மொகக வயாபிக்கையாலே சரீரமெங்கு மொகக ஸுகதுக்கங்களை புஜிககைக கொரு ப்ரதிஹதியில்லை யெனகை. இதுதான் *குணாதவாலோகவத* எனகிற ஸூத்ரராததம், *வாசபதோ மதாநதரவயாவ்ருததயாதத*, ஆத்மா, ஸவகுணேந ஜ்ஞாநேந ஸகல தேஹம் வயாபய அவஸதித*, ஆலோகவத = யதா மணிதயுமணி பரபருதீநாம ஏக தேசவாததிநாம ஆலோக: அநேகதேசவயாபீ தருசயதே ததவத ஹருதயஸதஸ்யாத மநோ ஜ்ஞாநம் ஸகலதேஹம் வ்யாப்ய வர்தததே. ஜ்ஞாநது: பரபாஸதாநீயஸய ஜ்ஞாநஸய ஸவாசரயாதநயதர வருத்திர மணிபரபாவத உபபதயத இதி பரதம் ஸூத்ரே ஸதாபிதம்* எனறிநே இதுக்கு பாஷ்யம் இப்படி ஜ்ஞாநவயாபதியாலே ஸாவததையும புஜிககுமென்னுமிடம் பருஹ தாரணயகத்திலே சொல்லப்பட்டது. *பரஜ்ஞயா வாசம் ஸமாருஹய வாசா ஸாவாணி நாமாநயாபீநோதி, ப்ரஜ்ஞயா கராணம் ஸமாருஹய கராணேந ஸர்வாந கநதாநாபநோதி, பரஜ்ஞயா சக்ஷுஸஸ மாருஹய சக்ஷுஷா ஸாவாணி ரூபாணயாபநோதி, ப்ரஜ்ஞயா சரோதரம் ஸமா ருஹய சரோதரேண ஸாவாஞ்சபதாநாப நோதி, பரஜ்ஞயா ஜிஹ்வாம ஸமாருஹய ஜிஹ்வயா ஸாவாந ரஸாநாபநோதி, பரஜ்ஞயா ஹஸதௌ ஸமாருஹய ஹஸதாப் யாம ஸாவாணி கர்மாண்யாபநோதி, பரஜ்ஞயா சரீரம் ஸமாருஹய சரீரேண ஸுகதுக்கே ஆபநோதி, பரஜ்ஞயோபஸதம் ஸமாருஹய உபஸதேநாநதம் ரதிம் பரஜாம சாபநோதி, பரஜ்ஞயா பாதௌ ஸமாருஹய பாதாபயாம ஸாவா கதீராப நோதி, பரஜ்ஞயா தியம் ஸமாருஹய தியா விஜ்ஞாதவயம் காமமாபநோதி* என றிப்படி சொல்லுகையாலே.

(16)

17. ஏகசரீரமாதரத்துக்கிப்படி கொண்டாலும், ஒருவன் ஏககாலத்திலே அநேக தேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிறது ஸவருபவயாபதியாலே யாகவேண்டாவோ வெனகிற சங்கையிலே யருளிச் செய்கிறா (ஒருவன்) என்று தொடங்கி

17. ஒருவன்ஏககாலத்திலே அநேகதேஹங்களைப் பரிக்ரஹிக்கிறது
ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே.

ஒருவனுக்கே அநேக தேஹபரிகரஹம் கால பேதத்தாலே ஸமபவிக்குமிநே, அதை வயாவர்த்திககைக்காக (ஏக காலத்திலே) எனகிறது ஏககாலே அநேக தேஹபரிகரஹம் ஸௌபரி பரப்ருதிகள பககலிலே ஸமப்ரதிபநநமிநே.

(17)

18 அவ்யக்தமாகையாவது—கடபடரதிகளை க்ரஹிக்கிற
சக்ஷுராதிகளால் தோற்றுதிருக்கை.

18 (அவ்யக்தமாகையாவது—கடபடரதிகளை க்ரஹிக்கிற சக்ஷுராதிகளால் தோற்றுதிருக்கை) *சசேதநாதி யோகயாநி கடபடரதீநி வஸதூநி யை: பரமாணீர் வயஜயநதே, தைரயமாத்மா ந வயஜயத இதயவயகத,— என்றிநே பாஷ்யகாரரும் அருளிச் செய்தது அப்படியே இவரும் அருளிச் செய்கிறா இங்ஙனன்றிக், ஒரு பரமாணததாலும் தோற்றுதிருக்கை எனினில, துச்சதவம் வருமிநே ஆகையால, மாநஸஜ்ஞாந கமயமிததனையல்லது ஐநதரியகஜ்ஞாந கமயமனறெனகை அவ்யகத சபதாராததம், *சென்று சென்று பரமபரமாய *என்று தொடங்கி ஆத்மஸவருபவை லக்ஷணயத்தை அருளிச் செய்கிற ஆழ்வாரும், “ஞானம் கடநததே” என்று, ஐநதரிய ஜ்ஞாநஅகோசரதவதையிநே அருளிச் செய்தது.

(18)

19. அசிந்த்யமாகையாவது—அசித்தோடு ஸஜாதீய
மென்று நினைக்கவொண்ணுதிருக்கை.

(அசிந்த்யமாகையாவது-அசித்தோடு ஸஜாதீயமென்று நினைக்க வொண்ணு திருக்கை) *யத: சசேதயாதிவிஸஜாதீயஸ தத ஏவ ஸாவவஸதுவிஸஜாதீயதவேந

தத்தத்ஸவபாவயுகததயா சிந்தயிதுமபி நார்ஹு* எனறிதே இதுக்கும் பாஷ்யகாரந் அருளிச செயதது. ஆகையாலே இவரும் இப்படி அருளிச செய்கிறார். இங்ஙனன் றிககே, அசிந்தயதவமாவது—ஒருபடியாலும் சிந்திககைககு யோகயமனறிககே இருககை யென்னில; ஆதம ஸவருப விஷயமான ச்ரவண மநநாதிககைககு வையர்த்தி யம பரஸங்கிககுமிதே ஆகையால, அசித ஸஜாதீயபுததயநாஹத்வமே அசிந்த்ய சபதாராததமாகக் கடவது. ஆக, *அவயக்தோயமசிந்தயோயம* என்று கீதோப நிஷதாசாராயன அருளிச செயதபடியே, இவரும் ஆதமஸவருப வைலக்ஷணய பரகட நாராததமாக இவவிடத்திலே அருளிச செய்தாராயிறறு. (19)

20 நிரவயவமாகையாவது—அவயவஸமுதாய மன்றிக்கே யிருக்கை.

(நிரவயவமாகையாவது - அவயவஸமுதாயமன்றிக்கே இருககை.) அதாவது: *விஜ்ஞாநமய,* என்றும், *விஜ்ஞாநகந* என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநைகா காரமாகையாலே அசிதவஸதுககளைப் போலே அவயவஸங்காதாத்மகமன்றிககே யிருக்கை. (20)

21. நிர்விகாரமாகையாவது—அசித்துப்போலே விகரிக் கையின்றிக்கே ஒருபடிப்பட்டிருக்கை.

(நிர்விகாரமாகையாவது - அசித்துப்போலே விகரிககையின்றிககே ஒருபடிப் படபிருக்கை.) அதாவது *அமருதாக்ஷரமஹர* *ஆதமா சுததோக்ஷர* என்று, அக்ஷர சபதவாசயமான வஸதுவாகையாலே, க்ஷணக்ஷரண ஸவபாவமாகையாலே க்ஷர சபதவாசயமான அசித்துப்போலே விகரிககையின்றிககே ஸதைகரூபமாயிருக்கை. ஆகையிதே *அவிகாரயோயம* என்று கீதோப நிஷதாசாராயன அருளிச செயதது.

22. ஏவமபரகாரமாகையாலே, சசேதயாதிவிஸஜாதீயமாயிருக்கும் என கிறா மேல, (இப்படி) என்று தொடங்கி.

22. இப்படியிருக்கையாலே சஸ்த்ரம், அக்னி, ஜலம் வாதம், ஆதபம் தொடக்கமானவற்றால் சேதித்தல், தஹித்தல், நனைத்தல், சோஷிப் பித்தல் செய்கைக்கு அயோக்யமாயிருக்கும்.

இப்படி - என்று அவயகததவாதிகள நாலையும் அநுபாஷிககிறதாதல், நிர்விகார தவமாதரததையாதல். (சஸ்தரம், அக்னி) இதயாதி. அதாவது - சஸ்தராகநயாதிகள சசேதநதஹநாதிகளைப் பண்ணுமபோது ததததவஸதுககளிலே வயாபிததுச் செயய வேண்டுகையாலும், ஆதமா ஸாவாசித்ததவ வயாபகனாகையாலே, அவற்றிற்காட் டில அதயநத ஸூக்ஷ்மபூதனாகையாலும், வயாபயமாய ஸதூலமாயிருக்கிற இவை வயாபகமாய ஸூக்ஷ்மமான ஆதம வஸதுவை வயாபிதது விகரிப்பிக்க மாட்டாமை யாலே, சஸ்தராகநி ஜல வாதாதபாதிகளாலே வரும் சசேதந தஹந கலேதந சோஷ ணங்ககைககு அநாஹமாயிருக்குமெனகை *நைநம சசிந்தநதி சஸ்தராணி நைநம தஹதி பாவக,, ந சைநம கலேதயநதயாபோ ந சோஷயதி மாருத: அசசேதயோ யமதாஹயோயமகலேதயோசோஷய ஏவ ச, நிதயஸஸாவகதஸ ஸதாணுரஸலோயம் ஸநாதந* என்று அருளிச செயதானிறே. (22)

23 இப்படி, நிர்விகாரமான ஆத்மவஸதுவுககு பரிணமித்வம கொள்குகிற ஆர் ஹதமதம அயுகதமெனனுமிடத்தை தாசிப்பிககிறா மேல,

23. ஆர்ஹதர் ஆத்மாவை தேஹபரிமாணன் என்ருர்கள்

(ஆர்ஹதா) இதயாதியால, ஆர்ஹதராகிறா - ஜைநா அவாகள *பாதேமே வேதநா* இதயாதிபரகாரேண ஆபாதகுடம தேஹததிலுண்டான துககாதயநுப

வம், ஆத்மா தேஹ பரிமாணனல்லாதபோது கூடாது; ஆகையால், ஆத்மா ஸ்வகர் மாநுகுணமாகப் பரிகரஹிகும கஜ பிபீலிகாதி சரீரங்களுக்கு அநுகூலமாகப் பரிண மிதது, தததததேஹ பரிமாணனாயிருக்குமென்றிறே சொல்லுவது. அதை அருளிச் செய்கிறார் (தேஹபரிமாணனென்றார்கள்) என்று (23)

24. அதை நிராகரிகிறார்,

24. அது ச்ருதிவிருத்தம்.

(அது ச்ருதிவிருத்தம்) என்று, இவ்விடத்தில் இவர்க்கு விவக்ஷிதையான ச்ருதியேதென்னில; *அமருதாக்ஷரம் ஹரஃ* என்று, ஆத்மாவின்னுடைய நிர்விகாரதவ பரதிபாதிகையான ச்ருதியாகவேணும், *தேஹபரிமாணன என்கிற பக்ஷம், ஆத்மா நிர்விகாரன என்கிற ச்ருதியாலே பாதிதம்* என்று இவா தாமே ததவசேகரத்திலே அருளிச்செய்கையாலே. (*ஏஷோணுராதமா* *வாலாகரசதபாகஸய*) இதயாதி ச்ருதிகளும், தேஹபரிமாணபக்ஷத்துக்கு பாதிக்கெளாகையாலே அவற்றையும் இவ் விடத்திலே சொல்லுவாருமுண்டு. (24)

25. ஏதத் விஷயமாக தூஷணந்தரமும் அருளிச் செய்கிறார்,

25. அநேக தேஹங்களைப் பரிகரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு சைதிலயமும் வரும்.

(அநேக தேஹங்களைப் பரிகரஹிக்கிற யோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு சைதிலயமும் வரும்) என்று. அதாவது-தேஹபரிமாணம் எனும் பக்ஷத்தில், ஸமஸித்தயோக ராய, ஸௌபரியைப்போலே ஏக காலத்திலே அநேக தேஹங்களை பரிகரஹிகுமவா களுக்கு தங்களுடைய ஸ்வரூபத்தை அநேகமாக ச்சிநநமாககிக்கொண்டு அவ்வவதே ஹங்களைப் பரிகரஹிக்கவேண்டி வருமென்கை பரகாயபரவேசமுகேந அநேகசரீரங் களைப் பரிகரஹிக்கிறயோகிகள் ஸ்வரூபத்துக்கு, ஸதூலமான சரீரத்தை விட்டு ஸூக்ஷ்மமான சரீரத்தைப்பரிகரஹிகுமளவில, இதுகெல்லாமது அவகாசம்போரா மையாலே சைதிலயம் வருமென்னவுமாம். *ஏவஞ்சாதமாகாதஸநயம்* என்கிற ஸூத்ரத்தில் சொல்லுகிறபடியே, அலப மஹதபரிமாணங்களான கஜ பிபீலிகாதி சரீரங்களை ஸ்வகாமாநுகுணமாகப் பரிகரஹிகுமவாக்களுக்கு, கஜ சரீரத்தை விட்டு பிபீலிகாசரீரத்தை பரிகரஹிகுமளவில கஜசரீரஸம்பரிமாணமாயிருக்குமந்த ஸ்வரூ பத்துக்கு, பிபீலிகாசரீரம் அவகாசம் போராமையாலே சைதிலயம் வருமென்று இங்ஙனே இவ்வாககியத்துக்கு யோஜிததாலோவென்னில, (யோகிகள் ஸ்வரூபத் துக்கு) என்கையாலே, அது இவ்விடத்தில் இவர்க்கு விவக்ஷிதமன்று. (25)

26. ஜ்ஞாநாசர்யமாகையாவது - ஜ்ஞாநத்துக்கிருப்பிட மாயிருக்கை.

(ஜ்ஞாநாசர்யமாகையாவது - ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிடமாயிருக்கை) ஜ்ஞா நமாவது-ஸவஸததாமாதரததாலே ஸவாசர்யத்தைப்பற்றி ஸவ பரவயவஹாரத் துக்கு உடலாயிருப்பதொரு ஆத்ம தாமம். இதுக்கு ஆத்மா ஆசர்யமாகையாவது தீபபரபைகளிரண்டும் தேஜோ த்ரவயமாயிருக்கச் செய்தே தீபம் பரபைக்கு ஆசர்ய மாயிருக்கிறுப்போலே, தானும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாயிருக்கச் செய்தே ஸவதர்மமான ஜ்ஞாநத்துக்குத் தன்னையொழிய பருதகஸதித்யுபலம்பங்கள் இல்லாதபடி தான ஆதாரமாயிருக்கை. *அத யோ வேதேதம்-ஜிகராணீதி* ஸ ஆத்மா மநஸைவை தாநகாமாநபசயநரமதே* *நபசயோமருதயம் பசயதி விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜா நீயாத* *ஜாநாதயேவாயம் புருஷ* *ஏஷஹி தரஷ்டா ச்ரோதாகராதா ரஸயிதா மநதா போகதா காததா விஜ்ஞாநாதமா புருஷ* *ஏவமேவாஸய பரிதரஷ்டு* இதயாதிச்ருதிகளாலே, ஆத்மாவின்னுடைய ஜ்ஞாதருதவம் ஸித்தம் (26)

27 ஏவம்பூதமான ஆதமாவினுடைய ஜ்ஞாதருதவத்தை இசையாதே ஜ்ஞாநமாதரமென்று சொல்லுகிற பௌததாதிகளுடைய மதத்தை நிராகரிககைக் காக தததத பக்ஷத்தை அநுவதிககிரா,

27. ஆத்மா ஜ்ஞாநத்துக்கிருப்பிடமன்றிக்கே ஜ்ஞாநமாத்ரமாகில்;

(ஆதமா, ஜ்ஞாநத்துக்கு இருப்பிடமன்றிக்கே ஜ்ஞாந மாத்ரமாகில்) என்று,

28. *அஹமிதம ஜாநாமி* எனகிற ப்ரத்யக்ஷததாலே அததை நிராகரிக் கிரார். (நானறிவு) என்று தொடங்கி,

28. நான் அறிவு என்று சொல்லவேணும், நான் அறியா நின்றேனென்னக்கூடாது

அதாவது-ஆதமாவுக்கு ஜ்ஞாநாசரயதவ மனறிககே கேவலம் ஜ்ஞாநமாயிருக்கு மளவே உள்ளதாகில், *நானறிவு* என்று தனனை ஜ்ஞாநமாதரமாகச சொல்லுகை யொழிய, *நான் இததை அறியா நின்றேன* என்று தனனை ஜ்ஞாதாவாகச சொல் லக்கூடாது எனகை. 'இவ்வாததத்தை நானறியாநின்றேன' எனகையாலே, விஷ யகராஹியான தொரு ஜ்ஞாநத்துக்குத் தான ஆசரயம எனனுமிடம தோற்றா நின்ற திறே; இப்படி ஆதமாவினுடைய ஜ்ஞாதருத்வம் பரத்யக்ஷஸித்தமாகையாலே அபா திதமென்று கருத்து *இதமஹம்பிவேதமீதயாதமவித்தயோர விபேதே ஸபுரதியதி ததைகயம பாஹயமபயேகமஸது* என்று பட்டரும இப்படியிறே பௌததமத நிரா கரணம பண்ணுகிறவிடத்தில் அருளிச்செய்தது (28)

29 ஜ்ஞாத்ருதவ காதருதவபோகதருதவங்கள மூன்றும் சொல்லவேண்டியிருக்க, 'ஜ்ஞாநாசரயமாய' என்று, ஜ்ஞாதருதவமாதரத்தைச சொல்லி, மறறையவை இங் குச சொல்லாதொழிவானென? எனகிற சங்கையிலே அருளிச் செய்கிரார், (ஜ்ஞாதா வென்றபோதே கர்த்தா போகதா எனனுமிடம சொல்லிறறயிறறு) என்று.

29. ஜ்ஞாதாவென்றபோதே, கர்த்தா போக்தா என்னுமிடம் சொல்லிற்றாய்த்து

இப்படி ப்ரதிஜ்ஞாமாத்ரத்தால போராதென்று அதுக்கு ஹேதுவை அருளிச் செய்கிரார், (கர்த்தருதவபோகதருதவங்களஜ்ஞாநாவஸ்தாவிசேஷங்களாகையாலே) என்று.

30. கர்த்தருத்வ போக்த்ருத்வங்கள் ஜ்ஞாநாவஸ்தா விசேஷங்க ளாகையாலே.

ஹேயோபாதேயதாஜ்ஞாநமூலம ஜ்ஞாதருதவமாத்மநஃ, தததத்ப்ரஹா ணோபாதாந சிகோஷாகாதருதாசரயா எனகிறபடியே, ஆதமாவினுடைய ஜ்ஞாத ருதவம் ஹேயோபாதேயபரதிபத்திககு ஹேதுவாயிருக்கும், அவ்வோஹேயங்களை விடுகையிலும், உபாதேயங்களைப பற்றுகையிலும் உண்டான சிகோஷை காதருதவ மடியாயிருக்கும், காததாவுக்கேயிறே சிகோஷையுள்ளது, அந்த சிகோஷைதான ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிசேஷமிறே; அததோடு கர்த்தருதவத்துக்கு உண்டான ப்ரதயா ஸத்தியைக கடாக்ஷித்து காதருதவத்தை ஜ்ஞாநாவஸ்தா விசேஷமென்று உபசரித்து அருளிச்செய்கிரார். அல்லது, காதருதவமாவது — கரியாசரயத்வமாகையாலே அததை, ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிசேஷமென்று முக்கயமாகச சொல்லப்போகாதிறே.

கரியையாவது— *ஜாநாதி, இசசதி, பரயததே, கரோதி* என்று ஜ்ஞாந சிகோஷா பரயதநாநநதர பாவியான பரவருத்தியாகையாலும், ததாசரயதவம் காத்

ருதவமாகையாலும் அததை ஜஞாநாவஸதாவிசேஷமெனறது உபசார பரயோக மெனறே கொள்ளவேணும்

இனி போகதருதவமாவது—போகாசரயதவம் போகமாவது—ஸுகதுக்க ரூபமானவநுபவஜஞாநம் அது ஜஞாநாவஸதா விசேஷமிறே ததாசரயதவத்தை ஜஞாநாவஸதா விசேஷமென்று சொல்லுகையாலே இதுவும் ஒளபசாரிகம்

இப்படி ஜஞாதருதவததுக்கும் இவற்றுக்கும் உண்டான பரதயாஸததயதி சயததாலே ததைகயகதநம் பண்ணலாமபடி இருக்கையாலே ஜஞாதருதவம் சொன்னபோதே காதருதவ போகதருதவங்கள் சொல்லிறறயததென்னத தட்டிலையிறே (30)

31 இப்படி ஆதமாவுக்கு ஸவாபாவிகமாயிருந்துள்ள காதருதவத்தை இலலை யென்று, பரகருதிககே காதருதவத்தைக் கொள்ளுகிற ஸாங்கயரை நிராகரிககிறா (சிலா) என்று தொடங்கி

31 சிலா, குணங்களுக்கே காதருதவமுள்ளது, ஆதமாவுக்கிலலை யென்றாகு

சிலரென்று அவர்கள் பக்கல தமக்குண்டான அநாதரம் தோற்ற அருளிச் செய்கிறா

(குணங்களுக்கே காதருதவமுள்ளது ஆதமாவுக்கு இல்லையென்றாகு) குணங்களென்றும் பரகருதியென்றும் பேதமிலலையிறே இவர்களுக்கு ஆகையாலே பரகருதிககே என்கிற ஸதாந்ததிலே (குணங்களுக்கே) என்கிறா

மூலபரகருதிநாம ஸுகதுக்கமோஹாதமகாநி லாகவபரகாசசலநோபஷ டம்பநகௌரவாவரணகாயாணி அதயந்தாதீந்தரியாணி காயைக நிருபண விவேகாநி அந்யூநாநதிரேகாணி ஸமதாமுபேதாநி ஸதவரஜஸதமாமஸி தரவ யாணி என்றிறே அவர்களுடைய ஸித்தாந்தம் ஆகையால பரகருதிககே காதருத வமுள்ளது ஆதமாவுக்கிலலை யென்றபடி அதாவது—கடவலலியிலே, *ந ஜாயதே மரியதே* இதயாதியாலே ஆதமாவுக்கு ஜநம் மரணதிகளான பரகருதி தாமங்களை யெல்லாம் பரதிஷேதிதது *ஹந்தா சேந மநயதே ஹந்தம் ஹதச்சேந மநயதே ஹதம் உபௌ தெள ந விஜாநீதோ நாயம் ஹந்தி ந ஹநயதே* என்று ஹந்தா திகரியைகளில் காதருதவத்தையும் நிஷேதிககையாலும் ஸ்ரீகீதையிலே ஸாவேசவரன தானே *நாநயம் குணேபய காததாரம் யதா தரஷ்டாநு பசயதி* *காயகாரண காதருதவே ஹேது பரகருதி ருசயதே புருஷஸ ஸுகது காநாம போகதருதவே ஹேதுருசயதே* என்று சொல்லுகையாலும் இப்படி அதயாதம் சாஸ்தரங்களிலே ஆதமாவுக்கு அகாதருதவத்தையும் குணங்களுக்கே காதருதவத்தையும் சொல்லு கையாலே காதருதவமுள்ளது பரகருதிககே ஆதமாவுக்கு காதருதவமில்லை போகத ருதவமாதரமே உள்ளதென்றயதது அவர்கள் சொல்லுவது (31)

23 அததை நிராகரிககிறா (அப்போது) என்று தொடங்கி

32 அப்போது இவனுக்கு சாஸ்தரவசயத்தையும் போகதருதவமும் குலையும்

அதாவது பரகருதிககே காதருதவமாய ஆதமாவுக்கு காதருதவமில்லையான போது இவனுக்கு விதிநிஷேதரூபமான சாஸ்தரத்ததுக்குத் தான அதிகாரியாய்க் கொண்டு அதின் வசத்திலே நடக்கவேண்டுகையும் விஹித நிஷித்தகரண பரயுகத ஸுகதுக்கரூப பலபோகதருதவமும் சேராத்தென்கை

சேதனன காததாவாகாதபோது சாஸதரததுக்கு வையாததயம் பரஸங்கிக கும *சாஸதரபலம் பரயோகதரி* *காததா சாஸதராராததவதவாத எனனக கடவதிநே

இனித தான *ஸவாககாமோ யஜேத* *முமுகுஷாபரஹமோபாஸீத* என்று, ஸவாக மோக்ஷாதிபல போகதாவையிநே காததாவாக சாஸதரம் நியோகிககிற தும் ஆகையாலே பலபோகதாவே காததாவாகவும் வேணுமிநே அசேதநததுக்கு காதருதவமாகில சேதநனைக குறிதது விதிககவும் கூடாது *சாஸநாசசாஸதரம்* எனனக கடவதிநே சாஸநமாவது பரவாததநம் சாஸதரததுக்கு பரவாததகதவம் போதஜநநதவாரததாலே அசேதநமான பரதாநததுக்கு போதததை விளைககப் போகாதிநே ஆகையால சாஸதரம் அாததவததாம் போது போகதாவான சேத நனுக்கே காதருதவமாகவேணும் இதெல்லாவறறையும் திருவுள்ளம் பற்றியிநே அப்போது இவனுக்கு சாஸதரவசயதையும் போகதருதவமும் குலையும் என்று அருளிச்செய்தது (32)

ஆனால் காதருதவமெல்லாம் இவனுக்கு ஸவருபபரயுகதமாமோ? எனகிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்

33 ஸாமஸாரிக பரவருததிகளில் காதருதவம் ஸவருப பரயுகதமன்று

(ஸாமஸாரிக பரவருததிகளில் காதருதவம் ஸவருப பரயுகதமன்று) என்று ஸாமஸாரிகபரவருததிகளாவன ஸதரீ அநநபாநாதி போகங்கனையுத்தேசிததுப் பண்ணும் ஸவ வயாபாரங்கள் அவற்றில் காதருதவம் ஒளபாதிகமாகையாலே ஸவருபபரயுகதமன்றெனகை (33)

ஆனால் அதுதான இவனுக்கு வந்தபடி யென? எனகிற சங்கையிலே அருளிச் செய்கிறார்

34 குணஸமஸாகக கருதம்

(குணஸமஸாக கருதம்) என்று குணங்களாகிறன—ஸதவ ரஜஸ தமஸ ஸுககள் அவற்றினுடைய ஸமஸாகததாலே உண்டானதென்றபடி *பரகருதே கரியமாணாநி குணை காமாணி ஸாவச அஹங்கார விமூடாதமா காதாஹமிதி மநயதே* எனனககடவதிநே இதெல்லாம் *காதாசாஸதராராததவதவாத* எனகிற ஸூதரத்திலே பூவ பக்ஷஸித்தாநதருபேண பாஷ்யகாரா தாமே விஸதரேண அருளிச் செய்தார் (34)

இப்படி ஸாங்கயபக்ஷத்தை நிராகரித்து ஆதமாவுக்கே காதருதவத்தை ஸாதித்தார கீழ் (இந்த காதருதவமதான ஸவாயததமோ) பராயததமோ எனகிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்

35 காதருதவநதான ஈசவராதீநம்

(காதருதவமதான ஈசவராதீநம்) என்று அதாவது இவ்வாதமாவினுடைய காதருதவநதான ஸவாதீனமன்றிககே ஈசவராதீனமாயிருக்குமென்றபடி

பராதது தசசருதே என்று வேதாநத ஸூதரததாலே ஆதமாவினுடைய காதருதவம் பராயததமென்று ஸித்தமாகச சொல்லப்பட்டதிநே சாஸதராராததவத தவத்துக்காக காதருதவம் ஆதம் தாமமென்று கொள்ளவேணும் அநத காதாவுக்கு தாமமான ஜஞாந இசசா பரயநநங்கள் பகவத அதீநங்களா யிருக்கையாலும் அநத ஜஞாநாதிகள் பகவத அநுமதியொழிய கரியாஹேதுவாக மாட்டாமையா லும் இவனுடைய காதருதவம் ஈசவராதீநம் எனகிறது இவனுடைய புத்தி மூலமான

பரயதந்ததை அபேக்ஷிதது ஈசவரன அநுமதிதாநம் பண்ணுகையாலே அந்த கரியா நிபந்தநமான புணயபாபங்களும் சேதநனுககே ஆகிறது என்று விவரணத்திலே ஆசனாபிளனையும் *இப்படி காதருதவம் பரமாதமாயத்தமானாலும் விதி நிஷேத வாகயங்களுக்கும் வையாதயம் வாராது* *கருதபரயதநாபேக்ஷஸது விஹிதபரதி விததாவையாதயாதிபய* என்று பரிஹரிக்கப்படுகையாலே அதாவது விஹிதப ரதிஷிததங்களுக்கு வையாதயாதிகள் வாராமைக்காக இச்சேதநன பண்ணின பரதம் பரயதந்ததை அபேக்ஷிததுகொண்டு ஈசவரன பரவாததிப்பிககுமென்றபடி எங்ஙனெனெனினில எல்லா சேதநருக்கும் ஜஞாதருதவம் ஸபாவமாகையாலே ஸாமாந்யேந பரவருத்தி நிவருத்தி யோகயதவமுண்டாயே யிருக்கும் இப்படியான ஸவருபத்தை நிவாஹிக்கக்காக ஈசவரன அந்தராதமாவாயக்கொண்டு நிலலா நிறகும் அவனாலே உண்டாக்கப்பட்ட ஸவருபசகதியை உடையனான சேதநன அவ்வோ பதாராதங்களிலே உத்பநந ஜஞாந சிகீஷா பரயதநயைக்கொண்டு வாத தியா நிறகும் அவவிடத்தில் மதயஸுதனுகையாலே உதாஸநரைப போலே யிருக்கிற பரமாதமாவானவன அந்த சேதநனுடைய பூவ வாவநாநுருபமான விதி நிஷேத பரவருத்தியிலே அநுமதியையும் அநாதரததையுங் உடையவனாக கொண்டு விஹிதங்களிலே அநுகரஹததையும் நிஷிததங்களிலே நிகரஹததையும் பண்ணுநிறபாயை, அநுகரஹாதமகமான புணயததுக்கு பலமான ஸுகததையும் நிகரஹாதமகமான பாபததுக்கு பலமான துக்கததையும் அவ்வோ சேதநாகுக்க கொடா நிறகும் இது தனனை அபியுகதரும் சொன்னா *ஆதாவீஸவரதததையவ புருஷஸஸவாதநதரியசகதயா ஸவயம் ததததஜஞாநசிகீஷாநபரயதநாநயுதபாத யந வாததே ததரோபேக்ஷய ததோநுமதய விததத தநநிகரஹாநுகரஹௌ ததததகாமபலம் பரயசசதி ததஸ ஸாவஸய புமஸோ ஹரி* என்று அடியிலே ஸாவநியந்தாவாய ஸாவாந்தராதமாவான ஸாவேசவரன தனக்குண்டாக்கிச கொடுத்த ஜஞாதருதவருபமான ஸவாததநதரியசகதியாலே இப் புருஷன தானே அவ்வோ விஷயங்களிலே ஜஞாந சிகீஷாபரயதநங்களை யுண்டாக்கிக்கொண்டு வாததியாநிறகும் அவவிடத்திலே அசாஸதாயங்களிலே உபேக்ஷிததும் சாஸதா யங்களிலே அநுமதி பண்ணியும் அவ்வோ விஷயங்களிலே நிகரஹாநுகரஹங்களைப் பண்ணுநின்றனுகொண்டு, அவ்வோ காமபலததையும் ஸாவேசவரன கொடா நிறகு மென்றாகள இப்படி ஸாவபரவருத்திகளிலும் சேதநனுடைய பரதம்பரயதந்ததை அபேக்ஷிததுக கொண்டு பரமாதமா பரவாததிப்பியா நிறகுமென்றதாயத்து* என்று தீபரகாசத்திலே ஜீயரும் அருளிச்செய்த அாததங்கள இவவிடத்திலே அநுஸந்தே யங்கள்

ஆனால் *ஏஷ ஹயேவஸாது காம காரயதி தம் யமேபயோ லோகேபய உநநிநீஷதி ஏஷ ஏவாஸாது காம காரயதி தம் யமதோ நிநீஷதி* என்று உநநிநீஷயாலும், அதோநிநீஷயாலும் ஸாவேசவரன தானே ஸாதவஸாது காமங்களைப் பண்ணுவிதாநிறகு மென்கிற இது சேருமபடி என? எனினில இது ஸாவஸாதாரணமன்று யாவனெருவன பகவத விஷயத்தில் அதிமாதரமான ஆநு கூலயத்திலே வயவஸிதனாகக்கொண்டு பரவாததியா நிறகும் அவனை அநுகரஹியா நின்றனுகொண்டு பகவான தானே ஸவபராபதயுபாயங்களாய அதிகலயாணங் களான காமங்களிலே ருசியை ஜநிப்பிக்கும் யாவனெருவன அதிமாதர பராதி கூலயத்திலே வயவஸிதனாக கொண்டு பரவாததியா நிறகும் அவனை ஸவபராபதி விரோதிகளாய அதோகதிஸாதநங்களான காமங்களிலே ஸங்கிப்பிக்கும் என்று இந்த சருதிவாகயங்களுக்கு அாததமாகையாலே இது தனனை ஸாவேசவரன தானே அருளிச்செய்தானிறே *அஹம் ஸாவஸய பரபவோ மததஸஸாவம் பரவாதததே' இதி மதவா பஜந்தே மாம புதாபாவஸமநவிதா* என்று தொடங்கி

தேஷாம ஸததயுகதாநாம பஜதாம பரீதிபூவகம ததாமி புத்தியோகம தம யேந மாமுபயாநதி தே தேஷாமேவாநுகமபாாததம் அஹமஜ்ஞாநஜம் தம நாசயாம யாதமபாவஸததோ ஜ்ஞாநதீபேந பாஸவதா என்றும் *அஸதயமபரதிஷ்டம தே ஜகதாஹுரநீசவரம்* என்று தொடங்கி *மாமாதமபரதேஹேஷு பரதவிஷந தோபயஸூயகா* எனனுமதளவாக அவாகளுடைய பராதிகூலயாதிசயத்தைச் சொல்லி *தாநஹமதவிஷத கருராந ஸமஸாரேஷு நராதமாந க்ஷிபாமயஜஸரம் சுபாநாஸுரீஷவேவ யோநிஷு* என்றும் அருளிச் செய்கையாலே

ஆகையால் அநுமந்தருதவமே ஸாவஸாதாரணம் பரயோஜகதவம் விசேஷ விஷயமென்று கொள்ளவேணும் *கருதப்ரயதநாபேக்ஷஸுது* என்கிற, ஸூதரத் திலே இதெல்லாம் பாஷயகாரா தாமே அருளிச்செய்தாரா

இவை எல்லாவற்றையும் திருவுள்ளம்பற்றியிற்றே (காதருதவம் தான ஈசவராதீ நம்) என்று அருளிச்செய்தது

ஆக கீழ்ச் செய்ததாயிற்றது—*ஜ்ஞாநாசரயமாகையாவது—ஜ்ஞாநததுக்கு இருபபிடமாயிருக்கை* என்று பரதமத்திலே ஆதமாவினுடைய ஜ்ஞாதருதவத்தைச் சொல்லி ஜ்ஞாந மாதரமெனப்பாரை நிராகரித்துக்கொண்டு ஜ்ஞாதருதவ கதநாந தரம் காதருதவ போகதருதவங்கள் சொல்லவேண்டுகையாலே அவை இரண்டும ஜ்ஞாதருதவ பலததாலே தன்னடையே வருமென்னுமிடத்தை தாசிப்பித்து, குணங் களுக்கே காதருதவமுள்ளது ஆதமாவுக்கு இல்லை எனப்பாரை நிராகரித்துக் கொண்டு ஆதமாவினுடைய காதருதவத்தை ஸதாபித்து அந்த காதருதவத்தில ஸவருபபர யுகதமல்லாத அமசத்தையும் அதுதானிவனுக்கு வருகைக்கடியையும் சொல்லி இப்படி ஆதமாவுக்குண்டான காதருதவம்தான ஸாவாவஸுதையிலும ஈசவராதீந மாயிருக்குமென்று நிகமித்தாராயிற்று

இதெல்லாம் ஆதமாவினுடைய ஜ்ஞாநாசரயதவகதநமடியாக வந்த திறே (35)

இப்படி ஆதமா ஜ்ஞாநாசரயமாயிருக்குமாகில் *யோ விஜ்ஞாநே திஷ்டடந* *விஜ்ஞாநமய *விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே* என்றும், *ஜ்ஞாந ஸவருபமதயந்த நிாமலம் பரமாததத * *ஜ்ஞாநஸவருபமகிலம் ஜகதேததபுத்தய * விஜ்ஞாநம் பரமாததோ ஹி தவைதி நோததயதாசிந * என்றும் சாஸ்தரங்களிலே இவனை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுவானேன்? என்கிற ஜிஜ்ஞாஸு பரசந்ததை அநுவதிக கிருரா

36 ஜ்ஞாநாசரயமாகில் சாஸ்தரங்களிலே இவனை ஜ்ஞாந மென்று சொல்லுவானேன்? எனனில

(ஜ்ஞாநாசரயமாகில் சாஸ்தரங்களிலே இவனை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லுவானென்? எனனில) என்று (36)

இப்படி சாஸ்தரங்கள் சொல்லுகைக்கு மூலம் இன்னதென்கிருரா

37 ஜ்ஞாநத்தை யொழியவும் தன்னையறிகையாலும் ஜ்ஞாநம் ஸாரபூதகுணமாய நிரூபக தாமமாயிருக்கையாலும் சொல்லிற்று

(ஜ்ஞாநத்தை யொழியவும் தன்னையறிகையாலும்) என்று தொடங்கி அதா வது—ஜ்ஞாநம் ஸவாசரயததுக்கு ஸவயமபரகாசகமாயிருக்குமோபாதி ஜ்ஞாந நிர பேக்ஷமாகத் தனக்குத் தானே பரகாசிக்கையாலும் ஜ்ஞாநம் இவனுக்கு ஸாரபூத

குணமாகையாலே ஸவரூபாநுபந்திதவேந ஸவரூபநிருபக தாமமாகையாலும் சொல்லிறறெனகை

இதுதான்—*ததகுணஸாரதவாதது ததவயபதேச பராஜஞுவத யாவதாதம பாவிதவாசச ந தோஷஸ தததாசநாத* எனகிற ஸூதரதவயததாலும் சொல்லப பட்டது *ஜஞாநமாதர வயபதேசஸது ஜஞாநஸய பரதாநகுணதவாத ஸவரூபா நுபந்திதவேந ஸவரூப நிருபககுணதவாத ஆதமஸவரூபஸய ஜஞாநவத ஸவபரகா சதவாதபோபபதயதே* என்றிறே தீபத்திலே பாஷயகாரரும் அருளிச்செய தது (37)

38 நியாமயமாகையாவது ஈசவரபுத்தயதீநமாக எல்லா வயா பாரங்களும உண்டாமபடி யிருக்கை

(நியாமயமாகையாவது—ஈசவரபுத்தயதீநமாக எல்லா வயாபாரங்களும உண்டாமபடி யிருக்கை) அதாவது—ஆதமநி திஷ்டடநநாதமநோந்த ரோயமாதமா ந வேத யஸயாதமா சரீரமய ஆதமாநமநதரோ யமயதி ஸத ஆதமாநதாயாமயம ருத * என்று இதயாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே அந்தராதமதயா நின்றுநியமிககை ஈசவரனுக்கு ஸாராவகாலீநமாகையாலே இவ்வாதமவஸது அவனுக்கு நியாமயமா கையாவது சரீரத்தினுடைய ஸகலபரவருத்திகளும் சரீரியினுடைய புத்தயதீநமாக உண்டாமபடபோலே சரீரபூதமான இவ்வாதம வஸதுவினுடைய ஸகல வயாபாரங் களும் சரீரியான பரமாதமாவினுடைய புத்தயதீநமாகவே உண்டாமபடி இருக்கை யெனறபடி

இப்படி தசசரீரதயா தததீந ஸகலபரவருத்திகளுலும் அசேதநமான சரீரமபோலே தானாக ஒரு பரவருத்தி பண்ணமாட்டாதபடி இருக்கையன்றிககேத ஜஞாதருதவ காதருவ போகதருதவங்களை ஸவாபாவிக தாமங்களாக உடையனாஸீ யாலே ஜஞாந சிகீஷா பரயதந பூாவக பரவருத்திக்ஷமனாயிருக்கையாலும் ஸகல பரவருத்திகளும் இவனுடைய பரதம பரயதநநதை அபேக்ஷிததுக்கொண்டுஈசவரன அநுமதிதாநம பண்ணுகையாலும் விதி நிஷேதசாஸதர வையாததயமுமிலலை (38)

இவனுடைய பரவருத்திமூலமாக ஈசவரனபண்ணும் நிகரஹா நுகரஹங்களுக் கும ததநுகுணமான பல பரதாநததுக்கும விரோதமிலலை எனனுமிடம் கீழே சொல் லப பட்டது

39 தாராயமாகையாவது அவனுடைய ஸவரூப ஸங்கலபங்களை ஒழிந்தபோது தனஸத்தை இல்லையாமபடி யிருக்கை

தாராயமாகையாவது—அவனுடைய ஸவரூப ஸங்கலபங்களை ஒழிந்த போது தன ஸத்தை இல்லையாமபடி இருக்கை அதாவது—*ஏஷ ஸேதுா விதரண *ஏதத ஸாவம பரஜஞாநே பரதிஷ்டடிதம *ஏவமேவ சாஸமிநநாதமநி ஸாவாணி பூதாநி ஸாவ ஏவாதமாநஸஸமாபிதா * ஏதஸய வா அக்ஷரஸய பரசாஸநே காகி ஸூாயா சநதரமஸௌ விதருதௌதிஷ்டத * என்று இதயாதிகளிற சொல்லுகிறபடியே ஈசவரன ஸகல சேதநாசேதநங்களையும் பற்றி நியமேந தாரகனாகையாலே இவ்வாதம வஸது தாராயமாகையாவது தனக்கு நியமேந தாரகமாயக கொண்டு தன ஸததா ஹேதுவாயிருக்கிற அவனுடைய திவயாதம ஸவரூபத்தையும் இந்த ஸவரூபாசரி ததவததுக்கும ஸததாநுவருத்திருபையான ஸதிதிகும ஹேதுவாயிருநதுள்ள அவ னுடைய நிதயேசசாகாய ஸங்கலபத்தையும் ஒழிந்தபோது தன ஸததாஹாநி பிறக்குமபடியிருக்கை என்றபடி

இப்படி தாரயவஸதுககளை ஸவருப ஸங்கலபங்களிரண்டாலும் தரிக்கு மென்னுமிடம் அபியுகதராலே விஸதரேண பரதிபாதிக்கப்பட்டது எங்ஙனே எனனில ரசவரன தன ஸவருப நிருபகதாமங்களுக்கும் நிருபிதஸவ ரூபவிசேஷ ணங்களான குணங்களுக்கும் போலே ஸவவயதிரிகத ஸமஸத தரவயங்களுக்கும் அபயவஹிதமாக ஸவருபேண ஆதாரமாயிருக்கும் அவவோ தரவயங்களை ஆசரயித திருக்கும் குணதிகளுக்கு அவவோ தரவயதவாரா ஆதாரமாயிருக்கும் ஜீவாகளாலே தரிக்கப்படுகிற சரீரங்களுக்கு ஜீவதவாரா ஆதாரமாயிருக்குமென்று சிலா சொல்லு வாகள ஜீவனை தவாரமாகக் கொண்டு ஸவருபத்தாலும் ஆதாரமாமென்று சில ஆசாரயாகள சொல்லுவாகள இப்படி ஸாவமும் ஆசரயத்தைப் பற்ற அபருதக ஸிதத விசேஷணமாகையாலே இவற்றின் ஸததாதிகள ஆசரயஸததாதீநங்கள ஸாவ வஸதுககளினுடையவும் ஸததை ஸங்கலபாதீநையாகையாவது—அநிதயங்கள அநிதயேசசையாலே உதபநநங்களாயும் நிதயங்கள நிதயேசசாஸிததங்களாயுமிருக் கை இவ்வாததத* இச்சாத ஏவ தவ விசவபதாராததஸததா* எனகிற சலோகத தாலே அபியுகதா விவேகிததார "

இததாலே ஸாவத்தினுடையவும் ஸததாநுவருத்திருபையான ஸதிதியும் ரசவரேசசாதீநையான படியாலே ஸாவமும் ரசவர ஸங்கலபாசரிதமென்று சொல்லு கிறது குரு தரவயங்கள ஸங்கலபத்தாலே தருதங்களென்று சாஸதரங்கள சொல லுமது தயெளஸஸசநதராராகக் நக்ஷதராகம் திசோ பூர மஹோததி வாஸு தேவஸய வீரயேண விதருதாநி மஹாதமந எனகிறபடியே ஓரோ தேச விசேஷங் களிலே விழாதபடி நிறுத்ததுகையைப் பற்ற இப்படி இச்சாதீந ஸததாஸதிதி பரவ ருத்திகளான வஸதுகங்களுக்கு பரமாதமஸவருபமெனசெய்கிறது? எனனில பரமாத மாவினுடைய இச்சை இவ்வஸதுககளை பரமாதமாவின் ஸவருபாசரிதங்களாக வகுத்து வைக்கும் இப்படி ஸாவவஸதுவும் ரசவரஸவருபாதீநமுமாய ஈசவரே சசாதீநமுமாயிருக்கும் லோகத்திலும் சரீரம் சரீரியினுடைய ஸவருபாசரயமுமாய ஸங்கலபாசரயமுமாயிருக்கக் காணுநின்றோம் இவ்விருந்தகாலமிருந்து இவ்ன விட்டபோதொழிகையாலே ஸவருபாசரிதம் இவ்வாததம் ஸங்கலபமில்லாத ஸுஷுபதயாதயவஸதைகளிலே தெளிவது ஜாகராகி தசைகளில் ஸங்கலபத் தாலே விழாதபடி தாங்குமபோது ஸங்கலபாசரிதம் என்னக்கடவது' என்று இப்படி ரஹஸயதரயஸாரத்திலே பரதிபாதிக்கையாலே (39)

40 சேஷமாகையாவது சநதந குஸும தாமபூலாதிகளைப் போலே அவனுக்கு இஷ்ட விநியோகாரஹமாயிருக்கை

(சேஷமாகையாவது சநதந குஸும தாமபூலாதிகளைப் போலே அவனுக்கு இஷ்ட விநியோகாரஹமாயிருக்கை) அதாவது—சநதநகுஸுமாதி பதாராதங் கள தனக்கெனன இருப்பதோராகாரமினறிககே பூசமவனுக்கும் சூடுமவனுக்கும் உறுப்பாய விநியோகம் கொள்ளுமவனுக்குத்தானும் விநியோகம்கொண்டு தானு கந்த விஷயங்களுக்கும் கொடுக்கலாமபடி இஷ்டவிநியோகாரஹமாயிருக்குமாப் போலே சேதநவஸதுவாயிருக்க ஸவபரயோஜந கந்தமினறிககே தன்னுடைய ஸவருபஸவபாவ வைலக்ஷணய மெல்லாவற்றாலும் சேஷிகு அதிசயகரமாய விநியோக தசையில் அவனுக்குத் தானும் விநியோகம் கொண்டு *அடியாக்கெனனை யாட்படுத்த விமலன்* எனகிறபடியே தானுகந்தவாங்களுக்கும் உறுப்பாகக்கலாமபடி வேண்டின விநியோகததுக்கு யோகயமாயிருக்கை என்றபடி சித தரவயததுக்கு அசித தரவயங்களை தருஷ்டாநதமாகச் சொல்லிற்று பாரதநதரியாதிசயம் சொல்லு கைக்காகவிதே ஆதமஸவருப யாதாதமயம் இதுவாகையாலேயிதே பராபயநிஷ காஷம பண்ணுகிறதசையிலே *தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே* என்று ஆழ வார அருளிச்செய்தது

பரகதாதிசயாதாநேசசயா உபாதேயதவமேவ யஸ்ய ஸவரூபம் ஸ சேஷஃ பரசசேஷீ என்று சேஷசேஷிதவ லக்ஷணம் பாஷ்யகாரராலே அருளிச செய்யப பட்டது இந்த லக்ஷண வாகயார்தததை அநுஸரீததுககொண்டு *இசசயா யது பாதேயம் யஸ்யாதிசயாரிததயே உபயாநுபயைகைகஜுஷாதொள சேஷசேஷிணௌ* என்று சேஷசேஷிதவலக்ஷணத்தை அபியுகதரானவாகளும் சொல்லிவைத்தாராகள

யதேஷ்ட விநியோகாரஹம் சேஷசபதேந கததயதே ஈசவரேண ஜகத ஸாவம் யதேஷ்டம் விநியுஜயதே* என்று சொல்லுகையாலே சேஷதவமாவது இஷ்டவிநியோகாரஹதவம் எனனுமிடம் சாஸ்தரஸிததம்

இப்படி ஈசவர விஷயத்தில் ஆதமாவுக்குண்டான சேஷதவமதான *யஸ்யாஸ்யாமி ந தமநதரேமி* *பரவாநஸமி காருதஸதத தவயி வாஷசதம் ஸதிதே* *தாஸபூதாஸ ஸவதஸ ஸாவே ஹயாதமாந பரமாதமந நாநயதா லக்ஷணம் தேஷாம் பநதே மோக்ஷே ததைவ ச* *ஸவோஜஜீவநேசசா யதி தே ஸவஸததா யாம் ஸபருஹா யதி ஆதமதாஸ்யம் ஹரேஸ ஸவாமயம் ஸவபாவஞ்ச ஸதா ஸமர* என்று சருதி ஸமருதயாதிகளிலே சொல்லப்படா நின்றதிதே (40)

ஒருவனுக்கு கருஹக்ஷேதராதிகளும் சேஷமாய ஸவசரீரமும் சேஷமாயிருக்க செயதே கருஹக்ஷேதராதிகள் பருதக ஸித்தயாதிகளுக்கு அஹமாய சரீரம் அவற்றுக்கு அநாஹமாயிருக்கக காண்கையாலே இவ்வாதமவஸது ஈசவரனுக்கு சேஷமாமிடத்திலிருக்கும்படி எங்ஙனே? எனகிற சங்கையிலே அருளிசசெய்கிறார் (இதுதான்) என்று தொடங்கி

41 இதுதான் கருஹக்ஷேதர புதர களதராதிகளைப்போலே, பருதக ஸித்தயாதிகளுக்கு யோக்யமாமபடியிருக்கை யன்றிக் கே சரீரம்போலே அவற்றுக்கு அயோக்யமாயிருக்கை

இதுதானென்றது இப்படி ஈசவரசேஷமாகச சொல்லப்பட்ட ஆதமவஸது தான் என்றபடி (கருஹக்ஷேதர புதர களதராதிகளைப்போலே) எனகிற விடத்தில் ஆதிசபதததாலே தநதாநய ஆராம் தாஸதாஸ வாகங்களைச் சொல்லுகிறது (பருதகஸித்தயாதிகளுக்கு யோக்யமாமபடி இருக்கையன்றிக்சே) எனகிற விடத்தில் பருதகஸித்தியாவது ஸஹோபலமப நியமினறிககே, சேஷியானவனை ஒழியவும் தான் ஸித்திககை ஆதிசபதததாலே அநேக ஸாதாரணதவத்தைச் சொல்லுகிறது கருஹக்ஷேதர தாஸதாஸ பரபருதிகள் பிதரு புதர ஜயேஷ்ட கநிஷ்டாதிகளுக்கு ஸாதாரண சேஷமாயிருக்கும் புதரனும் மாதா பிதரு பிதருவ யாதிகளுக்கு ஸாதாரண சேஷமாயிருக்கும் களதரமும் *ஸோம பரதமோ விவிதே கநதாவோ விவித உததர தருதீயோகநிஷ்டேபதிஸதுரீயஸதே மநுஷ்யஜா* என்று பாணிகரஹணநந்தரம் ஸோமாதிகளுக்கு சேஷமாகச சொல்லுகையாலே, அநேக ஸாதாரணமாயிருக்கும் இப்படியன்றிககே (சரீரம் போலே அவற்றுக்கு அயோக்யமாயிருக்கை)யாவது அபருதகஸித்தமாய அநநயஸாதாரணமான சரீரம்போலே, பருதகஸித்தயாதிகளானவற்றுக்குத் தான் அநாஹமாயிருக்கை (பருதகஸித்த யாதிகளுக்கு) என்று பாடமாகில் ஆதிசபதததாலே பருதகுபலபதியை சொல்லுகிறது அப்போதைக்கு இதுதான் கருஹக்ஷேதர புதர மிதர களதராதிகளைப்போலே பிரிந்து நிறைக்கமும் பிரிந்து தோற்றுக்கைக்கும் அஹமாமபடியிருக்கை யன்றிககே சரீரம்போலே ததுபயாநாஹமாயிருக்குமென்று பொருளாகக் கடவது *அயமேவாதமசரீரபாவ பருதகஸித்தயநாஹாதாரா தேயபாவ நியந்தருநியாமய பாவ சேஷசேஷிபாவசச* என்றும் *யஸ்ய சேதநஸ்ய யததரவயம் ஸாவாதமநா

ஸவாராததே நியநதும தாரயிதும ச சகயம் தசசேஷதைகஸவருபம் ச தததஸய சரீரம்* என்றும் வேதாராதத ஸங்கரஹததிலும ஸ்ரீ பாஷ்யததிலும ஆதம் சரீரபாவ லக்ஷணமாக பாஷ்யகாரா அருளிச்செய்த நியநதரு நியாமயபாவம் ஆதார ஆதேய பாவம் சேஷசேஷிபாவமாகிற மூன்றும் இவ்விடத்திலே சொல்லப்படுகையாலே (*யஸயாதமா சரீரம் யஸயாக்ஷரம் சரீரம்) என்று, இதயாதி சருதிஸிததமான ஆதமாவினுடைய பரமாதம் சரீரதவம் அதாதத உகதமாயிற்று ஆக கீழே ஆதம்ஸவருபத்தினுடைய சோதநம் பண்ணப்பட்டது (41)

இனி ஏவம்பூதமான ஆதம்ஸவருபம் அநாதயசித ஸம்பந்த ததவியோக ததநநவயங்களாலே பதத முகத நிதயருபேண தரிபரகாரமாயிருக்கும்படிபை அருளிச்செய்கிறா (ஆதம்ஸவருபமதான பதத முகத நிதயருபேண மூன்று படிய பட்டிருக்கும்) என்று (42)

42 ஆதம்ஸவருபமதான பதத முகத நிதயருபேண மூன்று படிப பட்டிருக்கும்

இதில பததரெனகிறது ஆரை? எனனுமாகாங்கையிலே அருளிச்செய்கிறா

43 பததரெனகிறது ஸம்ஸாரிகளை

(பததரெனகிறது ஸம்ஸாரிகளை) என்று அவர்களாகிறா தில கைலவத தாரு வஹநிவத தூவிவேசகுணதரயாதமகாநாதி பகவந மாயா திரோஹித ஸவஸுபராய அநாதயவிதயா ஸஞ்சிதாநந்த புண்யபாபருப காமவேஷடிதராய ததததகாமாநு குண விவித விசிதர தேவாதிருப தேஹவிசேஷ பரவிஷ்டராய, அவவோ தேஹங்களிலே அஹம்புத்தியையும், தேஹாநுபந்திகளிலே மமதா புத்தி யையும் பண்ணி தூவாஸநாருசி விவசராய ஸவஸவ காமாநுகுண ஸுகதுக்க பரம்பரைகளை அநுபவிகுமவர்கள் (43)

இனி முகதரெனகிறது ஆரையெனனுமாகாங்கையிலே அருளிச்செய்கிறா (முகதரெனகிறது ஸம்ஸார ஸம்பந்தமற்றவர்களை) என்று

44 முகதரெனகிறது ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்றவர்களை

அவர்களாகிறா அநாதிகாம பரவாஹ பரயுகதமான ஸம்ஸார ஸம்பந்தம் நடவாநிறகச செயதே மோக்ஷருசிகு பரதிபந்தகமான காம விசேஷம் அநுபவத தாலே யாதல ஸாமாநயேந அநுஷ்டிகும பராயச்சிதத காமங்களாலே யாதல அநபிஸம்ஹித பலமாய அதயுதகடமான பராமாதிக புண்யங்களாலே யாதல க்ஷயிதது அதடியாக ஜாயமாநதசையில் பகவதகடாக்ஷத்தாலுண்டான ஸத வோதரேகததாலே மோக்ஷருசி பிறந்தது ஸதகுருஸமாசரயண ஸம்பராபத வேதாநத வேதய பரபரஹமஜஞாநராய ததபராபதிருபமோக்ஷ ஸிததயாததமாக ஸவவாண ஸவாசரமோசிதமான காமங்களை பல ஸங்க காதருதவ தயாக பூாவகமாக அநுஷ டிதது *தாமேண பாபமபநுததி* என்றும் *(கஷாயே காமபி பகவே ததோ ஜஞாநம் பரவாததே)* என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநத ஸதகாமாநுஷ்டாநததாலே ஜஞாநோதபத்திவிரோதி பராசீநகாமம் க்ஷயிததவாறே அநத கரணம் நிரமலமாய பகவதேகாவலம்பியான ஸமயகஜஞாநமுதிதது அநந்தரம் (ஜநமாநதரஸஹஸ ரேஷு தபோஜஞாநஸமாதிபி நராணம் க்ஷீணபாபாநாம கருஷணே பகதி பரஜாயதே)* எனகிறபடியே இப்படி பஹுதர ஜநம்ஸாதயமான காமஜஞாநங் களாலே பிறந்த தைலதாராவதவிச்சிநந ஸம்ருதிஸநதாநருப பகதிமூலமாக வரும்

பகவதபரஸாதததாலேயாதல அனறிககே தனனுடைய நிராஹேதுகஸௌஹாத விசேஷத்தாலே யாதருசசிகாதி ஸுகருத பரமபரைகளைக் கலபிதது அதடியாக விசேஷ கடாசுத்ததைப் பண்ணி, அநந்தரம் அதவேஷத்தை ஜநிபபிதது ஆபி முக்கியத்தை உண்டாககி ஸாதவிக ஸமபாஷணத்தை விளைதது அவவழியாலே ஸதாசாராய ஸமாசரயணத்திலே மூட்டி ததுபதேசமுகேந ததவஜஞாந்ததைப் பிறப்பித்தல தனனுடைய விசேஷகடாசும தனனாலே ததவஜஞாந்ததைப் பிறப்பித்தலசெயது மஹாவிசவாஸ பூவகமாகத் தன திருவடிகளே உபாயமென்று நிறகுமபடி பண்ணும பகவதாகஸமிககருபையாலே உபாயாந்தர விஷயத்தில பிறந்த துஷ்கரதவாதி புத்தி மூலமாக வரும் பரபதநமூலமான பகவத பரஸாதததாலே யாதல ஸாமஸாரிக ஸகலதுரிதங்களும் கழிந்தது ஆவிரப்பூத ஸவரூபராய பகவ தநுபவ கைங்காயைகபோகரானவாகள

அவிசேஷேண (முகதரெனகிறது ஸமஸார ஸமபந்தமற்றவாகளை) என கையாலே பகவதநுபவத்தில் ருசியினறிககே தத ஸமாசரயணத்தைப் பண்ணி ஸமஸார நிவருத்தியை உண்டாககிக கொண்டு தேசவிசேஷத்திலே போய ஸவஸவ ரூபாநுபவம் பண்ணியிருக்கும் கேவலரையும் சொல்லி றறியிற்று (44)

இனி நிதயரெனகிறது ஆரை? என்னுமாகாங்கையிலே அருளிச்செய்கிறா

45 நிதயரெனகிறது ஒருநாளும் ஸமஸரியாத சேஷசோஷஸநாதிகளை

(நிதயரெனகிறது ஒருநாளும் ஸமஸரியாத சேஷ சேஷாஸநாதிகளை) என்று ஒருநாளும் ஸமஸரியாத என்கையாலே முகதரை வயாவாததிககிறது நிவருத்த ஸமஸாரரிதே அவாகள இவாகள அஸபருஷ்ட ஸமஸாரகந்தரிதே *அஹருத ஸஹஜதாஸயாஸ ஸூரயஸ ஸரஸதபந்தா* என்றாரிதே பட்டா *நிதயோ நிதயாநாம* என்றும் *ஜஞாஜஞௌ தவாவஜாவீசநீசௌ* என்றும் சொல்லுகிற படியே ஆதமஸவரூபம் நிதயமாயிருக்க *அஸநநேவ* எனபது *ஸந்தமேநம்* எனபதாகிறது பகவதவிஷயஜஞாநராஹிதய ஸாஹிதயங்களாலேயிதே ஆகையால் இவாகளை நிதயரெனகிறதும் பகவதஜஞாந்ததுக்கு ஒருநாளும் ஸங்கோச மிலலாமையாலே என்று கொள்ளவேணும் இந்த வைபவத்தைப் பற்றவிதே *யதர பூவே ஸாதயாஸ ஸந்தி தேவா* என்றும் *யதர ருஷய பரதமஜா யே புராணா* என்றும் சருதி இவாகளை சலாகிககிறது பாஷயகாரரும் இவாகளுடைய வைபவத்தை *ஸவசசந்தாநுவாததி* இதயாதியாலே ஸ்ரீ கதயத்திலே பரக்க அருளிச்செய்தார ஆகையாலே (ஒருநாளும் ஸமஸரியாத) என்றபோதே இவாக ளுடைய வைபவமெல்லாம் சொல்லிற்றாயிற்று அசேஷ சேஷவருத்தியிலும் அநவித னாய கைங்காயபராககெல்லாம் படிமாவாயிருக்கையாலே திருவனந்தாழ்வானே சேஷனெனசிற்து *நிவாஸசயயாஸநபாதுகாமகோபதாநவாஷாதபவாரணாதிபி: சரீரபேதைஸதவ சேஷதாமகதைா யதோசிதம் சேஷ இதீரிதே ஜநை* என்றிதே ஆளவந்தாரும் அருளிச்செய்தது

மற்றுள்ள ததீயரைப் போலே அநியமமாயிராதே ஸாவேசவரன அமுது செயத சேஷமொழிய அமுது செய்யாத நியமத்தைப் பற்ற சேஷாஸநரென்று— சேனை முதலியாரை நிரூபிககிறது *(தவதீயபுகதோஜஜிதசேஷ போஜிநா) என்றாரிதே ஆளவந்தாரும் *வநாதரிநாதஸய ஸுஸுந்தரஸய வை பரபுகதசிஷ்டாசயத் ஸைநயஸதபதி* என்று ஆழ்வானும் அருளிச்செய்தார

ஆதிசபதததாலே * சேஷசேஷாசநகருடபரமுகநாநாவிதாநநத பரிஜநபரி சாரிகாபரிசரிதசரணயுகள * எனகிறபடியே, பகவத கைங்காயைக போகராயிருந துள்ள வைநதேயபரமுகரான நிதயஸிததரையெல்லாம சொல்லுகிறது (45)

46 பூாவோகதமான ஸவரூப வைலக்ஷணயததையுடைய ஆதமாவுககு அவித யாதிதோஷஸமபநதம வநதபடி என? எனகிற சங்கையிலே, ஸதருஷ்டாநதமாக தததேதுவை அருளிச்செய்கிறா (ஜலததுககு) என்று தொடங்கி

46 ஜலததுககு அகநிஸமஸருஷ்டஸததாலீ ஸமஸாககததாலே ஓளஷ ணய சபதாதிகளுண்டாகிருப்போலே, ஆதமாவுகதம அசிதஸம பநதததாலே அவிதயாகாமவாஸநாருசிகளுண்டாகிறன

அதாவது ஸவபர்வத ஏவ நிர்விகாரமாய் சீதளமாயிருக்கிற ஜலததுககு அகநியோடே ஸமஸருஷ்டையான ஸதாலியோடடை ஸமஸாககததாலே ஓளஷணய சபதோதரேக ரூபங்களான விகாரங்களுண்டாகிருப்போலே ஸவத ஜஞாநா நநதாமலஸவரூபண ஆதமாவுகதம குணதரயாசரய அசிதஸமபநதததாலே அவிதயா காம வாஸநாருசிகளுண்டாகிறன என்கை

இவருடைய திருததமபியாரும் ஆசாரய ஹருதயத்திலே (அவிதயாகார ணமநாதயசிதஸமபநதம) என்று அருளிச்செய்தாரிறே

இப்படி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே * நிர்வாணமய ஏவாயமாதமா ஜஞாந மயோக்ஷமல து காஜஞாநமலா தாமா பரகருதேஸ தே ந சாதமந ஜலஸய சாகநிஸமஸருஷ்டஸதாலீஸங்காத ததாபி ஹி சபதோதரேகாதிகாந தாமாந தத கரோதி யதாமுநே ததாதமா பரகருதேஸ ஸங்காத அஹமமாநாதி தூஷித , பஜதே பராகருதாந தாமாநநய ஸதேபயோபி ஸோவயய * என்று சொல்லப்பட்டது அவிதயையாவது அஜஞாநம அதுதான ஜஞாநாநுதய அநயதாஜஞாந, விபரீத ஜஞாந ரூபேண அநேகவிதமாயிருக்கும் காமமாவது கரணதரயகருதமாய புணய பாபாதமகமான கரியாவிசேஷம் அதில புணயம் ஐஹிக ஆமுஷ்மிக நாநாவித போக ஸாதநதயா பஹுவிதமாயிருக்கும் பாபமும் அகருதயகரண கருதயாகரண பகவதபசார பாகவதாபசார அஸஹயாபசாரரூபேண அநநதமாயிருக்கும் வாஸனை யாவது முனபு செயது போநதவற்றிலே மீளவும் மூளுகைக்குறுப்பான ஸமஸாரம இதுதான ஹேதுபேதததாலே பஹுவிதமாயிருக்கும் ருசியாவது ரஸாநதரத தாலும மீடகவொண்ணாதபடி ஒன்றிலே செல்லுகிற விருப்பம் இதுவும் விஷய பேதததாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்

அவிதயாகாமவாஸநாருசிகளுண்டாயிறறன எனனாதே உண்டாகிறன என கையாலே இவற்றினுடைய பரவாஹரூபதவம் சொல்லப்பட்டது (46)

47 இப்படி ஆதமாவுககு வநதேறியான அவிதயாதிகள் தான எவ்வவஸதை யிலே கழிவது? எனனும் ஆகாங்கக்ஷயிலே அருளிச்செய்கிறா (அசிதது கழிநத வாறே அவிதயாதிகள் கழியுமெனபாகள) என்று

47 அசிததுக கழிநதவாறே அவிதயாதிகள் கழியுமெனபாகள

அதாவது காரணநிவருத்தயா காராய நிவருத்தியாகையாலே அசிதஸம்பந்த நிபந்தநமாக வந்த இவையும தத ஸம்பந்தம் கழிந்தவாறே கழியுமென்று ததவ வித்துக்கள சொல்லுவாகளென்றபடி 'எனப்பாக்கள் என்றவித்தை பரமதமாகி *மயாவற மதிநலமருளப பெற்றவாக்களுக்கு பகவத்பரஸாத விசேஷத்தாலே அசித்துக கழியும முன்னே அவிதயாதிகள கழியக காண்கையாலே அந்த நியமமில்லை என்று இவருக்கு கருத்து என்று சொல்லுவாருமுண்டு அது முக்யமன்று அவாக்கள் திருமேனியோடே இருக்கச் செய்தே, பரம்பகதி பர்யந்தமாகப் பிறந்ததே யாகிலும் வினைப்படலம் விளங் விழித்துணை மெய்யுற்றுள்ளவுலகளவும யானு முளனாவென்கொலோ என்கையாலே *ஸாவம ஹ பசய பசயதி* என்கிற முகதா வஸதையில் வைசதயம் அசித்து கழிவதற்கு முன்பிலலாமையாலே ஆக கீழ்ச செயத்தாயிறறது ஆதமஸவருபம் பதத முகத நிதயருபேண மூன்று படிப்படடிருக்கு மென்றும் அதில பததசேதநாக்கு அவிதயாதயுதபத்திமூலமும், தந நிவருத்திகரம் மும் சொல்லிநின்றது (47)

48 இப்படி உகதமான தரிவிதாதமவாக்கமும், இதனை சேதநரென்று ஸங்கயேய மாயிருக்குமோ ? என்கிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்

48 இம்முன்றும் தனித்தனியே அநந்தமாயிருக்கும்

(இம்முன்றும் தனித்தனியே அநந்தமாயிருக்கும்) என்று இம்முன்றும் அநந்தமாயிருக்குமென்றால் வாககதரயமுமாக அநந்தமென்று தோற்றுமென்று நினைத்து தனித்தனியே என்று விசேஷிக்கிறார் அநந்தமாயிருக்குமென்றது அஸங்கயேயமாயிருக்குமென்றபடி (48)

49 உகதமான ஜீவாநந்தயத்துக்கு விரோதியான ஐகாதமயவாதத்தை நிராகரிக்கிறார் மேல (சிலா ஆதமபேதமில்லை ஏகாதமாவே யுள்ளதென்றார்கள்) என்று தொடங்கி

49 சிலா, ஆதமபேதமில்லை ஏகாதமாவே உள்ள தெனரூக்கள்

சிலரென்று அநாதரோகதியாலே அருளிச் செய்கிறார் இப்படி சொல்லுமவா கள் தாங்கள் ஆரோ ? எனினில் ஜீவாதவைத பரதிபாதக சாஸ்தரத்தில குதருஷ்டி கள் அதாவது பரஹ்மாதவைதமென்றும், ஜீவாதவைதமென்றும் சாஸ்தரபரதி பாதயமான அதவைதம் தவிவிதமாயிருக்கும் அதில பரஹ்மாதவைதமாவது பரகாராயதவைதம் ஜீவாதவைதமாவது பரகாராதவைதம் இதுக்கு நியாமகமேது? எனினில் பரஹ்மபரகரணங்களிலே *ஸாவம கலவிதம் பரஹம்* ஐத்தாதமயமிதம் ஸாவம் *புருஷ ஏவேதம் ஸாவம்* என்று ஸாமாநாதிகரணயத்தாலே பரஹ்மாதவை தத்தை பரதிபாதிகையாலும் ஸாமாநாதிகரணயம் பரகாரபேத விசிஷ்ட பரகார யேகதவ பரமாகையாலும் *ஏகஸஸந பஹுதா விசார* என்று பரகாரபஹுதவம் கண்டோகதமாகையாலும் ஐகயவிதிக்கு சேஷமான *நேஹநாநாஸதி* இதயாதி பேதநிஷேதம் விஹிதைகய விரோதிபேதவிஷயமாகையாலும் ஸாமானயநிஷேதம் விஹித வயதிரிகத விஷயமாகையாலே பரகாரி பஹுதவ நிஷேதபர மாகையாலும், *ந தத ஸம்சாபயதிகச்ச தருசயதே* என்று பரஹம் துலயபரகாராயந்தர நிஷேத கண்டோகதியாலும் பரகாராயதவைதமே பரஹ்மாதவைதம்

ஜீவபஹுதவம் சருதிஸித்தமாகையாலும், அல்லாதபோது பதத முகத வயவஸதாநுபபத்தியாலும் உபதேசா நுபபத்தியாலும் ஸுகாதிவயவஸதாநுப பத்தியாலும் *புமாந ந தேவோ ந நரோ ந பசா ந ச பாதப, சதுவிதோ விபே தோயம் மித்தயா ஜ்ஞாநநிபந்தந தேவாதிபேதே அபதவஸதே* இதயாதிகளாலே

தேவாதி சரீரபேத விசேஷநிஷேதம் கண்டோகதமாகையாலும் முகதாதமாக களுக்கு ஸாமயததை சருதி சொல்லுகையாலும் ஜீவாதவைதம் பரகாராதவைதமே

இதுதான் சருதபரகாசிகையிலே ஆதிபரத சதுச்சலோகீ வயாகயாநோபகர மத்திலே *பரஹமாதவைதம் ஜீவாதவைதஞ்சேத்யதவைதம் தவிவ்ந்தம் சாஸதர ப்ரதிபாத்யம் என்று தொடங்கி, ஸ்ரீவேத வயாஸபட்டராலே விஸதரேண பரதி பாதிக்கப்பட்டது

இப்படி சாஸதரத்தில் சொல்லப்படுகிற ஜீவாதவைதத்துக்கு ஹருதய மறியாதே ஆதமபேதமில்லை ஏகாதமாவே உள்ளதென்று சில குதருஷ்டிகள் சொன்னாகளென்கை (49)

50 அது அயுகதமென்னுமிடம் ஸாதிககிரா ,

50 அநத பக்ஷத்தில், ஒருவன் ஸுகிககிற காலத்திலே வேறே ஒருவன் துககிகக கூடாது

(அநத பக்ஷத்தில்) இதயாதியாலே அதாவது அப்படி ஆதமபேதமில்லாத பக்ஷத்தில் (அஹம் ஸுகீ) என்று ஒருவன் ஸுகோததராயிருக்கிற காலத்திலே வேறே ஒருவன் *(அஹமது கீ) என்று துககோததராயிருக்கிற இந்த ஸுகதுகக வயவஸதை கூடாதென்கை ஸுக து ககங்களிரண்டும் ஏகாசரயகதமாகில் உபய பரதிஸநதாநமும் ஒருவனுக்கே உண்டாகவேணுமிதே ஆகையால் ஸுகதுககங்கள் நியதங்களாகையாலே ஆதமபேத முண்டாகவேணுமென்று கருதது (50)

51 அநத ஸுகதுககவயவஸதைக்கு ஹேது தேஹபேதம் எனகிறவார்களுகதியை அநுவதிககிரா (அது தேஹபேதத்தாலே எனனில) என்று

51 அது தேஹபேதத்தாலே எனனில

52 அதுக்கு அநுபபததி சொல்லுகிரா

52 ஸௌபரிசரீரத்திலும் அது காணவேணும்

(ஸௌபரிசரீரத்திலும் அது காணவேணும்) என்று அதாவது தேஹபேதம் ஸுகதுககநியமததுக்கு ஹேதுவாகில் அநேக தேஹ பரிகரஹம் பண்ணின ஸௌபரி சரீரத்திலும் அநத நியமம் காணவேணுமென்கை

தேஹபேதம் ஸுகதுகக நியமததுக்கு ஹேதுவனருகில் ஜநமாநதராநு பவததை இஜஜநமத்திலே ஸமரிகக வேண்டாவோ? எனனில ஸமரியாதொழி கிறது ஸமஸகாரத்தினுடைய அநுதபவததாலேயாதல, நாசததாலேயாதல சரீராநதரத்தில் ஸுகதுகக ஸமருதயாதிகளினறிககே ஒழிகிறது இரண்டத தொனருலே யெனனில ஒரு சரீரநதனனிலும் ஸமருதிகூடாதொழியவேணும் ஆகையால் ஸுகதுககநியமததுக்கு ஹேது தேஹபேதம் எனன வெண்ணாது (52)

53 இப்படி ஸுகதுகக வயவஸதாநுபபத்தியேயன்று, ஏகாதமாவென்னும் பக்ஷத்தில் பதத முகத வயவஸதா நுபபத்தியும் சிஷ்யாசாராய வயவஸதாநுப பத்தியும் உண்டென்கிரா மேல (ஒருவன் ஸமஸரிககையும்) என்று தொடங்கி

53 ஒருவன் ஸமஸரிககையும், ஒருவன் முகதனுகையும் ஒருவன் சிஷ்யனுகையும், ஒருவன் ஆசாரயனுகையும்கூடாது

அதாவது - ஏகாதமாவாகில் * அநேகஜநமஸாஹஸரீம ஸமஸாரபதவீம வரஜந மோஹசரமம் பரயாதோஸௌ வாஸநாரேணுகுணடித * எனகிறபடியே,

ஒருவன ஸமஸரிககையும் *சுகோ முககோ வாமதேவோ முகத* எனகிறபடியே ஒருவன முகதனாகையும் *ததவிஜஞாநாததம ஸ குருமேவாபிகச்சேத ஸமித பாணிச சரோதரியம பரஹமநிஷ்டம தஸமை ஸ விதவாநுபஸநநாய ஸமயக பரசாநத சித்தாய சமாநவிதாய யேநாக்ஷரம புருஷம வேத ஸதயம பரோவாச தாம ததவதோ பரஹமவிதயாம* எனகிறபடியே, ஒருவன சிஷ்யஸ்ய வநது உபஸத்திபண்ண ஒருவன ஆசாரயஸ்யிருநது அவனுக்கு உபதேசிககையும் கூடா தெனகை (53)

54 இன்னமும் ஓர் அநுபபத்தி சொல்லுகிறார்

54 விஷமஸருஷடியும் கூடாது

(விஷமஸருஷடியும் கூடாது) என்று அதாவது ஏகாதமாவாகில தேவதிரய காதிரூபேண சில ஸுகோததரமாகவும் சில துககோததரமாகவும், சில ஸுகதுகக மிசரமாகவும் இப்படி லோகத்தில் பதாராதங்களை விஷமமாக ஸாவேசவரன ஸருஷ்டிகக கூடாதெனகை ஜீவபேதமும் காமதாரதமயமுமிதே விஷமஸருஷ டிகு ஹேது (54)

55 இப்படி யுகதியாலே அநேக விரோதங்களை தாசிப்பித்தார கீழ இவ வளவேயன்று இப்பகூததுக்கு சருதி விரோதமுமுண்டெனகிறார்

55 ஆதமபேதம சொல்லுகிற சருதியோடும் விரோதிகமும்

(ஆதமபேதம சொல்லுகிற சருதியோடும் விரோதிகமும்) என்று அதாவது ஏகாதமா எனகிற பகூம *நிதயோ நிதயாநாம சேதநச சேதநாநாமேகோ பஹு நாம யோ விததாதி காமாந* என்று ஆதமபேதத்தைச சொல்லுகிற சருதிகமும் சேராத்தென்றபடி (55)

56 இந்த சருதி ஆதமபேதத்தைச சொல்லுகிறதென்னில *போகதா போக யம* என்றும் *பருதகாதமாநம* என்றும் *ஜஞாஜஞௌ தவாவஜௌ* என்றும், *அநயோநதர ஆதமா விஜஞாநமய* என்றும் ஜீவைகதவ பரதிபாதிகைகளான அநேக சருதிகளோடும் விரோதிகமும் ஆகையால் இது ஒளபாதிக பேதத்தைச சொல்லுகிறதென்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது அதை நிஷேதிககிறார்

56 சருதி, ஒளபாதிகபேதத்தைச சொல்லுகிறதென்ன வெண்ணுது

(சருதி, ஒளபாதிகபேதத்தைச சொல்லுகிறதென்ன வெண்ணுது) என்று ஒளபாதிகபேதமாவது தேவ மநுஷ்யாதி பேதமும் காமகரோதாதி பேதமும் (56)

57 ஒளபாதிகபேதமென்ன வெண்ணுமைக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார்,

57 மோக்ஷதசையிலும் பேதமுண்டாகையாலே

(மோக்ஷதசையிலும் பேதமுண்டாகையாலே) என்று அதாவது *ஸதா பசயநதி* *மம ஸாதா மயமாகதா* *முகதாநாம பரமாகதி* *ஸாயுஜயம பரதி பநநா யே* *யஸமிந பதே விராஜநதே முகதாஸ ஸமஸாரபநதநை* என்று, மோக்ஷதசையிலும் ஆதமபேதத்தை சருதி ஸமருதிகள் சொல்லுகையாலே அப்படி சொல்லவொண்ணாதெனகை

மோக்ஷதசையாவது ஸாவோபாதி விநிராமுகததசையிறே அநத தசையிலும் ஆதமபேதம சருதி ஸித்தமாகையாலே, *நிதயோ நிதயாநாம* எனகிற சருதியும் ஆதமபேதத்தைச சொல்லுகிறதென்றதாயிறு (57)

58, 59 ஆனால், ஆதமபேதபரதிபத்திககு ஹேதுவாய ஒளபாதிகமாயிருந்துள்ள தேவமநுஷயாதிபேதமும், காமகரோதாதி பேதமும் கழிநது ஆதமாககளுடைய ஸவரூபம் அதயநதம் ஸமமாய, ஒரு பரகாரததாலும் பேதகதநததுககு யோகயதை யிலலாதபடியிறே மோக்ஷதசையிருப்பது அவவிடத்தில், ஆதமபேதம் ஸித்திககிற படி எஙஙனே? எனகிற வாதிபரசநததை அநுவதிககிறா (அப்போது) என்று தொடங்கி

58 59 அப்போது தேவமநுஷயாதிபேதமும், காமகரோதாதிபேதமும் கழிநது ஆதமாகக ஸவரூபம் அதயநதம் ஸமமாய ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாதபடி இருந்ததேயாகிலும்,

(ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்லவொண்ணாதபடி யிருந்ததேயாகிலும்) என்று தருஷ்டாநதமுகேந பேதத்தை ஸாதிககிறா

பரிமாணமும் எடையும, ஆகாரமுமொத்திருக்கிற பொறகுடங்கள் ரதநங்கா வீஹிகள் தொடக்கமானவற்றுக்கு பேதமுண்டா கிருப போலே ஸவரூபபேதமும் ஸித்தம்

(பரிமாணமும்) என்று தொடங்கி அதாவது அளவும் தூக்கமும் வடிவுமொத்திருக்கிற பொறகுடங்கள் ரதநங்கா வீஹிகள் முதலான பதாரததங்களுக்கு பேதகமாயிருப்பதொரு லக்ஷணமில்லையேயாகிலும் அதிலே நாநாதவம் காணகிருப போலே ஒருபடியாலும் பேதம் சொல்ல வொண்ணாதபடி ஏகாகாரரான முக்தாத மாககளுக்கும் ஸவரூபபேதம் ஸித்திககுமென்றபடி. (58 59)

60 கீழ்ச்சொன்னவற்றையெல்லாம் அநுபாஷித்ததுகொண்டு, (ஆகையால் ஆதமபேதம் கொள்ள வேணும்) என்று நிகமிககிறா

60 ஆகையால், ஆதமபேதம் கொள்ளவேணும்

ஆக கீழ்ச் செய்ததாயிற்று— சிலா ஆதமபேதமில்லை ஏகாதமாவே உள்ள தென்றாகள என்று தொடங்கி இவ்வளவாக முன்பு தாமருளிச்செய்த ஜீவாநநதய பரதிபடமான ஏகாதமவாதத்தை உதக்ஷேபித்து, யுகதியாலும் சாஸதரததாலும் பஹுமுகமாக அததை தூஷித்து ஆதம பேதத்தை ஸாதித்தாராயிற்று (60)

61 கீழே ஆதமஸவரூபலக்ஷணத்தை விஸதரேண அருளிச் செய்தாரா அதில அசிதவிலக்ஷணதவம் அஜடதவம் ஆநந்தரூபதவம் அவயகததவம் அசிநதயதவம் நிரவயவதவம் நிரவிகாரதவம் ஜஞாநாசரயதவமாகிற இவை ஜீவேசவரஸாதாரணம் நியாமயதவாதிகள் மூன்றும் சிதசிதஸாதாரணம் நிதயதவம் ததவதரய ஸாதாரணம் அணுதவமும் அசிதபரமாணு ஜீவஸாதாரணம் இவையித்தனை யும் சேரக்கூடி ஆதமஸவரூபத்துக்கு அசிதீசவர வயாவருத்தியை ஸித்திபபிககையாலே இவற்றை லக்ஷணமென்னக குறையிலலை அப்படியன்றிககே ஸுகரஹமாக ஒரு லக்ஷணம் அருளிச் செயகிறா

61 இப்போது இவாகளுக்கது லக்ஷணம் சேஷதவத்தோடே கூடின ஜஞாதருதவம்

(இப்போது இவாகளுக்கது லக்ஷணம் சேஷதவத்தோடே கூடின ஜஞாதருதவம்) என்று இவாகளெனகிறது தரிவித்தேதநரையும் லக்ஷணமாவது—அஸாதாரணதாமமிறே ஆகையால் சேஷதவமாதரத்தைச் சொல்லில் அசிதவயாவருத்தி ஸித்தியாமையாலும், ஜஞாதருதவமாதரத்தைச் சொல்லில் ஈசவரவயாவருத்தி ஸித்தியாமையாலும் சேஷதவே ஸதி ஜஞாதருதவமே லக்ஷணமெனகிறா (61)

62 இப்படி ஜ்ஞாதாவான ஆதமாவினுடைய ஜ்ஞானத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கு முண்டான ஸாதாமய வைதாமயங்களை அருளிச்செய்கிறா மேல இவாகளுடைய ஜ்ஞாநமதான என்று தொடங்கி

62 இவாகளுடைய ஜ்ஞாநமதான ஸ்வரூபம் போலே நிதயதரவயமாய, அஜடமாய, ஆநந்த ரூபமாயிருக்கும்

ஸ்வரூபம் போலே நிதயதரவயமாய அஜடமாய, ஆநந்த ரூபமாயிருக்கும் இததால நிதயதவ தரவயதவ அஜடதவ ஆநந்தரூபதவங்கள் ஸ்வரூபத்தோபாதி ஜ்ஞாநத்துக்குமுண்டு என்றபடி. (62)

63 நிதயதவாதிகளை உப்பாதித்து வைதாமயத்தைச்சொல்லுமளவில் அநேக கரந்த வயவஹிதமாமென்று நினைத்து ஸாதாமயம் சொன்னவநந்தரம், வைதாமயத்தையும் சொல்லுவதாக தஜஜிஜ்ஞாஸு பரசந்ததை உத்கேஷிக்கிறா

63 ஆனால் ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கும் வாசி யென்னென்னில்

(ஆனால் ஜ்ஞாநத்துக்கும் ஸ்வரூபத்துக்கும் வாசி என? என்னில்? என்று

64 வைதாமயமதனை அருளிச் செய்கிறா (ஸ்வரூபம் தாமியாய) என்று தொடங்கி

64 ஸ்வரூபம் தாமியாய ஸங்கோச விகாஸங்களுக்கு அயோக்யமாய தனையொழிந்தவற்றை பரகாசிப்பியாமலே தனக்குத்தான பரகாசிக்கக்கடவதாய அணுவாயிருக்கும் ஜ்ஞானம் தாமமாய ஸங்கோச விகாஸங்களுக்கு யோக்யமாய தனையொழிந்தவற்றை பரகாசிப்பிக்கக்கடவதாய, தனக்குத்தான பரகாசியாதே ஆதமாவுக்கு பரகாசிக்கக் கடவதாய விபுவாயிருக்கும்

அதாவது தாமிதவம் ஸங்கோச விகாஸாயோக்யதவம் ஸ்வவயதிரிகதாத தாபரகாசகதவம் ஸவஸமை ஸவயம்பரகாசதவம், அணுதவம் இவை ஸ்வரூபத்துக்கு விசேஷம்

தாமதவம் ஸங்கோசவிகாஸயோக்யதவம் ஸ்வவயதிரிகதாதத பரகாசகதவம், ஸவஸமை ஸவயம்பரகாசரஹிததவம் ஸவாசரயஸய ஸவயம்பரகாசதவம் விபுதவம் இவை ஜ்ஞாநத்துக்கு விசேஷமென்றபடி

(விபுவாயிருக்கும்) என்று ஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸவாபாவிக வேஷத்தை அருளிச்செய்தாரித்தனையிறே (64)

65 ஸகல சேதநருடைய ஜ்ஞாநமும் இப்படி இராதொழிவானென? என்கிற சங்கையிலே ஸங்கோசாஸங்கோச நிபந்தநமான தாரதமயத்தை அருளிச் செய்கிறா (அதில சிலருடைய ஜ்ஞாநம்) என்று தொடங்கி

65 அதில சிலருடைய ஜ்ஞாநம் எப்போதும் விபுவாயிருக்கும், சிலருடைய ஜ்ஞாநம் எப்போதும் ஆவிபுவாயிருக்கும், சிலருடைய ஜ்ஞாநம் ஒருக்கால் விபுவாய் ஒருக்கால் ஆவிபுவாயிருக்கும்

அதாவது 'அயாவறுமமராகள என்கிறபடியே, பகவதஜ்ஞாநத்துக்கு ஒரு ஜ்ஞாநம் ஸங்கோசமின்றிக்கே ததஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளை ஸதாநுபவமபண்ணுகிற

நிதய ஸூரிகளுடைய ஜஞாநம், எப்போதும் விபுவாயிருக்கும் *பொயநநின்றஞான
மும் பொல்லாவொழுகுமுகுடம்புமாயிருக்கிற பததருடைய ஜஞாநம் காமாநு
குணமாக ஸங்கோசவிகாஸங்களோடே கூடிகொண்டு எப்போதும் அவிபுவாயிருக்
கும் கரைகண்டோர் என்கிறபடியே பகவதபரஸாதததாலே ஸமஸாரஸாகரத
தைக கடந்து அககரைப்பட்ட முகதருடைய ஜஞாநம் பூவாவஸதையில் அவிபு
வாய உததராவஸதையில் *ஸாவம் ஹ பசய பசயதி* என்கிறபடியே விபுவா
யிருக்கு மென்கை (65)

66 இனிமேல ஜஞாநததுக்குச் சொன்ன நிதயதவாதிகளை உபபாதிககிரூர்

அதில பரதமத்திலே, 'எனக்கிப்போது ஜஞாநம் பிறந்தது எனக்கிப்போது
ஜஞாநம் நசித்தது' என்று உதபத்தி விநாசவததாகச் சொல்லப்படுகிற ஜாஞநத
துக்கு நிதயதவம் கூடுமபடி எங்ஙனே? என்கிற சங்கையைப் பரிஹரிககைக்காக தஜஜி
ஜஞாஸு பரசநததை அநுவதிககிரூர்

66 ஜஞாநம் நிதயமாகில் 'எனக்கு ஜஞாநம் பிறந்தது,
நசித்தது' என்கிறபடி யென்னென்னில்,

(ஜஞாநம் நிதயமாகில் எனக்கு ஜஞாநம் பிறந்தது நசித்தது என்கிறபடி
'யென்' என்னில்) என்று (66)

67 அதுக்கு உததரமருளிச்செய்கிரூர்

67 இந்தரியதவாரா பரஸரிதது விஷயங்களை கரஹிப்பது
மீளுவதாய்கையாலே, அப்படி சொல்லக் குறையிலலை

(இந்தரியதவாரா பரஸரிதது விஷயங்களை கரஹிப்பது மீளுவது ஆகையாலே
அப்படி சொல்லக் குறையிலலை) என்று அதாவது *ஸாவம் ஹ பசய பசயதி
ஸ சாநநதயாய கலபதே என்று, முகத தசையில் ஸாவ விஷயமாகச் சொல்லுகை
யாலே ஸாவததையும் ஸாக்ஷாதகரிககைக்கு யோகயமாயிருக்கச் செய்தேயும் *யயா
க்ஷேதரஜஞாசகதிஸஸா வேஷடிதா நருப ஸாவகா* என்கிறபடியே காமததாலே
ஸங்குசிதமாய *தயா திரோஹிததவாசச சகதி க்ஷேதரஜஞாஸமஜ்ஞிதா ஸாவ
பூதேஷு பூபால தாரதமயேந வாந்ததே அபராணிமதஸு ஸவலபா ஸா ஸதாவ
ரேஷு ததோதிகா* என்கிறபடியே காமாநுகுணமான தாரதமயததையுடைத்தாய்க்
கொண்டு *இந்தரியாணம் ஹி ஸாவேஷாம் யதயேகம் க்ஷரதீநதரியம், தேநாஸய
க்ஷரதி பரஜஞா தருதே பாதாதிவோதகம்* என்கிறபடியே இந்தரியதவாரா புறப்
பட்டு விஷயங்களை கரஹிப்பது மீளுவதாய்கையாலே தாதருசமான விகாஸததாலும்
ஸங்கோசததாலும் வந்த பரகாசாபரகாசங்களைக்கொண்டு பிறந்தது நசித்தது
என்கை குறையிலலை என்கை (67)

68 இப்படி இந்தரியதவாரா பரஸரிககிற ஜஞாநம் ஏகமாயிருக்கச் செய்தே
விஷயகரஹணவேளையில் பரகாசிகுமபோது தாசந சரவணாதி ஸமஜஞாபேதததை
உடைத்தாய்க் கொண்டு அநேகதவேந பரகாசிககிறபடி எங்ஙனே? என்கிற சங்கை
யிலே அருளிச் செய்கிரூர்

68 இதுதான ஏகமாயிருக்கச் செய்தே நாநாவாயத
தோற்றுக்கிறது பரஸரணபேதததாலே

(இதுதான ஏகமாயிருக்கச்செய்தே நாநாவாயத தோற்றுக்கிறது பரஸரண
பேதததாலே) என்று அதாவது ஏகமுகமாக பரஸரிககை யன்றிககே சக்ஷுச்சரோ
தராதயநேகேந்தரியதவாரா பரஸரிதது ரூபசபதாதயநேக விஷயங்களை கரஹிககிற

விதுககு தாசந சரவணாதி ஸமஜஞா பேதேந தோற்றுகிற நாநாதவம பரஸரண
பேத நிபந்தநமெனகை

இததால நிதயமான ஜஞானததுககு உதபத்தி விநாச வயவஹார ஹேது
இனனதென்று சொன்ன அநந்தரத்திலே பராஸங்கிகமாக அதினுடைய நாநாத
வேந பரகாசந ஹேதுவும சொல்லப்பட்டதாயிற்று

ஆதமாவினுடைய தாமபூதஜஞாந நிதயதவம *ந ஹி விஜஞாதூ விஜஞா
தோ விபரிலோபோ விதயதே ந ஹி தருஷ்டோ விபரிலோபோ விதயதே *ஜஞாநம
வைராகயமைசவாயம தாமசச மநுஜேசுவர, ஆதமநோ பரஹமபூதஸய நிதயமேதத
சதுஷ்டயம யதோதபாநகரணாத கரியதே ந ஜலாமபரமம் ஸதேவ நீயதே
வயகதிமஸதஸ ஸமபவ குத ததா ஹேயகுணதவமஸாதவபோதாதயோ குண
பரகாசயநதே ந ஜநயநதே நிதயா ஏவாதமநோ ஹி தே* என்று சருதி ஸமருதயாதி
களில் சொல்லப்பட்டதிறே (68)

69 இப்படியிருந்துள்ள ஜஞானநிதயதவத்தை அருளிச்செய்தாராய நினறா கீழ
இனி இதினுடைய தரவயதவத்தை உபபாதிப்பதாக தஜஜிஜஞாஸு பரசந்ததை
அநுவதிககிறா

69 தரவயமானபடி என எனனில் ?

(தரவயமானபடியென ? எனனில்) என்று

(69)

70 ததஹேதுககளை அருளிச்செய்து தரவயதவத்தை ஸாதிககிறா

70 கரியாதுணங்களுக்கு ஆசரயமாய அஜடமா
யிருக்கையாலே தரவயமாகக கடவது

(கரியா குணங்களுக்கு ஆசரயமாய அஜடமாயிருக்கையாலே தரவயமாகக
கடவது) என்று

கரியையாவது ஸங்கோசவிகாஸங்கள் குணமாவது ஸமயோக வியோ
கங்கள் அஜடதவமாவது ஸவயம பரகாசதவம *கரியாசரயோ தரவயம
குணாசரயோ தரவயம என்று தரவயலக்ஷணம் சொல்லப்படுகையாலே, கரி
யாசரயதவமும் குணாசரயதவமும் ஒரொன்றே தரவயதவஸாதகம்
இவற்றோடே அஜடதவத்தையும் சொல்லுகையாலே அதுவும் தரவயதவஸாதக
மென்று இவர்களுக்கருதது எங்ஙனே ? எனனில் ஜடவஸதுக்களிலே தரவயாதரவ
யங்களிரண்டு முண்டு அஜடவஸதுக்களிலே அதரவயமாயிருப்பதொன்றிலையிறே
ஆகையால் *ஜஞாநம் தரவயம் அஜடதவாத யதஜடம் தத தரவயம் யதா
ஆதமாதி—என்று அஜடதவநதனைக கொண்டு தரவயதவம் ஸாதிககலாமிறே
ஆகையிறே இது தான் அஜடமுமாய ஸங்கோச விகாஸங்களுக்கும் ஸமயோக
வியோகாதிகளுக்கும் ஆசரயமுமாயிருக்கையாலே தரவயம் என்று ததவசேகரத்தி
லும் இவரருளிச்செய்தது

இப்படி தரவயமாயிருக்குமாகில் இதுககு ஆதம குணதவம் கூடுமபடி என ?
எனனில் நிதய ததாசரயதவத்தாலே கூடும் *ஆசரயாதநயதோ வருத்தேராசர
யேண ஸமநவயாத தரவயதவம் ச குணதவம் ச ஜஞானஸயைவோபபதயதே*
என்றிறே ஆளவந்தாரா அருளிச்செய்தது ஆசரயாதநயதோ வருத்திதவம்
கரியாசரயத்வம் சொன்னபோதே சொல்லிற்றாயிற்று

இதுதான் ஜஞாநததுக்கேயன்றிறே தீபாதிதேஜ பதாாததபரபைகளுக்
கும் ஓககுமிறே ஆகையால் தரவயதவ குணதவங்களிரண்டும ஜஞாநததுககு
உபபந்தம் (70)

71 கீழ ஜஞாநததுக்குத தாம் அருளிச்செய்த அஜடதவ விஷயமான ஜிஜஞா
ஸுபரசந்ததை அநுவதிககிறா

71 அஜடமாகில் ஸுஷுபதி மூச்சாதிகளில் தோற்ற வேண்டாவோ வென்னில்

(அஜடமாகில் ஸுஷுபதிமூச்சாதிகளில் தோற்ற வேண்டாவோ? எனனில்) என்று அதாவது ஜஞாநம் ஸ்வயம்பரகாசமாயிருக்குமாகில் எப்போதும் பரகாசிகக வேண்டாவோ ஸுஷுபதயாதயவஸதைகளில் பரகாசியாதொழிவானென என்கை (71)

72 அதுககு உததரம் அருளிசெய்கிறா

72 பரஸரண மில்லாமையாலே தோற்றது

(பரஸரணமில்லாமையாலே தோற்றது) என்று அதாவது ஜஞாநம் ஸ்வாசரயததுககு ஸ்வயமேவ பரகாசிப்பது தான விஷயகரஹணவேளையிலே ஸுஷுபதயாதி அவஸதைகளில் தமோகுணதயபிபவததாலே ஸங்குசிதமாய திரோஹிதங்களான மணிபரகாசாதிகளைப் போலே பரஸரணமில்லாமையாலே பரகாசியாதென்கை (72)

73 இனிமேல இதினுடைய ஆநந்தரூபதவததை உபபாதிகிறா (ஆநந்த ரூபமாகையாவது) என்று தொடங்கி

73 ஆநந்தரூபமாகையாவது ஜஞாநம் பரகாசிகதம் போது அநுகூலமாயிருக்கை

ஜஞாநம் பரகாசிகதம் போதாவது ஸ்வாசரயததுககு விஷயங்களை தாசிப பிகுமபோது அப்போதிதே இதுதான பரகாசிப்பது அவவஸதையில் அநுகூலமாயிருக்கையாவது அவபோ விஷயங்களெல்லாம் அநுகூலமாயத தோற்றுகையாலே அவற்றை விஷயீகரித்த இந்த ஜஞாநம் ஸ்வாசரயததுககு ஸுகரூபமாயிருக்கை (73)

74 ஆனால் விஷசஸ்தராதிகளை தாசிப்பிகுமபோது அவற்றை விஷயீகரித்த ஜஞாநம் பரதிகூலமாயிருப்பானேன்? என்கிற சங்கையை உட்கொண்டு அருளிசெய்கிறா (விஷசஸ்தராதிகள்) என்று தொடங்கி

74 விஷசஸ்தராதிகளைக் காட்டுமபோது பரதிகூலமாயிருக்கைக்கடி தேஹாதம் பரமாதிகள்

அதாவது அவற்றை தாசிப்பிகும போது அவற்றை விஷயீகரித்த ஜஞாநம் துக்கரூபமாயிருக்கைக்ககு காரணம் அவற்றில் பாதகதவபுத்திககு மூலமான தேஹாதம்பரமமும் காமமும் ஈசவராதமகதவஜஞாநராஹிதயமும் என்கை (74)

75 இவைதனக்கு ஸ்வாபாவிக வேஷமேது? என்கிற சங்கையிலே அருளிசெய்கிறா (ஈசவராதமகமாகையாலே) என்று தொடங்கி

75 ஈசவராதமக மாகையாலே யெல்லாப பதாரததங்களுக்கும் ஆநுகூலயமே ஸ்வபாவம் பராதிகூலயம் வந்தேறி

அதாவது *ஜகத ஸாவம் சரீரமதே *தாநி ஸாவாணிததவபு *ததஸா யம் வை ஹரேஸதநு* என்று ஸகலபதாராததங்களும பகவச சரீரமென்று சாஸ்தரங்களிலே சொல்லப்படாநின்றதிதே அப்படி பகவதாதமகமாகக் காணுமபோது ஸகலமும்நுகூலமாயக்கொண்டு தோற்றுகையாலே எல்லா பதாராததங்களுக்கும் ஆநுகூலயமே ஸ்வபாவம் இவற்றில் தோற்றுகிற பராதிகூலயம் தேஹாதம் பரமாதிமூலமாகையாலே வந்தேறி என்கை (75)

76 இப்படி ஈசவராதமகமாகையாலே ஸகலபதாராததங்களுக்கும் ஆநுகூலயமே ஸ்வபாவமெனப்பானேன்? சந்தந குஸுமாதிகளிலுண்டான ஆநுகூலயம் ஸ்வாபாவிக மன்றோ? என்கிற சங்கையின மேலே அருளிசெய்கிறா (மற்றையாநுகூலயம் ஸ்வாபாவிகமாகில்) என்று தொடங்கி

76 மறறையாநுகூலயம ஸவாபாபிகமாகில், ஒருவனுங் கொடுக்கா
லோரிடத்திலே அநுகூலங்களான சந்தந குஸுமாதிகள்
தேசாந்தரே காலாந்தரே இவனகனகதம அதகேசத்திலே
அக்காலத்திலே வேறேயொருவனுக்கும் பரதிகூலங்களாகக்
கூடாது

மறறையாநுகூலயம என்கிறது தாமருளிச்செய்த பகவதாதமகதவததால
வந்த ஆநுகூலயத்தை ஒழிய சந்தந குஸுமாதி பதாராதங்களில் தோற்றுகிற
ஆநுகூலயத்தை அது அவற்றுக்கு ஸவாபாபிகமாகில் போகதாவாயிருப்பானொரு
வனுக்கு ஒரு காலத்திலே ஒரு தேசத்திலே அநுகூலங்களாயிருந்தவை காலாந்தரத்
திலே யாதல, தேசாந்தரத்திலேயாதல இவன்றனக்கே பரதிகூலங்களாவது இவ
னுக்கு அநுகூலங்களாயிருக்கிற தேச காலங்கள் தன்னிலே வேறே ஒருவனுக்கு பரதி
கூலங்களாவதாகக் கூடாது இப்படி பரதிகூலங்களாய்த் தோற்றக் காணு நின்றே
மிறே ஆகையால் பகவதாதமகதவ நிபந்தனமான ஆநுகூலயமே ஸவாபாபிகம
மறறையாநுகூலயம ஸவாபாபிகமனறென்கை

*வஸதவேகமேவ து காய ஸுகாயோஷயாகமாய ச கோபாய ச யதஸதஸ
மாத வஸது வஸதவாதமகம குத ? ததேவ பரீதயே பூதவா புநா து காய ஜாயதே
ததேவ கோபாய யத பரஸாதாய ச ஜாயதே தஸமாத து காதமகம நாஸதி ந ச
கிஞ்சித ஸுகாதமகம* என்று இவ்வாததம ஸ்ரீபராசரபகவானுலே விசதமாகச்
சொல்லப்பட்டதிறே

இததால சொல்லிறறையிறறதென ? எனனில் விஷசஸதராதிகள் பரதிகூலங்
களாயும் சந்தநகுஸுமாதிகள் அநுகூலங்களாயும் தோற்றுக்கிறது தேஹாதமபரமாதி
களாலே ஈசவராதமகமாகையாலே எல்லா பதாராதங்களுக்கும் ஆநுகூலயமே
ஸவபாவம ஆகையால் அவாகாரததாலே காணுமபோது, ஸாவவிஷய பரகாசந
தசையிலும் ஜஞாநம் ஆனந்தரூபமாயிருக்கும் என்றதாயிற்று

ஆக கீழ்ச்செய்ததாயிற்றது—(சித்தென்கிறது ஆதமாவை என்று முதலிலே
சிசபதவாசயமான வஸதுவை உததேசிதது அநந்தரம் (தேஹாதிவிலக்ஷணமாய்)
என்று தொடங்கி (சேஷமாயிருக்கும்) என்னுமளவாக ததஸவரூப லக்ஷணத்தை
விஸதரேண சொல்லி (தேஹாதிவிலக்ஷணமானபடியென ? எனனில்) என்று
தொடங்கி (சேஷமாகையாபது) என்னுமளவாக உகத லக்ஷணத்தைப் பரீ
க்ஷிதது அநந்தரம் ஏவம்பூதமான ஆதம ஸவரூபம் பதத முகத நிதயரூபேண
தரிபரகாரமாயிருக்கும்படியையும் பததாதமாககளுக்கு அவிதயாதிகளுண்டா
கைக்கு ஹேதுவையும் தநநிவருத்தி கரமததையும் தரிவிதாதமவாககமும் தனித
தனியே அநந்தமாயிருக்கும்படியையும் சொல்லி அந்த ஜீவாநந்தயபரதிபடமான
ஏகாதமவாதத்தை யுகதி சாஸதரங்களாலே நிரஸிதது, ஆதமபேதத்தை ஸாதிதது
முனபு விஸதரேண சொன்னபடியன்றிக்கே ஸுகரஹமாக தரிவித ஆதமாககளுக்கு
முண்டான லக்ஷணத்தை தாசிப்பிதது அநந்தரம் ஜஞாநததுக்கும் ஸவரூபததுக்கு
முண்டான ஸாதாமய வைதாமயங்களைச் சொல்லி ஜஞாந விபுதவ பரஸங்கத்திலே
தரிவித சேதநருடைய ஜஞாநததுக்குமுண்டான விசேஷத்தைச் சொல்லி முனபு
ஜஞாநததுக்குச் சொன்ன நிதயதவ தரவயதவ அஜடதவ ஆநந்தரூபதவங்களை
அடைவே உப்பாதிதது இப்படி சித ததவத்தினுடைய வேஷத்தை அருளிச்செய்து
தலைக்கட்டினா

(76)

பிள்ளைலோகாசாயா திருவடிகளே சரணம்
ஜீயா திருவடிகளே சரணம்
சித பரகரணம் முற்றிற்று

ஸ்ரீ அசித் ப்ரகரணம்.

77 ததவதரயத்தில ததவதரயமாவது சித்தம அசித்தம ஈசவரனும் என்று உத்தேசித்த கரமத்திலே பரதமம் சிசுபதவாசயனான ஆதமாவினுடைய ஸவரூப ஸவபாவ விசேஷங்களை ஸபுடமாக அருளிச்செய்தார்கீழ் அநந்தரம் அசித் வஸ்துவினுடைய ஸவரூப ஸவபாவ விசேஷங்களை அதிஸபுடமாக அருளிச்செய்கிறார் அதில பரதமத்திலே அசிலலக்ஷணத்தை அருளிச்செய்கிறார்

77 அசித்தது ஜஞாநகுநயமாய விகாராஸபதமாயிருக்கும்

(அசித்தது—ஜஞாநகுநயமாய விகாராஸபதமாயிருக்கும்) என்று அசித்தமாகிறது—சைதநய அநாதாரமான வஸ்துவினே அதுதன்னை அருளிச் செய்கிறார் (ஜஞாநகுநயமாய) என்று அதைப்பற்றினினை சருதி போகயசபதத்தாலே அசித்தைச் சொல்லிற்று விகாராஸபதமாகையாவது—விகாரத்தாகு இருப்பிடமாயிருக்கை விகாரமாவது—அவஸ்தாநந்தராபத்தி அதாவது—சித்ஸவரூபம் போலே ஸதைகரூபமாயிராதொழிகை (77)

78 இப்படி இதினுடைய லக்ஷணத்தை அருளிச்செய்த வநந்தரம் இவ்வசித் ததவநதான—ஸதவைகாதாரமாயும் ஸதவாதிசுணதரயாதாரமாயும் ஸதவாதிசுணகுநயமாயும் மூன்று வகைப் படிக்குமபடியை அருளிச்செய்கிறார்

78 இது சுததஸதவமென்றும் மிசரஸதவமென்றும் ஸதவகுநயமென்றும் தரிவிதம்

(இது சுததஸதவமென்றும் மிசரஸதவமென்றும் ஸதவகுநயமென்றும் தரிவிதம்) என்று

79 உத்தேசித்த கரமத்திலே அசித் தரயத்தினுடையவும் ஸவரூப ஸவபாவ விசேஷங்களை பரதிபாதிப்பதாக நினைத்து பரதமம் சுததஸதவத்தின் படியை அருளிச்செய்கிறார் (இதில சுததஸதவமாவது) என்று தொடங்கி

79 இதில சுததஸதவமாவது ரஜஸதமஸஸுக்கள கலசாதே கேவலஸதவமாய, நிதயமாய ஜஞாநநந்தஜநகமாய காமததாலனறிககே கேவல பகவ திசசையாலே விமாந கோபுர மண்டப பராஸாதாதி ரூபேண பரிணமிககக கடவதாய நிரவதிகதேஜோ ரூபமாய, நிதயமுகதராலும் ஈசவரனாலும் பரிசசேதிகக அரிதாய அதயதபுதமாயிருப்பதென்று

சுததஸதவமென்றது—குணநந்தரம் கலசாத ஸதவகுணத்தையுடையதென்ற படி அதை அருளிச்செய்கிறார் (ரஜஸதமஸஸுக்கள கலசாதே கேவலஸதவமாய) என்று *க்ஷயநதமஸய ரஜஸ பராகே *தமஸஸது பாரே* *தமஸ பரஸதாத* *பஞ்சசகதிமயே திவயே சுததஸதவே ஸுக்காகரே* என்று சருதிஸமருதிகளிலே இப்படி சொல்லாநின்றதினே

(நிதயமாய) அதாவது—அநாதிநிதநமாயிருக்கை *ததக்ஷரே பரமே வயோமந* *காலாதீதமநாதயநதமபராகருதமசஞ்சலம் பராபயமாச்சி பதாத ஸதபிரமயி ஸமநயஸதமாநஸை* *யத தத புராணமாகாசம ஸாவஸமாதபரமம் தருவமயத பதம் பராபய ததவஜஞா முசயநதே ஸாவ கிலபிஷை* என்று இதினுடைய நிதயதவமும் சருதிஸமருதிகளிலே சொல்லப்பட்டது

(ஜஞாநாநந்தஜநகமாய) சுதத ஸதவமாகையாலே ஜஞாநாநந்தஜநகமாயிருக்குமிநே ஸதவம—ஜஞாநஸுகாவஹமாயிநே இருப்பது ஆகையிநே *சுததஸதவே* என்ற அநந்தரத்திலே *ஸுகாகரே* என்றது

(காமததாலன்றிககே கேவலபகவதிசசையாலே விமாநகோபுர மண்டப பராஸாதாதிருபேண பரிணமிககக கடவதாய) அதாவது—சேதநன காமாநுகுணமாக இசசிகக அநத இசசாநுகுணமாக பகவதஸங்கலபததாலே சதுர்விமசதிததவமாயக்கொண்டு பரிணமிதது சேதநாககு போகய போகோபகரண போகஸதாங்ககளாகிற பரகருதிததவமபோலன்றிககே ஸவபோகாராததமாக உண்டான பகவதிசசையாலே விமாந கோபுராதிருபேண பரிணமியாநிறகுமெனகை

*தேவாநாம பூரயோதயா தஸயாமஹிரணமய கோச * யோ வை காம பரஹமணோ வேத அமருதேநாவருதாம புரீம *அபராஜிதா பூர பரஹமண பரஜாபதேஸ ஸபாம வேசமபரபதயே* என்று சருதியிலேயும் ஸங்கரஜேஹ்ண நிதயவிபூதியிலுண்டான திவயநகர திவயாயதநாதிகள் சொல்லப்பட்டது

இதுதனை பாஷயகாரா ஸ்ரீவைகுண்ட கதயத்திலே *திவயாவரணசதஸஹஸராவருதே திவயகலபகதருபசோபிதே திவயோதயாந சதஸஹஸரகோமபிராவருதேஅதிபரமானே திவயாயதநே கஸமிமசசித விசுகரதிவயரதநமய திவயாஸதாநமண்டபே* என்று தொடங்கி விஸுதரேண அருளிச்செய்தாரிநே

(நிரவதிகதேஜோருபமாய) அதாவது—அகநி ஆதிதயாதி தேஜ பதாராததானையும் கதயோதகலபமாகுமபடி அளவிறந்த தேஜஸே வடிவாயிருக்கை நததர ஸூாயோ பாதி ந சந்தரதாரகம நேமா விதயுதோ பாநதி குதோயமகநி அதயாகாநலதீபதம தத ஸதாநம விஷ்ணோ மஹாதமந ஸவயைவ பரபயாராஜந துஷ்பரேக்ஷம தேவதாநவை* என்ககடவதிநே சுடரொளியாய நின்றதன்னுடையசசோதி சுழிப்படடோடும் சடாசசோதி வெள்ளம விளங்குஞ்சடாசசோதி என்று ஆழவாரும் இதினுடைய நிரவதிக தேஜோருபதவதைப பலவிடங்களிலும் அருளிச்செய்தாரிநே

(நிதயமுகதராலும் ஈசவரனாலும் பரிசசேதிகக அரிதாய) அதாவது இதினுடைய பரிமாணாதிகள் ஒருவராலுமளவிடவொண்ணாதபடியிருக்குமாயிற்று *தேஷாமபி இயத பரிமாணம இயதசவாயம ரதருசஸப்பாவமிதி பரிசசேததும் ஸயாகயே* என்று நிதயரால பரிசசேதிககவொண்ணாதென்று ஸ்ரீ வைகுண்டகதயத்திலே பாஷயகாரா அருளிச்செய்தவிது முகதருக்குமொக்குமிநே ஈசவரஜஞாநத்தோபாதி இவாகளுடைய ஜஞாநததுக்கும ஸாவதாசிதவமுண்டாகையாலே அவனால பரிசசேதிககலாமாகில இவாகளாலும் பரிசசேதிககலாமிநே ஆகையால அவனுக்கு மரிது என்கை

ஆனால் இவாகளுடைய ஸாவஜஞாதைக்குக கொததைவாராதோ? என்கில வாராது ஸாவஜஞாதையாவது ஸாவததையுமுள்ளபடியறிகையிநே பரிசசேதயமாகில பரிசசேதிததறிகையும் அபரிசசேதயமாகில அப்படியறிகையுமிநே உள்ளது ஸ்ரீமையிலலாததொன்றாகு ஸ்ரீமையறியாமை ஸாவஜஞாதைக்கு அநுகுணமென்னுமிடம் *தேவி தவநமஹிமாவதி ந ஹரிண நாபி தவயா ஜஞாயதே யதயபயேவ மதாபி நைவ யுவயோஸ ஸாவஜஞாதா ஹீயதே யநநாஸதயேவ ததஜஞாதாமநுகுணம் ஸாவஜஞாதாயா விதுர வயோமாமபோஜமிதநதயா கில விதந பராநதோய மிதயுசயதே* என்று ஸ்ரீஸதவத்திலே ஆழவானருளிச்செய்தாரா

இங்ஙனனறுகில தனக்குநதனதனமையறிவரியான எனகிறவிதுவும் ஸாவஜஞதையோடு விரோதிகும ஆகையால நிதயமுகதஈசவராகளால அபரிச சேதயமெனறவிதில குறையிலலை இததால இதினுடைய வைபவம் சொன்னபடி (அதயதபுதமாயிருப்பதொன்று) அதயதபுததவமாவது — அநுக்ஷணம் அபூவ ஐசசாயாவஹதவம் *அநததாசசாயாநததமஹாவிபவ) என்றாரிறே பாஷ்ய காரா ஆச சுததஸதவமாவது இப்படி யிருப்பதொன்றெனறதாயிறறு (79)

80 இததைச சிலா ஜடமெனறூகன, சிலா அஜட மெனறூகன

(இததைச சிலா ஜடமெனறூகன சிலா அஜடமெனறூகன) அதாவது— இந்த சுததஸதவம் தனனை இந்த தாசநஸதா தங்கனிலே சிலா ஜடமெனறு சொன னூகன அங்ஙனனறிககே சிலா அஜடமெனறு சொனனூகன எனகை * இய ஜடாமாதிமாம கேசிதாஹு * என்றிறே அபியுகதரும் சொலவிறறு (80)

81 ஜடமாகையாவது—ஸவயமபரகாசமனறிககேயிருககை அஜடமாகையாவது ஸவயமபரகாசமாயிருககை அததை அருளிச செயகிறா

81 அஜடமானபோது நிதயாகதம் முகதாகதம் ஈசவரனுக்கும ஜஞாநததையொழியவும் தோற்றம்

(அஜடமானபோது நிதயாகதம் முகதாகதம் ஈசவரனுக்கும ஜஞானததை யொழியவும் தோற்றம்) என்று அஜடமானபோது என்றது—ஜடமெனறும் ஒரு பக்ஷம் சொல்லுகையாலே அப்படியனறிககே இப்படியானபோது என்றபடி அநத பக்ஷத்தை விட்டு இததை உப்பாதிக்கையாலே இவா தமக்கு இதுவே திருவுளவ மெனறு தோற்றநின்றதிதே ஜஞானததையொழியவும் தோற்றம் மெனறது— ஜஞானததாலே தனனையந்யவேண்டாதபடி தானே பரகாசிகும என்றபடி (81)

82 இப்படி ஸவயமபரகாசமாயிருக்குமாகில ஸமஸாரிகளுக்கு ஜஞாநவேதய மாக வேண்டாதே தானே தோற்ற வேண்டாவோ? எனகிற சங்கையிலே அருளிச செயகிறா

82 ஸமஸாரிகளுக்குத தோற்றது

(ஸமஸாரிகளுக்குததோற்றது) என்று இதுதான அபியுகதராலே விஸத ரண பரதிபாதிக்கப்பட்டது எங்ஙனே? எனவில 'தரிவ்த அசேதநங்கன என றெடுத்தது அபற்றில பரகருதியும் காலமும் ஜடங்கன சுததஸதவமான தரவயத தையும் ஜடமெனறு சிலா சொல்லுவாக்கன ஜடதவமாவது—ஸவயமபரகாசமன றிககேயிருககை பகவச்சாஸதராதி பராமாசம் பண்ணினவாக்கன ஜஞாநாதமக மாக சாஸதரஸிததமாகையாலே, சுதத ஸதவதரவயததை ஸவயமபரகாசமெனபா கன இப்படி ஸவயமபரகாசமாகில ஸமஸாரிகளுக்கு சாஸதரவேதயமாக வேண் டாதே தானே தோற்றவேண்டாவோ? எனவில ஸாவாதமாககளுடையவும் ஸவ ரூபமும் தாமபூத ஜஞாநமும் ஸவயமபரகாசமாயிருக்க ஸவரூபம் தனக்கே ஸவ யமபரகாசமாய, வேறெல்லார்க்கும் ஜஞாநாதரவேதயமானாபபோலவும் தாம பூதஜஞாநமும் ஸவாசரயததுக்கே ஸவயமபரகாசமாய இதராக்கு ஸவயமபரகாச மல்லாதாப போலவும், இதுவும் நியதவிஷயமாக ஸவயமபரகாசமானால் விரோத மிலலை *யோ வேததி யுகபதஸாவம் பரதயக்ஷண ஸதா ஸவத? தம் பரணமய றுரிம சாஸதரம் நயாயததவம் பரசக்ஷமஹே* எனகிறபடியே தாமபூதஜஞாநத தாலே ஸாவததையும் ஸாக்ஷாதகரிததுக கொணடிருக்கிற ஈசவரனுக்கு சுததஸத வதரவயம் ஸவயமபரகாசமாயிருக்கிறபடி எங்ஙனே? எனவில இவனுடைய தாம

பூதஜஞாநம் திவயாதமஸவருபம் முதலாக ஸாவததையும் விஷயீகரியா நிறக திவயாதமஸவருபம் ஸவயம் பரகாசமாயிருக்கிறுப்போலே இதுவும் ஸவயம் பரகாசமாயிருக்கலாம் இப்படி நிதயாகும் துலயம் விஷயபரகாசநகாலத்திலே தாமபூதஜஞாநம் ஸவாசரயமாதரததுக்கே ஸவயம்பரகாசமானுப போலே முகதாக கும் அவவஸதையிலே இது ஸவயம்பரகாசமானுல விரோதமில்லை தாமபூத ஜஞாநத்தினுடைய ஸவாதம் பரகாசநசகதியானது விஷயபரகாசநமில்லாதகாலத் தில் காமவிசேஷங்களாலே பரதிபததையானுபபோலே சுததஸதவத்தினுடைய ஸவாதம்பரகாசநசகதியும் பதததசையில் பரதிபததையாகையாலே சுததஸதவம் பததாகு பரகாசியாதொழிகிறது *தியஸ ஸவயம்பரகாசதவம் முகதௌ ஸவா பாவிமயதா, பததே கதாசிதஸமருததம் ததாதராபிநியமயதே* இவவளவு அவஸ தாநதராபத்தி விகாரிதரவயததுக்கு விருததமன்று ஆகையால் பரமாணபரதிபந நாராதததுக்கு யுகதிவிரோதம் சொல்ல வழியில்லை எனறிப்படி ரஹஸயதரயஸா ரத்திலே பரதிபாதிகையாலே

83 கீழே ஆதமாவும் அஜடமாய ஜஞாநமும் அஜடமாயிருக்கச செயதே, அந யோநயம் பின்னமென்னுமிததை தாசிப்பிததாப்போலே சுததஸதவமும் அஜடமா யிருக்கசசெயதே இவையிரண்டிலும் பின்னமாயிருக்கும்படியை தாசிப்பிக்கைக்காக தஜஜிஜஞாஸு பரசநததை அநுவதிககிரா

83 ஆதமாவிலும் ஜஞாநத்திலும் பிநநமானபடி யென னென்னில,

(ஆதமாவிலும் ஜஞாநத்திலும் பின்னமானபடி யென? என்னில) என்று

84 அநேக ஹேதுக்களாலே அதுதனனை தாசிப்பிக்கிரா நானென்று தோற்ற மையாலும் என்று தொடங்கி

84 நானென்று தோற்றமையாலும் சரீரங்களாய பரிணமிககையா லும், விஷயங்களையொழியவும் தானே தோற்றுகையாலும், சப தஸபாசாதிகளுண்டாகையாலும் பிநநமாகக்கடவது

அதாவது ஆதமவஸது பரதயக்காகையாலே அஹமென்று பரகாசியா நிற்கும் இது பராககாகையாலே இதமென்றிறே பரகாசிப்பது இததாலே ஆத மாவில பின்னமென்றபடி சரீராதிகளாய பரிணமிககையாலே ஆதமாவிலும் ஜஞா தத்திலும் இரண்டிலும் பின்னமென்றபடி ஏகரூபனாகையாலே ஆதமாவுக்கு பரிணம் மில்லையிறே ஜஞாநததுக்கு பரிணம்முண்டேயாகிலும் சரீராதிகளாய பரிணமி யாதிறே விஷயநிரபேக்ஷமாக பரகாசிககையாலும் சபதஸபாசாதிகளுக்கு ஆசரய மாகையாலும் விஷய ஸநநிதியிலொழிய பரகாசிப்பதும் செயயாதே, சபதாத யாசரயமன்றிககே ததகராஹகமாயிருக்கிற ஜஞாநத்தில பின்னமென்றபடி (84)

85 ஆகவிப்படி சுததஸதவத்தினுடைய பரகாரத்தை அருளிச்செயதாராய நினரா கீழ அநநதரம் மிசரஸதவ பரகாரத்தை அருளிச்செயவதாக (மிசரஸதவ மாவது) என்று தொடங்குகிரா

85 மிசரஸதவமாவது ஸதவ ரஜஸ தமஸஸுக்கள ழுனரோடுங்கூடி பததசேதனருடைய ஜஞாநாநநதங்களுக்கு திரோதாயகமாய விபரீதஜஞாந ஜநகமாய நிதயமாய ஈசவரனுக்கு கரீடாபரிகர மாய பரதேசபேதததாலும் காலபேதததாலும் ஸதருசமாயும் விஸதருசமாயுமிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக் கடவதாய, பரகருதி அவிதயை மாயை யெனகிற போகளை யுடைத் தாயிருக்கும் அசிதவிசேஷம்

(மிசரஸதவமாவது)—ரஜஸதமஸஸுககளோடே கூடின ஸதவகுணத்தை யுடைத்தானது அததை அருளிச்செய்கிறா (ஸதவரஜஸதமஸஸுககள மூன ரோடுங்கூடி) என்று *தரிசுணம் தஜஜகதயோநிரநாதிபரபவாபயயம்* *தரிசுணம் காமிணம் கேஷதரம் பரகருதே ரூபமுசயதே* *ஸதவமரஜஸதம் இதி குண: பர கருதிஸம்பவா* எனனககடவதிநே

(பததசேதநருடைய ஜஞாநாநதங்களுக்கு திரோதாயகமாய) அதாவது குணதரயாதமகமாயிருக்கையாலே ரஜஸதமோமசததாலே ஜஞாநாதிகளுக்கு திரோதாநததைப் பண்ணுமென்கை சேதநருடைய ஜஞாநாநதங்களுக்கு திரோ தாயகமாயென்று ஸாமாநயேந சொல்லாதே (பததசேதநருடைய) என்று விசேஷிக கையாலே காமஸமஸருஷ்டரான சேதநருடைய ஜஞாநாதிகளுக்கே அது திரோ தாயகமென்றபடி அல்லது ஐசசிகமாக பராகருத சரீரபரிகரஹம் பண்ணுகிற நிதய முகதருடைய ஜஞாநாதிகளுக்கும் இது ஸங்கோசத்தைப்பண்ணவேண்டி வருமிநே ஆகையாலே *அஹருதஸஹஜதாஸயாஸஸூரயஸஸரஸதபநதா விமலசரமதேஹா இதயமீரங்கதாம் மஹிதமநுஜதிாயகஸதாவரதவாசசரயநதே* என்கிறபடியே நிதய முகதரும் இங்கே வந்து பராகருத தேஹங்களைப் பரிகரஹிதது சேஷிககு அதிசயத தைப் பண்ணுமளவில அவாகளுக்கிது ஸங்கோசத்தைப் பண்ணுமையாலே பதத சேதநருடைய ஜஞாநாதிகளுக்கே இது திரோதாயகமென்னுமிடம் ஸித்தம் *அநீசயா சோசதி முஹயமாந* *அநாதிமாயயா ஸுபத* *பகவநமாயாதிரோ ஹிதஸவபரகாச* எனனககடவதிநே

(விபரீதஜஞாநஜநகமாய) விபரீதஜஞாநமாவது அதஸமிந ததபுத்தி அதாவது அநாதமாவான தேஹத்தில் ஆதம் புத்தியும் அஸவதநதரமான ஆதம் வஸதுவில ஸவதநதரபுத்தியும் அநநயசேஷமானவதுதன்னில அநயசேஷதவபுத்தி யும் அநீசவரரானவாகள பககல ஈசவரதவபுத்தியும் அபுருஷாராததமான ஐசீவா யாதிகளிலே புருஷாராததவபுத்தியும் அநுபாயங்களானவற்றில உபாயதவ புத்தி யும் தொடக்கமானவை யதாஜஞாநத்தை மறைக்கும்ளவனறிககே இப்படியிருந யிருந்துள்ள விபரீதஜஞாநங்களையும் பததசேதநாககு உண்டாககாநிறகுமாயிற்று *பகவதஸவருபதிரோதாநகரீம் விபாதஜஞாநஜகநீம்* என்று இது தன்னை பாஷ்ய காரா அருளிச்செய்தாரிநே

(நிதயமாய) அதாவது உதபத்திவிநாசரஹிதமாயிருக்கை *அஜாமேகாம்* *கௌரநாதயநதவதீ ஸா ஜநிதரீ பூதபாவிநீ* *அசேதநா பராராததா ச நிதயா ஸததவிகரியா* *விகாரஜநநீம்ஜஞாமஷ்டரூபாமஜாம் தருவாம்* எனனககடவதிநே

(ஈசவரனுக்கு கரீடாபரிகாரமாய) அதாவது ஸாவேசவரனுடைய ஜகத ஸருஷ்டயாதி லீலைக்கு உபகரணமாயிருக்கை *கரீடதோ பாலகஸயேவ சேஷ்டாம் தஸய நிசாமய* *அபரமேயோ நியோஜயசச யதர காமகமோவசீ மோததே பகவாந பூதைா பால கரீடநகைரிவ* *தவம் நயஞ்சதபிருதஞ்சதபி காம ஸூதரோபபாதிதை ஹரே விஹரஸி கரீடாகநதுகைரிவ ஜநதுபி* என்று சொல்லப் படுகிற, ஸாவேசவரனுடைய லீலைக்கு குணதரயாதமிகையான பரகருதியிநே பரதாநோபகரணம் *ஸிதாஸிதா ச ரகதா ச ஸாவகாமதுகா விபோ* எனனக கடவதிநே *தைவீ ஹயேஷா குணமயீ* என்று தானே அருளிச்செய்தானிநே

(பரதேசபேதததாலும் காலபேதததாலும் ஸதருசமாயும் விஸதருசமாயு மிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக்கடவதாய) பரதேசபேதமாவது குணவைஷ்ணய மிலலாத பரதேசமும் குணவைஷ்ணயமுள்ள பரதேசமும் இது தனக்கு குணவைஷ்ணய முள்ளது காரயோநமுகமான ஸதலத்திலேயிநே அல்லாதவிடமெல்லாம் குண

ஸாமயாபநநமாயிருக்குமிததனை அதில குணவைஷ்ணவமயமில்லாதவிடம் ஸதருச விகாரமாயிருக்கும் வைஷ்ணவமுள்ளவிடம் விஸதருச விகாரமாயிருக்கும் ஸதருச விகாரமாவது நாமரூபவிபாகநிராதேசாநா ஹமாயிருக்கும் ஸுக்ஷ்மவிகாரம் விஸதருசவிகாரமாவது நாமரூபவிபாகநிராதேசயோகமாயிருக்கும் ஸதூல விகாரம் *குணஸாமய மநுதரிகதமநயூநம்* என்கையாலே அவயகதாவஸதையிலுள்ள விகாரமெல்லாம் ஸதருசமாயிருக்கும் மஹதாதி விஸதருசவிகாரமாயிருக்கும்

இனி காலபேதமாவது ஸமஹாரகாலமும் ஸருஷ்டிகாலமும் ஸமஹார காலத்தில் இது அவிபகத தமஸஸாயக கிடககையாலே ஓரிடத்திலும் குணவை ஷ்ணவமயமில்லாமையால் எங்குமொக்க ஸதருசவிகாரமாயிருக்கும் ஸருஷ்டி காலக் திலே பகவததிஷ்டான விசேஷத்தாலே விபகதமாய காராயோநமுகமாய குணவை ஷ்ணவமயம் பிறந்தபாறே விஸதருசவிசாரகதை யுடைத்தாகா நிறகும் ஸததவிகா ராஸபதமாயிருசகையாலே அசித ஸததாபரயுகதமிறே விகாரம் அதினுடைய ஸௌக்ஷ்மயாஸௌக்ஷ்மய நிபந்தநமான விபாகநிராதேசமிறே உள்ளது அல்லது நிராவிகாரமாயிருப்பதோரவஸதையும இலையிறே

(பரகருதி அவிதயை, மாயை என்கிற போகளை உடைத்தாயிருக்கும் அசித விசேஷம்) மிசரஸதவமாவது இப்படி இருப்பதோர அசிதவிசேஷமென்று வாச யாநவயம் (85)

86 பரகருதயாதிநாமபேதங்கள் இதினுடைய ஸவபாவங்களைப்பற்ற வந்ததென கிரூர (பரகருதியென்கிறது) என்று தொடங்கி

10 பரகருதியென்கிறது விசாரங்களைப்பிறப்பிறப்பிசகையாலே, அவிதயையென்கிறது ஜ்ஞாநவிரோதி யாகையாலே, மாயை யென்கிறது விசிதர ஸருஷ்டியைப்பண்ணுகையாலே

அதாவது - *மூலபரகருதிரவிகருதி* இதயாதிகளிலே பரகருதி சபதம் காரணவாசியாகச் சொல்லப்பட்டதிறே இதுதான் உபாதாந சாரணத்துக்கே வாச கம் ஆகையிறே பரஹமத்தினுடைய ஜகதுபாதாநதவத்தைச் சொல்லுகிற ஸூத்ர காரா *பரகருதிசச பரதிஜஞாதருஷ்டாநதாநுபுராதாத* என்று, பரகருதிசபதக் தாலே சொல்லிற்று ஆகையால் இததை பரகருதியென்கிறது—மஹதாதிவிகா ரங்களைத் தனபககலில் நின்றும ஜநிப்பிககையாலே அவிதயாசபதம் விதயாபாவத் துக்கும் விதயேதரத்ததுக்கும் விதயாவிரோதிககும் வாசகமா யிருந்ததேயாகிலும் விஷயாநுகுணமாயிறே பரயோக மிருப்பது ஆகையால் இததை அவிதயை என கிறது—ஜ்ஞாந விரோதியாகையாலே (ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்குத் திரோதாயகமாய) என்று இதினுடைய ஜ்ஞாந விரோதிதவமதான சீழே சொல்லப்பட்டதிறே அஸ்ரராக்ஷஸாதி கரியைகளை, ஆசசரியகரதவத்தைப் பற்ற மாயாசபதத்தாலே சொல்லுகிறுப்போலே இததையும் மாயை என்கிறது—விசிதர ஸருஷ்டியைப்பண்ணு கையாலே அதாவது—ஒன்றுபோலொன்ற னறிககே விஸமயநீயங்களான கார யங்களை ஜநிப்பிககை (86)

87 ஏவமபூதமான அசிததுதான காரயகாரணரூபேண அநேகததவமாயிருக்கும் படியை அருளிச்செய்கிரூர (இதுதான் பொங்கைமபுலன) என்று தொடங்கி

87 இதுதான் பொங்கைமபுலனும் பொறியைநதும் கருமேந்திரிய மைமபூதமிங்கிவவுயிரேய பிரகிருதி மானுங்கார மனங்கள்” என்கிறபடியே இருபத்துநாலு ததவமாயிருக்கும்

ஐமபுலன சபதாதிகள பொங்குதலால சேதநரை விகருதராமபடிபண்ணு கைக்கீடான இவற்றினுடைய உதரேகம் சொல்லுகிறது இவ்விடத்தில் விசேஷய மாதரமே அபேக்ஷிதம் பொறியைநதாவன சரோகராதிகள கருமேந்திரியம் வாகாதிகள ஐம்பூதம் ககநாதிகள இங்கிவவுயிரேயபிரகிருதி என்றது ஸமஸார தசையில் இவ்வாதமாவோடே அதயந்த ஸமஸருஷ்டையாயக கிடக்கிற பரகருதி யென்றபடி இங்கும் விசேஷயமாதரமிதே ததவஸங்கயைககு வேண்டுவது மாணங் காரமனங்களாவன மஹானும் அஹங்காரமும் மநஸஸும் இப்படி இருபதது நாலு ததவததையும் அருளிச செய்கிற ஆழ்வார தநமாதரங்களை அருளிசசெய யாதே, சபதாதிகளை அருளிச செயதது தநமாதரங்களுக்கு பூதங்களோடு ஸவரூப பேதமின்றியிலே அவஸதாபேதமாதரமாகையாலே தநமாதரங்களான பூதங்கள் பததையும் அஞ்ச ததவமாகி சபதாதிகளைந்ததையும் ஐந்து ததவங்களாகக்கொண்டு இவையும் ஏகாதசேந்திரியங்களும் பரகருதி மஹதஹங்காரங்களாக சதுர்விம சதி ததவமென்று கொள்ளுவதும் ஒருபக்ஷ முண்டாகையாலே உபயபக்ஷத்திலும் ததவஸங்கயையில் நயூநாதிரேகமில்லையிதே ஆகையால் இப்பாட்டிற் சொன்ன படியே இருபததுநாலு ததவமாயிருக்குமென்றதாயிற்று (87)

88 இப்பாட்டில் ததவங்களைச் சொன்ன விதத்தை யொழிய, இவற்றினுடைய கரம கதநம் பண்ணிறறிலையிதே ஆகையால் இதில் பரதமததவமேது? எனனு மாகாங்கக்ஷயிலே அருளிச செய்கிறார்

88 இதில் பரதம ததவம் பரகருதி

(இதில் பரதமததவம் பரகருதி) என்று பரகருதியென்றும் பரதாந மென்றும், அவயகதமென்றும் பரதம் ததவததுக்குப் போ பரகருதி என்று சொல் லுகைக்கடி முன்னே சொல்லப்பட்டது பரதாநமென்கிறது—எம்பெருமானுடைய லீலைக்கு பரதாநமான உபகரணமாகையாலே அவயகதமென்கிறது—அநபிவயகத குணவிபாகமாகையாலே (88)

89 இப்படி பரதம் ததவமான பரகருதிகுண்டான அவஸதா விசேஷங்களை அருளிசசெய்கிறார் (இது, அவிபகததமஸஸு) என்று தொடங்கி

89 இது அவிபகத தமஸஸென்றும், விபகததமஸ ஸென்றும், அக்ஷரமென்றும் சில அவஸதைகளை யுடைத்தாயிருக்கும்

அதாவது*அவயகதமக்ஷரே லீயதே அக்ஷரம் தமஸிலீயதே தம் பரேதேவ ஏகீபவதி* என்கிற படியே ஸமஹருதிஸமயத்தில் அவயகதாவஸதை குலைந்து அக்ஷராவஸத மாய அது தானும் குலைந்து அதிஸூக்ஷ்மமாய தமச்சபதவாசயமாய அது தானும் நாமரூப விபாக அநாஹமாமபடி ஸாவேசவரன பககலிலேஏகீபவிதது நிறகையாலே அவிபகத தமஸஸென்றும், ஸாககாலம் வந்தவாறே *பராதுராஸீததமோநுத* என்கிறபடியே அவனாலே பரேரிதமாயக்கொண்டு நாமரூப விபாக யோகயமாமபடி அவன பககல நின்று விபகதமாய காரயோநமுகமாகையாலே விபகத தமஸ ஸென்றும் அநந்தரம் ததஸங்கலபவிசேஷத்தாலே புருஷ ஸமஷ்டிகாப்பமான அசேதநமென்று விவேகிகைக்கும் அபதமாமபடியான தமோவஸதை குலைந்து புருஷ ஸமஷ்டி காப்பதவம் தோன்றுமபடியான அவஸதையை பராபிதது நிறகை யாலே அக்ஷரமென்றும் இங்ஙனே சில அவஸதைகளை உடைத்தாயிருக்குமென்கை ஆகையால் இது அவிபகததமஸஸாகையாவது—அவயகத அக்ஷராவஸதைகள் குலைந்து தமச்சபதவாசயமாய நாமரூப விபாக அநாஹமாமபடி ஸாவேசவரன பககலிலே ஏகீபவிதது நிறகை விபகத தமஸஸாவது—நாம ரூப விபாக அநாஹமாம

படி விபகதமாய காரயோநமுகமாகை அக்ஷரமாகையாவது—இது அசிததென
றும் இதினுள்ளே புருஷஸமஷ்டிகிடககிறதென்றும் விவேகிககவொண்ணாதபடி
அதிஸூக்ஷ்மமாயிருக்கிற தமோவஸதை குலைந்து புருஷஸமஷ்டி காப்பதவம்
தோன்றும்படியான அவஸ்தையை பஜிகை என்றதாயிற்று

குணதரயவைஷமயஸயாநந்தரபூவாவஸதா குணஸாமயம் குணஸாமயலக்ஷண
மவயகதம் (அவயகதமக்ஷரேலீயதே இதி) யஸயாமவஸதாயாம குணஸாமய
மபயஸபுடம் ததவஸதம் சேதநஸமஷ்டி காப்பம் ததக்ஷரசபதேநோசயதே நது
சேதநமாதரம் தஸயாவயகத பரகருதிதவ தமோவிகருதிதவாயோகாத அதஸஸா
வம் ததவஜாதம் சிதசிதாதமகம் மந்தவயம் பரதாநாதி விசேஷாநதம் சேதநா
சேத நாதமகம் இதி பராசரவசநாத அதர து சிதகாப்பே வஸதுநயக்ஷரசபத உப
சரித பரயோகேநயதாஸிததே சகதயநதரகலபநாயோகாத அக்ஷரம் தமஸி
லீயதே இதி சிதகாஅபதவம் அசிதவமபி யதர விவேகதுமசகயம் ததவஸதத
அதிஸூக்ஷ்மம் பரதாநம் தமச்சபதேநாபிலபயம் அக்ஷராதயவஸதா பராபத
யௌநமுககயவிசிஷ்டம் ததேவ விபகதம் தம் ததௌநமுககயரஹிதம் அவிபகதம்
தம் பரமாதமசரீரதயாபி சிந்தயிதுமசகயம் ஸலிலவிலீநலவண சந்தரகாநதஸத
ஸலில ஸூராயகாநதஸதவஹநிகலபம் ஸாவஜ்ஞபரமாதமைக வேதயமவதிஷ்டதே
பூதலவிநிஹித பீஜஸதாநீயமவிபகதம் தம் மருநநிஸஸருதபீஜவத விபகதம்
தம் ஸலிலஸமஸருஷ்டாராதரசதிலாவயவ பீஜதுலயமக்ஷரம் உசகருநபீஜஸமாநமவ
யகதம் அங்குரஸதாநீயோ மஹாந இதி விவேக என்று ஸுபாலோபநிஷ்கவ
யாகயாநததில் சருதபரகாசிகாகாரா, இதினுடைய அவஸதா விசேஷங்களை
ஸுஸபஷ்டமாக அருளிச செயதார

இததால அக்ஷரமும் தமஸஸும், குஸுமத்தினுடைய முகுள கோரக
அவஸதைகளபோலே இதினுடைய ஸங்கோசதசையாகையாலே, மஹதாதிகளைப்
போலே ததவாநதரமனறென்னுமிடம் ஸிததம் (89)

90 இனி இந்த பரகருதியில் நின்றும மஹதாதிவிகாரங்கள் ஜநிகைகக்கு மூலம்
இன்னதெனகிறா

90 இதில் நின்றும குணவைஷமயததாலே மஹதாதி விகாரங்கள்
பிறக்கும்

(இதில் நின்றும குணவைஷமயததாலே மஹதாதி விகாரங்கள் பிறக்கும்)
என்று குணங்களுக்கு வைஷமயமாவது—பரஸபர உதரேகம் (90)

91 அப்படியிருக்கிற குணங்களதானெவை? என்னும் ஆகாங்கக்ஷயிலே குணங்
களாகிறன—ஸதவ ரஜஸ தமஸஸுககள்) எனகிறா

91 குணங்களாகிறன—ஸதவ ரஜஸ தமஸஸுககள்

92 இவைதானிருக்கும்படி எங்ஙனே? எனகிற சங்கையிலே அருளிசசெயகிறா
(இவை பரகருதிககு) என்று தொடங்கி

92 இவை பரகருதிககு ஸவரூப அநுபநதிகளான ஸவபாவங்
ளாய பரகருதயவஸ்தையில் அநுதபூதங்களாய, விகாரதசையில் உத
பூதங்களாயிருக்கும்

(இவை பரகருதிககு ஸவரூப அநுபநதிகளான ஸவபாவங்களாய) * ஸதவம்
ரஜஸதம் இதி குண பரகருதிஸமபவா * * பரகருதே கரியமாணநி குணை காமாணி
ஸாவச * * ஸதவம் ரஜஸ தம் இதி பரகருதோ குண * எனனககடவதிதே ஸவபா
நுபநதிகளென்றது — ஆகநதுகங்களன்றிககே ஸததாபரயுகதங்களாகையாலே

இவற்றை யொழிந்திருப்பதோரவஸதையும் இலையெனகை இவற்றை ஸவபாவங் களென்றும், பரகருதிககு ஸவருபாநுபந்திகளென்றும் சொல்லுகையாலே *மூலபர கருதிநாம—ஸுகது கமோஹாதமகாநி லாகவபரகாச சலநோபஷ்டமபநகௌரவா வரணகாராயணயதயநதாதீநதரியாணி காராயகநிருபணவிவேகாநி அநயூநாநதிரே காணி ஸமதாமுபேதாநி ஸதவரஜஸதமாமஸி தரவயாணி* என்று இவற்றை தரவயங்களாகவும் இவைதானே பரகருதி ஸவருபமாகவும் கொள்கிற ஸாங்கயமதம் நிரஸதமாயிற்று

இந்த மத நிராகரணாததமாகவிதே ஆளவந்தாரா, *குண பரதாநம்* என்று பிரித்தருளிச்செய்தது

(பரகருதயவஸதையில் அநுதபூதங்களாய விகாரதசையில் உதபூதங்களாயி ருக்கும்) அதாவது—ஸாமயாபநநங்களா யிருக்கையாலே பரகருதயவஸதையில் இவற்றினுடைய ஸவருபவிபாகம் தோற்றது வைஷமயாபத்தியாலே விகருதய வஸதையில் இவற்றினுடைய ஸவருப விபாகம் தோற்றியிருக்குமெனகை *ஸதவர ஜஸதமாமஸி தரயோ குண பரகருதேஸ ஸவருபாநுபந்திநஸ ஸவபாவவிசேஷா பரகாசாதி காராயகநிருபணீயா பரகருதயவஸதாயாமநுதபூதாஸ ததவிகா ரேஷு மஹதாதிஷுதபூதா * என்றிதே பாஷயகாரரும் அருளிச்செய்தது (92)

93 விகாரதசையில் இவைதான காராயகநிருபணீயங்களாகையாலே காராயக தநமுகத்தாலே இவற்றினுடைய ஸவருபங்களை தாசப்பிக்கிறா

93 ஸதவம்—ஜஞாநஸுகங்களையும் உபயஸங்கததையும் பிறப பிகதம்

(ஸதவம்—ஜஞாநஸுகங்களையும், உபயஸங்கததையும் பிறப்பிக்கும்) அதா வது—ஸதவகுணம் நிராமலமாகையாலே ஜஞாநஸுகாவரணமன்றிககே அவற்றுக்கு ஜநகமுமாய அவற்றினுடைய பேற்றுககு பரவாததிகுமபடி அவையிரண்டிலும் ஸங்கததையுமுண்டாககு மெனகை *ததர ஸதவம் நிராமலதவாத பரகாசகமநாம யம் ஸுகஸங்கேந பதநாதி ஜஞாநஸங்கேந சாநக* என்னககடவதிதே (93)

94 ரஜஸஸு—ராக தருஷண ஸங்கங்களையும் காமஸங்கததை யும் பிறப்பிக்கும்

(ரஜஸஸு—ராகதருஷண ஸங்கங்களையும் காமஸங்கததையும் பிறப்பிக்கும்) *ரஜோ ராகாதமகம் விததி தருஷணஸங்கஸமுதபவம் தநநிபதநாதி கௌந்தேய காமஸங்கேந தேஹிநாம* என்னககடவதிதே ராகமாவது யோஷிதபுருஷாகளுக்கு அநயோநயமுண்டான ஸபருஹை தருஷணீயாவது—சபதாதி ஸாவவிஷயஸப ருஹை ஸங்கமாவது—புதரமிதராதிகளளவில் ஸமசலேஷ ஸபருஹை காமஸங்க மாவது—கரியைகளில் ஸபருஹை (94)

95 தமஸஸு விபரீதஜஞாநததையும் அநவதாநததையும் ஆலஸயததையும் நிதரையையும் பிறப்பிக்கும்

(தமஸஸு விபரீதஜஞாநததையும், அநவதாநததையும் ஆலஸயத தையும், நிதரையையும் பிறப்பிக்கும்) *தமஸதவஜஞாநஜம் விததி மோஹநம் ஸாவதேஹிநாம பரமாதாலஸய நிதராபிஸ தநநிபதநாதி பாரத* என்னககட வதிதே விபரீதஜஞாநமாவது—வஸதுயாதாதமய விபரீத விஷயமான ஜஞாநம் அநவதாநமாவது—செய்யும்தொன்றில் குறிககோளில்லாமை ஆலஸயமாவது—

ஒரு காயத்திலும் ஆரம்பமற்றிருக்கும் சொப்பம் நிதரையாவது—புருஷனுக்கு இந்தரியபரவாததந சராந்தியடியாக வருகிற ஸாவேந்தரியபரவாததநோபரதி (95)

96 இனி இக்குணங்களினுடைய ஸமதசையிலும் விஷம தசையிலும் பரகருதியினுடைய விகாரங்களிருக்கும்படியை அருளிச் செய்கிறா (இவை ஸமங்களான போது) என்று தொடங்கி

96 இவை ஸமங்களானபோது விகாரங்கள் ஸமங்களுமாய் அஸ்பஷ்டங்களுமாயிருக்கும், விஷமங்களானபோது, விகாரங்கள் விஷமங்களுமாய் ஸபஷ்டங்களுமாயிருக்கும்

அதாவது—இக்குணங்கள் பரஸ்பர உதரேகமாதல கருதஸந உதரேகமாதலினறிககே ஸாமயாபநநங்களாயிருத்தபோது பரகருதியினுடைய விகாரங்கள் நாமரூபவிசேஷ ராஹிதயத்தாலே தன்னில ஸமங்களுமாய், பரமாணங்களால தாசிககப்போகாதபடி ஸபஷ்டங்களுமனறிககே இருக்கும் இக்குணங்கள் உதரேகிதது விஷமங்களானபோது பரகருதியினுடைய விகாரங்களும் நாமரூபவிசேஷஸா ஹிதயத்தாலே தன்னில விஷமங்களுமாய் பரமாணங்களோலே தாசிககலாமபடி ஸபஷ்டங்களுமாயிருக்குமென்கை

பரதேசபேதத்தாலும் காலபேதத்தாலும் என்று கீழ்ச்சொன்னதுக்கும் இந்த குணஸாமய வைஷமயங்களேயிறே ஹேது அது இங்கே விசதமாயிறறு (96)

97 விஷம விகாரங்களில் பரதம விகாரம் மஹான

இந்த குணவைஷமயபரயுகதமான விஷமவிகாரங்களில் பரதமவிகாரமேது' எனனுமாகாங்ககையிலே (விஷமவிகாரங்களில் பரதமவிகாரம் மஹான) எனகிறா *குணஸாமயாத ததஸதஸமாத க்ஷேதரஜஞாதிஷ்டிதாந முநே, குணவயஞ்ஜநஸம பூதி ஸாககாலே தவிஜோததம* எனனககடவதிறே அதாவது—குணஸாமயத்தை யுடைத்தாய் க்ஷேதரஜஞான பததசேதநனாலே அதிஷ்டிதமான அவயகதத்தில் நின்றும் வயகதகுணேநமேஷ ஹேதுவாகையாலே குணவயஞ்ஜநமென்றுபேரான மஹத ததவம் உதபநநமாமென்றபடி (97)

98 இதினுடைய ஸவரூபமிருக்கும்படி எங்ஙனே? எனனும் ஆகாங்ககையிலே அருளிச்செய்கிறா (இது ஸாதவிகம்) என்று தொடங்கி

98 இது ஸாதவிகம் ராஜஸம், தாமஸம் என்று தரிவிதமாய் அதய வஸாய ஜநகமாயிருக்கும்

அதாவது—இந்த மஹத ததவம் *ஸாதவிகோ ராஜஸசசைவ தாமஸசச தரிதா மஹாந* என்று பரகூச பரவருத்தி மோஹோநநேயமான ஸதவ ரஜஸ தமோ ரூப குணவயத்தாலே ஸாதவிகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்று தரிவிதமாய் *மஹாந வை புத்திலக்ஷண* என்று புத்திலக்ஷணமாகையாலே அதயவஸாய ஜநகமாயிருக்கும் என்கை

அதில, ஸாதவிகபுத்தியாவது *பரவருத்திம் ச நிவருத்திம் ச காயாகாயே பயாபயே பநதம் மோக்ஷம் ச யா வேத்தி புத்திஸ ஸா பாரதத ஸாதவிகீ* என்று பரவருத்தி நிவருத்திகளுடையவும் காயாகாயங்களினுடையவும் பயாபயங்களினுடையவும், பநத மோக்ஷங்களினுடையவும் யதாவதவயவஸாயமென்றும் ராஜஸ புத்தியாவது *யயா தாம மதாமம் ச காயம் சாகாயமேவ ச அயதாவதபரஜாநா திபுத்திஸ ஸா பாரதத ராஜஸீ* என்று தாமாதாமங்களையும் காயாகாயங்களை

யும் அநயதாவாக அறுதியிடுகையென்றும்; தாமஸபுத்தியாவது *அதர்மம் தர்மமிதி யா மநயதே தமஸாவ்ருதா, ஸாவார்ததாந விபரீதாமசச புத்திஸஸா பார்த்த தாமஸீ* என்று, அதர்மத்தை தர்மமாகவும், தாம்த்தை அதாமமாகவும் இப்படி ஸாவார்ததங்களையும், விபரீதமாகவும் நிச்சயிகையென்றும் பகவான தானே கீதோபநிஷத்திலே அருளிச்செய்தான.

ஆக, ப்ரகருதியினுடைய விஷமவிகாரங்களில் ப்ரதம்விகாரமின்னதென்றும், அதி னுடைய ஸ்வரூபமிருக்கும்படியும், அதினுடைய க்ருதயமும் சொல்லிறறாயிற்று. (98)

99. இனி, ம்றறுமுண்டான விகாரங்ளும் க்ரமத்திலே சொல்லப்படுகிறது;

99. இதில்நின்றும் வைகாரிகம், தைஜஸம், பூதாதியென்று த்ரி விதமான அஹங்காரம் பிறக்கும்.

(இதில நின்றும்) இதயாதி. அதாவது—இந்த ம்ஹானில நின்றும். *வைகாரி கஸ்தைஜஸசச பூதாதிசசைவ தாமஸஃ, தரிவிதோயமஹங்காரோ மஹத ததவாத ஜாயத* எனகிறபடியே ஸாதவிக ராஜஸ தாமஸரூபபேதத்தாலே வைகாரிகமென் றும், தைஜஸமென்றும், பூதாதியென்றும் த்ரிவிதமான அஹங்காரமும் பிறககு மெனகை இததாலதரிசுணாத்மிகையன மூலப்ரகருதியில நின்றும் பிறநதநாகை யாலே, மஹானும் தரிசுணாத்மகமாயிருக்கும், அப்படியே தரிசுணாத்மகமான மஹா னில நின்றும் பிறநதநாகையாலே, அஹங்காரமும் தரிசுணமாயிருக்கும் எனகை. 99

100. அஹங்காரம் அபிமாநஹேதுவாயிருக்கும்

(அஹங்காரம் அபிமாநஹேதுவாயிருக்கும்) அதாவது—தேஹாத்மாபிமா நாதிகளே ஜநிப்பிககை. இத்தால இதினுடைய க்ருதயம் சொல்லப்பட்டது. (100)

101. இதில் வைகாரிகத்தில்நின்றும் ச்ரோத்ர த்வக்சக்ஷுர் ஜிஹ்வா க்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞானேந்த்ரியங்க ளைந்தும், வாக் பாணி பாத பாயூபஸ்த்தங்களென்கிற கர்மேந்த்ரியங்க ளைந்தும், மநஸ்ஸுமாகிற பதினேரிந்த்ரியங்களும் பிறக்கும்

(இதில, வைகாரிகத்தில நின்றும்) இதயாதி. அதாவது—இப்படி த்ரிவிதமான அஹங்காரத்தில வைகாரிகமாவது—ஸாதவிக அஹங்காரமாகையாலே, இதில நின் றும், ஸதவகாராயமான லகுத்வ ப்ரகாசத்வங்களை யுடைத்தான இந்த்ரியங்கள் பதி னென்றும் பிறக்கும் எனகை

வைகாரிகத்தில் நின்றும் ஏகாதசேந்த்ரியங்களும் பிறககுமென்று சொல்லி விடாதே, (ச்ரோத்ர த்வக் சக்ஷுர் ஜிஹ்வாக்ராணங்களென்கிற ஜ்ஞானேந்த்ரியங் களைந்தும், வாக் பாணி பாத பாயு உபஸ்ததங்களென்கிற கர்மேந்த்ரியங்களைந்தும், மநஸ்ஸும் ஆகிற பதினேரிந்த்ரியங்களும்) என்று இப்படி அருளிச் செய்தது—இவற்றி னுடைய கார்யபேதத்தையும், ஸம்ஜ்ஞாபேதத்தையுமொழிய, இவற்றினுடைய ஸ்வரூபபேதமும், வயவஹார பேதமும் தோற்றத்தென்று மநஸ்ஸுககு கார்யம் உபய ஸஹகாரிதவம் அதுதான இவ்விடத்தில் சொல்லாதொழிந்தது, மேலே இவை தன்னை விஸதரேண சொல்லுகிறவிடத்திலே சொல்லுகிறேமென்று. இந்த்ரி யங்கள் ஸாத்விக அஹங்காரகாராயமென்று அருளிச்செய்கையாலே, இவற்றை ராஜஸ அஹங்காரகார்யமென்கிற பக்ஷம் பரதிக்ஷிபதம்

தைஜஸானீந்த்ரியாண்யாஹுர் தேவா வைகாரிகா தச, ஏகாதசம் மநச்சாத்ர தேவா வைகாரிகாஸ ஸ்ம்ருதாஃ என்றும், *அக்நிர் வாக் பூத்வா முகம் ப்ராவிசத்.

வாயு கராணோ பூதவா நாஸிகே பராவிசத ஆதிதயச சக்ஷா பூதவா அக்ஷிணீ பராவிசத திசச்சரோதரம பூதவா காணௌ பராவிசத ஒஷதி வநஸபதயோ லோ மாநி பூதவா தவசம பராவிசந சந்தரமா மநோ பூதவா ஹருதயம பராவிசத மருதயுரபாநோ பூதவா நாபிம பராவிசத ஆபோரேதோ பூதவா சிசநம பராவிசத* என்கிறபடியே தேவாதிஷ்டிதங்களாகையாலே தேவசபதவாசயங்களான இந்தரியங்கள் பதினொன்றும் ராஜஸ அஹங்காரகாராய மெனப்பாகள் சிலா, ஸாதவிக அஹங்கார காராயமெனப்பாகள் சிலா என்று சொல்லி அதில ஸாதவிகாஹங்கார காராயமென்கிறதே ஸவபக்ஷமாக ஸ்ரீபராசர பகவான நிச்சயிகையாலே இவாககு இப்படி அருளிச் செய்யக் குறையிலையிறே

இந்தரியங்கள் பதினொன்று என்கிற நியமமும் வயஷ்டிவிஷயமன்று ஸமஷ்டி விஷயம் *தேஷாந்தவவயவாந ஸூக்ஷமாந ஷ்ணனாம்பயமிதௌஜஸாம ஸநநிவே சயாதமமாதராஸு ஸாவபூதாநி நிராமமே* என்று அணுகுகளாகையாலே ஸூக்ஷ மங்களான இந்தரியங்களினுடைய அம்சங்களை ஆதமமாதரைகளிலே பரவேசிப்பித்து ஸாவ பூதங்களையும் ஈசவரன ஸருஷ்டித்தானென்று மநுவசந முண்டாகையாலே இதில் *(ஸூக்ஷமாந) என்கையாலே *அணவசச* என்கிற ஸூதரமாயாதையாலே இந்தரியங்கள் அணுவென்றும், (அவயவாந) என்கையாலே இந்தரியங்கள் தோறும் வயகதிபாஹுஸ்யமுண்டென்றும் ஆதம மாதரைகளிலே கூட்டினுன என்கையாலே அடியிலே கொடுத்த இந்தரியங்களே யாவதஸமஸாரம அநு வாததிககுமென்றும் *(சரீரம யதவாபநோதி யசசாபயுதகராமதீசவர கருஹீத வைதாநி ஸமயாதி வாயு கந்தாநிவாசயாத* என்கிறபடியே, சரீரத்தைவிட்டு சரீராந்தரத்தை பரவேசிககுமபோது இந்தரியங்களை கரஹித்துக்கொண்டுபோ மென்றும் தோற்றுகிறது *(ஷ்ணனாம்ப) என்றும், *(மநஷஷ்டடாநி) என்றும் சொல்லுகிற ஸங்கயாநிாதேசத்தில் நிரபந்தமில்லை இந்தரியாந்தரங்களும் கூடிப் போகையாலே (101)

102 இனிமேல *பூததநமாதரஸாகோயமஹங்காராதது தாமஸாத* என்கிற படியே பூதாதிசபதவாசயமான தாமஸாஹங்காரத்தில் நின்றும தநமாதரபஞ்சக மும் தத விசேஷமான ஆகாசாதி பஞ்சபூதங்களும் உதபநநங்களாம கரமம் அருளிச் செய்கிறா (பூதாதியில நின்றும சபததநமாதரை பிறகும்) என்று தொடங்கி

102 பூதாதியிலநின்றும சபததநமாதரை பிறகும் இதில் நின்றும ஆகாசமும் ஸபாசதநமாதரையும் பிறகும் இதில் நின்றும வாயுவும் ரூபதநமாதரையும் பிறகும் இதில் நின்றும தேஜஸஸும் ரஸதநமாதரையும் பிறகும் இதில் நின்றும அபபும் கந்ததநமாதரையும் பிறகும், இதில் நின்றும பருதிவி பிறகும்

அதாவது பூதாதிஸமஜகமான தாமஸ அஹங்காரத்தில் நின்றும ஆகாசத்தினுடைய ஸூக்ஷமாவஸ்தையான சபததநமாதரை பிறகும் இந்த சபததநமாதரையில் நின்றும இதினுடைய ஸதூலாவஸ்தையாய வயகதசபத குணகமான ஆகாசமும் வாயுவினுடைய ஸூக்ஷமாவஸ்தையான ஸபாசதநமாதரையும் பிறகும் இந்த ஸபாசதநமாதரையில் நின்றும, இதினுடைய ஸதூலாவஸ்தையாய ஸபாசகுணகமானவாயுவும் தேஜஸஸினுடைய ஸூக்ஷமமான ரூபதநமாதரையும் பிறகும் இந்த ரூபதநமாதரையில் நின்றும இதினுடைய ஸதூலாவஸ்தையாய ரூபகுணகமான தேஜஸஸும், அபபினுடைய ஸூக்ஷமமான ரஸதநமாதரையும் பிறகும் இந்த ரஸதநமாதரையில் நின்றும இதினுடைய ஸதூலாவஸ்தையாய ரஸ குணையான அபபும், பருதிவியினுடைய ஸூக்ஷமமான கந்ததநமாதரையும் பிறகும்

இந்த கந்ததநமாதரையில் நின்றும இதினுடைய ஸதூலாவஸதையா கந்தய குணையான பருதிவி பிறககும் எனகை

ஆகாசமும் ஸபாசதநமாதரையும் பிறககும் வாயுவும ரூப தநமாதரையும் பிறககும் என்று உதபத்திசொல்லுகிறவளவில பூதத்தை முறபடச சொல்லி தநமாதரையைப் பிறபடச சொல்லிக்கொண்டு வந்தது பூதோதபத்திதகு அநந்தாம தநமாதரோதபத்தியெனகிற கரமம் தோற்றுக்கைகாக இந்த தநமாதராத தநமாதரோதபத்திகரமம் நமமாசாயாகளுக்கு மிகவும் ஆதரணயமாயப் போரும் அதுக கடி—*(அஷ்டௌ பரகருதய ஷோடச விகாரா) எனகிற சருதிககு ஸவரஸாததம் ஸித்திககையாலே *(ரஸவராத பரகருதி புருஷௌ, பரகருதோ மஹாந மஹதோ ஹங்காரோஹங்காராச சபததநமாதரம் சபததநமாதராதாகாசம் ஸபாதநமாத ரஞ்ச ஸபாசதநமாதராத வாயு ரூபதநமாதரஞ்ச, ரூபதநமாதராத தேஜோ ரஸதந மாதரஞ்ச ரஸதநமாதரா தாபோ கந்ததநமாதரஞ்ச கந்ததநமாதராத பருதிவி) என்று, இந்த கரமத்தை யாதவபரகாசாதிகளும் ஆதரித்துக்கொண்டு போந்தார்கள

103 இனி பூதாத தநமாதரோதபத்தி கரமமும் சாஸதரஸித்தமாகையாலே அததையும் ஸங்கரஹேண அருளிச செயகிருா, (ஸபாசதநமாதரை தொடக்கமான நாலுதநமாதரைகளும்) என்று தொடங்கி

103 ஸபாசதநமாதரை தொடக்கமான நாலு தநமாதரைகளும் ஆகாசம் தொடக்கமான நாலுபூதங்களுக்கும் காயமாய, வாயுதொடக்கமான நாலுபூதங்களுக்கும் காரணமாயிருகது மென்றுஞ சொல்லுவாக்கள

அதாவது பூதாதியில நின்றும சபததநமாதரை பிறககும், சபததநமாதரை யில நின்றும ஆகாசம் பிறககும் ஆகாசாததில நின்றும ஸபாசதநமாதரை பிறக கும் ஸபாசதநமாதரையில் நின்றும வாயு பிறககும் வாயுவில நின்றும ரூபதந மாதரை பிறககும் ரூபதநமாதரையில் நின்றும தேஜஸஸ் பிறககும் தேஜஸஸில நின்றும ரஸதநமாதரை பிறககும் ரஸதநமாதரையில் நின்றும ஜலம் பிறககும் ஜலததில நின்றும கந்ததநமாதரை பிறககும் கந்ததநமாதரையில் நின்றும பருதிவி பிறககும் என்றபடி

இந்த கரமம் ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணஸித்தம் பூாவகரமம் புராணாதர ஸித்த மென்று சொல்லுவாக்கள அது சொல்லவொண்ணாதிஹே *அஷ்டௌ பரகருதயஷ ஷோடச விகாரா * என்று ஆகாசாதி பூதங்களைந்ததையும், இந்தரியங்களோபாதி கேவலம் விகருதிகளாக சருதி சொல்லுகையாலே ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே *ஆகா சஸது வீரூவாண ஸபாசமாதரம் ஸஸாஜ ஹ * என்று தொடங்கி ஸபாச தநமாதராதிகளுக்கு காரணமாகச சொன்ன ஆகாசாதி பதாாததங்களையும் தநமாதர லக்ஷணமான பூதங்களாக ஸ்ரீபராசரபகவானுகு விவக்ஷிதமென்று நினைத்து வயாகயாதாககள் வயாகயாநம் பண்ணி வைக்கையாலே ஆகையால ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலும் பூதாத தநமாதரோதபத்தி சாபதமாயத தோற்றியிருந ததேயாகிலும் வயாகயாந பரகரியையைப் பாததால தநமாதராத தநமாதரோத பத்தி என்றே கொள்ளவேணும் பூதாத தநமாதரோத பத்தி பக்ஷத்திலும் *அஷ்டௌ பரகருதய ஷோடச விகாரா * என்று சொல்லுகிற ஷோடச விகாரங் ளாகிறது பூதங்களை யொழிய ஏகாதசேந்தரியங்களும் சபதாதிகளைந்தும் என்று தநமாதரங்களுக்கு பூதங்களோடு ஸவரூபபேதமின்றியிலே அவஸதாபேதமாதர மாகையாலே *அஷ்டௌ பரகருதய * என்று பரகருதி மஹதஹங்காரங்களையும் ஆகாசாதிகளைந்ததயுஞ சொல்லுகிறதென்றும் சருதயவிரோதம் நிாவஹிப்பாக்கள

இதுதான், ஸ்ரீ வேதவயாஸ பகவானாலே *அஷ்டௌ பரகருதய பரோகதா விகா ராச்சாபி ஷோடச அத வயகதாநி ஸபதைவ பராஹுரதயாதமசிந்தகா அவயக தஞ்ச மஹாமசசைவ ததாஹங்கார ஏவ ச பருதிவீ வாயுராகாசமாபோ ஜயோதிசச பஞ்சமம், ஏதா பரகருதயஸதவஷ்டௌ விகாராநபி மே சருணு சரோதரம தவக சைவ சக்ஷுசச ஜிஹவா கராணஞ்ச பஞ்சமம், வாக ச ஹஸ்தௌ ச பாத்தௌ ச பாயுா மேடரம ததைவச சபதஸபாசௌ ச ரூபஞ்ச ரஸோ கந்தஸததைவச, ஏதே விசேஷா ராஜேந்தர மஹாபூதேஷு பஞ்சஸு தசேந்தரியாணயதைதாநி ஸவி சேஷாணி மைதில மநஷ ஷோடசமிதயாஹுரதயாதமகதிசிந்தகா * என்று மோக்ஷதாமத்திலே யாஜஞவலகயஜநக ஸமவாதத்திலே சொல்லப்பட்டது

அபபடியே யமஸமருதியிலும் *மநோ புத்திரஹங்காரகாநிலாகநிஜலாநி பூ , ஏதா பரகருதயஸ தவஷ்டௌ விகாராஷ ஷோடசாபரே, சரோதராக்கிரஸநாக ராணதவகச ஸங்கலப ஏவச சபதரூபரஸஸபாசகந்த தவகபாணிபாயவ உபஸதபா தாவிதி ச விகாராஷ்ஷோடச ஸமருதா * என்று சொல்லப்பட்டது இந்த ஸமருதியில பரகருதிகளிலே பரிசுணிககையாலும் பரதமத்திலே எடுக்கையாலும் மந்தவயதை யாலே மநஸஸென்று பரதாந்ததவம சொல்லப்படுகிறது

ஸங்கலபசபதத்தாலே ததகாரணமான மநஸஸு லக்ஷிக்கப்படுகிறதென்று ஸுபாலோபநிஷத வயாகயாந்தத்திலே சருதபரகாசிகாகாரராலே வயாககயாத மாயிற்று

இப்படி இதிஹாஸாதிகளிலே சொல்லப்படுகையாலே *அஷ்டௌ பரகருதய * எனகிற சருதிகு பூதாத தநமாதர உதபத்திபக்ஷத்தில் விரோதாபாவம ஸுஸ பஷ்டம

தவசா பீஜமிவாவருதம எனகிற தருஷ்டாந்த பலத்தாலே தவக்கிலலாத பீஜத்துக்கு அங்குரசகதியிலலாதவோபாதி ஆவாரகத்தை யொழிந்தபோது உததர காராயசகதியிலலையென்று தோற்றுகையாலும், காரணகுணத்தையொழிய உதத ரோததரவிசேஷங்களில் *ஆதயாதயஸய குணநேதாநாபநோதி ச பர பர * என்று ஸவவிசேஷத்துக்குச் சொல்லுகிற குணதிசயம கூடாமையாலும் *ஆகாசம சபத மாதரநது ஸபாசமாதரம ஸமாவிசத ரூபம ததைவாவிசதசசபதஸபாசகுணவுபௌ சபத ஸபாசச ரூபஞ்ச ரஸமாதரம ஸமாவிசந, தஸமாத சதுரகுண ஹயாபோ விசேஷா சசேந்தரியகரஹா * எனகிற புராணவசநங்களினுடைய ஆநுகுணயத்துக காகவும் *தேபயஸதநமாதரேபயோ யதாஸங்கயமேகதவிதரி சது பஞ்சபயோ பூதாநயாகாசாநிலாநலஸலிலாவநிருபாணி பஞ்ச ஜாயந்தே* என்று இதில் அதிக ருதனான ஸாங்கய வாசஸபதி சொல்லுகையாலும் காயோதபாதகங்களான ததவங்கள் ஸவஸவகாரணவருதங்களாயக்கொண்டே உதபாதிகிறதென்றுசொல்ல வேணும் என்று ததவதரய விவரணத்திலே ஆசசானபிள்ளை அருளிச செயகை யாலும் *பரதாந்ததவமுதபூதம மஹாந்தம ததஸமாவருணேத* *யதா பரதாநேந மஹாந மஹதா ஸ ததாவருத* *சபதமாதரம ததாசாம பூதாதிஸ ஸஸமாவரு ணேத* ஆகாசம சபதமாதரநது ஸபாசமாதரம ஸமாவருணேத *ஸபாசமாத ரஸது வைவாயுரூபமாதரம ஸமாவருணேத* *ரஸமாதராணி சாமபாமஸி ரூப மாதரம ஸமாவருணேத* என்று ஸ்ரீ பராசர பகவானாலே உகதமாகையாலும்

முனபுத்தை தநமாதரைகளோடு கூடிகொண்டு உததரோததர தநமாதரைகள் ஸவவிசேஷங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே என்று இவா தாமே மேலே அருளிச செயகையாலும் ஆவரணகரமங்கொள்ளவேணும்

அபபடியே பூாவபாவநியமத்தைப்பற்ற ஸபாசதநமாதராதிகளுக்கு ஸவஸவ விசேஷங்களை உதபாதிகுமளவில் ஸவஸவபூாவபூதஸஹாயதவமும் கொள்ள வேணும் அதாவது பூதாதியில் நின்றும சபததநமாதரைபிறக்கும் சபததநமாத ரையை பூதாதி ஆவரிக்கும், இதில் நின்றும ஆகாசம பிறக்கும் அநந்தரம இந்த

சபததநமாதரையில் நின்றும ஸபாசதநமாதரை பிறகும் ஸபாசதநமாதரை யை சபததநமாதரை ஆவரிக்கும் இப்படி சபததநமாதராவருதையாய ஆகா சத்தை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ஸபாசதநமாதரையில் நின்றும வாயுபிறகும் இந்த ஸபாசதநமாதரையில் நின்றும ரூபதநமாதரை பிறகும் ரூபதநமாதரையை ஸபாசதநமாதரையாவரிக்கும் இப்படி ஸபாசதநமாதராவருதையாய வாயுவை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ரூபதநமாதரையில் நின்றும தேஜஸஸு பிறகும் இந்த ரூபதநமாதரையில் நின்றும ரஸதநமாதரை பிறகும் ரஸதநமாதரையை ரூபதந மாதரையாவரிக்கும் இப்படி ரூபதநமாதராவருதையாய தேஜஸஸை ஸஹாயமாக வுடைத்தான ரஸதநமாதரையில் நின்றும அபு பிறகும் இந்த ரஸதநமாதரை யில் நின்றும கந்ததநமாதரை பிறகும் கந்ததநமாதரையை ரஸதநமாதரையா வரிக்கும் இப்படி ரஸதநமாதராவருதையாய அபபை ஸஹாயமாகவுடைத்தான கந்ததநமாதரையில் நின்றும பருதிவி பிறகும் என்கை சபததநமாதராவருத மாய ஆகாசத்தை ஸஹாயமாகவுடைத்தான ஸபாசதநமாதரத்தில் நின்றும வாயுபிறக்குமென்று தொடங்கிச் சொன்ன விசேஷ உதபத்தியில் கரமம் பூதாத தநமாதர உதபத்திபக்தததுகும் ஒகும் பூவபூவபூதத்தில் நின்றும உததர உததர தநமாதர உதபத்தியாகிறவிது விசேஷம் இது ததவதரயவிவரணத்தில் ஆசனாபிளீ அருளிச்செய்த கரமம்

இங்ஙனனறிககே ததவநிரூபணத்திலே ஜீயரருளிச் செய்ததும் ஒரு கரம முண்டு அதாவது பூதாதியில் நின்றும சபததநமாதரை பிறகும் சபததநமாத ரையில் நின்றும அதினுடைய ஸதூலாவஸ்தையான ஆகாசம் பிறகும் சபததந மாதரத்தையும் ஆகாசத்தையும் பூதாதி ஆவரிக்கும் இப்படி பூதாதயாவருதமாய ஸதூல ஆகாச ஸஹகருதமாயக்கொண்டு விகருதமான சபததநமாதரத்தில் நின்றும ஸபாசதநமாதரம்பிறகும் அதில் நின்றும ஸபாசகுணகமான வாயு பிறகும் அவையிரண்டையும் காரணமான சபததநமாதரையாவரிக்கும் சபததநமாதராவ ருதமாய வாயுஸஹகருதமாய விகரித்த ஸபாசதநமாதரத்தில் நின்றும ரூபதந மாதரை பிறகும், அதில் நின்றும ரூபகுணகமானதேஜஸஸு பிறகும் அவை யிரண்டையும் காரணமான ஸபாசதநமாதரை ஆவரிக்கும் இததாலே ஆவருத மாய தேஜஸஸஹகருதமாய விகரித்த ரூபதநமாதரத்தில் நின்றும ரஸதநமாதரை பிறகும் அதில் நின்றும ரஸகுணகமான ஜலம் பிறகும் அவையிரண்டையும் காரணமான ரூபதநமாதரம் ஆவரிக்கும் இததாலே ஆவருதமாய அமபஸஸஹக ருதமாயக்கொண்டு விகரித்த ரஸதநமாதரத்தில் நின்றும கந்ததநமாதரம் பிறகும் அதில் நின்றும கந்தகுணையானபருதிவி பிறகும் அவையிரண்டையும் காரண மான ரஸதநமாதரம் ஆவரிக்கும் என்கை இதில் முற்பட்ட கரமத்திலே ஸபாச தநமாதராதி சதுஷ்டயத்ததுக்கு ஸவஸவவிசேஷ உதபாதநத்தில் பூவபூவபூத ஸாஹாயயம் சொல்லப்பட்டது பிற்பட்ட கரமத்தில் பூவபூவதநமாதரத்ததுக்கு உததரோததர தநமாதர உதபாதநத்தில் ஸவஸவவிசேஷ ஸாஹாயயம் சொல்லப ட்டது ஆகையால் அநயோநய விரோதமில்லை

ஒரொன்றில் இரண்டும அங்கதமேயாகிலும் இரண்டும அபேக்ஷிதமாகை யாலே ஆவரணகந்ததிலும் பூவ பூவதநமாதரம்—உததரோததர தநமாத ரத்தையும் ததவிசேஷத்தையும் ஆவரிக்கும் என்று ஜீயரருளிச் செய்கையாலும் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே *(சபகமாதரம் ததா காசம் பூதாதிஸஸ ஸமாவருணை) என்ற விதுக்கு *(சபதமாதரம்—சபததநமாதரம் ததா காசம் ஸதூலாகாசஞ்ச ஸ பூதாதிராவருணை ஏதேந பூவ பூவதநமாதரமுததரோததரதநமாதரம் தத

விசேஷஞ்சாவ்ருணோதிதி தர்சிதம்) என்று பிள்ளை எங்களாழ்வான் வ்யாக்க்யானம் பண்ணுகையாலும், தத்வத்ரய விவரணத்தில, தநமாத்ரத்துக்கு ஆவரணம் சொன்னவோபாதி தத் விசேஷத்துக்கு ஆவரணம் சொல்லிற்றிலையே யாகிலும் அது உபலக்ஷணமாமித்தனை. அல்லாதபோது, அவ்விடம்தன்னில பூதாத் தநமாத்ரோத்பத்தி சொல்லவும் போகாது. ஆகையாலிரண்டும் கொள்ளவேணும்

தத்வநிருபணத்தில், தநமாத்ர தத்விசேஷங்களிரண்டுக்கும் ஆவரணம் சொல்லுகிறவளவில இரண்டையும் சேர்த்துப் பிடித்துச் சொல்லப்பட்டதேயாகிலும், விசேஷ உத்பத்திக்கு முன்பே தநமாத்ரத்துக்கு ஆவரணம் கொள்ளவேணும் த்வக்நில்லாத பீஜத்துக்கு அங்குரசகதியிலலாதாப் போலே, ஆவாரகத்தை யொழிந்த போது உததர கார்யசகதியில்லையென்னுமிடம் கீழே சொல்லப்பட்டதினே. இப்படி பூததநமாத்ர ஸ்ருஷ்டி சொல்லுகிறவிடத்திலே ஆவரணக்ரமம்-வக்தவ்யமாயிருக்கச் செய்தேயும், அருளிச்செய்யாதொழிந்தது அபேக்ஷிதமல்லாமையன்று; ஸங்கோசேந உத்பத்திக்ரமத்தை அருளிச்செய்தாரித்தனை.

பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் இப்படியினே அருளிச்செய்தது (103)

104. ஆக, பூததநமாத்ர உத்பத்திக்ரமம் அருளிச்செய்தார் கீழ்; அதில் தநமாத்ரங்கள்தான எவை? என்கிற சங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார்;

104. தநமாத்ரங்களாவன-பூதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்துதைகள்.

(தநமாத்ரங்களாவன—பூதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்ம அவஸ்தைகள்) என்று. அதாவது-தஸ்மிம் ஸ்தஸ்மிம்ஸது தநமாத்ரம் தேந தநமாத்ரதா ஸ்ம்ருதா, தநமாத்ராண்யவிசேஷாணி அவிசேஷாஸ்ததோஹிதே; ந சாந்தா நாபி கோராஸ்தே ந மூடாசசாவிசேஷிணஃ* என்று, சாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வ லக்ஷணமான விசேஷங்களை யுடைத்தல்லாத சப்தாதிமாத்ரத்தை குணமாகவுடைத்தாயிருக்கிற ஆகாசாதிபூதஸூக்ஷ்மங்கள்.

சாந்தத்வமாவது - அநுகூலவேதநீயத்வம்; கோரத்வமாவது - ப்ரதிகூலவேதநீயத்வம்; மூடத்வமாவது-உதாஸீநவேதநீயத்வம் அதில் ஸ்வபாவமே சாந்தங்களாயிருக்கும் பூமியும் ஜலமும்; கோரங்களாயிருக்கும் தேஜஸ்ஸும் வாயுவும்; மூடமாயிருக்கும் ஆகாசம மேளந்தாலே எல்லா பூதங்களும், சாந்தத்வ, கோரத்வ, மூடத்வங்களை உடையனவாயிருக்கும். தநமாத்ரங்களுக்கு இந்த சாந்தத்வாதி விசேஷமில்லாமையாலே, அவை அவிசேஷங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. ஆகையாலே, தநமாத்ரங்களென்றும், அவிசேஷங்களென்றும் பர்யாயம். அதில் அபியுக்தரான யாதவப்ரகாசாதிகளும், *தநமாத்ராண்யவிசேஷா இத்யநர்த்தாத்ரம், சாந்தத்வ கோரத்வ மூடத்வமிதி த்ரயோ விசேஷாஸ்த்ரைகுண்யாத்மாநஸ்தேஷாமநுத்பவாத் ஸூக்ஷ்மமாகாச மவிசேஷலக்ஷணம் பவதி, தேந சப்த தநமாத்ர முச்யதே. ஏவம் ஸூக்ஷ்மோ வாயுஸ் ஸூக்ஷ்மம் தேஜஸ் ஸூக்ஷ்மா ஆபஸ் ஸூக்ஷ்மா ப்ருதிவீ* என்று சொல்லிவைத்தார்கள்.

ஆக, த்ரிவித அஹங்காரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, ஸாத்விக அஹங்காரத்தில் நின்றும் ஏகாதச இந்த்ரியங்களும், தாமஸ அஹங்காரத்தில் நின்றும் பூததநமாத்ரங்களும் உத்பந்நமாம் கரமம் சொல்லி நின்றது. .. (104)

105. இனி, ராஜஸ அஹங்காரத்தினுடைய கார்யம் சொல்லுகிறது; (மற்றையிரண்டு அஹங்காரமும் என்று தொடங்கி,

105 மறறை இரண்டஹங்காரமும் ஸவகாராயங்களைப் பிறப்பிக்கும் போது, ராஜஸஹங்காரம் ஸஹகாரியாயிருக்கும்

அதாவது ஸாதவிக தாமஸ அஹங்காரங்களிரண்டும் ஸவகாராயங்களை உத பாதிக்கும்போது பீஜத்தினுடைய அங்குரத்திற்கு ஜலம் போலவும் அகநியினுடைய ஜவலத்திற்கு வாயு போலவும் ராஜஸ அஹங்காரம் ஸஹகாரியாயிருக்கும்மென்கை

இது ஸஹகரிகையாவது *ரஜ பரவாததகம் ததர* என்கிறபடியே, இவற்றில இந்திரிய ஹேதுவான ஸதவ அமசத்திற்கும் பூதஹேதுவான தமோமசத் துக்கும் சலஸவபாவமான ரஜஸஸு பரேரகமாயக கொண்டு பரவாத்திப்பிக்கை (105)

106 இப்படி ஸாதவிக தாமஸ அஹங்காரங்களுக்கு ஸாதாரண ஸஹகாரியை அருளிச்செய்தார கீழ் அநந்தரம் ஸாதவிக அஹங்காரத்திற்கு அஸாதாரணமாயிருப்பன சில ஸஹகாரிவிசேஷங்களை அருளிச்செய்கிறார் (ஸாதவிக அஹங்காரம்) என்று தொடங்கி

106 ஸாதவிகாஹங்காரம் சபததநமாதராதிபஞ்சகததையும் அடைவே ஸஹகாரியாக கொண்டு சரோதராதி ஜஞாநேந்திரியங்களைநதையும் ஸருஷ்டிகதம் ததஸஹகருதமாயக கொண்டு வாகாதிகாமேந்திரியங்களைநதையும் ஸருஷ்டிகதம் இவற்றையொழியத் தானே மநஸஸை ஸருஷ்டிகதமென்றும் சொல்லுவார்கள

அதாவது ஸாதவிக அஹங்காரம் இந்திரியங்களை ஸருஷ்டிகதமளவில இவற்றினுடைய விஷயபரதிநியமத்திற்காக சபததநமாதரத்தை ஸஹகாரியாகக் கொண்டு சரோதரத்தையும் ஸபாசதநமாதரத்தை ஸஹகாரியாகக் கொண்டு தவக இந்திரியத்தையும் ரூபதநமாதரத்தை ஸஹகாரியாகக் கொண்டு சக்ஷுஸஸையும் ரஸதநமாதரத்தை ஸஹகாரியாகக்கொண்டு ஜிஹவையையும், கந்ததநமாதரத்தை ஸஹகாரியாகக்கொண்டு கரானேந்திரியத்தையும் ஸருஷ்டிகதம் இப்படி சபததநமாதராதி பஞ்சகததையும் அடைவே ஸஹகாரியாகக் கொண்டு சரோதராதி ஜஞாநேந்திரியங்களைநதையும் ஸருஷ்டித்தவநந்தரம் சரோதர கராஹயமான சபதவிஷயமாயும் தவகிந்திரிய கராஹயமான ஸபாசவிஷயமாயும் சக்ஷு கராஹயமான ரூபத்தில் பரவருத்திஹேதுவாயும் ரஸநாவிஷயரஸ ஆசரயமான ஜலத்தினுடைய நிஸஸரண ஹேதுவாயும் கராணவிஷய கந்தாசரய பருதிவி அமசமான அநநாதிகளில் ருஜீஷோதஸாஜநஹேதுவாயும் இப்படி ஜஞாநேந்திரிய பஞ்சகசேஷமாயக்கொண்டு சபதாதிபஞ்சகததையும் ஒட்டியிருக்கும் காமேந்திரிய பஞ்சகததை ஸருஷ்டிகதமளவில, சரோதரஸஹகருதமாயக்கொண்டு வாககையும் தவக ஸஹகருதமாயக கொண்டு பாணியையும் சக்ஷுஸஸஹகருதமாயக கொண்டு பாதததையும் ஜிஹவா ஸஹகருதமாயக கொண்டு உபஸதததையும் கராணஸஹகருதமாயக்கொண்டு பாயுவையும் ஸருஷ்டித்து ஜஞாநேந்திரியங்களுக்கும் காமேந்திரியங்களுக்கும் ஸஹகாரியாய் உபயாதமகமான மநஸஸை ஸஹகாரி நிரபேக்ஷமாகத் தானே ஸருஷ்டிகதமென்று ததவவித்ததுக்கள சொல்லுவார்கள என்கை

இதுதனை ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண வயாககயாநத்திலே, *அயமதரேந்திரியஸருஷ்டிகரம் வைகாரிகாஹங்காராத கரமேண சபததநமாதராதி பஞ்சகஸஹாயாத கரமேண சரோதராதி ஜஞாநேந்திரிய பஞ்சகஸய ஸருஷ்டி, தஸமாதேவ ததஸஹாயாத் வாகாதி காமேந்திரியபஞ்சகஸய அஸஹாயாத்து தஸமாந மநஸஸஸருஷ்டிரிதி* என்று பிள்ளை எங்களாழ்வானுமருளிச்செய்தார் (106)

107 அநந்தரம் இப்படி தாமருளிச்செய்த இந்தரிய உதபத்தி கரமத்துக்கு விரோதிபக்ததை நிரஸிகைக்காக அதையுத்கேபிக்கிறா

107 சிலா இந்தரியங்களிலே சிலவற்றை பூதகாய மெனராகா

(சிலா இந்தரியங்களிலே சிலவற்றை பூதகாயமெனராகா) என்று அவாக ாாகிறா கராணாதிகளான இந்தரியங்களை பருதிவயாதி பூதகாயமாகவே கொள்ளும் நையாயிகாதிகள் அவாகள தாம ஆநுமாநிகராகையாலே அநுமாந்ததாலேயிறே அாதத்ததை ஸாதிப்பது (107)

108 அததை காலாதயயாபதேசத்தாலே தூஷிக்கிறா

108 அது சாஸ்தரவிருத்தம்

(அது சாஸ்தரவிருத்தம்) என்று அதாவது இந்தரியங்களை பூதகாய மென்று சொல்லுவது இவற்றை ஆஹங்காரிகங்களாகச் சொல்லுகிற இதிஹாஸ புராணாதிகளுக்கு விருத்தமென்கை (108)

109 அதுவென்? மோக்ஷதாமத்திலே *சபத சரோதரம் ததா காதிதரயமாகாச ஸம்பவம் வாயோ ஸபாசம் ததா சேஷ்டா தவக சைவ தரிதயம் ஸமருதம் ரூபம் சக்ஷுஸ ததா வயகதிஸதரிதயம் தைஜ உசயதே ரஸ கலேதசச ஜிஹவா ச தரயோ ஜலகுண ஸமருதா, கராணம் கரேயம் சரீரஞ்ச தே து பூமிகுண ஸமருதா * என்று சொல்லுகையாலே இதிஹாஸாதிகள் தன்னிலேயும் இந்தரியங்களுக்கு பௌதிகதவம் சொல்லப்படுகையால் பூதங்கள் இவற்றுக்கு காரணமாகவேணுமே என

109 பூதங்கள் ஆபயாயகங்களித்தனை

(பூதங்கள் ஆபயாயகங்களித்தனை) என்கிறா அதாவது இதிஹாஸாதிகளில் இந்தரியங்களுக்குச் சொன்ன பௌதிகதவம் பூதங்களாலுண்டான ஆபயாயநமாத ரத்தைப் பற்றவாகையாலே இந்தரியங்களுக்கு பூதங்கள் ஆபயாயகங்களித்தனை காரணங்களென்கை

ஆபயாயகதவமாவது போஷகதவம் இன்னமும் அஹங்காரத்தை இந்தரி யங்களுக்கு நிமித்தகாரணமாகவும் பூதங்களை இவற்றுக்கு உபாதாநகாரணமாக வும் சொல்லுகிறதொரு குதருஷ்டிமதமுண்டிறே * அஹங்காரஸயேந்தரியாணி பரதி நிமித்ததவமேவ பூதாநாமேவ உபாதாந்தவம் அநநமயம் ஹி ஸோமய மந ஆபோமய பராணஸதேஜோமயீ வாக இதி சருதேரிதி கேசிதாஹு ததயுகதம் அஹங்காரஸயேவோபாதாந்தவேபி பூதாநாமாபயாயகதவேநாபி ததா நிரதேசோப பததே * என்று பிள்ளை எங்களாழ்வானெடுத்துக் கழித்தது அதுவும் (இந்தரியங்களிலே சிலவற்றை) என்று தொடங்கி இவரருளிச் செய்த கரமந்தன னாலே பரதிஷிபதம் அப்போதைக்கு (அது சாஸ்தர விருத்தம்) என்றது * ஏகா தசம் மநசசாதர தேவா வைகாரிகாஸ ஸமருதா * இதயாதிகளாலே இவற்றை ஸாதவிக அஹங்கார காயமாகவே சொல்லுகிற புராணாதிகளுக்கு விருத்த மென்கை

புராணாதிகளைப் பற்ற *அநநமயம் ஹி ஸோமய மந * இதயாதி சருதிகு பராபலயமுண்டேயாகிலும் *இதிஹாஸபுராணபயாம வேதம் ஸமுப்பருமஹயேத் என்கையாலே உப்பருமஹாநுகூலமாக அதுக்கு அாததம் கொள்ளவேணுமென்று கருத்து

ஆனால் உபபருமஹணங்கள் தன்னிலேயும் பௌதிகதவம் சொல்லுகையாலே இவற்றுக்கு பூதங்கள் காரணமாயன்றோ தோற்றுகிறது என (பூதங்கள் ஆபயாயகங்களிததனை) என்று நிர்வாஹம்

கராணதிகளான இந்தரியங்களுக்கு பருதிவயாதி பூதங்களாலுண்டான ஆபயாயநம் சருதிஸமருதிகளிலே பரஸிததம் இதுதான் ஸுபாலோபநிஷத வயாகயாநத்திலே, *கராணதீநாமிந்தரியாணம் ஹி பருதிவ்யாதிபூதரபயாயநம் சருதிஸமருதிஷு பரஸிததம் அநநமயம் ஹி ஸோமய மந ஆபோமய பராணஸ தேஜோமயீ வாக சரோதரம் நபோ கராணமுகதம் பருதிவயா இதயாரபய வாயவாதமகம் ஸபாசநமாமநநதி நபோ சரோதரஞ்ச தநமயம் இதயாதிஷு* என்று சருதபரகாசிகாகாராலே அபிஹிதமாயிற்று

இப்படி இந்தரியங்களுக்கு பூதங்கள் எப்போதும் ஆபயாயகங்களாயிருக்குமென்னுமிடம் மோக்ஷதாமத்திலே பருகு பரதவாஜ ஸமவாதத்திலே, *ஆபயாயநதே ச தே நிதயம் தாதவஸ தைஸது பஞ்சபி* என்று ஸுவயகதமாகச் சொல்லப்பட்டது ஆகையால் பூதங்கள் இந்தரியங்களுக்கு ஆபயாயகங்களிததனை காரணங்கள் என்று என்றதாயிற்று (109)

110 ஆக இப்படி மஹதாதிபதாராதங்களினுடைய உதபத்திகரமம் அருளிச் செய்தாராய நின்றா கீழ் இவற்றைக் கொண்டு ஈசவரன் அண்டஸருஷ்டயாதி களைப் பண்ணுமபடியை அருளிச்செய்கிறா மேல

110 இவை கூடினல்லலது காயகரமல்லாமையாலே, மண்கையும மண்கையும நரையும சோதது ஒரு தரவயமாககிச சுவரிடுவாரைப்போலே ஈசவரன் இவற்றையெல்லாம தன்னிலே சோதது ஓரண்ட மாககி' அதுகதள்ளே சதுரமுககி ஸருஷ்டிததருளும்

(இவை கூடினல்லலது காயகரமல்லாமையாலே) என்று அதாவது *(நாநாவ்யா பருதகபூதாஸ ததஸ தே ஸமஹதிம விநா, நாசகநுவந பரஜாஸ ஸரஷ்டுமஸமாக மயகருதஸநச) என்கிறபடியே சாந்ததவ கோரதவ மூடதவங்களாலே நாநாசக தியுகதங்களாய பருதகபூதங்களாயிருக்கிற இமமஹதாதிபதாராதங்கள் பரஸபர ஸமஹதமானல்லலது அண்டரூபமான காயததை உதபாதிகமமாட்டாமையாலே என்கை

(மண்கையும மண்கையும நரையும சோதது ஒருதரவயமாககிச சுவரிடுவாரைப் போலே) அதாவது பருதக வியங்களாய, பருதகஸத்திதங்களாயிருக்கிற மருத ஸிகதாஸலிலங்களை அநயோநயம் சோதது ததஸமுதாயாதமகமானதொரு தரவயமாககி பித்திருபமானதொரு காயததை நிர்மிப்பாரைப் போலே என்கை

(ஈசவரன் இவற்றையெல்லாம தன்னிலே சோதது ஓரண்டமாககி) அதாவது ஜகதஸரஷ்டாவான் ஈசவரன் *(ஸமேதயாநயோநயஸமயோகம் பரஸபரஸமாச ரயா , ஏகஸங்காதலக்ஷயாசச ஸமபராபயைகயம்சேஷத மஹதாதயோ விசேஷாந தா ஹயண்டமுதபாதயநதிதே) என்கிறபடியே இவற்றையெல்லாம அநயோநயம் ஸமஹதமாககி இவற்றாலே அண்டஸருஷ்டியைப் பண்ணியென்கை இவ்வண்டத்துக்குள்ளே மஹதாதிகாயங்களை யடையக காண்கையாலே மஹதாதிபதாராதங்கள் ஸெல்லாவற்றையும சோதது அண்டஸருஷ்டியைப் பண்ணினு னென்னுமிடம் ஸுவயகதம் ஆகையாலே *பூதேபயோண்டம் மஹாபுததே பருஹதததுதகேசயம்) என்று பூதங்களில் நின்றும் அண்டம் உதபநநமாம் அது உதகத்திலே கிடக்கு

மென்று சொன்னதும் *(அப ஏவ ஸஸாஜாதெள தாஸு வீராயம்பாஸ ருஜத ததண்டமபவதைமம ஸஹஸராமசுஸம்பரபம்) என்று அபபுககளில் நின்றும அண்டம உதபநநமாமென்று மநுபகவான சொன்னதும் பூதாநதரததுககும் உப லக்ஷணம் அதாவது பூரவபூதாமசங்களோடே ஸமஸருஷ்டமுமாய பருதிவியும் தனக்குள்ளே கரைநதுகிடக்கிற ஐலத்தில் நின்றும உதபநநமாய அதிலே கிடக்கு மென்றபடி

இப்படி அண்டஸருஷ்டியைப் பண்ணுமபடியை அருளிச் செய்து அநந்தரம் இந்த பாஹ்யமான பூதங்கள் ஆந்தரமான ஆகாசாதிகளாய பரிணமித்த பின்பு அவற்றைக் கொண்டு லோகவிபாகங்களைப் பண்ணுகைக்காகவும் அந்த லோகங் களில் தேவாதிஜீவவிபாகங்களைப் பண்ணுகைக்காகவும் இவ்வண்டததுககுள்ளே பததாதம் ஸமஸ்டிபூதஞ்ஞ பரஹ்மாவை ஸருஷ்டித்தருளும்படியை அருளிச் செய கிறா (அதுககுள்ளே சதுராமுகனை ஸருஷ்டித்தருளும்) என்று சதுராமுகனுக்கு பததாதம் ஸமஸ்டிபாவமாவது இவ்வண்டததுககு வேண்டும காமவசயசேதனா இவன் சரீரத்திலே உண்டாயக கிடக்கை இப்படி சதுராமுகனை ஸருஷ்டித்தது இனிமே லுண்டான ஸருஷ்டியெல்லாம் ஸதவாரகமாகநின்று செய்வதாகவிதே (110)

111 அதுதனை தாசிப்பிக்கைக்காக ஸமஸ்டிஸருஷ்டியிலும் வயஷ்டிஸருஷ்டி யிலும் ஸாவேசவரன செய்யும் கரமத்தை அருளிச்செய்கிறா மேல

111 அண்டததையும் அண்டகாரணங்களையும் தானே யுண்டாகும
கதம் அண்டததுககுடபட்ட வஸதுககளை சேதநாகு அந
தாயாமியாயநின்று உண்டாகும

(அண்டததையும் அண்டகாரணங்களையும் தானே யுண்டாகும) அதாவது ஸமுதாயகாராயமான அண்டததையும் ததகாரணமான மஹதாதி பதாததங் களையும் ஸதயஸங்கலபஞ்ஞ தன்னுடைய அவயவஹித ஸங்கலபததாலே உண்டாகும என்கை *ஸோபிதயாய சரீராத ஸவாத ஸிஸருக்ஷாவிவிதா பரஜா அப ஏவ ஸஸாஜாதெள தாஸு வீராயம்பாஸருஜத ததண்டமபவதைமம ஸஹஸராம சுஸம்பரபம்) என்னக்கடவதிதே

(அண்டததுககு உடபட்ட வஸதுககளை சேதநாகு அந்தாயாமியாய நின்று உண்டாகும) அதாவது சதுர முகாதி சேதநருடைய ஹருதயங்களிலேயிருந்து, *(ஸாவஸய சாஹம் ஹருதி ஸநநிவிஷ்டோ மதத ஸமருதிா ஜஞாநம்போஹ நஞ்ச) என்று, ஸங்கலப ஜஞாநாதிகளை ஜநிப்பித்ததுககொண்டு அண்டாநதா வாததிகளான ஸகல பதாததங்களையும் ஸருஷ்டிககுமென்கை *(யதகிஞ்சித ஸருஜயதே யேந ஸதவஜா தேந வை தவிஜ' தஸய ஸருஜயஸய ஸமஸதெள தத ஸாவம வை ஹரேஸ தநு) என்று, ஈசவரன ஸகலகாதரு சரீரியாயக்கொண்டு ஸகல காரயங்களையும் ஸருஷ்டிககும என்னக்கடவதிதே (111)

112 (ஈசவரன இவற்றையெல்லாம் தன்னிலே சோதது ஓரண்டமாகி) என்று ஸாவேசவரன மஹதாதிபதாததங்களைச் சோதது அண்டஸருஷ்டியைப் பண்ணு மென்னும் இவ்வளவிதே கீழருளிச் செய்தது இப்போது அந்த அண்ட பஹுத வததையும் அவற்றினுடைய கட்டளையிருக்கும்படியையும் அவைதான ஸாவேச வரனுக்கு இன்ன விநியோகததுககு உறுப்பென்னுமததையும் அவற்றினுடைய பரிணாமபரகாரததையும் அருளிச்செய்கிறா (அண்டங்கள்தான) என்றுதொடங்கி

112 அண்டங்களதான அநேகங்களாய, பதினாலு லோகங்களோடே கூடி ஒன்றுக்கொன்று பதிற்றுமடங்கான ஏழாவரணங்களாலும் தூழப்பட்டு, ஈசவானுகு கரீடாகநதுக ஸததாநீயங்களாய, ஜலபுதபுதமபோலே ஏககாலத்திலே ஸருஷ்டங்களாயிருக்கும்

(அண்டங்களதான அநேகங்களாய) *அண்டாநாம து ஸஹஸராணாம் ஸஹஸராணயயுதாநி ச, ஈதருசாநாம ததா ததர கோடி கோடிசதாநி ச* எனனக கடவதிநே (பதினாலு லோகங்களோடே கூடி) பதினாலுலோகங்களாவன கீழில அண்டகடாஹலததுக்குமேல எண்பததுமுன்று நூறாயிரத்தைமபதினாயிரம யோஜநம் உயர்த்தியுடைத்தான கர்ப்போதகத்தின்மேலே *ஸபத்திஸது ஸஹஸராணாம் தவிஜோசசராயோபி கதயதே தசஸாஹஸரமேகைகம் பாதாளம் முநிஸததம் அதலம் விதலஞ்சைவ நிதலஞ்ச கபஸதிமத மஹாககயம் ஸுதலஞ்சாகாயம் பாதாளஞ் சைவ ஸபதம்ம* எனகிறபடியே ஓரொன்று பதினாலாயிரம் யோஜநத் தளவு உயாததியையும் பரபபையுமுடைத்தாய், தைதய தாநவ பநநக ஸுபாணாதி கள் வர்த்திகுகும் தேசமாய *சுக்லகருஷ்ணருண பீதாச சாககராச சைலகாஞ்சநா பூமயோ யதர மைதரேய வரபராஸாத சோபிதா * எனகிறபடியே சுக்லங்களாயும் கருஷ்ணங்களாயும் அருணங்களாயும் பீதங்களாயும் வாலுகாமயமான சாககரா ரூபங்களாயும் சைலரூபமாயும் பொன்னுயுமிருக்கிற ஸதலவிசேஷங்களை யுடைய வையாய விலக்ஷணமான மாளிகைகளாலேயும் பராஸாததோரணங்களாலேயும் அலங்கருதமாய ஸவாகாதிகளிலுங் காட்டில நிரதிசயபோகயமாய அதலமென்றும் விதலமென்றும் நிதலமென்றும் கபஸதிமததென்று சொல்லப்பட்ட தலாதல மென்றும் மஹாதலமென்றும், ஸுதலமென்றும், பாதாளமென்றும் பேரையுடைத் தான அதோலோகங்களேமும் இதுக்குமேல எழுபதினாயிரம் யோஜநமகலத்தை உடைத்தாய் ஸபத்தவீபஸாகரபாவதாதி விசிஷ்டமாய பாதசாரிகளான மநுஷ யாதிகள் வாததிகுகும் தேசமாய பதமாகாரமான பூலோகமும் பூலோகததுக்கு மேல ஆதிதயனுக்கு கீழ் நூறாயிரம் யோஜநத்தளவு உயாததியையுடைத்தாய் கநதாவாதிகள் வாததிகுகும் தேசமான புவாலோகமும் ஆதிதயனுக்கு மேல தருவனுக்கு கீழ் பதினாலு ஆயிரம் யோஜநத்தளவு உயாததியை யுடைத்தாய் ஸாதிகாரரான கரஹ நக்ஷத்ர இந்தராதிகள் வாததிகுகும் தேசமான ஸவாலோக மும் தருவனுக்குமேல ஒருகோடி யோஜநத்தளவு உயாததியை யுடைத்தாய், *விநிவருத்தாதிகாராஸ்து மஹாலோகநிவாஸிந * என்று நிவருத்த அதிகாரராய், அதிகார அபேக்ஷரான இந்தராதிகள் வாததிகுகும் தேசமான மஹாலோகமும் அநத் மஹாலோகததுக்கு மேல இரண்டு கோடியோஜநத்தளவு உயாததியையுடைத்தாய் ப்ரஹ்மபுத்ரர்களான ஸநகாதி பரமயோகிகள் வாததிகுகும் தேசமான ஜநாலோக மும் ஜநாலோகததுக்குமேல எட்டுகோடி யோஜநத்தளவு உயாததியையுடைத்தாய், வைராஜாக்க்யரான ப்ரஜாபதிகள் வாததிகுகும் தேசமான தபோலோகமும், தபோ லோகததுக்குமேல நாற்பத்தெட்டுகோடி யோஜநத்தளவு உயாததியையுடைத்தாய் *தேஷாமேஷாம் கேசந பரஹ்மலோகா ருத்ரஸ்யாந்யே ஸநதி ததரைவ லோகா * விஷ்ணோரந்யே ஸநதி லோகா விசாலாஸ தாமஸதாநலோகான தாநுபாஸய வரஜநதி* எனகிறபடியே பரஹ்ம விஷ்ணு சிவாகளும் அவாகளை உபாஸிதது தத் பராபதிபண்ணினவாகளும் வர்த்திக்கும் தேசமான ஸத்யலோகமும் ஆக ஊாத் வாத கடாஹங்களுக்கு நடுவு அறுபதுகோடியோஜநம் அண்டோச்சராயமாயிருக்கும் ஜம்பதுகோடி யோஜநம் அண்டோச்சராயமென்பாருமுண்டு அதில *ஸூரியாண்ட கோளயோராமதயே கோடயஸஸ்ய பஞ்சவிமசதி * எனகிற சுக்ரவசநத்தினபடியே ஸூரியனுக்கு மேல இருபத்தஞ்சுகோடியும் கீழ் இருபத்தஞ்சுகோடியுமாயிருக்கும்

இப்படியிருந்துள்ள சதுரதசபுவநங்களோடே கூடி, (ஒன்றுக்கொன்று பதிறறு மடங்கான ஏழு ஆவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு) அதாவது கீழ்ச்சொன்ன பதினாலு லோகத்தையும் *ஏததண்டகடாஹேந திரசசோராதவமதஸததா கபிததஸய யதா பீஜம ஸாவதோ வை ஸமாவருதம* என்கிறபடியே, உளவாயில விளாமசதையை விளாபோடு எங்குமொகக ஆவரிகுமாபோலே *கோடியோஜநமாநஸது கடாஹஸ ஸமவயவஸததித* என்று கோடி யோஜநமெடுபபமவகாசதயா உகதமானபடியே அண்டகடாஹம ஆவரிதது நிறகும் ஸாண்டகடாஹமான இவவண்டம *தசோதத ரேண பயஸா மைதரேயாண்டஞச ததவருதம* என்கிறபடியே தன்னில பதிறறு மடங்கு பரந்திருக்கிற ஜலததவததாலே ஆவருதமாயிருக்கும் *பஞ்சாசதகோடி விஸதாரா ஸேயமுரவீ மஹாமுநே ஸஹைவாண்டகடாஹேந ஸதவீபாபதிமஹீ தாரா* என்று, ஸாண்டகடாஹமான பூமண்டலம பஞ்சாசதகோடி விஸதாரமாகச சொல்லுவாரும் *பூமண்டலம து சதகோடி விஸதாரம ஸாண்டகடாஹம* என்று வாராஹபுராணத்திலே சொல்லுகையாலும் இப்படி ஸகாந்தபுராணத்திலே சிவ ரஹஸயத்திலே பரககச் சொல்லுகையாலும் மேருவைச் சுற்றும் பஞ்சாசதகோடி விஸதாரத்தைக கொண்டு பூமியை சதகோடி விஸதாரமாகச சொல்லுவாரும்மா யிருக்கும் இதில இரண்டத்தொரு மாயாதையைத தளமாககி அதில பதிறறு மடங்கு பெருதத ஜலததவததாலே ஆவருதமாயிருக்கும் என்றபடி

அண்டகடாஹத்தைப பற்ற பதிறறுமடங்கு பெருதத ஜலததவததாலே ஆவருதமென்பாருமுண்டு இப்படி தசோததரமாயக கொண்டு ஜலததவததை தேஜஸததவம ஆவரிகும் அப்படி அதை வாயுததவம ஆவரிகும் வாயுவை ஆகாசம ஆவரிகும் ஆகாசத்தை அஹங்காரம ஆவரிகும் அஹங்காரத்தை மஹத்ததவம ஆவரிகும் அந்த மஹத்ததவத்தை அவயகதம ஆவரிகும் *தத நந்தமஸங்கயாதபரமாணம* என்று அபரிமிதபரமாணமான அவயகதகதுக்கு ஆவர ணதவ பரயுகதமான தசோததரதவம கூடுமபடி யெங்ஙனே? எனனில ஆயிரத்திலே பததுமுண்டாமாபோலே அபரிமிதஸங்கயையிலே அதுவுமுண்டாகையாலே கூடும

வாரிவஹநயநிலாகாசைஸ ததோ பூதாதிநா பஹி வருதம தசகுணேரண டம பூதாதிமஹதா ததா அவயகதேநாவருதோ பரஹமந தைஸஸாவைஸ ஸஹிதோ மஹாந ஏபிராவரணேரணடம ஸபதபி பராகருதைா வருதம என்கிற படியே இப்படி தசோததரங்களான ஸபத ஆவரணங்களாலும் சூழப்பட்டு ஈசவர னுக்கு கரீடாகநதுகஸததாநீயங்களாய) அதாவது கரீடாபரண பாலனுக்கு கரீட நகங்களபோலே, கரீடாரஸாநுபூஷுவான ஈசவரனுக்கு லீலோபகரணங்களா யிருக்கை *ஹரே விஹரஸிகரீடாகநதுகைரிவ ஜநதுபி* என்றும் (மோததே பகவாந பூதைா பால கரீடநகைரிவ) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஈசவரனுக்கு விபூதியாக லீலோபகரணமாயிறே இருப்பது

(ஜலபுதபுதமபோலே ஏககாலத்திலே ஸருஸடங்களாயிருக்கும்) அதாவது இவவண்டங்களை ஈசவரன ஸருஸடிகுமளவில ஓரொரு படையாக இட்டு அக மெடுக்குமா போலே கரமத்திலே பரிணமிககையன்றியே *ந கரமேண விவருததம தத ஜலபுதபுதவத ஸமம* என்கிறபடியே நீர்க்குமிழிபோலே யொருக்காலே உதபந நங்களாமெனகையும் அநேக ஜலபுதபுதங்கா ஏககாலத்திலே யுதபநநங்களாமா போலே *ஏககாலேந ஸருஜயநதே* என்கிறபடியே ஸகல அண்டங்களும் ஏககாலத் திலே உதபநநங்களாமெனகையும்

ஆக (அண்டங்களதான அநேகங்கள்) என்னுமிடமும் அவைதான எல்லா மொன்று போலே யிருக்கும் என்னுமிடமும் சொல்லிறறியிறறு (112)

- 113 பூதபஞ்சகங்களுக்கும் தனித்தனியே விநியோகங்களை தாசிப்பிக்கிரா
113 பூதங்களில் ஆகாசமவகாசஹேது, வாயு வஹநாதி ஹேது
தேஜஸஸு பசநாதி ஹேது, ஜலம் ஸேசந பிண்டகரணாதிஹேது,
பருதிவி தாரணாதிஹேது எனபாகள

(பூதங்களில் ஆகாசம் அவகாசஹேது) அதாவது ஸகல பதாராதங்களுக்கும் ஸதிதி கமநாதிகளுக்கு இடங்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறவிது ஆகாசத்துக்கு விநியோகமென்கை *அஸ்ய தேஹஸ்ய வியதோ லாகவம் ஸௌக்ஷ்மயமேவ ச சபத சரோதரம் பலம் பரஹமந ஸுஷிரதவம் விவிகததா* என்று இதுக்கு அநேக விநியோகங்களுண்டாயிருக்க இத்தொன்றையும் அருளிச்செய்தது இதினுடையபராதாநயத்தைப்பற்ற இதுதான் மறறையவற்றுகும் உபலக்ஷணம்

(வாயு வஹநாதிஹேது) வஹநம் வஹிகை ஆதிசபததாலே வயூஹந சேஷடாதிகளைச் சொல்லுகிறது இதுதான் *வாயோஸஸபாசேநதரியஞ்சேஷடாம காராகசயம் ஸபாசமேவ ச, வயூஹநம் வஹநம் தேஹஸ ஸவீகரோதி ஸதுததம்* என்று சொல்லப்பட்டதிறே

(தேஜஸஸு பசநாதிஹேது) பசநமாவது பாகம் பண்ணுகை ஆதிசபதத தாலே ஒளஷண்ய பரகாசாதிகளைச் சொல்லுகிறது இதுவும் *அகநேரௌஷண்யம் பரகாசதவம் ரூபேநதரியம்மாஷண்ம ஸந்தாபசௌய தைக்ஷண்யாநி வாணம் பசந சகதிதாம் ஆதததே ஸஹஸா தேஹஸ ஸாஹஸஞ்ச தவிஜாஷப* என்று கதிதமாயிற்று

(ஜலம் ஸேசநபிண்டகரணாதிஹேது) ஸேசநமாவது நனைகை பிண்டகரண மாவது திரட்டுகை ஆதிசபதததாலே சைத்ய மாதவாதிகளைச் சொல்லுகிறது இதுவும் *அதபயச சைத்யம் ஸமாதததே ஸநிகததவம் ரஸநேநதரியம் பரஸாதம் மாதவம் பிண்டகரணம் கலேதநஞ்ச வை* என்று அபிஹிதமாயிற்று

(பருதிவி தாரணாதி ஹேது, எனபாகள) தாரணம் தரிகை ஆதிசபதத தாலே மூாததிமததவ குருதவாதிகளைச் சொல்லுகிறது *பூமோ கநத குணம் கராணம் கரிமாணஞ்ச தாரணம், மூாததிமததவம் ஸஹிஷ்ணுதவம் ஸவீகரோதி யதாததம்* என்று இதுவும் வயாஹருதமாயிற்று எனபாகள என்றது ததவவிததுக கள சொல்லுவாகள என்றபடி (113)

114 இனி ஏகாதச இந்தரியங்களுடைய வருத்திபேதத்தை அருளிச் செய கிரா மேல

- 114 சரோதராதி ஜஞாநேநதரியங்களைநதுக்கும் அடைவே சபதாதி களைநதையும் கரஹிகை தொழில், வாகாதிகாமேநதரியங்களைந துக்கும் விஸாக சிலபகதயுகதிகள தொழில் மநஸஸு இவையித தனைகதும் பொது

(சரோதராதி) இதயாதி சரோதரத்துக்கு சபத கரஹணமும் தவகிநதரியத துக்கு ஸபாசகரஹணமும் சக்ஷுஸஸுக்கு ரூபகரஹணமும் ஜிஹவைக்கு ரஸகர ஹணமும் கராணத்துக்கு கநதகரஹணமும் தொழில் *தவக சக்ஷுா நானிகா ஜிஹவா சரோதரமதர து பஞ்சமம் சபதாதீநா மவாபதயாததம் புத்தியுகதாநி வை தவிஜ* என்னக்கடவதிறே இந்த சலோகத்தில் இந்தரியங்களை வயுதகரம்மாக எடுக்கையாலே இன்னத்துக்கு இன்னது விஷயமென்கிற நியமம் நயாயங்கொண்டு நிச்சயிக்கவேணும் ஜஞாநேநதரியங்களுக்கு சபதாதிகளை கரஹிகை தொழிலென னும் இவ்வளவே பரகாசிப்பது

(வாகாதி) இதயாதி இப்படி வயுதகரமமாக அருளிச் செய்தது வாகயஸவா ரஸயததுக்காக இததால வாகக்கு உகதியும், பாணிககு சிலபமும் பாதததுக்கு கதியும் உபஸததபாயுக்களுக்க குஜலமலவிஸாஜநமும் தொழிலெனகை *பாயுபஸத தெள கரெள பாதெள வாக ச மைதரேய பஞ்சமீ, விஸாகசிலபகதயுகதிகாம தேஷாஞ்ச கதயதே* எனனக கடவதிநே

(மநஸஸு இவையிததனைககும் பொது) அதாவது ஜஞாநேந்தரியங்கள் ஸவஸவ விஷயங்களை கரஹிககும்போதும் காமேந்தரியங்கள் ஸவஸவகாமங்களைப் பண்ணும் போதும் மநஸஸஹகாரம வேண்டுகையாலே உபயாதமகமான மநஸஸு இவையிததனைககும் ஸாதாரணமா யிருக்குமெனகை (114)

115 ஜஞாநேந்தரியங்களுக்கு விஷயங்களாகச் சொல்லப்பட்ட சபதாதிகள் ஐந தும் ஆகாசாதிகளுக்கு பரதிநியத குணங்களாயிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார்

115 ஆகாசாதி பூதங்களுக்கு, அடைவே சபதாதிகள் குணங்களாயிருக்கும்

(ஆகாசாதி பூதங்களுக்கு) இதயாதியால அதாவது ஆகாசகுணம் சபதம் வாயுகுணம் ஸபாசம் அகநி குணம் ரூபம் ஜலகுணம் ரஸம் பூ குணம் கந தம் என்றபடி (115)

116 இப்படி பரதிநியத குணங்களான பூதங்களுக்கு குணவிநிமயம் வருகைக்கு அடியருளிச் செய்கிறார்

116 குணவிநிமயம்—பஞ்சீகரணத்தாலே

(குணவிநிமயம் பஞ்சீகரணத்தாலே) என்று குணவிநிமயமாவது ஏகபூதத் திலே பூதாந்தரகுணங்களும் காணலாமபடி பூதங்களிலுண்டான குணக்கலப்பு சருத் து பரகாசிகாகாரா சுகபக்ஷ்யத்திலே, *தேஜோவாரிமருதாம யதா விநிமய *எனகிற விதுக்கு *விநிமய பரஸபரஸமமிசரீகரணம்* என்றாரிநே இங்கும், பரஸபரஸம் மிசரீகரணமே விநிமயசபதாததம் அங்கு பூதங்களுக்கு அநயோநயம் கலப்புச் சொல்லிற்று இங்கு குணங்களுக்கு அநயோநயம் கலப்புச் சொல்லுகிறது குணங் களுக்கநயோநயம் கலப்பாவது பூதமும் பூதாந்தரமும் போலே குணமும் குணந்தர மும் கன்னிலே கலக்கையன்று ஒன்றினுடைய குணம் ஒன்றிலே புகு எல்லாவற்றி லும் எல்லாமுண்டாமபடி யிருக்கை

அதவா விநிமயமாவது ஒன்றைக் கொடுத்து ஒன்றைக்கொள்கையாய் தன குணத்தை பூதாந்தரங்களுக்குக் கொடுத்து அதின் குணத்தைத் தான பணிககை எனவமாம இததால தன குணம் அநயத்தின் பக்கலிலு முண்டாய் அநயத்தினு டைய குணம் தன பக்கலிலுமுண்டாமபடி இருக்கையைச் சொல்லுகிறது இந்த (குணவிநிமயம் பஞ்சீகரணத்தாலே) என்றதுக்குக் கருத்து—குணங்களாகையாலே ஆசரயாதநயதோ வருத்தியிலையிநே இவற்றுகு ஆகையால தரவயத்தினுடைய கலப்பே குணக்கலப்புக்கு ஹேது எனகை

பஞ்சீகரணமாவது—*ஏவம் ஜாதேஷு பூதாநி பரதயேகம் ஸயூ தவிதா தத சதுரத்தா பிநந மேகைகமாததமாததம் ததா ஸத்திதம் வயோமநோரத்த பாகாச சதவாரோ வாயுதேஜ பயோபுவாம அாததாநியாநி வாயோஸது வயோமதேஜ ப்யோபுவாம* இதயாதி புராணங்களிலே சொல்லுகிறபடியே ஆகாசாதிபூதங்களைந் நதையும் தனித்தனியே இரண்டு கூறுகி அவற்றிலே ஒரு கூறை நாலு கூறுகி

அநதக கூறுகளை பூதாநதரங்களிலே கூட்டி ஸாவபூதங்களிலும் ஸாவமுண்டாமபடி பண்ணுகை

இப்படி பஞ்சீகரணமானாலும், அவிபகதமான அாததங்கள் பரதாநங்களாய நிறகையாலே ஆகாசாதிபூதபேத வயவஹாரததுககும் குறையிலலை (116)

117 ஆகாசம் கறுததுத தோற்றுகிறதும் அததாலே

(ஆகாசம் கறுததுத தோற்றுகிறதும் அததாலே) அதாவது அதிஸூக்ஷ்மதை யாலே கண்ணுக்குத் தோற்றாதபடியிருக்கும் ஆகாசத்ததுக்கு சக்ஷாவிஷயதவமும் *யத கருஷணம் தத பருதிவி* என்று பருதிவிககு உள்ளதொன்றாகச் சொல்லுகிற கருஷணதவமும் உண்டாயிற்று அது பஞ்சீகரணத்தாலே என்கை

இததால தரிவருதகரணத்தைச் சொன்ன வநததரம், சருதிதானே *யதகநே ரோஹிதம் ரூபம் தேஜஸஸ ததரூபம் யசசுகலம் ததபாம யதகருஷணம் ததநநஸய* என்று அகநியிலே தரிருபதவத்தை தாசிப்பித்தாப்போலே, இவரும் பஞ்சீகர ணத்தை அருளிச்செய்த அநததரம் அது தனனை ஸாவததையும் பற்ற ஸூக்ஷ்மமா யிருப்பதொரு பூதத்திலே தாசிப்பித்தாராயிசறு

இப்படி பூரிபாஷயத்திலே *யதகநோ லோஹிதம் ரூபம் தேஜஸஸ ததபாமபி, சுகலம் கருஷணம் பருதி வயாசசேதயகநாவேவ தரிருபதா சருதயைவ தாசிதாதஸ மாத ஸாவே ஸாவதர ஸங்கதா * என்று பாஷயகாரரும் அருளிச் செய்தார

சாநதோகயத்தில் பஞ்சீகரணம் சொல்லாதே தரிவருதகரணத்தைச் சொல் லுவானென்? எனனில அங்கு தேஜோபநநங்கள் மூன்றினுடையவும் உதபத்திமாதர மிதே சொல்லிற்று சருதயநதரத்திற சொல்லுகிற ஆகாசவாயுககளினுடையவும் அவயகதம்ஹதஹங்காராதிகளினுடையவும் உதபத்திதானும் சொல்லிற்றிலலை யிதே ஆகையால தேஜோபநநமாதரகதநம் ததபாநதரங்களுக்கும் உபலக்ஷண மாபுப போலே தரிவருதகரண கதநமும் பஞ்சீகரணத்ததுககும் உபலக்ஷணம்

இப்படி, பஞ்சீகரணத்தாலே ஸகலபூதங்களும் பரஸபரமிசரங்களாகையாலே சபதாதிசுணபஞ்சகமும் ஸாவபூதங்களிலு முண்டாயிருக்குமென்று குணவிநிமய ஹேது சொல்லிற்றாய நின்றது (117)

118 இனி ஆகாசாதிகளில பூாவபூாவததைப்பற்ற உததரோததரததவததுககு குணதிகயமுண்டாகைக்கு மூலம் அருளிச்செய்கிறா

118 முனபுததை தநமாதரைகனோடே கூடிககொண்டு உததரோததர கதமாதரைகள் ஸவவிசேஷங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே துணுதி யமுண்டாயிறென்றும் சொல்லுவார்கள்

(முனபுததை தநமாதரைகள்) என்று தொடங்கி அதாவது சபததநமாதரத தாலே ஆவருதமாயககொண்டு ஸபாசதநமாதரம் ஸவவிசேஷமான வாயுவைஜநிப்பிக கையாலே வாயுவுக்கு ஸபாசசபதங்களிரண்டும் குணமாயிற்று இப்படி சபதநமாத ரததாலே ஆவருதமான ஸபாச தநமாதரததாலே ஆவருதமாய அவையிரண்டோ டுங்கூடி நின்று ரூபதநமாதரம் ஸவவிசேஷமான தேஜஸஸை ஜநிப்பிக்கையாலே அதததவததுக்கு சபதஸபாச ரூபங்களாகிற மூன்று குணங்களுமுண்டாயிற்று இப்படி பூாவ தநமாதர தவயவிசிஷ்டமான ரூபதநமாதரததாலே ஆவருதமாய, அவைமூன்றோடே கூடிநின்று ரஸதநமாதரம் ஸவவிசேஷமான ஜலத்தைஜநிப்பிக கையாலே அதுக்கு சபதஸபாசரூபரஸங்களாகிற நாலுகுணங்களுமுண்டாயிற்று இப்படி பூாவ தநமாதரதரயவிசிஷ்டமான ரஸதநமாதரததாலே ஆவருதமாயக கொண்டு கநதநமாதரம் ஸவவிசேஷமான பருதிவியைப் பிறப்பிக்கையாலே அதுக்கு சபதாதிகளான அஞ்ச குணங்களும் உண்டாயிற்று என்கை

இததால ஏகைக்குண ஆசரயமான ஆகாசாதிபூதங்களுக்கு குணவிநிமயம் பஞ்சீகரணபரயுகதமானவோபாதி உததரோததர பூதங்களில் குணதிகயமும் ஸவஸ வதநமாதரங்களுக்குணடான ஆவரண பரயுகதமெனறதாயிறறு என்றும் சொல்லு வாகளென்று கீழ்ச சொன்னததோடே இததையும் ஸமுச்சயிததருளிச செயகிருா இப்படி ததவவிததுககள சொல்லுவாகளெனகை

*(ஆகாசம் சபதமாதரநது ஸபாசமாதரம் ஸமாவிசத ரூபமததைவாவிசத சப தஸபாசகுணுவுபெள சபதஸஸபாசச்ச ரூபஞ்ச ரஸமாதரம் ஸமாவிசத தஸமாசச தூராகுணஹயாபோ விசேஷாசசேநதரியகரண) எனனககடவதிறே (118)

119 உததேசகரமத்திலே சுததஸதவ மிசரஸதவங்களினுடைய ஸவரூபாதிகளைத் தெளியவருளிச செயதார கீழ இனி ஸதவ சூநயமாகிறது ஏது எனனுமாகாங கைஷயிலே அருளிசசெயகிருா

119 ஸதவ சூநயமாவது காலம்

(ஸதவசூநயமாவது காலம்) என்று ஸதவகுணம் ரஜஸதமஸஸுகங்களுக் கும உபலக்ஷணமாய ஸதவ சூநயமெனறது ஸதவாதிசூணதரய சூநயமெனறபடி இததால கேவலஸதவமாயும் குணதரயாசரயமாயும் இருக்கிற அசித தவயததை யும் பற்ற இது வயாவருததஸவரூபமாயிருக்கு மெனகை (119)

120 இதினுடைய பரகாரம் ஏது? எனனுமாகாங்கைஷயிலே சொல்லப்படுகிறது மேல

120 இது, பரகருதி பராகருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேது வாய கலா காஷ்டாதிசூபேண பரிணமிககககடவதாய நிதயமாய ஈசவரனுக்கு கரீடாபரிகரமாய சரீரபூதமா யிருகதம்

(இது பரகருதி பராகருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய) பரக ருதியெனகிறது அவயகததை பராகருதமெனகிறது வயகததை பரகருதி பராகருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு காலததவம் ஹேதுவாகையாவது இவறறை ஸவஸங்கலபாதிகளாலே பரிணமிப்பிக்கிற ஸாவேசவரன காலத்தி னுடைய அவஸததாவிசேஷங்களைப் பாரததுக கொணடிருநது அவவவகாலங்கள வநதவாரே இவறறை நிாவஹிககையாலே இவறறினுடைய பரிணாமங்களுக்கு இது அவசயாபேக்ஷிதமாயிருககை

* பரகருதிம் புருஷஞ்சைவ பரவிசயாதமேச்சயா ஹரி , கேஷாபயாமாஸ ஸம் பராபதே ஸாகககாலே வயயாவயயெள* *காலே சமஸதி யோகயதாம் சித்சிதோரந யோநயமாஸிங்கதோ பூதாஹங்கருதி புத்திபஞ்சகரணீஸவாநத பரவருததீந்தரியை அண்டாநாவரணீஸஸஹஸரமகரோத* எனகிறபடியே ஜகதருஷடி பண்ணுகிற போது அககாலம் வருமளவும் பாரததுக கொணடிருநதிறே ஸருஷடிததது இது தான ஸததிதயாதிகளுக்குமொககுமிறே இப்படி காலபரதாநமாக ஸாவேசவரன நிாவஹிததருளுகையாலே இவவிபூதியில் ஸகலபதாராததமும் காலகருத பரிணம் மாயிருக்கும் இவறறினுடைய பரிணாமங்களுக்கு காலம் ஹேதுவென்னுமிடம் இதினுடைய அநவயவயதிரேகங்களாலே லௌகிகபதாராததங்களிலே காணலா மிறே ஆகையால கூலத்தினுடைய பரகருதி பராகருத பரிணாமஹேதுதவம் ஆகமததாலும் பரதயக்ஷததாலும் ஸிததம்

அநந்தரம் கீழ்சசொன்னதுக்கு உபயோகியான இதின் பரிணாமவிசேஷத் தைச சொல்லுகிறது

(கலாகாஷ்டடாதிருபேண பரிணமிககககடவதாய) *காஷ்டடா பஞ்சதச கயாதா நிமேஷா முநிஸததம் காஷ்டா தரிமசத கலா தரிமசத கலா மௌஹூததி கோ விதி தாவத ஸங்கயைரஹோராதரம் முஹூததைதாமாநுஷம் ஸமருதம் அஹோராதராணி தாவநதி மாஸ பக்ஷதயயாதமக தைஷ ஷடபிரயநம் வாஷம் தவேயநே தக்ஷிணேததரே அயநம் தக்ஷிணம் ராதரிா தேவாநாமுததரம் திநம் திவயைா வாஷஸஹூரௌது கருததரேதாதிஸமஜஞிதம் சதுரயுகம் தவாத சபிஸ ததவிபாகம் நிபோதமே சதவாரி தரிணி தவேசைகம் கருதாதிஷு யதாகர மம் திவயாபதாநாம ஸஹஸராணி யுகேஷ்வாஹு புராவித ததபரமாணைச சதைஸ ஸந்தயா பூவா ததராபிதியே ஸந்தயாமசகசச தததுலயோ யுகஸயா நநநரோ ஹி ஸ , ஸந்தயா ஸந்தயாமசயோரநதாய காலோ முநிஸததம் யுகாகயஸ ஸ து விஜ்ஞேய கருததரேதாதிஸமஜஞித * என்று நொடங்கி *ஏவநது பரஹமணே வாஷமேவம் வாஷசதநது தத சதம் ஸி தய வாகாணம் பரமாயாமஹாதமந * எனனுமதளவாக காலத்தினுடைய பரிணம் விசேஷம் ஸீபராசர பகவாருவே கதிதமாயிற்று

இதுதனை நடுவில திருவீதிப்பிள்ளைபட்டா நிமேஷம் பதினைநதுகொண்டது காஷ்டட காஷ்டட முப்பதுகொண்டது கலை கலைமுப்பதுகொண்டது முஹூததம், முஹூததம் முப்பதுகொண்டது திவஸம் திவஸம் முப்பதுகொண்டது பக்ஷதய ரூபமானமாஸம் மாஸமிரண்டு கொண்டது ருது ருது மூன்றுகொண்டது அயநம் அயந மிரண்டுகொண்டது ஸமவதஸரம் இப்படி மாநுஷ ஸமவதஸரம் முநநூற றறுபது கொண்டது ஒரு தேவ ஸமவதஸரம் தேவஸமவதஸரம் பன்னீராயிரங் கொண்டது சதுரயுகம் அதில கருதயுகம் நாலாயிரம் தரேதை மூவாயிரம் தவாபரம் இரண்டாயிரம் கலியுகம் ஆயிரம் கருதயுகத்துக்கு பூவஸந்தயை நானூறு அபரஸந்தயை நானூறு தரேதைக்கு பூவஸந்தயை முநநூறு அபர ஸந்தயை முநநூறு தவாபரத்துக்கு பூவஸந்தயை இருநூறு அபரஸந்தயை யிருநூறு கலியுகத்துக்கு பூவஸந்தயை நூறு அபரஸந்தயை நூறு இப்படி எழுபத்தொன்று சென்ற சதுரயுகம் ஒரு மநவந்தரம் இப்படி பதினாறு மநவந்தரம் ஆயிரம் சதுரயுகம் இது பரஹமாவுக்கு ஒரு பகல ராதரியும் இததோடே ஸமமா யிருக்கும் இப்படி, அஹோராதரங்களும் மாஸஸமவதஸரங்களும்மாகப் பெருக்கி, சதாநதமாக பரிசுனிதமான பரஹம் ஆயுஸுக்கு பரமென்று பேராம் என்று ஸுவயகதமாக அருளிச்செய்தார ஆக காலத்தினுடைய கலா காஷ்டடாதிருப பரிணம்பரகாரம் சொல்லப்பட்டது

(நிதயமாய) இவ்விடத்தில் நிதயதவமாவது *அநாதி பகவாந காலோ நாநதோஸய தவிஜ விதயதே* எனகிறபடியே ஆதி அநத ரஹிதமாகை

(ஈசவரனுக்கு கரீடாபரிகரமாய) அநாவது *நிகில ஜகதுதயவிபவலயலீலா ஸாவேசவரனுக்கு தததலலீலாபகரணமாகை பரகருதி புருஷகாலங்கா மூன்றும் லீலாபகரணமாய்ஹ இருப்பது அதில பரகருதி புருஷர்கள் ஸருஷ்டயாதிகளுக்கு காமீபவிதது லீலாபகரணமாவாகா இது ஸஹகாரிதவேந லீலாபகரணமா யிருக்கும் ஈசவரன ஸருஷ்டயாதிகளை நிவஹிக்கும்பததில ஸதய ஸங்கலபணை தான அடியில பண்ணிவைத்த காலநியமம் தப்பாதபடி அவவவகாலாகமநம் பாரத திருநாத நிவஹிகையால் இதுதனை நிமேஷகாஷ்டடாதி ரூபேண பரிணமிப பிகையால் இதுதான ஸருஷ்டிவியமுமாயிற்றே இருப்பது ஆக இப்படியுள்ளே ஈசவரனுக்கு கரீடாபரிகரமாயிருக்கும் பூததை கரீடாபரிகரமென்ற சொல்லு க யாலே காலகருதபரிணமமயாயச செல்லுகிற ஸ்லாவிபூதியிலே இதுக்கு

விநியோகம் *ந காலஸ ததர வை பரபு* எனகிற போகவிபூதியில் இது கொண்டு அபேக்ஷயிலலை எனறதாயிற்று

அநந்தரம் ஏவமபூதமான காலததவம் ஈசவரனுக்கு அபருதக்னித்த விசேஷணமாயிருக்கும்படியை அருளிச்செய்கிறார்

(சரீரபூதமாயிருக்கும்) என்று *பரஸய பரஹமணோ ரூபம் புருஷஃ பரமம் தவிஜ வயகதாவயகதே ததைவாநயே ரூபே காலஸ ததாபரம்* *பரதாநபுருஷா வயகத காலாஸது பரவிபாகச ரூபாணிஸதிதிஸாகாநதவயகதிஸதபாவ ஹேதவஃ* *விஷ்ணோ ஸவரூபாத பரதோதிதே தவே ரூபே பரதாநமபுருஷச விபர தஸயைவ தேநயேந தருதே வியுகதே ரூபாநதரம் தத தவிஜ காலஸமஜஞம்* எனனககடவ திறே ஒரு சேதநனோடு ஒரு தரவயததுக குண்டான பருதகனித்தயநாஹ ஆதார ஆதேயபாவமும் நியந்தரு நியாமயபாவமும் சேஷசேஷி பாவமும் ஓரொன்றே சாரலக்ஷணமாயிறே இருப்பது காலஸமஜஞகஅசிததரவயததுககு ஏததஸம்பந் ததரயமும் ஈசவரனோடே உண்டாகையாலே இது அவனுக்கு சரீரமாயிருக்கு மெனறதாயிற்று

இப்படி பரகருதயாதி பரிணாம ஸஹகாரியான காலம் ஈசவரனுக்கு சரீரமாயிருக்கும் என்கையாலே ஸஹகாரிகாரணமும் ஈசவரனே எனனுமதுககு விரோத மிலலை

ஆக ஸதவசூநயமாகிறது இன்னதென்றும் அது செய்யும் காயமும் அதுக குறுப்பான அதினுடைய பரிணாமமும் அதினுடைய அநாதிநிதநதவமும் அதுதான ஈசவரனுக்கு இன்னதுககு பரிகரமாயிருக்குமென்றும் அதுதான அவனுக்கு சரீரமாயிருக்குமென்றும் சொல்லிநின்றது (120)

121 தரிவித அசிததையும் அருளிச்செய்கிறவிடத்தில் அவனுக்கு போக உபகரணமான கௌரவத்தைப் பற்ற சுதத ஸதவத்தை பரதமம்ருளிச்செய்தாரா அநந்தரம் அவனுடைய லீலைக்கு பரதாந உபகரணமாயக கொண்டு பரதாந சபதவாசயமான மிசரஸதவத்தை அருளிச்செய்தாரா அநந்தரம் அந்த பரதாநபரிணாமத்துக்கு ஸஹகாரியாயக கொண்டு லீலோபகரணமாயிருக்கும் ஸதவ சூநயத்தை அருளிச்செய்தாரா இப்படி அசித தரயததையும் சொல்லுகிறவிடத்தில் (பரகருதிபராக ருதங்களினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாய) என்று காலதததுவததுககு விநியோகம் சொன்னவோபாதி பூவ அசித தவயததுககு விநியோகம் சொல்லப்படவில்லையிறே அதை அருளிச்செய்கிறார் மேல

121 மறறை யிரண்டசிததும் ஈசவரனுக்கும் ஆதமாவுக்கும் போகய போகோபகரண போகஸதாநங்களாயிருக்கும்

(மறறையிரண்டு அசிததும்) என்று தொடங்கி ஈசவரனுக்கும் ஆதமாவுக்கும் என்றது சேதநிறே அசேதநததுககு போகதாககன சேதநராகவுள்ளது ஈசவரனும் ஆதமாவுமிறே ஆனபின்பு உபயாகும் போகயாதிகளாயிருக்குமெனறபடி ஆதமாவுக்கும் என்ற ஏகவசநம் ஜாதயபிராயமாகையாலே தரிவித சேதநரையும் சொல்லுகிறது இப்படி உபய அசிததும் உபயாகும் போகயாதிகளாயிருந்ததே யாகிலும் கேவல பகவதிசசையாலே ததபோகாததமாக பரிணமிகையாலும், அநவரத அபரோக்ஷித ஸவ பர ஸவரூபரான நிதயமுகதரில் திருமகளும் நீயும் எனகிறபடியே அமமிதுநததினுடைய போகததுககு கைதொடுமானமாயிருக்கும் தொழிய * (அஹம் மம்) என்றிருப்பாரிலலாமையாலும் சுதத ஸதவத்தினுடைய விநியோகம் ஈசவரபரதாநமாயிருக்கும் அங்ஙனனறிககே சேதநகாமாநுணமாக பகவதஸங்கலபததாலே பரிணமிகையாலும், சேதநரெல்லாரும் தேவாதிசரீரங்

களிலே அஹமபுத்தியைப் பண்ணி ஸ்வதந்தர போகதாககளாயிருக்கையாலும் ஈசுவரனுக்கு இந்த விபூதியில் லீலாரஸமே பரசுரமாய் போகரஸம் அதயலபமாகையாலும் மிசரஸதவத்தினுடைய விநியோகம் பததசேதநபரதானமாயிருக்கும் (121)

122 அந்த விபூதியில் போகயங்களாவன அபராகருதமான சபதாதிகள் போகோபகரணங்களாவன திவயமாலயாதிகளும் சதரசாமராதிகளும், கரணங்கள் தானும் போகஸததானங்களாவன அபராகருத ரதநமயமான மண்டபமென்ன மாளிகையென்ன இதயாதிகளும் பஞ்சோபநிஷநமயமான திவயவிகரஹங்களும் இப்படி நிகயவிபூதி பரகரியையும் இவ்விடத்திலே அருளிச்செய்ய வேண்டியிருக்க ஸங்கோசித்து லீலாவிபூதி பரகரியாமாதரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (போகயங் களாகிறன) என்று தொடங்கி

122 போகயங்காக்கிறன விஷயங்கள், போகோபகரணங்காக்கிறன சக்ஷராதி கரணங்கள், போகஸததாநங்களாக்கிறன சதூதச புவநமும் ஸமஸததேஹமும்

இதுதானே உபயவிபூதிக்குமானாலோ? எனினில் போகோபகரணங்களில் பரதாநங்கள் சொல்லாமையாலும், போகஸததாநங்களில் வைஷமயத்தாலும் சேராது இங்கு சேதநாகு போகமாவது ஸுகதுக்கருபமான அநுபவஜ்ஞாநம் அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாகையாலே சபதாதிவிஷயங்கள் போகயங்கள் அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு உபகரணங்களாகையாலே இந்தரியங்கள் போகோபகரணங் களாய்தொரு அதிகரணத்திலே நிற்கிற சேதநனுக்கு அந்த ஜ்ஞாநம் பிறக்கிறது அது போகஸததாநசபதத்துக்கு அாததமாகையாலே போகஸததாநங்களென்று லோகங் களையும் தேஹங்களையும் சொல்லுகிறது லோகவிபாகம் கீழே சொல்லப்பட்டது ஸமஸததேஹங்களாவன ஸுரநரதிராயக ஸததாவராதமகமான சரீரங்கள் ஈசுவரனுக்கு இந்த விபூதியிலுண்டான போகய போகோபகரணத்தினையும் அவதார கந்தமான க்ஷீராரணவ சயந்ததிலும் அவதார விசேஷங்களிலும், அாசசாவதாரங் களிலுமுண்டான விநியோக விசேஷங்களாலே கண்டு கொள்வது (122)

123 அநந்தரம் தரிவித அசித்தினுடையவும் பரிணாமங்களை அருளிச்செய்கிறார் (இதில் முற்பட்ட அசித்தத்துக்கு) என்று தொடங்கி

123 இதில் முற்பட்ட அசித்தத்துக்க கீழெல்லையுண்டாய சுற்றும் மேலு மெல்லையினிற்கே யிருக்கும் நடுவில் அசித்தத்துக்க சுற்றும் கீழு மெல்லையினிற்கே மேலெல்லையுண்டாயிருக்கும், காலம் எங்கு மொக்கவுண்டா யிருக்கும்

பூவ அசித்தத்துக்கு கீழெல்லையுண்டு என்கிறது மிசரஸ தவாவதியாகையாலே நடுவில் அசித்தத்துக்கு மேலெல்லையுண்டென்கிறது சுததஸதவாவதியாகையாலே காலத்துக்கு அங்ஙனொரு அவசசேதமில்லாமையாலே எங்கு மொக்கவுண்டாயிருக்கும் என்கிறது இப்படி ஸாவதாரிகமான காலந்தான உபயவிபூதியிலும் நிதயமென றிறே தமக்குத் திருவுள்ளம் (123)

124 இங்ஙனனறிககே இதுக்கு விபூதி விபாகத்தையிட்டு ஒரு பேதம் சொல்லு வாருமுண்டு என்கிறார்

124 காலந்தான பரமபதத்தில் நிதயம் இங்கு அநிதய மென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்

(காலந்தான பரமபதத்தில் நிதயம், இங்கு அநிதயம் என்றும் சொல்லுவார்கள) என்று இப்படிச் சொல்லுகைக்கடி பரமபதத்தில் இதுககு உதபததயாதிக ஞ்ணடாக சாஸ்தரங்கள் சொல்லாமையாலும் இந்த விபூதியிலே இதுககு உதபதத யாதிசனைச் சொல்லுகையாலும் வ்யூஹகருதயங்களைச் சொல்லுமடத்திலே கால ஸருஷ்டியை அநிருதத கருதயமாகச் சொல்லாநின்றதிதே

பரகருதியை ஸருஷ்டிகையாவது மஹதாதிருபேண பரிணமிப்பிகையா னுப்போலே காலத்தை ஸருஷ்டிகையாவது நிமேஷகாஷடாதிருபேண பரிணமிப் பிகை ஸததபரிணமிநியான பரகருதிககு மஹதாதிருபமான ஸததூலபரிணமம் போலேயிதே ஸததபரிணமிநியான விதுககும நிமேஷாதிருபேண பரிணமம் அந்த மஹதாதியோபாதி நிமேஷாதியான விதுவும் விநாசவததாகையாலே இவ்வளவைக் கொண்டு காலம் - இங்கு அநிதயமாயிருக்கும் எனகிறது பரமபதத்தில் ஈதருசபரி ணமவிசேஷ பரயுகதோதபததயாதி வயவஹாரராஹிதயததாலே நிதயமாயிருக்கும் எனகிறது

இப்படி காலத்துக்கு பரிணமங்கொள்ளாதே ஏகரூபதவத்தைக் கொண்டு இப் படியிருந்துள்ளகாலந்தான தன்னுடைய நிமேஷம் காஷடடை, முஹூராததம் அஹோராதரம் தொடக்கமாக பராததமீருகவுண்டான விசேஷ வயவஹாரத துக்கு ஹேதுவான நிமேஷாநமேஷங்கள் ஆதிதயகதி தொடக்கமான அவசேதங்க ளோடே ஸம்பந்தித்திருக்கும் ஆகையாலே க்ஷணலவாதிபேத வயவஹாரமுண்டா கிறதென்று சொல்லுவதும் ஒருபக்ஷமுண்டிதே இதுவிதே ததவதரயவிவரணத் தில் ஆசனாபிள்கை பராதாந்யேந அருளிச்செய்தது அந்தபக்ஷத்தில் உபய விபூ தியிலும் காலஸவரூபம் ஏகரூபமா யிருக்கும்கையாலே பரமபதத்தில் நிதயம், இங்கு அநிதயம் எனகிறவிது சொல்லப்போகாது ஆகையால் இது பரிணமபக்ஷ ததை அவலம்பிகதுச் சிலா சொன்னதென்று கொள்ளவேணும் நமமுடைய தாச நஸததா தங்களிலே இங்ஙனேயும் சிலரருளிச் செய்கையாலே அததையும் தர்சிப பிததருளிஐராயிறு (124)

125 சிலா காலத்தை யிலலை யெனறாகள

காலந்தனை யிலலையென்று பௌததாதிகள சொல்லுகையாலே, (சிலா காலத்தை யிலலை யெனறாகள) எனகிறா (125)

126 அததை நிராகரிககிறா

126 பரதயக்ஷததாலும் ஆகமததாலும் ஸித்திகையாலே அது சொல்லவொணுது

(பரதயக்ஷததாலும்) இதயாதியாலே பரதயக்ஷமாவது ஸதாவர ஜங்கமாத மகமான ஸமஸத பமாததமும் கால கருதபரிணமமாகவே காணப்படுகிறவிது ஆகம மாவது சருதயாதிகள் *கலாமுஹூராததா காஷடாசசாஹோராதராதாசச ஸாவச:* *மதுசச மாதவசச வாஸந்திகா வருதா சுகரசச சுசிசச கரைஷமாவருதா* என்று காலபரிணம் விசேஷங்களான கலை காஷடை முஹூராததம் அஹோராதரங்கள் ருது விசேஷங்களைச் சொல்லாநின்றதிதே சருதி *காலஸவரூபம் விஷ்ணுசச யநம் யோகதம் தவாநக* இதயாதியாலே ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்திலே இதுதான விஸ்த ரேண சொல்லப்பட்டதிதே புராணந்தரங்களிலும் இதீஹாஸாதிகளிலும் இப்படி கண்டுக்கொள்வது இதுக்கெனவே நிரமிதமாய அதயநாதிகாலநியமங்களை பரதி பாதிக்கிற ஜயோதிசசாஸ்தரத்தை வேதத்துக்கு தருஷ்டியர்கச சொல்லாநின்றதிதே

அந்த சாஸ்தரநதனனில இன்ன காலத்திலே யினனதுண்டாம் என்று சொன்னால் அது பரதயக்ஷிககலாயிராநின்றதிதே ஆகையால் பரதயக்ஷததாலும் ஆகமத தாலும் இப்படி ஸித்திகையாலே கால அபாவம் சொல்லவொண்ணாதென்கை (126)

127 பலரும் திககென்று தனியே யொரு தரவய முண்டெனறார்கள

வைசேஷிகாதிகள், பருதிவயாதிகளோபாதி திககென்றும் தனியே யொரு தரவ யமுண்டென்று சொல்லுகையாலே (பலரும் திககென்று தனியே யொருதரவயமுண்டெனறார்கள) என்கிறா

தரவயாணி பருதிவயபதேஜோ வாயவாகாசகாலதிகாதமமநாமஸி நவைவ என்றிதே அவர்கள் சொல்லுவது *பூராபோ ஜயோதிரநிலோ நப காலஸ ததா திசு ஆதமா மந இதி பராஹுா தரவயாணி நவ ததவித* என்றானிதே வரத ராஜன (127)

128 அததை நிராகரிகிறா

128 பல ஹேதுக்களாலும் ஆகாசாதிகளிலே அநதாப பூதமாகையாலே அதுவுஞ்சேராது

(பல ஹேதுக்களாலும்) இதயாதியாலே அதாவது நாலு போ நாலு திககிலும் நின்றால் நாலவாக்கும் நடுவான பரதேசம் ஒருவனுக்கு கிழக்காய் ஒருவனுக்கு மேற்காய் ஒருவனுக்கு வடக்காய் ஒருவனுக்குத் தெற்காய்தீ தோற்றநின்ற திதே அதுக்கடி தரவய மன்றிககே பரதியோகயாநுஞ் கலபநாகமாகை நாலவாக்கு நடுவே யிருக்கிற பருதிவயாதிகள் தரவயமாகையாலே இப்படி விபரதிபத்தி விஷயமாகிறதிலடையீதே இனிததான ஆதிதயன உதிககிறவிடம் கிழக்காகவும் அவன அஸதமிககிறவிடம் மேற்காகவுமிதே கொள்கிறது அதுதான மஹா மேருவுக்கு நாலுபாரசவத்திலும் பெதித்திதே இருப்பது ஆகையாலேயிதே நாலு பாரசவத்திலுமுள்ளவாக்களுக்கு மஹாமேரு வடக்காயிருக்கிறது *நைவாஸதமயமரீ ககஸ்ய நோதயஸ ஸாவதாஸத* உதயாஸதமயாககயா ஹி தாசநாதாசநம் ரவே ஸா வேஷாம தவீபவாஷாணம் மேருருத்தரதோ யத என்று இதுதான ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணத்திலே சொல்லப்பட்டது இப்படி பலஹேதுக்களாலும் ஆகாசாதிகளிலே அந்தர்பூதமாய் தனக்கென வொரு தரவயவயஸதை யிலலாமையாலே திககென்று ஒரு தரவய முண்டெனகிற வதுவும் சேராத்தென்கை

(ஆகாசாதி) எனகிற ஆதிசபதத்தாலே பூமியைச் சொல்லுகிறது இவற்றிலே திககு அநதாபூதமாகையாவது ஸூரியனுடைய உதயாதிகளுக்கு ஈடாக இவற்றுக்குள்ளே திகவிபாகத்தைக் கலபித்துக் கொள்கிற தொழியப் பிரித்துக் காணலாவதொரு வஸதுவின்றிககே யிருக்கை அதுவும் சேராத்தென்றது முன்பேயு மொரு பக்ஷத்தை நிஷேதிகையாலே ஸமுச்சயம் (128)

129 பருதிவயாதி சதுஷ்டயத்தோபாதி ஆகாசத்தையும் பாவருப்பதாராததமாகக் கொள்ளாதே ஆவரணபாவருப்பமாகக் கொள்கிற பௌததமத்ததை அருளிச்செய்கிறா

129 சிலா ஆவரணபாவம் ஆகாசமெனறார்கள

(சிலா ஆவரணபாவம் ஆகாசமெனறார்கள) என்று (ஆவரியதே அநேந) எனகிற கரணவயுதபத்தியாலே ஆவரணங்களாவன ஸத்தூல பதாராததங்களான பருதிவயாதிகளாய் அவற்றினுடைய அபாவமே ஆகாசசபதவாசயமல்லது இது ஆகாசம் என்று காட்டலாமபடி பாவருப்பமானதொரு பதாராததமன்று என்கை *நச பருதிவயாதயபாவமாதரமாகாச இதி வகதும் சகயம்* என்றிதே பாஷயகாரா அருளிச்செய்தது (129)

130 அததை நிராகரிககிரா,

130 பாவருபேண தோற்றுக்கையாலே அதுவுஞ்சேராது

(பாவருபேண) இதயாதித்யாலே அதாவது பாவருபதவேந அங்கீகரிக்கப் பட்ட பருதிவயாதிகளோபாதி *அதர சயேந பததி அதர கருதர பததி என்று சயேநாதிக்களுடைய பதநததுக்கு தேசமாயக்கொண்டு, ஆகாசமும் பாவருபேண தோற்றுக்கையாலே, இததை ஆவரணப்பாவருபமாகச் சொல்லுகிற அது சேரா தென்கை அதுவும் என்று நிஷித்த ஸமுச்சயம் இதுதனை (ஆகாசே சாவிசே ஷாத) என்கிறஸூத்ரத்திலே *ஆகாசே ச நிருபாககயதா ந யுகதா பாவருபதவே நாயுபகதபருதிவயாதிவதஆகாசஸயாபயபாதித பரதீதிஸித்ததவாவிசேஷாத, பரதீயதே ஹயாகாசோதர சயேந பததயதர கருதர பததி இதி சயேநாதிபதநதே சதவேந* என்று தொடங்கி பாஷ்யகாரா விஸதரேண அருளிச் செய்துதா (130)

131 இனி, ஆகாசத்துக்கு நிதயதவ நிரவயவதவ விபுதவ அபரதயக்ஷதவங்கள் கொள்ளுகிற நையாயிக வைசேஷிக மதத்தை அருளிச் செய்கிரா (வேறே சிலா) என்றுதொடங்கி

131 வேறே சிலா இதுதனை நிகயம் நிரவயவம விபு அபரதயக்ஷம்
எனருங்கள்

132 அதுதனை நிராகரிககிரா

132 பூதாதியிலே பிறக்கையாலும், அஹங்காராதிகளிலல்லாமையாலும்,
கண்ணுக்கு விஷயமாகையாலும் அவை நாலுஞ் சேராது

(பூதாதியிலேபிறக்கையாலும்) இதயாதித்யாலே அதாவது பூதாதி ஸமஜஞ்கு மான தாமஸ அஹங்காரத்திலே உதபநநமாகையாலும் ஒன்றிலே நின்றும உதபநந மான தொனறுக்கு ஸாவயவதவம் ஸித்தமாகையாலும் நிதயம் நிரவயவமென்கிற விரண்டுஞ்சேராது (பூதாதியிலே பிறக்கையாலும்) என்றது, சபதநநமாதரத்தி னுடைய ஸதூரலாவஸதையாகையாலே அதுக்கும் இதுக்குமுண்டான ஐகயத்தைப் பற்ற இனி விபுவாகில ஸாவகதமாகவேணுமிறே ஸவகாரணமான அஹங்காராதி களில் இதுக்கு வயாபதியிலல்லாமையாலே அதுவும் சேராது பஞ்சீகரணபரயுகதமான ரூபவததவததாலே கண்ணுக்கு விஷயமாகையாலே அபரதயக்ஷமென்கையும சேராது (ஆகாசம் கறுத்தது தோற்றுக்கிறதும் அததாலே) என்றாரிறே கீழே இது தனை *அண்டாநதாவாததிநச சாகாசஸய தரிவருதகரணோபதேச பரதாசித பஞ்சீகரணேந ரூபவததவாசசாக்ஷுஷதவேபயவிரோத* என்று பாஷ்யகாரருமருளிச்செய்துதா (13)

133 வாயுவும பரதயக்ஷமன்று ஸபாசாநுமேயமென்றிறே அவர்கள் சொல்லுவது, அததையும் நிராகரிககிரா (தவகிநதரியததாலே) என்று தொடங்கி

133 தவகிநதரியததாலே தோற்றுக்கையாலே, வாயு அபரதயக்ஷ
மென்கிற அதுவுஞ் சேராது

அதாவது ஜ்ஞாநேநதரியங்களிலே ஏதேனுமொன்றுக்கு கோசரமானபோதே பரதயக்ஷதவம் ஸித்தமாகையாலே தவகிநதரியததாலே தோற்றுக்கிற வாயுவை அபரதயக்ஷமெனன வொண்ணாது என்கை (133)

134 இனி பரஸ்பர விலக்ஷணஸவபாவங்களான பூத விசேஷங்களில் ஜ்ஞாதவய அமசங்களை அருளிச் செய்கிரா

134 தேஜஸஸு பெளமாதி பேதததாலே பஹுவிதம்

(தேஜஸஸு பெளமாதிபேதததாலே பஹுவிதம்) அதாவது பெளமம் திவயம் ஒளதாயம் ஆகரஜம் எனகிற பேதததாலே அநேகவிதமாயிருக்குமென்கை. பாரததிவ மாதரேநதநமான தேஜஸஸு பெளமம், அதாவது தீபாதி ஜலமாதரேநதநமான தேஜஸஸு திவயம் அதாவது ஆதிதயாதி பாரததிவ ஜலேநதநமான தேஜஸஸு ஒளதாயம் அதாவது ஜாடராகநி நிரிநதநமான தேஜஸஸு ஆகரஜம், அதாவது—ஸுவாணாதி (134)

135 இதில ஸததிர அஸததிர விபாகம் பண்ணுகிறா (அதில ஆதிதயாதி) என்று தொடங்கி

135 அதில ஆதிதயாதி தேஜஸஸு ஸதிரம், தீபாதி தேஜஸஸு அஸதிரம்

சிரகால வாததிதவததாலே ஆதிதயாதிதேஜஸஸு ஸததிரமென்கிறது க்ஷிபர விநாசிதவததாலே தீபாதிதேஜஸஸு அஸததிரம் என்கிறது (135)

136 தேஜஸஸுகு நிறம் சிவபபு, ஸபாசம் ஒளஷணயம்

(தேஜஸஸுகு நிறம் சிவபபு) இததாலே தேஜ பதாததங்களில் வாணபேதம் பதாராததாநதர ஸமஸாகஜமஎன்கை (ஸபாசம் ஒளஷணயம்) இததால உஷண ஸபாசம் சீதஸபாசம் அநுஷணசீதஸபாசம் என்கிற தரிவிதஸபாசத்திலும் இதுக்கு ஸபாசம் ஒளஷணய மென்கை இதுதான தேஜ பதாராததங்களான ஸுவாணாதிகளில் பலவதஸஜாதீயதரவயங்களாலே அபிபூதமாகையாலேதோன்றாது (136)

137 ஜலததுக்கு நிறம் வெருபபு ஸபாசம் சைதயம், ரஸம் மாதூயம்

(ஜலததுக்கு நிறம் வெருபபு) இதுக்கு ஸவாபாவிக பாணமிது வாணபேதம் வநதவிடம் ஒளபாதிகம் (ஸபாசம் சைதயம்) இததால தரிவிதஸபாசத்திலும் சைதயம் இதுக்குள்ளதென்கை ஆகையால இதுக்கு ஸபாச பேதமுண்டாகிறது அந்யஸமஸாகததாலே (ரஸம் மாதூயம்) இததால இதுக்கு ஸவாபாவிகரஸமிது ரஸாநதராபததி ஸமஸாகஜமென்கை (137)

138 பூமிக்கு நிறமும் ரஸமும் பஹுவிதம்

(பூமிக்கு நிறமும் ரஸமும் பஹுவிதம்) அதாவது லோகத்தில காணப்படுகிற நானாவிதவாணரஸங்களுக்கெல்லாம் உதபத்திஸதாநமிது என்கை (138)

139 ஸபாசம் இதுக்கும் வாயுவுக்கும் நுஷணசீதம்

(ஸபாசம் இதுக்கும் வாயுவுக்கும் அநுஷணசீதம்) அதாவது தரிவிதஸபாசத்திலும் வைததுக்கொண்டு இவற்றுக்கு ஸபாசம் இதுவென்கை ஆகையால இவற்றிலும் காதாசிதகமாகக காணப்படுகிற ஸபாசபேதமும் ஒளபாதிகம் (139)

140 இபபடி அசிதது மூன்றுபடிப்படடிருக்கும்

(இபபடி அசிதது மூன்றுபடிப்படடிருக்கும்). இபபடியென்று ஸிமஹாவ லோகந நயாயததாலே முனபு அருளிச்செய்தவற்றையெல்லாம் கடாக்கிதது அநுபாஷிததுக்கொண்டு அசித ததவோபநயாஸத்தை நிகமிததாராயிறறு

ஆக பரதமத்திலே (அசிதது ஜஞாநகுநயமாய விகாராஸபதமாயிருக்கும்) என்று அசித்தினுடைய லக்ஷணத்தைச் சொல்லி அநந்தரம் அதுதான் சுததஸ்தவம் திபேதேந தரிசிதமாயிருக்கும்படியைச் சொல்லி உததேசகரமத்திலே பரதமம் சுததஸ்தவமாகிற அசித்தினுடைய பரகாரத்தைச் சொல்லி ததநந்தரம் மிசரஸ்தவமாகிற அசிதவிசேஷம் இன்னதென்றும் அதுதான் சதுர்விமசுதி ததவமாயிருக்குமென்றும் அதில பரதமத்தவம் இன்னதென்றும் அந்த ததவத்தினுடைய அவஸ்தா விசேஷங்களிருக்கும்படியையும், அதில நின்றும ததவாநந்தரங்கள் உதபநநமாகைக்கு ஹேது அதினுடைய குணவைஷமயமென்றும் அந்த குணங்கள் தான் இன்னதென்றும் அவை தானதுக்கு அவிநாபூதங்களாய அதினுடைய அவஸ்தாபேதங்களாலே அநுதபூதங்களாயும் உதபூதங்களாயுமிருக்குமென்றும் அவைதான் காரயானுமேயங்களென்றும் அவற்றினுடைய வைஷமய பரயுகதமான மஹதாதி ததவோதபத்தி கரமத்தையுஞ் சொல்லி அநந்தரம் இப்படி யுதபநநங்களான ததவங்களினுடைய ஸமுதாயகாரயமான அண்டோதபத்தியையும் அந்தவண்டத்துக்குள்ளில் ஸமஷ்டி புருஷ சதுர்முகோதபத்தியையும், ஈசவரன் ஸமஷ்டி வயஷ்டிபதாராததங்களை அதவாரகமாகவும் ஸதவாரகமாகவும் நின்று ஸருஷ்டிகுமபடியையுஞ் சொல்லி, அநந்தரம் அண்டங்களினுடைய பஹுதவத்தையும் அவற்றினுடைய கட்டளையையும் அவைதான் ஈசவரனுக்கு லீலோபகரணங்களென்னுமத்தையும் அவற்றினுடையவுத-ததி பரகாரத்தையுஞ் சொல்லி அநந்தரம் ஆகாசாதிபூதங்களுக்குத் தனித்தனியேயுண்டான விநியோகத்தையும் ஜஞாநகாமேந்தரியங்களுக்கும் உபயாதமகமான மநுஸுகுமுண்டான வருத்திபேதத்தையும் ஆகாசாதிகளுக்கு சபதாதிகா பரதிநிபததுணங்களாயிருக்கும்படியையும் அவற்றுக்கு குணவிநியம வருகைக்கு ஹேதுவையும் குணதிகயத்துக்கு ஹேதுவையுஞ் சொல்லி இப்படி மிசரஸ்தவத்தினுடைய பரகாரத்தை விஸதரேண உப்பாதித்து அநந்தரம் இதினுடைய பரிணாமங்களுக்கு ஹேதுவாயிருந்துள்ள ஸதவகுநயமாகிற அசிதவிசேஷத்தையும் ஸங்கரஹேணசொல்லி அநந்தரம் ஏததபூரோகதமான அசித தவயத்தினுடைய விநியோக பரகாரத்தையும் அசிததரயத்தினுடைய பரிணாமங்களையுஞ்சொல்லி ஏதத தாசநைகதேசிகளுடைய காலவிஷய பரதிபத்திபேதத்தையும் காட்டி, அநந்தரம் கீழ்ச்சொல்லப்பட்டவற்றில பாஹயகுதருஷ்டிகளுடைய விபரதிபத்தி பரகாரங்களையும் அவை தான் அயுகதமென்னுமிடத்தையுஞ் சொல்லி அநந்தரம் பரஸ்பரவிலக்ஷணமான பூத விசேஷங்களில ஜஞாதவயாமசங்களையும் தாசிப்பித்து இப்படி அசித தரயத்தினுடைய பரகாரத்தையும்ருளிச் செய்து தலைக்கட்டினா

(140)

ததவத்ரயத்தில் அசித பரகரணம் முற்றிற்று

பின்னை லோகாசாயா திருவடிகளே சரணம்

ஜீயா திருவடிகளே சரணம்

தத்வத்ரயத்தில் - ஈசவரப்ரகரணம்.

141 இப்படி சித்சிதரூபமான தத்வத்ரயத்தினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்வபாவ விசேஷங்களை ஸுவயகதமாமபடி அருளிச்செய்து அநந்தரம் *க்ஷராதமா நாவீசதே தேவ ஏக* என்கிறபடியே ததுபய நியந்தாவான ஈசவரனுடைய ஸ்வரூபாதிகளை ஸமசய விபாயயமற அருளிச்செய்கிறார் அதில பரதமஞ்ஞையாலே, ஈசவரத்வம் அஸாதாரணதாமதயா வஸதுவுக்கு நிரூபகமாயிருக்கையாலே, (ஈசவரன்) எனறே வஸதுவை நிராதேசித்து, தத்ஸ்வரூபாதி வைலக்ஷணயத்தை ஸங்கரஹேண அருளிச்செய்கிறார் அதில பரதமத்திலே குணதிகளுக்கும் ஆதார பூதமான ஸ்வரூப வைலக்ஷணயத்தை யருளிச்செய்கிறார்—

141 ஈசவரன், அகிலஹேயபரதயநீகாநந்தஜஞ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனய ஜஞ்ஞாந சகதயாதி கலயாணகுணகண பூஷிதனய ஸகல ஜகதஸாம்ஸதிதி ஸமஹார காததாவாய 'ஆததோ ஜீஜஞ்ஞாஸ்ராததாததி ஜஞ்ஞாநி, என்கிற சதுர்வித புருஷாகளுக்கும் ஆசரயணீயனய, தரமாதத காம மோக்ஷாகய சதுர்வித்பரதனய விலக்ஷண விகரஹயுகதனய லக்ஷம் பூமி நீளாநாயகனயிருக்கும்

(அகில ஹேய பரதயநீக அநந்த ஜஞ்ஞாந ஆநந்த ஏக ஸ்வரூபனய) எனறு அதாவது ஸமஸதஹேய பரதிபடமாய தரிவித பரிசசேதரஹிதமாய, ஸவயமபரகாசத்வ ஸுகரூபத்வமே வடிவான ஸ்வரூபததையுடையவனானைக *ஸதயம் ஜஞ்ஞாநமநந்தம் பரஹம் *விஜஞ்ஞாநம் பரஹம்* *ஆநந்தோ பரஹம்* எனனககடவதிறே * அகிலஹேயபரதயநீககலயாணைகதாநஸவேதரஸமஸத வஸதுவிலக்ஷணநந்த ஜஞ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூப* எனறிறே எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தது அப்படியே இவருமருளிச் செய்கிறார் ஆனால் கலயாணைகதாநத்வமும் ஸவேதரஸமஸதவஸது விலக்ஷணத்வமும் இவரருளிச்செய்யாதொழிவானென? எனனில, ஹேயபரதயநீகதை புககவிடத்தே கலயாணைகதாநத்வம் வருமென்னுமத்தைப் பற்றவும் ஆநந்தரூபத்வம் சொல்லுகையாலே தன்னடையே ஸித்திககு மென்னுமத்தைப் பற்றவும் கலயாணைகதாநத்வம் அருளிச்செய்திலா ஸவேதரஸமஸத வஸது விலக்ஷணத்வம் உபயலிங்க விசிஷ்டத்வ பரயுகதமாகையாலே அததாதுகதமென்று அருளிச்செய்திலா

(ஜஞ்ஞாநசகதயாதி கலயாணகுணகண பூஷிதனய) ஆதிசபதததாலே— குணஞ்ஞானையில எம்பெருமானார்ருளிச்செய்த குணங்கனையெல்லாம் சொல்லுகிறது குணங்களுக்கு கலயாணத்வமாவது-ஆசரிதாககுப் பரம்போகயமாயிருக்கை கணசபதம் ஸமுஹவாசி பூஷிதனாகையாவது-இவற்றாலே அலங்கருதனயிருக்கை திவயமங்களவிகரஹத்துக்கு திவயாபரணங்களபோலேயாயிறு, திவயாதமஸ்வரூபத்துக்கு குணங்கள் ஒளஜஜவலய கரமாயிருக்கும்படி இத்தால *யஸ ஸாவஜஞ்ஞாஸ் ஸாவவித* *பராஸய சகதிர் விவிதைவ சருயதே ஸவாபாவிகீ ஜஞ்ஞாநபலகரியாச* *ஸமஸத கலயாணகுணாதமகோஸௌ என்கிற குணகண

யோகத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று (ஸகலஜகதஸாககஸதிதி ஸமஹாரகாத தாவாய) ஜகச சபதத்தாலே-காயவஸதுவைச சொல்லுகிறது ஸகல சபதத்தாலே ஸமஷ்டி வயஷ்டி ரூபமான ஸமஸத பதாரததங்கனையும் சொல்லுகிறது ஸாககமாவது ஸருஷ்டி இதுதான் ஸதவாரக அதவாரக ரூபேண தவிவிதையாயிருக்கும் ஸதிதியாவது-ரக்ஷணம் இதுவும் பாஹ்யாபயநதரூபேண தவிவிதையாயிருக்கும் ஸமஹாரமாவது அழிகை இதுவும் ஸதவாரக அதவாரக ரூபேண தவிவிதையாயிருக்கும் இவையெல்லாம் மேல இவா உபபாதிக்கிற விடத்திலே காணலாம் *யதேந வாஇமாநி பூதாநி ஜாயநதே யேந ஜாதாநி ஜீவநதி யத பரயநதயபிஸமவிசநதி தத விஜிஜ்ஞாஸஸவ தத பரஹம* இதயாதி சருதிகளாலே இவனுடைய ஸகலஜகதஸாமாதிகள் சொல்லப்படா நின்றதினே இததால கீழ்ச்சொன்ன குண விசிஷ்டனானவிவனுடைய வயாபார விசேஷங்களை அருளிச்செய்தாராயிற்று

(ஆததோ ஜிஜ்ஞாஸுராததாததீ ஜஞாநீ எனகிற சதுாவித புருஷா களுக்கும் ஆசரயணீயனாய்) ஆததனான-முனபுண்டான ஐசவாயத்தை யிழநது அது பெறவேணுமென்று ஆசைப்படுமவன ஜிஜ்ஞாஸுவாகிருன ஜஞாநஸவருபனான ஆதமாவை அநுபவிகக ஆசைப்படும கேவலன ஆத தாரத்தியாகிருன-அபூாவமாக ஐசவாயத்தை ஆசைப்படுமவன ஜஞாநியாகிருன பரமபுருஷாததமான பகவதபராபதியை ஆசைப்படுமவன ஆதத-பரதிஷ்டாஹீந பரஷடைசவாய புநஸ ததபராபதிகாம ஆததாததீ-அபராப தைசவாயதயா ஐசவாயகாம தயோர முகபேதமாதரம ஐசவாயவிஷயதயா ஏக ஏவாதிகார ஜிஜ்ஞாஸு-பரகருதிவியுகதாதம ஸவருபாவாபதீசசு, ஜஞாநமே வாஸய ஸவருபமிதி ஜிஜ்ஞாஸுரிதயுகதம ஜஞாநீச-இதஸதவநயாம பரகருதிம விததி மே பராம இதயாதிநாஅபிஹித பகவச்சேஷதைகரஸாதமஸவருபவித, பரகருதிவியுகதகேவலாதமநயபாயவஸயந பகவநதம பரேபஸுா பகவநதமேவ பரமபராபயம மநவாந * என்று சதுாவிதாதிகார வேஷத்தையும் ஸ்ரீகீதாபாஷ யத்திலே அருளிச்செய்தாரிநே இந்த சதுாவிதபுருஷ ஸமாசரயணீயதவத்தை *சதுாவிதா பஜநதே மாம ஜநாஸஸுகருதிநோ ஜுந! ஆததோ ஜிஜ்ஞாஸு ராததாததீ ஜஞாநீச பரதாஷப* என்றும் *சதுாவிதா மம ஜநா பகதா ஏவ ஹி தே சருதா! ஆததோ ஜிஜ்ஞாஸுராததாததீ ஜஞாநீ சேதி பருதக பருதக* என்றும் தானே அருளிச்செய்தானிநே இததால ஜகதகாரணபூதனாக கீழ்ச சொல்லப்பட்டவனுடைய ஸாவஸமாசரயணீயதவத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று

(தாமாததகாம மோக்ஷாககய சதுாவிதபலபரதனாய்) *தாமாததகாம மோக்ஷாககய புருஷாதத உதாஹருத* என்று புருஷாததம சதுாவிதமாயிநே இருப்பது தாமமாவது-இஷ்டாபூததங்களை இஷ்டமாவது யாகாதி பூாதத மாவது வாதாஜி ஆததமாவது ஸுவாணரஜாதாதிகள் காமமாவது-ஐஹிக பாரலௌகிக போகய பதாரததாநுபவஸுகம மோக்ஷமாவது-ஆதமாநுபவ பகவதநுபவங்கள் இவற்றில், தாமம-ஸாதநதயா புருஷாததமாயிருக்கும் ஆததம-ஸாதநதயாவும், ஸவயமாயும் புருஷாததமாயிருக்கும் காமமோக்ஷங் களிரண்டும்-ஸவயம புருஷாததமாயிருக்கும் ஏவமவிதமான சதுாவிதபலங்

களையும் அதிகாராநுகுணமாகக் கொடுக்கும்வனானை இததால - ஸாவ
ஸமாசரயணீயனான இவனுடைய ஸகல பலபரததவததையும் அருளிச்செய்தாரா
யிறறு *தேவேந்தரஸ தரிபுவநமாததமேகபிங்கஸ ஸாவாததிம தரிபுவநமாஞ்ச
காராததவீரய வைதேஹ பரமபதம பரஸாதய விஷ்ணும ஸம்பராபதஸ ஸகலபல
பூரோஹி விஷ்ணு * எனனககடவதிநே

(விலக்ஷணவிகரஹயுகதனாய) அதாவது - விகரஹந்தான, ஸவருப
குணங்களிலுங்காட்டில அதயந்த அபிமதமாய என்றுதொடங்கி மேலருளிச்
செய்கிற வைலக்ஷணயததையுடைய விகரஹத்தோடேகூடியிருக்கு மவனானை
கை *நீலதோயதமதயஸததா விதயுலலேகேவ பாஸவரா* இதயாதிதியிலே.
விகரஹவைலக்ஷணயம சநுதிபரஸித்தம *ஸவாபிமதாநுருபைகருபாசிந்தய
திவயாதபுத நிதயநிரவதய நிரதிசயௌஜ்ஜவலய ஸௌந்தாய ஸௌகந்தய
ஸௌகாமாயலாவணய யௌவநாதயநந்தகுணநிதிதிவயரூப* என்று திவய
மங்கள விகரஹ வைலக்ஷணயததை அருளிச்செய்தாரிநே எம்பெருமானா
இததால, கீழ்ச்சொன்ன ஸவருபகுணங்களுக்கு பரகாசகமாய ஜகதகாரணதவத
துக்கும் ஸாவஸமாசரயணீயதவததுக்கும் ஸாவபலபரததவததுக்கும் ஏகாந்த
மான திவய விகரஹயோகததை யருளிச்செய்தாராயிறறு

(லக்ஷமீ பூமி நீளநாயகனாயிருக்கும்) அதாவது - “உனக்கேற்கும்
என்னுமபடியான வைலக்ஷணயததையுடையளாய சேதநாககு புருஷகாரபூதை
யாயும் பராபயையாயு மிருக்கும் பரதான மஹிஷியான பெரியபிராட்டியாராகும்
அவளோடொக்கச் சொல்லலாமபடி யிருக்கும் பூமி நீளகளான மறறை யிரண்டு
பிராட்டிமாராகும் அநுருபநாயகனாயிருக்குமெனகை *ஹரீச்ச தே லக்ஷமீச்ச
பதநயௌ* என்று லக்ஷமீ பூமிகளிருவரையும் வேதபுருஷன சொன்னவிது
நீளக்கும் உபலக்ஷணம் *வைகுண்டதேது பரேலாகே ஸீஸஹாயோ ஜநா
தந உபாபயாம பூமிநீளாபயாம ஸேவித பரமேசுவர* எனனககடவதிநே
*ஸவாபிமதநிதயநிரவதயாநுருப ஸவருபருபகுணவிபவைசவாயசீலாதயநவதிகா
திசயாஸங்கயேய கலயாணகுணகண ஸ்ரீவல்லப* ஏவம்பூத பூமிநீளநாயக*
என்றிநே எம்பெருமானா அருளிச்செய்தது இததால கீழ்ச்சொன்ன விகர
ஹவைலக்ஷணயம காட்டிலெரிதத நிலாவாகாதபடி அநுபவிகககடவான
பிராட்டிமாரோடடைச சோததியை யருளிச்செய்தாராயிறறு (141)

142 இப்படி உகதமான ஸவருபாதிகளை விஸதரேண உபபாதித்தருளு
கிருா மேல அதில பரதமத்திலே (அகிலஹேயபரதயநீகாநந்த ஜஞாநாநந்ததை
கஸவருபனாய) என்றவிதில அகிலஹேயபரதயநீகதவததை உபபாதிககிருா
(அகிலஹேயபரதயநீகனாகையாவது) என்று தொடங்கி

142 அகில ஹேய பரதயநீகனாகையாவது - தமஸஸுகுத தேஜஸஸு
போலேயும் ஸாபபததுக்கு கருடனைப்போலேயும் விகாராதி
தோஷங்களுக்கு பரதிபடனாயிருக்கை

ஹேயமாவது - தோஷம் அகிலஹேயமெனகையாலே - தரிவிதசேதநா
சேதந தோஷங்களையும் சொல்லுகிறது தரிவித சேதநாசேதநதோஷமும்

ஈசவரனுக்கு வாராது என்று இதுதனை வயகதமாக மேலே யருளிச்செய்கிறார்
 றே (தமஸஸுக்கு தேஜஸஸுபோலேயும் ஸாபபததுக்கு கருடனைப்போலே
 யும்) என்றது-தமஸஸுக்கு தேஜஸஸு பரதிபடமாயிருக்குமாபோலேயும்,
 ஸாபபததுக்கு கருடன பரதிபடமாயிருக்குமாபோலேயும் என்கை

(விகாராதிதோஷங்கள்) என்கிறவிடத்தில் விகாரசபதத்தாலே-தரிவித்
 அசித்தினுடையவும் பரிணாமத்தைச் சொல்லுகிறது ஆதிசபதத்தாலே - பதத்
 சேதநருடைய அஜஞாநது ககங்களையும் முகதருடைய சேறுதோயத்துக் கழுவினா
 ரைப்போலே பரகருதி ஸமஸருஷ்டராய விடுபட்டவாகாரத்தையும், நிதயருடைய
 பரிச்சிந்நஸவரூபத்வ பாரதநதரியங்களையும் சொல்லுகிறது பாரதநதாயம்
 தோஷமோ? என்னில புருஷனுக்கு ஸதநோதபேதம்போலே, ஸ்வதநதரனுக்கு
 தோஷமென்கை இததோஷங்களுக்கு பரதிபடமாயிருக்கையாவது - தான மாரு
 யிருக்கை பரதிபடமென்கையாலே - *ஆதமா ஜஞாநமயோமல * என்கிறபடியே
 ஸவரூபநிபநதநமாக மலஸம்பநத மிலலையே யாகிலும் உபாதிநிபநதநமான மல
 ஸம்பநதத்ததுக்கு யோக்யமான ஆதமஸவரூபத்திற்காடடில் பகவதஸவரூபத்துக்கு
 வாசிதோற்றுகிறது *தத பரஹ்ம பரமம் நிதயம்ஜ மக்ஷயமவயயம் ஏகஸவரூபநது
 ஸதா ஹேயாபாவாச்ச நிாமலம் *ஸமஸதஹேய ரஹிதம் விஷணவாககயம் பரமம்
 பதம்* *அவிகாராய சுததாய நிதயாயபரமாதமநே என்கைகடவதிறே

‘ஹேயபரதயநீகதவமாவது - ஆசரிதருடைய ஹேயநிராஸகதவததுக்கு
 அடியான ஹேயபரதிபடத்வ மென்னவுமாம் என்னுமொருயோஜனையுமுண்டிறே
 கதயவயாககயாநங்களிலே நஞ்சீயா ஆச்சானபிள்ளை முதலான ஆசாராயாக
 ளருளிச் செய்தது - (ஸாபபததுக்கு கருடனைப்போலேயும்) என்கிற த்ருஷ்டாந
 தத்தாலே, அதுவும் இவ்விடத்துக்கு அாததமானாலோ? என்னில, விகாராதி
 தோஷங்களுக்கு பரதிபடமாயிருக்கை என்கையாலே இவ்விடத்தில் இவாககது
 விவக்ஷிதமன்று (142)

143 அநநதரம் அநநததவத்தை யுபபாதிக்கிறார் (அநநதனுகையாவது)
 என்று தொடங்கி

143 அநநதனுகையாவது-நிதயனாய சேதநாசேதநங்களுக்கு வயாபகனாய
 அநதாயாமியாயிருக்கை

அநநததவமாவது தேசத் காலதோ வஸதுதச்ச அபரிச்சேதயதவம் விபுத்
 வாததேசபரிச்சேதராஹிதயம் நிதயதவாத காலபரிச்சேதராஹிதயம், ஸ்வவய
 திரிகத் ஸமஸத் வஸதுக்களுக்கும் பரகாரியாயிருக்கையாலும் தனக்கு பரகாரயந்
 தரமில்லாதபடி நிறைகையாலும் ஸதருசவஸது அபாவத்தாலே வஸதுபரிச்சேதரா
 ஹிதயம் அதை அருளிச்செய்கிறார் (நிதயனாய சேதநா சேதநங்களுக்கு
 வயாபகனாய அநதாயாமியாயிருக்கை) என்று இததால, நிதயனுகையாலே
 இன்னகாலத்திலுள்ளான காலநதரத்தில் இல்லையென்கிற காலபரிச்சேத
 மினறியிலே ஸகல சேதநாசேதநங்களுக்கும் வயாபகனாயக் கொண்டு விபுவா
 யிருக்கையாலே - இன்ன தேசத்திலுள்ளான, தோநதரத்திலிலையென்கிற

தேசபரிச்சேதமின்றியிலே, ஸர்வாந்தர்யாமியாகையாலே ஸர்வததுக்கும் தான் பரகாரியாய், தனக்கு ப்ரகார்யந்தரமில்லாதபடியிருக்கையாலே இன்னவஸ்து போலே யென்கிற வஸ்துபரிச்சேதமு மின்றியிலேயிருக்கையென்றதாயிற்று. *நித்யம் விபும ஸர்வமதம ஸுஸுகுஷமம் *அந்த: பரவிஷ்டச சாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாதமா. *யஸ்யாத்மா சரீரம, யஸ்ய பருதிவீ சரீரம *ந தத்ஸமச்சாபயதிகச்ச த்ருச்யதே* என்னக்கடவதினே (143)

144. இவற்றோடு தானொட்டற்றிருக்கையனறிககே, அந்தர்யாமிதயா அவஸ்திதனாயிருக்குமாகில், ததகததோஷங்கள் வாராதோ? என்கிற சங்கையை அநுவதிககிரார்; (அந்தர்யாமியானால் தோஷங்கள் வாராதோ வென்னில்) என்று.

144. அந்தாயாமியானால் தோஷங்கள் வாராதோ வென்னில்;

145 அத்தைப் பரிஹரிக்கிரா, (சரீரகதங்களான) என்று தொடங்கி.

145 சரீரகதங்களான பாலயாதிகள் ஜீவாத்மாவுக்கு வாராதாப்போலே, தரிவிதசேதநாசேதநதோஷமும் ஈசுவரனுக்கு வாராது

அதாவது-இந்த சரீரத்தை அதிஷ்டிதது ஸவாதீநமாக நிர்வஹித்துக் கொண்டிராநிறகச் செயதேயும், தத்கதமான பாலய யௌவநாதிவிகாரங்கள் ததந்தர்வாததியான ஜீவாத்மாவுக்கு வாராதாப் போலே, தரிவித சேதநாசேத நங்களுக்கும அந்தாயாமியாய், இவற்றை சரீரமாகக் கொண்டு இராநிறகச் செய்தேயும் தத்கததோஷம் ஈசுவரனுக்குவாராது எனக்கே-“ஆவிசேருயிரினுள் ளா லாதுமோர பற்றிலாத பாவனையதனைக்கூடி லவனையுக்கூடலாமே” எனறி நே ஆழ்வாருமருளிச்செய்தது. சரீரியான ஜீவாத்மாவுக்கு சரீரகதங்களான பாலயாதிகள் வந்ததில்லையேயாகிலும், சரீரஸம்பந்த நிபந்தநமாக துக்க அஜ்ஞா நாதிகள் வருகிறவோபாதி, சரீரபூதமான விவற்றோட்டை ஸம்பந்தததாலே இவனுக்குமிங்ஙனே சில தோஷங்கள் வாராதோ? என்னில்: வாராது. அதுக்கடி-ப்ரவேசஹேதுவிசேஷம்; இவனைப்போலே கர்மமடியாகவனறிககே; அநுக்ரஹ மடியாகவினே அவனுக்கு இவற்றில் பரவேசமிருப்பது *அநச்நந்தந்ய * *ஏஷ ஸர்வ பூதாந்தராதமா அபஹதபாபமா *விஷணவே ஸாவஜிஷணவே* எனனா நின்றதினே

அநந்தரம, ஜ்ஞாநாநந்தைதகஸவருபதவத்தை உபபாதிககிரார்; (ஜ்ஞாநா நந்த) இத்யாதியாலே.

146 ஜ்ஞாநாநந்தைதகஸவருபனாகையாவது-ஆநந்தருப ஜ்ஞாநனாயிருக்கை.

ஜ்ஞாநாநந்தங்கனையே ஸ்வருபமாக வுடையனாயிருக்கை என்று, சப்தத துக்கு அர்த்தம் சொல்லவேண்டியிருக்க, ஜ்ஞாநமென்றும் ஆநந்தமென்றும் பிரிததுச் சொல்ல, இரண்டவஸ்தையினறிககே ஜ்ஞாநமே ஸ்வருபமாய், அது தான அநுகூலமாயிருக்கை ஆனந்தமாகையாலே, ஆநந்தருப ஜ்ஞாநனாயிருக்கை என்றருளிச்செய்கிரார். “அநுகூலஜ்ஞாநமே ஸ்வருபமாயிருக்க ஜ்ஞாநாநந

தங்களைன்று பிரித்துச் சொல்லுகிறது, இரண்டு முண்டாகைக்காக என்றிறே இவாதாமிட்டருளின கதயவயாககயாநததிலே யருளிச்செய்தது (146)

147 (ஆநநதருபஜஞாநன யிருக்கை) என்றது தனனை உப்பாதிக்கிறா (அதாவது) இதயாதியாலே

147 அதாவது - கட்டடங்க வநுகூலமாய, பாகாசமுமாயிருக்கை

கட்டடங்கவென்றது - ஸவருபமுள்ள பரபெங்கும என்றபடி இததால ஸவருபத்தில் அநநுகூலமாயாதல அபரகாசமாயாதலிருக்குமிடமில்லை யென்கை ஜஞாநாநநத ஏகஸ்வருபனென்றவிதில் ஏகசபதாத்தமிதுவிதே அநுகூலதவ மாவது - ஆஹலாதகரதவம் பரகாசதவமாவது - ஸவயம்பரகாசதவம் *அநந யாதீநபரகாசதவாஹலாதகரதவருப ஜஞாநமேவ யஸய ஸவருபம் ஸ ஹி ஜஞாநாநநதைகஸ்வருப * என்னக்கடவதிதே (147)

148 இப்படி, ஸவருபவைலக்ஷணயத்தை யுப்பாதித்த வநநதரம் ஸவருபா சரிதமான குணங்களினுடைய வைலக்ஷணயத்தை யருளிச்செய்கிறா (இவ னுடைய ஜஞாநசகதயாதி கலயாணகுணங்கள்) என்று தொடங்கி

148 இவனுடைய ஜஞாநசகதயாதி கலயாண குணங்கள் நிதயங்களாய நிஸஸீமங்களாய நிஸஸங்கயங்களாய நிருபாதிக்கங்களாய நிராததோஷங்களாய ஸமாநாதிகரஹிதங்களாயிருக்கும்

ஆதிசபததாலே - பல ஐசவாய வீரய தேஜஸஸுக்களும் வாதஸலயாதிகளும் செளயாதிகளுமாகிற குணவிசேஷங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது நிதயங்களாகையாவது - உத்பத்திவிநாசரஹிதங்களாயிருக்கை ஸவருபாநு பந்திகளாகையாலே யாவதாசரய பாவிகளாயிருக்குமிதே *த இமே ஸதயா காமா * என்று குணங்களினுடைய நிதயதவம் சருதிஸித்தம் *காமயநத இதி காமா கலயாணகுண த இமே ஸதயா நிதயா இதயாதத * என்றிறே இந்த சருதிககாததம் ாநிலவணபுகழ் * என்றிறே ஆழவார நிஸஸீமங்களாகையா வது - ஓரொன்றே அவதி காணவொண்ணாதிருக்கை யதோ வாசோ நிவாததந தே அபராபய மநஸா ஸஹ * என்று, மீண்டுவிட்டதிறே ஆநநதகுணத்தை யெலலை காணப்புகக வேதம் இது ஆநநதகுண மொன்றிலுமன்றிறே குணங்களெல்லாம் இப்படியேயிறே இருப்பது * உபாயுபாயபஜபுவோபி பூருஷாந பரகலபய தே யே சதமிதயநுகரமாத கிரஸ தவதேகைக குண வதீபஸயா ஸதா ஸததிதா நோதயமதோதிசேரதே * என்னக்கடவதிதே உயாநலம் என்றிறே ஆழவாரும் அருளிச்செய்தது (நிஸஸங்கயங்களாகை யாவது) இப்படிப்பட்ட குணங்கள் தான எண்ணிறந்திருக்கை *யதா ரதநாநி ஜலதேரஸங்கயேயாநி புதரக ததா குண ஹயநநதஸய அஸங்கயேயா மஹாத மந * *வாஷாயுதைதா யஸய குண நசகயா வகதும் ஸமேதைரபி ஸாவலோகை மஹாதமநச சங்கசகராஸிபானே விஷ்ணோ ஜிஷ்ணோ வஸுதேவாதமஜஸய * *சதுரமுகாயுயதி கோபிவகதா பவேநநர கவாபி விசுததசேதா ஸதே குண நாமயுதைகமமசம வதேந ந வா தேவவர பரஸீத * *நஹி தஸய குண ஸஸாவே ஸாவை முநிகணீரபி, வகதும் சகயா விபுகதஸய ஸதவாதபரகிலோ குண *

எனனக கடவதிநே 'எண்ணில தொலபுகழ்' எனருரிநேஆழவாரும் *யேஷவே கஸயகுணஸயவிபருடபி வைலோகோததரம் ஸவாசரயம் குாயாத தாதருசவைப வைரகணிதை நிஸஸீமபூமாநவிதை நிதயாதிவயகுணைஸததோதிகசுபதவை காஸபதாதமாசரயைரிததம் ஸுநதரபாஹுமஸமிசரணமயாதோ வநாதரீசவரம்* எனகிற சலோகத்திலே குணங்களினுடைய நிதயநிஸஸீமநிஸஸங்கயதவங்களை யருளிச செயதாரிநே ஆழவான நிருபாதிவகங்களாகையாவது - பரதநதர வஸது கதங்களாகையாலே - ஸவோதயாதிகளிலே ஈசுவர - இசசையாகிற உபாதியை யபேஷித்திருக்கும் சேதநகுணங்களபோலன்றிககே ஸவாபாவிவங்களாயிருக்கை ஸ்வபாஷயத்தில் *ஸவபாவதோ நிரஸதநிகிலதோஷாநவதிகாதிசயா ஸங்கயேய கலயாணகுணகண புருஷோததமோபிதீயதே* எனகிறவிடத்துக்கு வயாககயாநம் பண்ணுகிற சருதபரகாசிகாகாரா அநவதிகாதிசயபதததாலே நிதயஸிததரை வயாவாததிககிறதென்று முநதுறவொருயோஜனை பண்ணி *அநுஷகதேந ஸவ பாவத இதி பதேநவா நிதயஸிததவயாவருத்தி தேஷாம தாதருசகுணகதவம் ஹி பகவநநிதயேசசாதீநம்* என்று அநநதரயோஜனையிலே யிவவாததததை யருளிச செயதாரிநே *ஸவாபாவிசீ ஜஞாநபலகரியாச* என்று குணங்களினுடைய ஸவாபாவிவதவதை சருதி சொல்லாநின்றதிநே இந்த சருதியில கரியை யெனகிறது-நியமநததை *பராஸயேதி - ஜஞாநசகதயாதீநாம ஸவாபாவிவதவ முகதம் கரியா - நியமநம்* என்றிநே இதுக்கும் சருதபரகாசிகாகாரா வயாக கயாநம் பண்ணிற்று

நிரதோஷங்களாகையாவது ஹேயகுண ஸமஸாமிமாகிற தோஷமின்றிக கேயிருக்கை *அபஹதபாபமா விஜரோவிமருதயூவிசோகோ விஜிகதஸோபி பாஸஸ ஸதயகாமஸ ஸதய ஸங்கலப *ஸதவாதயோந ஸநதீசே யதரச பராகரு தா குண *ஜஞாநசகதிபலைசவாயவீரயதேஜாமஸயசேஷத! பகவசசபதவாச யாநி விநா ஹேயா குணதிபி *தேஜோபலைசவாயமஹாவபோதஸுவிரய சகத யாதிருணைகராசி! பர பராணம் ஸகலா நயதரகலேசாதயஸஸநதி பராவரேசே* எனகிறபடியே ஆசரயம்-ஹேயபரதயநீக மாகையாலே இவற்றுக்கு ஹேயகுண ஸமஸாகதோஷாபததிககு யோகயதையிலலையிநே

ஸமாநாதிகரஹிதங்களாகையாவது சேதநாநதர குணங்களை ஸமமாகவும், ஈசுவரகுணங்களை அதிகமாகவுமுடைத்தாயிருக்கும் சேதநகுணங்கள் போலன்றிக கே தனக்கொத்ததும் மிக்கதுமின்றிககேயிருக்கை *ந ததஸமசசாபயதிகசச தருசயதே* எனகிற ஸமாதிகதரிதரவஸதுவை ஆசரயமாக வுடையவையாகை யாலே இவையும் ஸமாநாதிகரஹிதங்களாயிருக்குமிநே *தோஷோபதாவதி ஸமாதிசயாந ஸங்கயா நிரலேப மங்கள் குணைளகதுவாஷ ஷடேதா! ஜஞாநைச வரீசகநவீரய பலாசசிஷஸதவாம ரங்கேசபாஸ் இவ ரதநமநாககயநதி* என கிற சலோகத்திலே இவையிததனையும் பட்டரருளிசசெயதாரிநே (148)

149 இப்படியிருநதுள்ள குணங்களதான மூன்றுவகைப பட்டிருக்கை யாலே அம்மூன்றுவகைக்கும் விஷயங்களை வகுத்து அருளிசசெயகிருா (இவற றில) என்று தொடங்கி

149 இவற்றில் வாதஸலயாதிகளுக்கு விஷயம் அநுகூலா செளயாதி
களுக்கு விஷயம் பரதிகூலா, இவற்றுக்குக் காரணமான ஜஞாந சகத
யாதிகளுக்கு எல்லாரும் விஷயம்

(வாதஸலயாதிகள்) எனகிற ஆதிசபதத்தாலே — ஸௌசீலய ஸௌலபய மாத
வாஜவாதிகளான குணவிசேஷங்களெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது விஷயம்
அநுகூலரென்றது — ஆசரிதரென்றபடி (சௌயாதிகளுக்கு) எனகிற ஆதிசபதத்
தாலே பராகரமத்தைச் சொல்லுகிறது விஷயம் பரதிகூலரென்றது — ஆசரித
விரோதிகளென்றபடி *தவிஷதநநம் ந போகதவயம் தவிஷதநம் நைவ போஜ
யேத் பாண்டவாநதவிஷஸே ராஜந மம பராண ஹி பாண்டவா என்று ஆசரித
விரோதிகள் தனக்கு சதருக்களென்று அருளிச்செய்தானிறே (இவற்றுக்குக்
காரணமான ஜஞாநசகதயாதிகள்) எனகிற விதில் ஆதிசபதத்தாலே — பல ஐச
வாய வீரயதேஜஸஸுக்களைச் சொல்லுகிறது வாதஸலயாதிகளுக்கும் செள
யாதிகளுக்கும் ஜஞாநசகதயாதிகள் காரணமாகையாவது — *பரகருஷ்டம் விஜ்ஞா
நம் பலமதுலமைசவாயமகிலம் விமாயாதமவீரயம் வரத பரமா சகதிரபி ச பரம
தேஜசசேதி பரவரகுணஷ்டகம் பரதமஜம் குணநாம நிஸஸீமநாம கணநவிகுண
நாம பரஸவபூ * என்றும், *மங்களகுணளவீரவாஷஷ்டேதா * என்றும் சொல்லு
கிறபடியே அவற்றுக்கு ஊற்றுவாயாயிருக்கை அவைதான வஸ்தூதகாஷாபாதக
ஷாட்குணயாயததகுணபாவமாயிறே இருப்பது 'எம்பெருமானுடைய திவயாத
மகுணங்களாவன — ஜஞாநசகதயாதிஷ்டகுணங்களும், அதிலே பிறந்த ஸௌசீல
யாதிஷ்டம' எனகிற விவவாகயத்துக்கு அாததமெழுதுகிறவளவில் 'அதிலே
பிறக்கையாவது — வஸ்தூதகாஷாபாதக ஷாட்குணயாயதத குணபாவமாகை,
என்றிறே விவரணத்தில் ஆசசான பிள்ளை யருளிச்செய்தது இந்த குணஷ்ட
கத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ஜ்ஞாநமாவது — *அஜடம் ஸவாதமஸம்போதி
நிதயம் ஸாவாவகாஹநம் ஜ்ஞாநமநாமகுணம் பராஹு பரதமம் குணசிந்தகா
எனகிறபடியே என்றுமொக்க ஸாவவிஷய பரகாசகமுமாய ஸவபரகாசமுமான
குணவிசேஷம் சகதியாவது — *ஜகதபரகருதிபாவோ யஸஸா சகதி பரிகீர்த்திதா*
எனகிற ஜகதபரகருதிபாவமாதல் அகடித கடநாஸாமாததயமாதல் பலமாவது —
*சரமஹாநிஸது யா தஸய ஸததம் குாவதோ ஜகத பலம் நாம குணஸதஸய
கதிதோ குணசிந்தகை * எனகிற ஜகதகாரணதவ பரயுகதமான சரமமின்றியிலே
யொழிகையாதல் பலம் தாரணஸாமாததயம்* எனகிற ஸமஸத வஸ்தூதாரண
ஸாமாததயமாதல் ஐசவாயமாவது — *காதருதவம் நாம யததஸய ஸவாதநதரிய
பரிபருமஹிதம் ஐசவாயம் நாம ததபரோகதம் குணததவாதத சிந்தகை * என
கிற காதருதவ லக்ஷணமான ஸவாதநதாயமாதல் ஸமஸதவஸது நியமந
ஸாமாததயமாதல்

வீரயமாவது — *தஸயோபாதாநபாவேபி விகாரவிரஹோ ஹி ய வீரயம்
நாம குணஸஸோயமசயுததவாபரா ஹவய * என்று ஜகதுபாதாநமாகா நிறகச
செயதேயும் ஸவருபவிகாரமின்றியிலே யொழியும்படியான அவிகாரதை தேஜஸ
ஸாவது — *ஸஹகாயநபேக்ஷா யா தததேஜஸ ஸமுதாஹருதம்* எனகிற ஸஹ
காரிநைரபேக்ஷயமாதல் பராபிபவந ஸாமாததயமாதல் இவற்றுக்கு எல்லாரும்

விஷயமாகையாவது-அநுகூலரக்ஷணதிகளும் பரதிகூல நிரஸநாதிகளும் ஜஞாந சகதயாதி விசிஷ்டனாயக கொண்டு நிரவஹிககவேண்டு கையாலே இவற்றுககு ஸாவரும் விஷயமாயிருக்கை (149)

150 இப்படி குணங்களை மூன்றுவகையாககி அவற்றுககு விஷயங்களை தாசிப்பித்தவளவனறிககே குணங்களுககு பரதயேகம் விஷயநியமமுண்டாகையாலே அததையும் தாசிப்பிககவேணுமென்று திருவுள்ளமபற்றி, கீழெடுத்த குணங்களிலே சிலவற்றுககுத தனித்தனியே விஷயங்களை தாசிப்பிககிரா (ஜஞாநம் அஜஞாககு) என்று தொடங்கி

150 ஜஞாநம் அஜஞாககு சகதி அசகதாககு, க்ஷமை ஸாபராதாககு; கருபை துககிகளுககு வாதஸலயம் ஸதோஷாககு சீலம் மந்தாககு ஆஜவம் குடிலாககு ஸௌஹாராததம் துஷ்டஹருதயாககு மாராததவம் விசலேஷ பீருககளுககு ஸௌலபயம் காண ஆசைப்பட்டவாகளுககு இப்படி எங்கும் கண்டுகொளவது

ஜஞாநமாவது-சேதநருடைய ஹிதாஹித நிருபணததுககு உறுப்பான குணம், ஆகையாலே, கவாஹமதயநததுரபுத்தி கவசாதமஹிதவீக்ஷணம், யத திதம் மமதேவேச ததாஜஞாபய மாதவ* எனகிறபடியே, ஸவஹிதாஹித நிருபண திகளில அஜஞாராயிருககுமவாகளுககுறுப்பாயிருககுமெனகை (சகதி அசகதாககு) என்றது-சகதியாவது-அகடிதகடநா ஸாமாததயம், ஆகையாலே ஸவ இஷ்ட அநிஷ்டபராபதி பரிஹாரங்களில அசகதராயிருககுமவாகளுடைய காரயஸித்திககு உறுப்பாயிருககுமெனகை (க்ஷமை ஸாபராதாககு) என்றது - க்ஷமையாவது - அபராத ஸஹதவம், ஆகையாலே *அஹம்ஸமயபராதாநாமாலய* எனகிற படியே அபராத ஸஹிதராகத தங்களையநுஸந்தித்திருப்பார்ககு உறுப்பாயிருககு மெனகை *க்ஷமாஸாபராதேநுதாபிநயுபேயா கதம் ஸாபராதேபி தருபதே மயி ஸயாத* என்றிறே பட்டரருளிசசெயதது

(கருபை துககிகளுககு) என்றது கருபையாவது பரதுககாஸஹிஷ்ணுதவம் ஆகையாலே *ஆவாராதுணை யெனறலைநீர்ககடலுள முந்தும் நாவாயபோல, பிறவிகடலுள நின்று துளங்குகை முதலான துககமுடையவாகளுககு உறுப்பாயிருககு மெனகை *தயா பரவயஸநஹரா பவவயதா ஸுகாயதே மம் ததஹம் தயாதிக* என்று அருளிசசெயதாரிறே பட்டா (வாதஸலயம் ஸதோஷாககு) என்றது-வாதஸலயடாவது - அனநீனறகனறினுடம்பின வழுவை யாதரித்து புஜிககும் தேநுவைப்போலே ஆசரிதருடைய தோஷங்களை போகயமாகக கொள்ளவதொரு குணம், ஆகையாலே அவிதயாகாமாதிதோஷ ஸஹிதராகத தங்களை யநுஸந்திப்பார்ககு உறுப்பாயிருககுமெனகை (சீலம் மந்தாககு) என்றது-சீலமாவது-பெரியவன தாழ்ந்தவாகளோடே புரையறககலககும் ஸவாபாவம் ஆகையாலே தங்களுடைய தணமையை யநுஸந்தித்திருப்பார்ககு உறுப்பாயிருககுமெனகை (ஆஜவம் குடிலாககு) என்றது-ஆஜவமாவது - கரணதரயத

தாலும் செவ்வியனாயிருக்கை, ஆகையாலே, தங்களுடைய கரணதரய கௌடில யத்தை நினைத்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (ஸௌஹாராதம் துஷ்ட ஹருதயாக்கு) என்றது ஸௌஹாராதமாவது எப்போதும் நனமையைச் சிந்தித்திருக்கும் ஸ்வபாவம், ஆகையாலே ஸாவகாலமும் தீமையே சிந்தித்திருக்கும் துஷ்டஹருதயராகத் தங்களை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை (மாரீவம் விசலேஷ ஖ீராக்கு) என்றது-மாரீவமாவது ஆசரித விரஹம் பொறுக்கமாட்டாத மெனமையாகையாலே தன்னுடைய விசலேஷத்தில் ஁யமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்கு மென்கை (ஸௌலபயம் காணவாசைப்படவா க்கு) என்றது-ஸௌலபயமாவது-அதீநதரியமான விகரஹத்தைக் கண்ணுக்கிலக்காமபடி பண்ணுகை, ஆகையாலே தனனைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்படவார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை

இததால் இவனுடைய ஜஞாநத்தில் அபேக்ஷையுள்ளது-தந்தாமுடைய ஹிதாஹிதநிருபணத்தில் அறிவிடலாதவார்க்காகையாலே, ஜஞாநம் அஜஞாக காயிருக்கும் இவனுடைய சகதியில் அபேக்ஷையுள்ளது-ஸவேஷ்ட அநிஷ்ட பராபதி பரிஹாரத்தில் அசகதராயிருப்பாருக்காகையாலே சகதி-அசகதாககாயிருக்கும் பொறையில் அபேக்ஷையுள்ளது-அபராதமுடையார்க்காகையாலே க்ஷமை-ஸாபராதாககாயிருக்கும் ஐயோவென்று இரங்கவேண்டுவது-நோவுபட்டவார்க்காகையாலே கருபை துக்கிகளுக்காயிருக்கும் தோஷத்தை போகயமாகக் கொள்ளவேண்டுவது-தோஷவான்களுக்காகையாலே வாதஸலயம் ஸதோஷாககாயிருக்கும் தணமைபாராதே புரையறக் கலக்கவேண்டுவது-தாழ்நதவார்கள விஷயத்திலேயாகையாலே சீலம்-மந்தாககாயிருக்கும் கரணதரயத்தாலும் செவ்வியனாகக் கொண்டு தனனை யமைத்துப் பரிமாற்றவேண்டுவது-செவ்வைக்கேடா விஷயத்திலாகையாலே ஆஜவம்-குடிலாககாயிருக்கும் தானெப்போதும் நனமை சிந்திக்க வேண்டுவது தந்தாமுக்குத் தீமைகளைச் சிந்திக்கும் தீமனத்தா விஷயத்திலாகையாலே ஸௌஹாராதம்-துஷ்ட ஹருதயாககாயிருக்கும் விரஹம்பொருத மெனமை வேண்டுவது விரஹத்துக்கு அஞ்சவாதித்திலாகையாலே மாராதவம் விசலேஷபீருக்களுக்காயிருக்கும் அதீநதரியமான விகரஹத்தைக் கண்ணுக்கு இலக்காகக் வேண்டுவது அவவடிவைக் காண்கையில் ஆசையுடையவார்க்காகையாலே ஸௌலபயம் காணவாசைப்படவார்க்காயிருக்கும் என்று குணங்களினுடைய விஷய பரதிநியத்தவத்தை தாசிப்பித்தாராயிற்று (இப்படியெங்கும் கண்டுகொள்வது) என்றது கீழ்சொன்ன பரகாரத்திலே அநுகதமான குணங்களெல்லாவற்றுக்கும் பரதயேகம் விஷயங்களை தாசித்துக்கொள்வது என்றபடி (150)

151 ஏவம்பூதகுண விசிஷ்டனாகையாலே ஈசவரன் ஆசரிதவிஷயத்தில் பரிமாறிப்போரும்படிகளை விஸ்தரேணவொருதூணையாலேயருளிச்செய்கிறாமேல,

151 இப்படி ஈசவரன் கலயாணகுணங்களோடே கூடியிருக்கையாலே, பிறாநோவு கண்டால் ஐயோ! என்றிரங்கி அவார்க்குக் கெப்போதுமொக்க நனமையைச் சிந்தித்து தனக்கேயா யிருத்தல் தனக்கும் பிறாக்கும் பொதுவாயிருத்தல் செய்யாதே நிலாததென்றல் சந்தநம் தண்ணீர்போலே பிறாக்கேயாய் தனனை

ஆசரயீததவாகளபககல ஜனமஜஞாந வருத்தங்களா லுண்டான நிகாஷம் பாராதே தாங்களும் பிறரும் தஞ்சமலலாதபோது தான தஞ்சமாய, ஸாந்தீபநி புதரனையும் வைதிகனபுதராசனையும் மீட்டுக்கொண்டு வந்தாப்போலே அரியன செய்தும் அவாக ளபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டியும் அவாளுககு தருவபதம் போலே பண்டிலலாதவறறையு முண்டாககியும் தந்தாம ஸவம் தாந்தீர்ம விநி போகம் கொண்டாப்போலேயிருக்கத தனனையும் தன்னுடைமையையும் வழங்கி அவாகளகாரயம் தலைக்கட்டினால் தான கருதகருதயனய தான செய்த நனமைகளொன்றையும் நினையாதே அவாகள செய்த ஸுகருத லவததையே நினைத்து அநாதிகாலம் வாஸிதங்களான ரஸங்களை மறக்கும்படி யெல்லா தசையிலும் இனியனய பாயா புதராகள குற்றங்களைக் காணக்கண்ணிட்டிருக்க கும புருஷனைப்போலே அவாகள குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தால நினையாதே குற்றங்களைப் பெரிய பிராட்டியா காட்டினாலும் அவளோடே மறு தலைத்துத் திண்ணியனய நின்று ரக்ஷித்து காமீநியுடைய அழககு உகக்கும் காமுகனைப் போலே அவாகள தோஷங்களை போகயமாகக்கொண்டு அவாகள பககல கரணத்ரயத்தாலும் செவவியனய பிரிந்தால அவாகளவயஸநம் குளப்படி யென்னும்படி தான ஈடுபட்டு அவாளுககுப்பாங்காகத் தனனைத் தாழலீட்டு, அவாளுககுக் கட்டவு மடிககவுமாமபடி யெனியனய அனநீன்ற கனறுககுத் தாயிரங்கி முன்னணைக கன்றையும் புலலீட வந்தவார்களையும் கொம்பிலும் குளம் பிலும் ஏற்குமாபோலே பெரிய பிராட்டியாரையும் ஸூரிகளையும் வீட்டு ஸநேஹித்துக்கொண்டுபோகும்

இப்படியென்று - கீழ்க்குதமான குணயோகபரகாரத்தைப் பராமாசிக்கிறது (கலயாண குணங்களோடே கூடியிருக்கையாலே, என்று குணயோகத்தை ஹேது வாகவருளிச்செய்தது மேற்சொல்லுகிற பரிமாற்றங்களெல்லாம் ஒரோ குணகாரய மென்று தோற்றுகைக்காக (பிறா நோவு கண்டால் ஐயோ! என்று இரங்கி) இது கருபாகாரயம் பிறா நோவு கண்டால் ஐயோ! என்று ஈடுபடுகிறது - பசதுக காஸஹிஷ்ணுவாகையாலேயிறே (அவாளுககு எப்போதுமொக்க நனமையைச் சிந்தித்து) இது-ஸௌஹாராதகாரயம் எப்போது மொக்கவென்றது-இவாகா அறிந்தகாலத்தோடு அறியாத காலத்தோடு வாசியற ஸாவகாலத்திலுமென்ற படி ஆசரித ஸாவமங்களாநவேஷணபரனயிருக்கிறது - ஸௌஹாராதத்தாலே யிறே (தனக்கேயாயிருத்தல் தனக்கும் பிறாக்கும் பொதுவாயிருத்தல் செய யாதே நிலா தென்றல் சந்தநம் தண்ணீர்போலே பிறாக்கேயாய) இது - ஆசரிதபாரதநதரியகாரயம் ஸவாரத்தபரனயேயிருத்தல் ஸவாரத்த பராரத்தங் கள இரண்டுக்கும் பொதுவாயிருத்தல் செய்கையன்றிக்கே சந்தரிகாதிபதாரத்த ங்கள போலே பராரத்ததைக் வேஷனா யிருக்கிறது-பாரதநதரியத்தாலேயிறே (தனனையாசரயீததவாகள பககல ஜநமஜஞாந வருத்தங்களால் உண்டான நிகா ஷம் பாராதே) இது - ஸாமய குணகாரயம் ஆசரிதாபககல ஜநமாதிகளால் உண்டான தணமைபாராமல் பரிமாறுகிறது- *ஸமோஹம் ஸாவபூதேஷு* என கிறப்படியே ஜநமாதிகளால் உதகருஷ்டரோடு அபகருஷ்டரோடு வாசியற ஆசர யணீயதவே ஸமனயிருக்கும் ஸவபாவத்தாலேயிறே

(தாங்களும் பிறரும் தஞ்சமல்லாதபோது தான் தஞ்சமாய்) இது - அசரண யசரணயதவகாராயம் தாங்களும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்று பிறரும் தங்களுக்கு ரக்ஷகரன்று என்று கைவாங்கின தசையில் தான் ரக்ஷகனாகிறது - *பற்றிலாபற்ற நின்றனனாகையாலேயிறே

(ஸாந்தீபநி புதரனையும், வைதிகன புதராகனையும் மீட்டுகொண்டுவந்தாப போலே அரியனசெய்தும் அவாகளபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டியும்) இது - ஸதயகாமதவகாராயம் மாதவத்தோர புத்திரனபோய மறிகடலவாய மாண்டாளை என்கிறபடியே நெடுங்காலத்திலே கடல கொண்டபோன ஸாந்தீபநி புதரனையும், பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நாலவரையும்' என்கிற படியே ஜநித்தபோதே, 'என்னுடை மனைவி காதலமக்களைப் பயத்தலும் காணாள்' என்கிறபடியே பெற்றதாயும் தாசிக்கப்பெருதபடி நாயச்சிமார தங்கள் ஸ்வாதந தாயத்தாலே யழைப்பிக்க 'தப்பினபிள்ளைகளை என்கிறபடியே கைதப்பிப்போய *சுடரொளியாயநின்ற தன்னுடைச்சோதியிலே கிடந்த வைதிகன புதராகனையும் உருவுருவேகொடுத்தான் என்றும் "உடலொடுங்கொண்டு கொடுத்தவனை என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அவவவருபங்களோடே மீட்டுகொண்டுவந்து கொடு ததாபபோலே துஷ்கரங்களைச்செய்தும் ஆசரிதா அபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டு கிறது - *ஆசரிதரக்ஷணவிஷயோ மநோரத காம ஸ பரதிஹதோஅபவத்தீதி ஸதயகாம என்கிற ஸதயகாமனாகையாலேயிறே ஸதயகாமனாகையாவது - ஸாந்தீபநி புதரனைக்கொண்டுவந்தாபபோலே ஸகல அபேக்ஷிதங்களும் முடிக்க வல்லனாகை' என்றிறே நடுவிறறிருவீதிப் பிள்ளை பட்டா ததவதரயத்திலே யருளிச்செய்தது (அவாங்களுக்கு தருவபதம்போலே பண்டிலலாதவறறையுமுண்டாககியும்) இது - ஸதயஸங்கலபதவகாராயம் உததாநபாதபுதரான தருவ னுக்கு, ஸ்வாமத்தினுடைய ஊாதவாவதியிலே அபூவமாயிருப்பதொரு பதம கல பித்திக கொடுத்தாபபோலே ஆசரிதாககுப் பண்டிலலாதவறறையுமுண்டாககு கிறது - அபூவபோகயங்களை ஸருஷ்டிக்கவல்ல அமோகஸங்கலபனாகையாலே யிறே ஸதயஸங்கலபனாகையாவது - தருவபதம்போலே பண்டிலலாதவறறையு முண்டாககவல்லனாகை என்று இதுவும் பட்டாதாமே யருளிச்செய்தாரிறே (தம தாம் ஸவம் தாமதாம் விநியோகங்கொண்டாப போலேயிருக்கத் தன்னையும் தன்னுடைமையையும் வழங்கி) இது - ஒளதாராயகாராயம் *வரத ஸகலமேதத ஸமசரிதாராததம் சகாதத* என்கிறபடியே தங்களுடைமையைத் தாங்கள் விநியோ கங்கொள்ளுமாபோலே விநியோகங்கொள்ளலாமபடி ஆதம் ஆதமீயங்களை ஆசரிதாகக்குகொடுக்கிறது - கொடுத்தோம் என்னும்பிமாநம் தன்னெஞ்சில இல்லாதபடியாகவும் கொள்ளுமவாங்களுக்கு பரதயுபகாரந்தேடி நெஞ்சாறலபட வேண்டாதபடியாகவும் கொடுக்கும் பரம் உதாரனாகையாலேயிறே (அவாக்காராயம் தலைக்கட்டினால் தான் கருதகருதயனாய்) இது - கருதிதவகாராயம் ஆசரிதாகாராயம்தலைக்கட்டினால் அவாக்க கருதகருதயராகையனறிககே *அபிஷி சய சலங்காராயம்* இதயாதிப்படியே தான் கருதகருதயனாகிறது-ஆசரிதரக்ஷணம் பெற்றால் பேறு தன்னதாயிருக்கும் ஸ்வபாவத்தாலேயிறே 'கருதியாகையாவது- ஆசரிதருடையவபேக்ஷிதம் பூணமானால்தான் கருதகருதயனாகை என்றிறே பட்டரும் அருளிச்செய்தது (தான்செய்த நன்மைகொன்றையும் நினையாதே

அவாகள செயத ஸுகருதலவததையே நினைத்து) இது - கருதஜஞதாகாராயம தன திறத்திலே யொரு ஸாரணோகதி முதலான ஸுகருத லேசததைப பண்ணினால் அவாகளுகருத தான எல்லா நனமைகளுஞ் செயதாலும் அவறறையொன்றையும் நினையாதே, அவாகள செயத ஸுகருதலவததையே நினைத்திருக்கிறது - செயத நன்றி அறியுமவனாகையாலேயிறே கருதஜஞனாகையாவது - ஆசரிதருடைய ஸுகருதலவததை யொன்றையுமே நினைத்து தானசெயத நனமைகளொன்றும் பாராதேயிருக்கை' என்று இதுவும் பட்டரருளிச்செய்தாரா (அநாதிகாலம் வாஸி தங்களான ரஸங்களை மறக்கும்படி யெல்லாதசையிலும் இனியனாய்) இது - மாதூயகாராயம் அநாதிகாலமே பிடித்துக் கொளுந்திக் கிடக்கிற பராகருத விஷயரஸங்களை விஸமரிக்கும்படி ஸாவாவஸதையிலும் இனியனாகிறது - *ஸாவ ரஸ* என்கிறபடியே நிரதிசய ஹோகயனாயிருக்கையாலேயிறே

(பாயாபுதராதிகள குற்றங்களைக் காணுகணணிப்டிருக்கும் புருஷனைப் போலே அவாகள குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தாலே நினையாதே) இது - சாதூயகாராயம் பாயா புதராதிகளோடேகூடி வாததிப்பாறொரு புருஷன் அவாகள செய்கிற குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தேயும் காணாதாரைப் போலே யிருக்குமாப்போலே, ஆசரிதா செயத குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச் செய்தே யும் திருவுள்ளத்தால் நினையாதிருக்கிறது - ஆசரித தோஷங்களைத் தெரியாதபடி மறைக்கவல்ல சதுரனாகையாலேயிறே (குற்றங்களைப் பெரிய பிராட்டியாரா காட்டி னாலும் அவளோடே மறுதலைத்துத் திண்ணியனாய் நின்று ரக்ஷித்து) இது - ஸததையகாராயம் சொன்னது செய்ய வேண்டுமபடி தனக்கு அபிமதையாய் சேதநா குற்றங்களைப் பொறுப்பித்துச் சேரவிடும் பெரியபிராட்டியாரா 'தாமரை யாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல்' என்கிறபடியே குற்றங்களைக்காட்டினாலும், 'என்னடியாரது செய்யாரா செயதாரேல் நன்று செயதாரா என்று, அவளோடே மறுதலைத்து நிச்சலனாய் நின்று ரக்ஷிக்கிறது ஸத்திர ஸவபாவனாகையாலேயிறே (காமிநியுடைய அழுகு உக்கரும் காழுகளைப்போலே அவாகள தோஷங்களைப் போகயமாகக் கொண்டு) இது பரணயிதவகாராயம் காமிநி விஷயத்தில் பராவணயத்தாலேயவளுடம்பிலழுகை விருமபும் காழுகளைப்போலே, ஆசரித ரரனவாகளுடைய பரகருதி ஸம்பந்தத்தாதி தோஷங்களைப் போகயமாகக்கொள்ளு கிறது பரம்பரணயியாகையாலேயிறே

(அவாகளபக்கல் கரணதரயத்தாலும் செவவியனாய்) இது - ஆரஜவ காராயம் மநோவாககாயங்கள மூன்றிலும் செவ்வைக் கேடராயிருக்கும்வாகள பக்கலிலே, நீரேருமேடுகளிலே விரகாலே நீரேற்றுவாரைப்போலே தனனை யமைத்து தரிவித் கரணங்களாலும் செவவியனாய்ப் போருகிறது - ருஜுஸ்பாவனா கையாலேயிறே (பிரிந்தால் அவாகள வயஸநம் குளப்படியென்னும்படி தான ஈடுபட்டு) இது-மாதவகாராயம் *ஊாதவம் மாஸாந ந ஜீவிஷயே* என்றால் - *ந ஜீவேயம் க்ஷணம்பி* என்கிறபடியே தனனைப் பிரிந்தால் ஆசரிதாபடும் வயஸ நம்-கடல்போன்ற தன வயஸந்தத்துக்கு ஒரு குளப்படி மாதரமென்னும்படி தான

கலைசப்படுகிறது - ஆசரிதவிரஹம் பொறுக்கமாட்டாத மெனமையாலேயிறே (அவாகளுக்கப்பாங்காகத் தனனைத் தாழவிட்டு) இது - ஸௌசீல்யகாயம் ஜநமாதிகளால் தண்ணியராயிருக்கும்வாக்களுக்கு அநுகூலமாக ஸாவேசவரன, ஸாவோதகருஷ்டஞான தனனைத் தாழவிடுகிறது-சீலவதையாலேயிறே (அவா களுக்கக் கட்டவும் அடிககவுமாமபடி யெளியனாய்) இது - ஸௌலபயகாயம் அவதாரதசையிலே நவநீதசௌயவயாஜத்தாலே சிக்கெனவாரத்தடிப்ப' என கிறப்படியே யசோதாதிகளுக்கக் கட்டவும் அடிககவும் ஆமபடி யெளியனா யிறறது-* எளிவருமியலவினனாகையாலேயிறே

(அன்றீனற கனறுக்குத் தாயிரங்கி முன்னணைக கன்றையும் புலலிட வந்த வாகளையும் கொம்பிலும் குளம்பிலுமேறதுமா போலே பெரிய பிராட்டியாரையும் ஸூரிகளையும் விட்டு ஸநேஹிததுக கொண்டுபோரும்) இது - வாதஸலய காயம் அன்று தான பெற்ற கனறுக்குத் தாயான பசுவிரங்கி முனபுதான ஸநேஹிததுக கொண்டு போந்த முன்னணைககன்றையும் தனக்கு போகயமான புலலிடவந்தவாகளையும் உட்பட மூசிக கொம்பிலேகோத்தெடுப்பது குளம்பாலே மிதிப்பதாமாப்போலே, பிரம்மபண்தி போகோபகாரிகையான பெரியபிராட்டியா ரையும் முனபு ஸநேஹிததுகயமாய்ப் போந்த நிதயஸூரிகளையும் தள்ளிவிட்டு, இன்று ஆசரயித்தவாகளை ஸநேஹிததுக கொண்டுபோருகிறது-வதஸலனாகை யாலேயிறே (151)

152 ஆக (ஜஞாநசகதயாதி கலயாண குணகணபூஷிதனாய்) என்றத் தை விஸதரேண உப்பாதித்தாராய நினரா கீழ அநந்தரம் (ஸகலஜகதஸா ஸ்தத்திஸமஹாரகாததாவாய) என்றத்தை விஸதரேண உப்பாதிப்பதாகம் வபுகரமிககிருா (இவனே ஸகலஜகததுக்கும் காரணபூதன) என்று

152 இவனே ஸகல ஜகததுக்கும் காரணபூதன

இவன என்று கீழ்சொன்ன விலக்ஷணஸவருபகுண விசிஷ்டஞான ஈசவரனைப் பராமாசிக்கிறது அவதாரணத்தாலே ஜகதகாரணத்தவத்தினுடைய அநயயோக வயவசசேதம் பண்ணுகிறது வேதாந்தத்திலே, *ஸதேவ ஸோம யேதமகர ஆஸீத* என்று சாந்தோகயத்திலும் *பரஹம் வா இதமேகமேவாகர ஆஸீத* என்று வாஜஸநேயகத்திலும் *ஆதமா வா இதமேகமேவாகர ஆஸீத* என்று ஐதரேயகத்திலும் ஸதபரஹமாதமரூப ஸாமாந்ய சபதங்களாலே சொல்லப்பட்ட காரணவஸ்துவேது? என்னுமாகாங்கையிலே, கதிஸாமாந்ய நயாயத்தாலே *ஏகோஹ வை நாராயண ஆஸீத* என்று மஹோபநிஷத்திலே விசேஷிக்கப்பட்ட நாராயணனே ஜகதகாரணபூதனாக நிச்சயித்திருக்கும் பரம வைதிகராகையாலே (இவனே) என்று ஸாவதாரணமாக வருளிச்செய்கிருா (ஸகலஜகததுக்கும் காரணபூதன) என்றது-ஸமஷ்டி வயஷ்டி ரூப ஸமஸ்த காயங்களுக்கும் காரணபூதனென்றபடி இததால், ஸமநவயமும், அவிரோகமும், ஸாதநமும் பலமும் ஆகிற அாததசதுஷ்டயத்தையும் அடைவே பரதிபாதிக்கிற உத்தரமீமம்ஸையில் அதயாய சதுஷ்டயத்திலும் வைத்ததுகொண்டு, *அதாதோ பரஹம்ஜிஜஞாஸா* என்று ஜிஜஞாஸயமாகச் சொல்லப்பட்ட பரஹமத்ததுக்கு

லக்ஷணமாக *ஜநமாதயஸ்ய யத* என்று ஜகதகாரணதவத்தைச் சொல்லி, அதினுடைய அயோக அநயயோக வயவச்சேதமுகத்தாலே ஜகதகாரணமாய்ந்து பரதிபாதக ஸகல வேதாந்த வாக்யங்களுக்கும் பரஹ்மணி ஸமயக அநவ்யத்னத பரதிபாதிதத பரதமாதயாயத்தின அாததத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று (152)

153 அவிரோதபரதிபாதகமான தவிதீயாதயாயத்திற படியே பரஹ்மகாரணதவவிரோதியான பரமாணு காரணவாதிகளை நிராகரிககிருா (சிலா பரமாணுவை காரணமெனருகாள்) என்று தொடங்கி

153 சிலா பரமாணுவை காரணமெனருகாள்

சிலரென்று பௌத்த ஆரஹத வைசேஷிகாதிகளைச் சொல்லுகிறது இதில் பௌத்த ஆரஹதாகு கேவல பரமாணுகளே ஜகதகாரணமாக மதமாயிருக்கும் வைசேஷிகாதிகளுக்கு பரமாணுகள் உபாதாநகாரணமாய், ஆநுமா நிகேசவரன நிமித்தகாரணமாக மதமாயிருக்கும் இவர்களில் பௌத்தவைசேஷிகாதிகள் பாரத்திவாபயதைஜஸவாயவீயங்களென்று, பரமாணுகளை சதுர்விதமாகக் கொள்ளுவார்கள ஆரஹதா ஏகரூபமாகக் கொள்ளுவார்கள இங்ஙனே சில விசேஷங்கள் உண்டானாலும் பரமாணு காரணதவ அங்கீகாரம் எல்லாருக்கும் ஒத்திருக்கையாலே சிலரென்று ஸமுச்சித்ய உபாதாநம் பண்ணுகிருா (153)

154 இவர்கள் மஹீ மஹீதராதி ஸகலகாயங்களும் பரமாணுபரிணாமெனறிதே சொல்லுவது அந்த பக்ஷத்தை நிராகரிககிருா

154 பரமாணுவில் பரமாண மிலலாமையாலும் சருதி விரோதத்தாலும் அது சேராது

(பரமாணுவில் பரமாணமிலலாமையாலும் சருதி விரோதத்தாலும் அது சேராது) என்று அதாவது - ஜகத காரணதயா அங்கீகரிக்கப்படுகிற பரமாணுகள் பரதயக்ஷ ஸித்ததமுமன்றியே ஆகமஸித்ததமுமன்றியே அநுமாநத்தாலே ஸாதிகப்பாக்கில், அது ஆகமவிருத்தமான அாததத்தை ஸாதிகமாட்டாமையாலே, அநுமாநஸித்ததமுமன்றியே யிருக்கையாலே, பரமாணுஸதபாவத்தில் ஒரு பரமாணமும் இல்லாமையாலும் ஈசுவரனே ஜகதகாரணம் எனகிற சருதிகு விரோதமாகையாலும், பரமாணுகள் ஜகதகாரணம் என்றவது சேராதென்கை

155 அநந்தரம் ஜகததுக்கு பரகருதியே ஸ்வதந்தரகாரணம் என்று சொல்லுகிற கபிலமத்தத்தை நிராகரிககைக்காக அதை உதக்ஷேபிககிருா (காபிலா பரதாநம் காரணமெனருகாள்) என்று

155 காபிலா பரதாநம் காரண மெனருகாள்

காபிலரெனகிறது - கபிலமத்தநிஷ்டடரான ஸாங்கயரை மருதாதமகமான கடத்துக்கு மருததரவயமே காரணமாகிருப்போலே ஸதவ ரஜஸ தமோமய ஸுகதுக்கமோஹரதமகமான ஜகததுக்கும் குணதரயங்களினுடைய ஸாமய ரூபமான பரதாநமே ஸ்வதந்தரமான காரணம் ததிபாவேந பரிணமியாநிற்கும்

பயஸஸுகு அநநயாபேஷுமாக ஆதயபரிஸபநதம் முதலான பரிணம பரமபரை
ஸவத ஏவ கூடுகிருப்போலேயும் மேகவிமுகதமாய ஏகரஸமாயிருக்கிற ஜலத
துககு நாரிகேள தால சூத கபிதத நிமப திநதரிணயாதிவிசிதர ரஸருபேண
பரிணமபரவருத்தி காணப்படுகிருப போலேயும் பரிணமஸவபாவமாய பரதிஸாகா
வஸததையில் ஸதருசபரிணமமுமாயிருந்த பரதாநததுககு அநநயாதிஷ்டித
மாகவே ஸாகாவஸதையில் குணவைஷமயநிமிததமான விசிதரபரிணமம் கூடு
மாகையாலே பரகருதியே ஸவதநதரமாயக்கொண்டு ஜகதகாரணமாகிற
தென்றிறே அவாகள சொல்லுவது (155)

156 அததை நிராகரிககிருா (பரதாநம் அசேதனமாகையாலும்) என்று
தொடங்கி

156 பரதாநம் அசேதந மாகையாலும் ஈசவரன அதிஷ்டியாதபோது பரிண
மிகக மாட்டாமையாலும் ஸருஷ்டி ஸமஹார வயவஸத்தை கூடாமை
யாலும் அதுவும் சேராது

அதாவது-விசிதரஜகதாகாரேண பரிணமிப்போமென்றிருக்கைககு யோக
யதையில்லாதபடி பரதாநம் சைதநயரஹிதமான வஸதுவாகையாலும் *பரகருதிம
புருஷஞ்சைவ பரவிசயாதமேசசயா ஹரி ஷோபயாமாஸ ஸமபராபதே ஸாக
காலே வயயாவயயெள* எனகிறபடியே ஈசவரன அதிஷ்டிததபோதேயொழிய
பரிணமிககமாட்டாமையாலும் தத்திஷ்டடாந மொழிய பரிணமிககுமாகில் ஸாவ
காலமும் ஸருஷ்டியேயாயச செல்லும்தொழிய ஸமஹருதமாயக கிடககை யென்னு
மது கூடாமையாலே காலபேதேந வருகிற ஸருஷ்டி ஸமஹார வயவஸத்தை
கூடாமையாலும், பரதாநம் காரணமெனகிற வதுவும் சேராதெனகை (அதுவும்)
என்று பூரவோகத பரமானுகாரணவாதத்தை ஸமுசசயிககிறது (156)

157 இப்படி அசேதநமான பரதாநத்தை ஜகதகாரணமாகக் கொள்ளுகிற
பக்ஷத்தை நிராகரித்தவநதரம் சேதநனை ஜகதகாரணமாகக் கொள்ளும் பாக
பதாதிமதத்தை நிராகரிககிருா (சேதநனும் காரணமாகமாட்டான) என்று

157 சேதநனும் காரணமாகமாட்டான

அசபதததாலே, கீழ்சசொன்ன சேதநத்தை ஸமுசசயிககிறது ஆகம
ஸிதத ஈசவரன நிமிததகாரணமென்றும் ஆநுமாநிகேசவரன நிமிததகாரண
மென்றும் பாசுபதவைசேஷிகாதிகள சொல்லுகிற ருதரன - சேதநரிலே அநயத
மனிதே (ஹிரணயகாபபஸ ஸமவாதததாகரே) இதயாதி வாகயங்களைக்கொண்டு
சேதநரிலே அநயதமனான பரஹமாவையும் ஜகதகாரணமாகச் சொல்லுவாரு
முண்டிறே அவையெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளம்பற்றியிறே (சேதநனும்)
என்று, பொதுவிலே அருளிச்செய்தது (காரணமாகமாட்டான) என்றது காரண
மாகக் கூடின அல்லன என்றபடி (157)

158 எத்தாலே? என்ன அருளிச்செய்கிருா (காமபரதநதரனுமாய)
என்று தொடங்கி

158 காம பரதநதரனுமாய துககியுமாயிருக்கையாலே

அதாவது அஸங்குசித ஜஞாநசகதிகனாககொண்டு தான நினைத்தபடி யொன்றுஞ்செய்ய ஸுமனலலாதபடி காமாதீநனுமாய ஆநந்தியாயகொண்டு ஜகதவயாபாரத்திலே முளுகைக்கு யோகயதையிலலாதபடி துககியுமாயிருக்கையாலேயென்கை அய்ஹதபாபமா) என்கிறபடியே, அகாமவசயனுமாய (ஆநந்தமய) என்கிறபடியே நிரதிசய ஆநந்தியுமாயிருக்கதமவனுக்கிறே அபரதிஹதஜ்ஞாநசகதிகனாய மந பரீதியுடையவன பண்ணும் ஜகதவயாபாரங்கூடுவது, *பரஹமாதயாஸ ஸகலாதேவா மநுஷ்யா பசவஸ ததா, விஷ்ணோ மாயாமஹா வாததமோஹாநததம ஸாவருதா ஆபரஹமஸதமப பாயநதா ஜகதநதாவயவஸ திதா, பராணிந காமஜநித ஸமஸாரவசவாததிந * என்கிறபடியே காமவசயருமாய *தத கரோத பரீதேந ஸமரகதநயநேந ச வாமாங்குஷ்டநகாகரேண சிநநம தஸய சிரோ மயா, யஸமாதநபராதஸய சிரசசிநநம தவயாமம தஸமாச சாபஸமாவிஷ்ட கபாலீ தவம பவிஷ்யஸி* என்கிறபடியே, தலையறுப்பாரும் அறுப்புண்பாருமாயகொண்டு துககிகளுமாயிருப்பாராக்கு ஜகதஸருஷ்டயாதி வயாபாரம கூடாதிதே (158)

19 ஆக இப்படி விரோதிபரிஹாரங்களைப் பண்ணி, பரதிஜஞாநுகுணமாக நிகமிககிருா (ஆகையால ஈசவரனே ஜகததுக்குக் காரணம்) என்று

159 ஆகையால ஈசவரனே ஜகததுக்குக் காரணம்

ஆகையால என்றது - சேதநாசேதநங்கள் இரண்டும் காரணமன்றிகே யொழிகையாலே யென்கை (159)

160 லோகத்திலே அவிதயாகாமநிபநதநமாகவும் பரநியோகநிபநதநமாகவும் காரணமாகையுண்டாகையாலே அவற்றைக் கழித்து, இவனுடைய காரணதவஹேதுவை அருளிச்செய்கிருா (இவன காரணமாகிறது) என்று தொடங்கி

160 இவன காரணமாகிறது - அவிதயா காம பரநியோகாதிகளா லன்றிகே ஸவேசசையாலே

அவிதயா காம நிபநதநமான காரணதவம ஸகலஜநது ஸாதாரணம் அதாவது - லோகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று உதபாதகமாயக் கொண்டு வருகிற காரணதவம, வைஷயிக ஸுகபராவணயஹேதுவான அஜஞாநததாலும் காமததாலுமிதே அதில், சாஸதரவசயமானவற்றினுடைய உதபாதகதவம காமபரதாநமாயிருக்கும், அல்லாதது அவிதயா பரதாநமாயிருக்கும் இரண்டும், ஒன்றை யொன்று விடபிராது அதிகாரி புருஷர்களான பரஹமாதிகளுடைய காரணதவம பரநியோகபரதாநமாயிருக்கும் *பராஜாபதயம தவயா காம பூாவம மயி நிவேசிதம்* *ஏதெள தவெள புருஷசரேஷ்டடெள பரஸாதகரோதஜெள ஸமருதெள, ததாதாசிதபநததாநெள ஸருஷ்டிஸமஹாரகாரகௌ* இதயாதிகளிலே கண்டு கொளவது ஆதிசபதததால, இவாக்கு விவக்ஷிதம் - 'அவாஜநீயமான ரோ

(ரா)கமோ” என்று நடுவிறற்றிருவீதிப்பிள்ளைபட்டா அருளிச்செய்ததாமிதத்தை
 “அந்த ஸருஷ்டயாதீவ்யாபாரங்கள், எம்பெருமானுக்கு அவிதயாகாம நிபந்தந
 மோ? அன்றிக்கே, அவாஜநீயமாயிருப்பதொரு (ரோ) ராகமோ? இல்லையாகில்,
 பரபரேரிதனாகக்கொண்டு செய்கிறா? என்றிறே அவா சங்காவாகயத்தில்
 அருளிச்செய்தது இவற்றாலன்றிக்கே ஸவேசசையாலே என்றது- *நிரவதயம்
 நிரஞ்ஜநம் *அபஹதபாபமா *ந தஸயேசே ககசந* என்கிறபடியே அவிதயாதி
 தோஷ பரதிபடனாய், தனக்கொரு நியாமகரினறிகேயிருப்பானொருவனாகை
 யாலே, தன்னிச்சையொழிய ஹேதவநதரமில்லையென்றபடி *அசிதவிசேஷிதாந
 பரளயஸீமநி ஸமஸரத கரணகளைபரைா கடயிதும் தயமாநமநா, வரத! நிஜேச
 சயைவ பரவாநகரோ பரகருதிம மஹதபிமாநபூதகரணவளிகோரகிணீம* *பரள
 யஸமயஸுபதம் ஸவம் சரீரைகதேசம் வரத சிதசிதாககயம் ஸவேசசயா
 விஸதருணாந கசிதமிவ கலாபம் சிதரமாததய தூநவந அநுசிகிநி சிகீவ கரீடஸி
 ஸ்ரீஸமக்ஷம்* என்றிறே பட்டரருளிச்செய்தது (160)

161 இப்படி - இச்சையாலேயானாலும் இதுதான் ஆயாஸரூபமாயிருக்கு
 மோ எனன அருளிச்செய்கிறா (ஸவஸங்கலபததாலே செய்கையாலே இதுதான்
 வருததமற்றிருக்கும்) என்று

161 ஸவஸங்கலபததாலே செய்கையாலே இதுதான் வருததமற்றிருக்கும்

அதாவது - யதநரூபமான காயிகவயாபாரததாலன்றிக்கே, அயதநமான
 மாநஸ வயாபாரரூப ஸங்கலபததாலே செய்கையாலே இந்த ஜகத ஸருஷ்டிரூப
 வயாபாரநதான் அவனுக்கு அநாயாஸமாயிருக்குமென்கை *ஸோகாமயத
 பஹுஸயாம பரஜாயேயேதி *மநஸைவ ஜகத ஸருஷ்டிம் ஸமஹாரஞ்ச கரோதி
 ய, தஸயாரிபக்ஷபணே கியாநுதயமவிஸதர* *நினைநதவெல்லாப பொருள
 களுக்கும் விததாய முதலிற சிதையாமே மனஞ்செய ஞானததுன பெருமை
 எனனக்கடவதிறே (161)

162 அநாயாஸமாயிருந்ததேயாகிலும் அவாபத ஸமஸதகாமதயா பரி
 பூரணனாயிருக்கிறவனுக்கு இந்த வயாபாரததால் பரயோஜநமென? எனன
 அருளிச்செய்கிறா (இதுக்கு பரயோஜநம் கேவலலீலை) என்று

162 இதுக்கு பரயோஜநம் கேவல லீலை

அதாவது - இந்த ஜகதஸருஷ்டிரூப வயாபாரததுக்கு பரயோஜநம்
 வெறும் லீலையென்றபடி லீலையாவது - தாதாதவிகரஸமொழிய காலாநதரத்தில்
 வருவதொரு பலத்தைக கணிசியாமல பண்ணும் வயாபாரமேயாகிலும் (இதுக்கு
 பரயோஜநம்) என்று ஸருஷ்டிரூபவயாபாரததுக்கு பரயோஜநமாகச் சொல்லு
 கையாலே தாதாதவிக ரஸமாதரத்தைச் சொல்லிறருக்க கடவது இந்த ஸருஷ்டி
 ரூபவயாபாரநதான் - ஸாவபெளமரான ரரஜாககளுக்கு தயூதாதிகள் போலே
 யும் பாலாக்கு மணற்கொட்டகம் போலேயும் தாதாதவிகரஸமாயிருப்பதொன
 றிறே இவனுக்கு இததால் *லோகவதது லீலாகைவலயம்* என்கிற ஸுதிராரத
 தத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று *கரீடதோ பாலகஸயேவ சேஷ்டாம தஸய

நிசாமய* என்று ஸ்ரீபராசர பகவானும், *அபரமேயோநியோஜ்யசச யத்ர காம கமோ வசீ, மோததே பகவாந் பூதா பால கரீடநகைரிவ* என்று ஸ்ரீவேதவயாஸ பகவானும், “நளிராமாமலருந்தி வீடடைப் பண்ணி விளையாடும் விமலன்” “இன் புறுமிவவிளையாட்டுடையான்” என்று அபியுகதரும், இவனுடைய ஜகத்வ்யாபாரத துககு பரயோஜநம் லீலையாகவே சொன்னாகளிநே.

ஆனால், “சென்று செனருகிலும் கண்டு சனமம் கழிப்பானெண்ணி யொன்றி யொன்றி யுலகம்படைத்தான்” என்றும், “உயயவுலகுபடைத்து” என்றும், *விசித்ரா தேஹஸம்பததிரீச்வராய நிவேதிதும், பூவமேவ க்ருதா பரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதி ஸமயுதா* என்றும், *மாயவனறன்னை வணங்க வைத்த கரணமிவை* என்றும், *அசிதவிசேஷிதாந ப்ரளய ஸீமநி ஸமஸரத கரணகளேபரைா கடயிதும் தயமாந மநா.* என்றும் சேதநருடைய உஜஜீவநம் பரயோஜநமாக ஜகதஸ்ருஷ்டி பண்ணினான் என்று சொல்லுகிற இவ்வசநங்களுக்கு வையாததயம் வாராதோ? என்னில்; வாராது. எங்ஙனே? என்னில், உபயபரயோஜநமு முண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், லீலையே பரயோஜநம் என்றவிது - பராசர்யத்தைப்பற்றச் சொன்ன வித்தனையாகையாலே *ரூபபரகாரபரிணாமகருதவ்யவஸத்தம் விச்வம் விபர்யஸிது மநயதஸ்சச காததும், கூாமயந் ஸவபாவ நியமம் கிமுதீக்ஷஸே தவம் ஸவாதந தாயமைசவரம்பாயநு யோஜயமாஹு* என்கிறபடியே, நினைத்தபடி செய்யவல்ல சகதிமானாகையாலே, ஸகலாதமாககளையும் யுகபதேவ முக்தராகவல்லனாயிருக் கச்செய்தேயும் ஸவாதீந ஸவரூபஸததித்யாதிகரான ஆதமாககளை காமத்தை வயாஜீகரிததுக கைகழியவிட்டு சாஸதரமர்யாதையிலே வரவர அங்கீகரிப்ப னென்று இருக்கிறது - லீலாரஸேச்சையாலேயிநே லீலாவிபூதியென்றிநே இது தனக்கு நிரூபகம். ஆகையாலே, இவ்விபூதியில் லீலையே பராசரபரயோஜநமாயச் செல்லுகையாலே, ஸுத்ரகாராதிகளெல்லாரும், ஸருஷ்டிபரயோஜனம் லீலை யேயாகச சொல்லுகையாலே இவரும் (கேவலலீலை) என்று அருளிச் செய்தாரா யிற்று

(162)

163. இப்படி ஜகதஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறது - லீலாராததமாகவாகில், ஸம ஹாரதசையில் லீலை குலையாதோ? என்கிற சங்கையை அநுவதிககிருர் (ஆனால், ஸமஹாரத்தில் லீலைகுலையாதோ? என்னில்) என்று

163 ஆனால், ஸமஹாரத்தில் லீலை குலையாதோ வென்னில்.

164. அதைப்பரிஹரிககிருர் (ஸமஹார நதானும் லீலையாகையாலே குலை யாது) என்று

164 ஸமஹாரந்தானும் லீலையாகையாலே குலையாது

அதாவது - கொட்டகமிட்டு விளையாடுகிறபாலாககு, இட்ட கொட்டகந தனனை மீளவழிததுப பொகடுகிறதுதானும் லீலையாயிருக்குமாபோலே, இவற்றை ஸம்ஹரிக்ைதானும் ஸருஷ்டியோபாதி லீலையாயிருக்கையாலே, அப்போதும் லீலை குலையாது என்றபடி. *அகிலபுவநஜந்மஸத்தேமபங்காதிலீலே* என்றும்

நிகிலஜகதுதயவிபவலயலீல என்றும், ஸருஷ்டியோபாதி ஸமஹாரததையும் அவனுக்கு லீலையாக அருளிச் செய்தாரிறே எம்பெருமானா ஆக இதுகருக கீழ ஈசவரனே ஜகததுகருக காரணமென்றும் இவன காரணமாகிறது ஹேதவநதரங் களாலன்று, ஸவேசசையாலே யென்றும் ஸங்கலபமாதராவகலபதமாகையாலே இதுதான் அநாயாஸமாயிருகருமென்றும் இது தன கரு பரயோஜநம் லீலை யென்றும் சொல்லிநின்றது (164)

165 இனி, இவனுக்கு ஜகததைப் பற்ற உண்டான காரணதவம் கட படாதிக்களைப் பற்ற குலாலாதிகளுகருண்டான காரணதவம் போலே நிமிதததவ மாதரமோ? என்கிற சங்கையிலே உபாதாநகாரணமும் இவனே என்னுமததை அருளிச்செய்கிறா (இவனதானே) யென்று தொடங்கி

165 இவனதானே ஜகததாயப் பரிணமிககையாலே உபாதாநமுமாயிருகரும

லோகத்தில், காயோதபத்தியில் காரணம் நிமிதத உபாதாந ஸஹகாரி ருபேண தரிவிதமாயிருகரும இதில், நிமிததகாரணமாவது - உபாதாநமான வஸ்துவை காயருபேண விகரிப்பிகரும காதருவஸ்து உபாதாந காரண மாவது-காயருபேண விகரிககைகரு யோகயமான வஸ்து ஸஹகாரி காரண மாவது-காய உதபத்திகரு உபகரணமான வஸ்து கடபடாதிக்கரு குலால குவிநதாதிகள் நிமிததமாய, மருததநதவாதிகள் உபாதாநமாய தண்டசகரவே மாதிகள் ஸஹகாரியாயிருகரும இங்ஙனன்றிககே ஜகதருபகாய உதபத்தியில் ஈசவரனே தரிவிதகாரணமுமாயிருகரும எங்ஙனே? என்னில் *பஹுஸ்யாம்* என்கிற ஸங்கலபவிசிஷ்டனாயக கொண்டு நிமிததகாரணனாயும் நாமருபவிபாக அதாஹமாமபடி தன்னுடனே கூடிககிடககிற ஸஞ்சம் சிதசிதவிசிஷ்டனாயக கொண்டு உபாதாநகாரணமாயும் ஜஞாநசகதயாதி விசிஷ்டனாயககொண்டு ஸஹகாரிகாரணமாயும் இருகரும ஆகையாலே உபாதாநகாரணமும் இவனே யென்கிறா (இவன) என்று கீழ நிமிததகாரணமாகச் சொன்ன ஈசவரனைப் பராமாசிககிறது சித அசிததுககள் இரண்டும அபருதகஸிதத விசேஷணமாயக கொண்டு தான் என்கிற சொல்லுகருள்ளே அநதாபபூதமாமபடியிருககையாலே, (தானே ஜகததாய பரிணமிககையாலே) என்கிறா (உபாதாநமுமாயிருகரும) என்று கீழ்ச்சொன்ன நிமிததகாரணதவத்தோடே உபாதாந காரணதவததையும் ஸமுச்சயிககிறது

இததால பரஹமத்தினுடைய ஜகத காரணதவததை பரதிபாதிககிற வேதாநத ஸுதரத்தில் நிமிதத காரணதவததை ஸாதிததவநதநதம், *பரகருதிச்ச பரதிஜஞாதருஷ்டாநதாநுபரோதாத* என்று உபாதாநகாரணத வததையும் சொன்னுப்போலே இவரும் அருளிச்செய்தாராயிற்று *பரகருதிச்ச* என்றததை யுடகொண்டிறே இவரும் (உபாதாநமுமாயிருகரும) என்றது அங்கு *பரதிஜஞாதருஷ்டாநதாநுபரோதாத* என்று ஸாதயம் முனனாக ஸாதநததைச் சொல்லிற்று இங்கு (இவன தானே ஜகததாய பரிணமிக கையாலே) என்று ஸாதநம் முனனாக ஸாதயததைச் சொல்லிற்று அங்கு *யேநாசருநம் சருதம் பவதிஅமதம் மதமஅவிஜஞாதம் விஜஞாதம் ஸயாத*

என்று ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸாவ விஜ்ஞாநபரதிஜ்ஞாநயாலும், *யதா ஸோம்ஸ்யகேந மருதபிண்டேந ஸாவமமருண்மயம் விஜ்ஞாதம் ஸயாத்* என்கிற ததுப்பாதகமர்ன த்ருஷ்டாநதததாலும் ஏகவஸ்துபரிணாமம் - ஜகதது எனறிநே சொல்லிற்று அநத ஏகவஸ்து வாகிறது - ஸுக்ஷிம சிதசித விசிஷ்டமான பரஹ்மமிநே அதையிநே இவரும (தானே) என்கிற சொல்லாலே யருளிச்செய்தது ஆகையால், அநத ஸுதிராததமேயிது எனனததட்டிலை *ஏகமேவாதவிதீயம்* *ததாதமாநம் ஸவயமகுருத *ஸருஷ்டௌ ஸருஜதி சாதமாநம் விஷ்ணு பால யஞ்ச பாதி ச' உபஸம்ஹரியதே சாநதே ஸம்ஹாததா ச ஸவயம் பரபு * *ஸ ஏவ ஸருஜயஸ ஸ ச ஸாகககாததா ஸ ஏவ பாதயததி ச பாலயதே ச, பரஹ்மாதாவ ஸததாபி ரசேஷமுாததிா விஷ்ணுா வரிஷ்டடோ வரதோ வரேணய * இதயாதி களாலே இநத நிமிதத உபாதாநயோரைகயததை சருதிஸமருதிகள் ஸவயகத மாகச சொல்லாநின்றனவிநே (165)

166 இப்படி, தானே ஜகததாய பரிணமிககுமாகில *நிராகுணம் நிரஞ்ஜ நம் நிஷ்களம் நிஷ்கரியம் சாநதம் *ஸதயம் ஜ்ஞாநம்நததம் பரஹம் *அவிகாராய சுததாய* என்று இவனை நிரவிகாராகச சொல்லுமபடி யெங்ஙனே? என்கிற சங்கையை அநுவதிககிருா (ஆனால் நிரவிகாரன எனனுமபடியென? எனனில) என்று

166 ஆனால், நிரவிகாரனெனனுமபடி யெனெனனில,

167 அததைப பரிஹரிககிருா (ஸவருபததுககு) இதயாதியாலே

167 ஸவருபததுககு விகார மில்லாமையாலே

அதாவது-சித அசிதருபவிசேஷண விசிஷ்டான தானே ஜகததாய பரிண மிககுமிடத்தில் விசேஷயமான ஸவருபததுககு விகாரமில்லாமையாலே நிரவி காரன எனனக குறையிலலை யெனகை (167)

168 ஸவருபததுககு விகாரமில்லையாகில 'இவனதானே ஜகததாய்ப் பரிணமிககிருன என்ற பரிணாமம் - இவனுக்குண்டாமபடி எங்ஙனே? என்கிற சங்கையை அநுவதிககிருா (ஆனால் பரிணாமமுண்டாமபடி என? எனனில) என்று

168 ஆனால் பரிணாம முண்டாமபடி யெனெனனில

169 அதுககு உததரம் அருளிச்செய்கிருா (விசிஷ்டவிசேஷணஸதவாரக மாக) என்று

169 விசிஷ்ட விசேஷண ஸதவாரகமாக

'விசிஷ்டஞ்ச தத விசேஷணம் சேதி விசிஷ்ட விசேஷணம் என்று, பரதமம் காமதாரயஸமாஸததைபபண்ணி *தவாரேண ஸஹ வாததத இதி ஸதவாரகம் என்று, அநநதரபததை பஹுவீஹிதது (விசிஷ்ட விசேஷணேந ஸதவா ரகம்-விசிஷ்டவிசேஷணஸதவாரகம்) என்று தருதீயாததபுருஷனாக சபதததுககு வயுதபதி பண்ணிகொளவது விசிஷ்டமாவது - விசேஷயுகதமானதாய, விசிஷ்டமான விசேஷணமென்று தண்டகுண்டலாதிகள் போலன்றிககே சரீர பூதமாகையாலே, பருதகஸிததயாஹமல்லாத விசேஷததை உடைததான சித அசிதருப விசேஷணததைச சொல்லுகிறது அன்றிககே, விசிஷ்ட விசேஷணம்

எனகிற விதுக்கு-சரீரபூதமாயக கொண்டு என்றுமொககத தனனோடே கூடியிருக்கிற விசேஷணமென்று பொருளாகவுமாம் அப்போதும் பருதகஸித்தி அஹ்மான தண்டகுண்டலாதிகளில் வயாவருத்தி ஸித்திக்குமிறே விசேஷணத்தாலே ஸதவாரகமாகவென்றது-இப்படி அபருதக ஸித்திதமான விசேஷணமாகிற ஹேதுவாலே தவாரஸஹிதமாக விவனுக்கு பரிணாமம் உண்டாகிறதென்கை இததால், அபருதகஸித்திதமான சித-அசிதரூப விசேஷணத்தவாரா இவனுக்கு பரிணாமம் உண்டாகிறது என்றநாயிறு (169)

170 இப்படி ஸவருபத்துக்கு விகாரமின்றிககே யிருக்க ஸவசரீரபூத விசேஷணத்தவாரா காயஜாதத்துக்கெல்லாம் இவனே உபாதாநமாகை கூடுமோ? எனன, அருளிச்செய்கிறா (ஒரு சிலந்திககுண்டான) என்று தொடங்கி

170 ஒரு சிலந்திககுண்டான ஸவபாவம் ஸாவசகதிகுக்க கூடாதொழியாதிறே

அதாவது-அலபசகதிகமான சிலந்திககு ஸவருபவிகாரமின்றிககே யிருக்கசெயதே ஸவசரீரபூத விசேஷண முகத்தாலே தநதுஜாதமான காயஜாதத்துக்குத் தான உபாதானமாமபடியுண்டான ஸவபாவம் *பராஸய சகதிர் விவிதைவசருயதே* என்று ஒதப்படுகிற ஸாவசகதிகுக்க கூடாதொழியாதிறே என்கை *யதோரணநாபிஸ ஸருஜதே கருஹணதே ச* *ஊரணநாபி யதா ஸருஷ்டவா ஸவயம தத கரஸதே புந ததா ஸருஷ்டவேதமகிலம் ஸவயம தத கரஸதே ஹரி* எனனககடவதிறே *காயேநநதே ஸவதநுமுகதஸ தவாமுபாதாநமாஹுஸ ஸாதே சகதிஸ ஸுகரமிதரச சேதி வேலாம் விலங்கய இச்சா யாவத விஹரதி ஸதா ரங்கராஜாநபேக்ஷா ஸைவைசாநாததிசயகரீ ஸோரணநாபெள விபாவயா* என்றருளிச்செய்தாரிறே பட்டா இப்படி நிமித்ததோபாதாந காரணதவங்களைச் சொல்லி ஸஹகாரிகாரணதவம் சொல்லாதொழிந்தது-ஸாவஜஞதவாதிருணயோகம் கீழே சொல்லுகையாலும் நிமித்த உபாதாநங்களுக்கு ஐகயம் சொல்லுகையாலும் தன்னடையே ஸித்திக்குமென்னுமத்தாலே, ஆகையிறே வேதாநத ஸுதரத்திலும் இது விசேஷித்துச் சொல்லாதொழிந்தது (170)

171 ஆக ஈசவரனே தரிவிதகாரணமும் என்னுமிடம் ஸாதித்தாராய நினரா கீழ, அநநதரம் *அஜாமேகாம் *௨௭ரநாதயநதவதீ *தரிகுணம் தஜ ஜகத யோநிரநரதிபரபவாபயயம் *அஜோஹயேக *ஜஞாஜஞௌ தவாவஜாவீச நீசௌ *அஜோ நிதயச சாசவதோயம் புராண * இதயாதி சருதி ஸமருதிகளில் சொல்லுகிறபடியே நிதயமாயிருந்துள்ள அசித்தையும் சித்தையும் ஈசவரன ஸருஷ்டிககையாவதுதான் ஏது? என்னுமாகாங்கையிலே அருளிச்செய்கிறா (ஈசவரன ஸருஷ்டிககையாவது) என்று தொடங்கி

171 ஈசவரன ஸருஷ்டிககையாவது—அசித்தைப் பரிணமிப்பிககையும் சேதநனுக்கு சரீரேந்தரியங்களைக் கொடுத்தது ஜஞாந விகாஸத்தைப் பண்ணுகையும்

கீழ ஜகத்காரணபூதனாகச் சொல்லப்பட்ட வீசவரன சேதநாசேதநாதமகமான ஜகத்கை ஸருஷ்டிககையாவது—*தம் பரே தேவ ஏகீ பவதி* எனகிறபடியே' தனனோடு அவிபகதமாயக கிடந்து தம்சபதவாசயமான அசித்தை, *ததஸ

ஸ்வயம்பூர பகவாநவயகதோ வயஞ்ஜயநநிதம் மஹாபூதாதிவருததௌஜா பரா
துராஸீத தமோநுத * எனகிறபடியே ஸ்வபரேரணவிசேஷத்தாலே ஸ்வஸமாத
விபகதமாககி அநநதரம் அக்ஷராவஸததமாககி அது தனனைப பிளபு அவயகதா
வஸததமாககி, அததை வயகத சபதவாசயமான ஸமஷ்டி வயஷ்டிருப ஸமஸத
காரயங்களுமாமபடி பரிணமிப்பிககையும * அசிதவிசேஷிதாந பரளய ஸீமநி ஸம
ஸரத * எனகிறபடியே, கரணகளேபரவிதுராய * போகமோக்ஷருநயனாய அசித
விசேஷிதனயக கிடநத சேதநனுக்கு போகஸததாநமான சரீரததையும், போக
உபகரணங்களான இந்தரியங்கனையும் கொடுத்தது போகமோக்ஷ பாகிதவ அநா
ஹனாமபடி, முனபு ஸங்குசிதமாயககிடநத ஜஞாநததினுடைய விகாஸததைப
பண்ணுகையும எனகை, சேதநனுக்கு என்றவிது-ஜாதயேகவசநம் (171)

172 அநநதரம் ஸதிதி ஸமஹாரங்களினுடைய பரகாரங்களையும் அருளிச
செயயவேணுமென்று திருவுள்ளமபற்றி, பரதமம் ஸதிதியினுடைய பரகாரத்தை
யருளிசசெயகிருா (ஸதிதிப்பிககையாவது) என்று தொடங்கி

172 ஸதிதிப்பிககையாவது—ஸருஷ்டமான வஸதுககளிலே பயிருக்கு நீ
நிலைபோலே, அனுகூலமாக பரவேசித்துநின்று ஸாவ ரக்ஷைகளையும்
பண்ணுகை

ஸதிதிககையாவது எனனாதே ஸதிதிப்பிககையாவது என்றது - ஸதிதியா
வது - ஸருஷ்டி ஸமஹாரங்களபோலே காதருகதமனறிககே ரக்ஷணததுக்கு காமீ
பவிககிறவஸதுகதமா யிருப்பதொனருகையாலே ஸதிதிப்பிககையே காதருவயா
பாரமாகையால (ஸருஷ்டமான) இதயாதி அதாவது-ததஸருஷ்டவா* எனகிற
படியே தனனாலே ஸருஷ்டமான வஸதுககளிலே பயிருக்கு ரக்ஷகமாயக கொண்டு
அனுகூலமாய நிறகும் நீநிலைபோலே *ததேவாநுபராவிசத்* எனகிறபடியே ததர
க்ஷணானுகூலமாக உள்ளே பரவேசித்து நின்று தததவஸது அநுகுணமான ஸா
வரக்ஷைகளையும் பண்ணுகையெனகை அநுபரவேச சபதததுக்கு அநுகூலதயா
பரவேசம் இவாககிவவிடததில விவக்ஷிதம் இததால - ஸதிதிப்பிககையாவது -
நிலைப்பிககையாகையாலே ததரக்ஷணங்களைப பண்ணுகையென்றதாயிறறு (172)

173 அநநதரம் ஸமஹாரபரகாரத்தை யருளிசசெயகிருா (ஸமஹாரிககை
யாவது) என்று தொடங்கி

173 ஸமஹாரிககையாவது அவிநீதனான புதரனைப பிதா விலங்கிடடு வைக்கு
மாபோலே விஷயாநதரங்களில கைவளருகிற கரணங்களைக குலைத்
திடடு வைககை

அதாவது- *விசிதரா தேஹஸமபததீர்சவராய நிவேதிதும்* எனகிறபடியே
ஸ்வஸமாசரயணததைப பண்ணி உஜ்ஜீவிககைக்கு உறுப்பாகத தான கொடுத்த
கரணங்களைக கொண்டு தனனை வழிபடுகையனறிககே பாஹய விஷயபரவ
ணனாயப போகப புககவாறே விதிநிஷேதவசயனாய ஒடுங்கி வாததியாமல
ஸவைரசாரியான புதரனை ஹிதபரனான பிதாவானவன ஒரு வயாபாராஹனல
லாதபடி விலங்கையிடடு ஒடுக்கி வைக்குமாபோலே தனனை யொழிநத விஷயங்

களிலே அதிபரவணமாய நடக்கிற கரணங்களைக்குலைத்து ஒடுக்கியிட்டுவைக்கை
யெனகை (173)

174 இனி இந்த ஸ்ருஷ்டயாதிகள் தான பரதயேகம் சதுர்விதமாயிருக்கையாலே அததையும் தாசிப்பிக்கைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (இம்முன்றும் தனித்தனியே நாலுபரகாரமாயிருக்கும்) என்று

174 இம்முன்றும் தனித்தனியே நாலு பரகாரமாயிருக்கும்

*சதுர்விபாகஸ ஸமஸ்ருஷ்டௌ சதுரத்தா ஸமஸத்திதஸ ஸத்திதௌ, பளயஞ்ச கரோதயநதே சதுர பேதோ ஜநாதந * என்ககடவதிதே (174)

175 ஸ்ருஷ்டியில் பரஹ்மாவுக்கும் பரஜாபதிகளுக்கும், காலத்திற்கும் ஸகல ஜநதுகளுக்கும் அநதாயாமியாய ரஜோகுணத்தோடே கூடி ஸ்ருஷ்டிகும்

(ஸ்ருஷ்டியில்) இதயாதி அதாவது-ஸ்ருஷ்டியில் வந்தால் சதுரதசபுவந ஸ்ருஷ்டாவாய, ஸமஸ்டிபுருஷண பரஹ்மாவுக்கும் அவனாலே ஸ்ருஷ்டாவாய நிதயஸ்ருஷ்டி காததாக்களான தசபரஜாபதிகளுக்கும், ஸ்ருஷ்டிக்கு அபேக்ஷிதமான காலத்துக்கும் ஒன்றுக்கொன்று உதபாதகங்களான ஸகலஜநதுகளுக்கும், தத்ததபரவருத்திகளையத தனபககலிலே பாயவஸிகமபடி அநதராதமாவாய பரவருத்திஹேதுவான ரஜோகுண விசிஷ்டனயக கொண்டு ஸ்ருஷ்டிக்கு மெனகை *ஏகேநாமசேந பரஹ்மாஸௌ பவதயவயகதமூர்த்திமாந மரீசிமிசரா பதய பரஜாநாமநயபாகத, இததம் சதுரத்தா ஸமஸ்ருஷ்டௌ வாதததேஸௌ ரஜோகுண * என்ககடவதிதே (175)

176 ஸ்திதியில், விஷ்ணுவாதி ரூபேண அவதரித்து மநவாதிமுகேந சாஸ்தரங்களை பரவாததிப்பித்து நலவழிகாட்டி, காலத்துக்கும் ஸகல பூதங்களுக்கும் அநதாயாமியாய ஸதவகுணத்தோடே கூடி ஸ்திதிப்பிக்கும்

(ஸததிதியில்) இதயாதி அதாவது-ஸததிதியில் வந்தால் *மதயே விரிஞ்ச கிரிசம் பரதமாவதார* என்கிற விஷ்ணு அவதாரம் தொடக்கமாக, *ஸ்ரநரதிரச சாமவதரந* எநநிநறயோநியுமாயப பிறநதாய' என்கிறபடியே, அநேக அவதாரங்களைப் பண்ணி, *யத வைகிஞ்ச மநுரவதத ததபேஷஜம்* என்று ஆபததமனாக சருதி பரஸித்தனான மநுமுதலான யாஜஞவலகய பராசர வாலமீகி செளநகாதி கள முகேந ஸமருதீதிஹாஸ புராணரூப சாஸ்தரங்களை பரவாததிப்பித்து சேதநா அபதேபரவருத்தராகாமல ஈடேறுகைக்கு உறுப்பான நலவழிகளை தாசிப்பித்து ரக்ஷணோபயோகியான காலத்துக்கும் லேரகத்தில் ஒன்றுக்கொன்று ரக்ஷகமான ஸாவபூதங்களுக்கும் தத்ததபரவருத்திகள் தனதாமபடி அநதராதமாவாய ஜஞாதபரகாசாதி ஹேதுவான ஸதவகுண விசிஷ்டனயக கொண்டு ஸததிதிப்பிக்கும் என்கை *ஏகாமசேந ஸததிதோவிஷ்ணு கரோதி பரிபாலநம், மநவாதிமுகே சாநதேந காலரூபோபரேண ச ஸாவபூதேஷு சாநதேந ஸமஸததித குருதே ஸததிதிம ஸதவம குணம் ஸமாசரிதய ஜகத புருஷோத்தம* என்ககடவதிதே புராணத்தில் *ஏகாமசேந ஸததிதோ விஷ்ணு* என்று

விஷ்ணு அவதார மொன்றையும் சொன்னது - அவதாராத்ரங்களுக்கும் உப
லக்ஷணமென்று கொள்ளவேணும் (விஷ்ணுவாதிருபேண அவதரித்து) என்று
இவா அருளிச்செய்கையாலே (176)

177 ஸம்ஹாரத்தில் ருதரனுக்கும் அகநயநதகாதிகளுக்கும், காலததுக்கும்
ஸகல பூதங்களுக்கும் அநதாயாமியாய தமோருணததோடே கூடி
ஸம்ஹரிகும்

(ஸம்ஹாரத்தில்) இதயாதி அதாவது ஸம்ஹாரத்தில் வந்தால் ஸம்ஹாத
தாககளில் தலையான ருதரனுக்கும் அவாநதரஸம்ஹாததாககளான அகநி அநத
காதிகளுக்கும் ஸம்ஹார உபயோகியான காலததுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று நாசக
மான ஸகலபூதங்களுக்கும் தத்தத பரவருத்திகளெல்லாம் தன்னதாமபடி அநத
ராத்மாவாய கணபாராமல செய்கைக்கு உறுப்பான தமோருண விசிஷ்டனாயக
கொண்டு ஸம்ஹரிகுமென்கை *ஆசரிதய தமஸோ வருத்திமநதகாலே ததா
பரபு ருதரஸவருபோ பகவாநேகாமசேந பவதயஜ அகநயநதகாதிருபேண
பாகேநாநயேந வாதததே காலஸவருபோ பாகேநயஸ ஸாவபூதாநி சாபர
விநாசம குாவதஸ தஸய சதுராததைவமஹாதமந * என்னககடவதிநே ஸருஷ்ட
யாதிகளில் சதுரவிபாகஞ் சொல்லுகிற விடத்தில் அமச சபதததாலே பரஹமாதி
களைச் சொல்லிற்று, அவாகள அவனுக்கு பரகாரபூதராகையாலே யென்னுமிடத்
தை அநநதரம் *பரஹமா தக்ஷாதய காலஸ ததைவாகிலஜநதவ, விபூதயோ
ஹரேரேதா ஜகதஸஸருஷ்டிஹேதவ விஷ்ணு மநவாதய காலஸ ஸாவபூதாநி
ச தவிஜ ஸததிதோ நிமிததபூதஸய விஷ்ணோரேதா விபூதய ருதர காலாத
காதயாசச ஸம்ஸதாச சைவ ஜநதவ சதுராததா பரளயே ஹயேதா ஜநாதந
விபூதய * என்று மூன்று சலோகத்திலே ஸபுடமாக பரதிபாதித்தானிநே ஸீபராசர
பகவான இத்தை நினைத்திநே இவரும் (அநதாயாமியாய) என்று அருளிச்செய
த்து *விஷ்ணுமநவாதய என்கிற சலோகத்தில் விஷ்ணுவையும் விபூதியாகச்
சொன்னவிது அவதார ப்ரயுகதமான விகரஹபரமாகக கடவது (177)

178 இனி, விஷ்ணுஸருஷ்டியடியாக மநதமதிகளுக்கு உண்டாகக கடவ
சங்கையைப் பரிஹரிககைக்காக பரதமம் ததவிஷய சங்கையை அநுவதிககிரு
(சிலரை) என்று தொடங்கி

178 சிலரை ஸுகிகளாகவும் சிலரை துககிகளாகவும் ஸருஷ்டித்தால் ஈசுவர
னுக்கு வைஷ்ணவ நைகருணயங்கள் வாராதோ வென்னில்

அதாவது - ஸருஷ்டிககிறவளவில் ஸாவ ஆதமாககளையும் ஏகபரகாரமாக
வனறிககே தேவமநுஷயாதி விபாகேந சிலவாதமாககளை ஸுகிகளாகவும், சில
வாதமாககளை துககிகளாகவும் ஸருஷ்டித்தால், ஸாவஸமனாய பரமதயாவான
யிருக்கும் ஈசுவரனுக்கு எல்லாரளவிலும் ஒத்திராமையாகிற வைஷ்ணவமும், துககி
களாக ஸருஷ்டிககையாலே பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதவ ருபையான கருபையிலலா
மையும் வாராதோ? என்கிறதாகில் என்கை (178)

179, அததைப பரிஹரிககிருா (காமமடியாக) என்று தொடங்கி

179 காமமடியாகச் செய்கையாலும் மணதின்ற பரஜையை நாககிலே குறியிட்டு அஞ்சப்பண்ணும் மாதாவைப்போலே ஹிதபரனாய்ச் செய்கையாலும் வாராது

அதாவது-சிலரை ஸுகிகளாகவும் சிலரை துகிகளாகவும் ஸருஷ்டிக்கிற விது - விஷம ஸருஷ்டிககுறுப்பான சேதநருடைய காமமடியாகச் செய்கையாலும் துகிகளாக ஸருஷ்டிக்கிறவிது - தனக்கு ரோககரமான மணனை விருமபித தின்ற பரஜையை, மேலே தினனாதபடி நாககிலே குறியிட்டு மணதின பப்பபடுமபடி பண்ணும் ஹிதபரையான மாதாவைப் போலே இவர்கள் மேல துககஹேதுவான காமங்களைப் பண்ண அஞ்சுமபடி ஹிதபரனாய்ச் செய்கையாலும் வைஷமயநைநாக கருணயங்களிரண்டும் இவனுக்கு வாராதெனகை இததால் *வைஷமயநைநாக கருணயே ந ஸாபேஷுதவாத* எனகிற வேதாநதஸுதிதராதததை அருளிச் செய்தாராயிற்று *நிமநோநதநஞ்ச கருணஞ்ச ஜகத விசிதரம காம வயபேஷுய ஸருஜதஸ தவ ரங்கசேஷிந வைஷமயநாககருணதயோ ந கலு பரஸகதிஸ தத பரஹம ஸுதிதரஸசிவா சருதயோ கருணநதி* என்று இதுதனைப் பட்டரும அருளிச் செய்தாரிறே (179)

180 ஆக, (ஸகலஜகதஸாககஸததிதி ஸமஹாரகாததாவாய) என்றதை உப்பாதிததாராய நினரூகீழ, அநநதரம (விலக்ஷணவிகரஹயுகதனாய) என்றதை உப்பாதிபபதாக உபகரமிககிருா (இவனருன) என்று தொடங்கி

180 இவனதான முநநீரூலமபடைதத எனமுகில வண்ணன' எனகிற படியே ஸவிகரஹனாயக கொண்டு ஸருஷ்டயாதிகளைப் பண்ணும்

நடுவு சொன்ன, ஆாததாதிசதுாவித புருஷஸமாசரயணீயதவமும் தாமா திசதுாவித பலபரததவமுமாகிற இவையிரண்டையும் உப்பாதியாதொழிவானென? எனனில, *காரணநது தயேய *யோ பரஹமானம விததாதி பூாவம இதயாதியிற சொல்லுகிறபடியே காரணவஸதுவே உபாஸயமும் ஆசரயணீயமுமாகையாலே காரணதவம சொன்னபோதே *சதுாவிதா பஜநதேமாம* எனகிற சதுாவித புருஷ ஸமாசரயணீயதவமும் *பலமத உப்பததே* எனகிறபடியே பல பரததவ ஹேதுவான ஸாவ சகதியோகம கீழே உகதமாகையாலே தாமாதி சதுாவித பலபரததவ மும் ஆாததாத உகதமென்னும் நினைவாலும் அவற்றில உப்பாதநீயாமசம மிகவு மில்லாமையாலும் ததுப்பாதநம பண்ணிறறிலா, ஆகையாலே கீழ்சசொன்ன காரணதவத்தோடே விகரஹயோகததுக்கு அநவயதைச சொல்லிககொண்டு கிளருகிருா இவனருன *முநநீரூலமபடைதத வெனமுகிலவண்ணனே* என கிறபடியே, ஸவிகரஹனாயக கொண்டு ஸருஷ்டயாதிகளைப் பண்ணும், என்று அதாவது - இப்படி ஜகதஸாகாதி காததாவாகச் சொல்லப்பட்டவிவனதான எனக்காக, ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர் வாஷஜலமென்று மூன்று வகைப்பட்ட நீரையுடைத்தான ஸமுதரததோடே கூடின ஜகததை ஸருஷ்டிததவாஷுக வலாஹகம போலேயிருக்கிற வடிவையுடையவனெனயன்று ஆழவாருடைய திவயப்பநதத திற சொல்லுகிறபடியே விகரஹஸஹிதனாயக கொண்டு ஸருஷ்டிஸதிதி ஸமஹா

ரங்கள மூன்றையும் பண்ணுமெனகை “முகிலவண்ணன்” எனகிறவிது-ஒளதாய குணபரமாக வயாககயாதாககள பலரும் வயாககயாதம் பண்ணினாகளேயாகிலும் விகரஹபரமாக இவரருளிச்செய்கையாலே இங்ஙனுமொரு யோஜநையுண டென்று கொள்ளவேணும் ஒன்றுக்குப்பலயோஜநையுமுண்டாயிற்றே இருப்பது

181 இனி இந்த விகரஹத்தினுடைய வைலக்ஷணயத்தையொரு சூானையாலே விஸதரேணஉப்பாதிக்கிறா (விகரஹநதான) என்று தொடங்கி

181 விகரஹமதான் ஸவருப குணங்களிலுங் காட்டில அத்யந்த அபிமதமாகைய ஸவருபமாய நிதயமாய ஏகருபமாய சுததஸ்தவாதமகமாய சேதந தேஹமபோலே ஜஞானமயமான ஸவருபத்தை மறைக்கை யன்றிககே மாணிககச செப்பிலே பொன்னையிட்டு வைத்தாப்போலே யிருக்க பொன்னுருவான தீவயாதம் ஸவருபத்துக்கு பரகாசகமாய, நிர்வதிக தேஜோருபமாய ஸௌகுமாயாதி கலயாணகுணகண நிதியாய, யோகி தயேயமாய ஸகலஜநமோஹநமாய ஸமஸதபோக வைராகய ஜநக மாய நிதயமுகதானுபாவமாய *வாசததமபோலே ஸகல தாபஹர மாய அநந்தாவதார கந்தமாய ஸாவ ரக்ஷகமாய ஸாவாபாசரயமாய அஸதர பூஷணபூஷிதமாயிருக்கும்

ஸவருப குணங்களிலுங்காட்டில அத்யந்த அபிமதமாகையாவது-ஆநந்த மயமான ஸவருபமும் ஆநந்தாவஹமான குணங்களும் போலன்றியே நிர்திசயா நந்தாவஹமாயிருக்கையாலே அவற்றிற்காட்டிலும் மிகவுமபிதமாயிருக்கை * (இச சாகரு ஹீதாபிமதோருதேஹ * எனனக்கடவதிற்றே (ஸவாருபமாகை) ஆவது - அந்நுருபமாயிருக்கச செயதேயும் அபிமதமாயிருக்கும்வை போலன்றிககே தனக்கு அந்நுருபமாயிருக்கை (நிதயமாகை) ஆவது - ஸவருபகுணங்களோபாதி அநாதி நிதநமாயிருக்கை லோகத்தில் அவயவிகளுக்கு அநிதயதவம் காண்கையாலே, இதுக்கும் அவயவிதயேந அநிதயதவம் வாராதோ? எனனில், வாராது எங்குமொகக அவயவஸம்பநதமாதரமல்ல அநிதயதவஹேது அவயவ ஆரபத தவம் அவயவ ஸம்பநதமாதரமே அநிதயதவ ஹேதுவாமாகில் கரசரணாதயவயவ ஸம்பநதமுண்டான வாதமாவுக்கும் விநாசம் வரவேணும், இங்கு அப்படி அவய வாரபததவத்தில் பரமாணமில்லாமையாலே இது கரசரணாத யவயவ யோகியாகா நிறகச செயதேயும் நிதயமாயேயிருக்கும் என்று, இப்படிவிவரணத்திலே ஆசசான பிள்ளை அருளிச்செய்தாரிற்றே (ஏகருபமாகை) ஆவது வருத்திக்ஷயாதி விகார ரஹிதமாயிருக்கை *ஸதைகருபருபாய* எனனக்கடவதிற்றே (சுததஸ்தவாதமக மாகை) ஆவது-குணநதர ஸமஸாகமில்லாத ஸதவத்துக்கு ஆசரயமாயிருக்கிற அபராகருத தரவயமே வடிவாயிருக்கை *ந தஸய பராகருதாமூர்த்தி * எனனக்கடவதிற்றே (சேதநதேஹம போலே) இதயாதி (பொன்னுருவான தீவயாதம் ஸவ ருபத்துக்கு பரகாசகமாகை) ஆவது-சுததஸ்தவாதமகமாகையாலே குணதரய ஆசரயமான சேதநதேஹமபோலே ஜஞானமயமாகையாலே, தேஜோருபமான ஸவருபத்தைப் புறந்தோற்றுதபடி மறைக்கையின்றிககே மாணிகயத்தைச் செப பாகசசமைத்து அதிலே பொன்னையிட்டு வைத்தால் உள்ளிருக்கிற பொன்னை அது

புறமபே நிழலெழுமபடி தோற்றுவிக்குமாப்போலே *எண்ணும் பொன்னுருவாய்* எனகிறபடியே ஸபருஹணீயமாகையாலே பொன்னுருவென்று சொல்லப்படும் தான திவயாதம ஸவருபததுக்குத தான பரகாசகமாயிருக்கை

(நிரவதிகதேஜோருபமாகை) ஆவது-நிதயமுகத விகரஹங்களும் இதுவும் ஏகஜாதீயதரவயமாயிககசசெயதே ஏகஜாதீயதரவயாதமகமான கதயோதசரீர தேஜஸஸிறகாட்டில ஆதிதய சரீரத்திறகுண்டான தேஜோதிசயம் போலே இவை ஸாவதிக தேஜஸஸாமபடி தான நிரவதிகதேஜஸஸை வடிவாகவுடைத தாயிருக்கை (ஸௌகுமாராயாதி கலயாணகுணகண நிதியாகை) ஆவது - ஸௌகுமாராயம் ஸௌநதாயம் லாவணயம் ஸௌகந்தயம் யௌவனம் முதலான கலயாணகுணஸமூஹததுக்குக கொள்கலமாயிருக்கை ஸௌநதாய ஸௌகந்தய ஸௌகுமாராய லாவணய யௌவநாதயநந்த குணநிதி திவயரூப* என்று எம்பெருமானாரருளிச செயதாரிதே (யோகிதயேயமாகை) ஆவது-பகவத தயாநபரரான பரமயோகிகளுக்கு சுபாசரயமாயக கொண்டு எப்போதும் தயாந விஷயமாயிருக்கை *காசாநயா தவாமருதே தேவி ஸாவயஜஞமயம் வபு! அதயாஸதே தேவதேவஸய யோகிசிந்தயம் கதாபருத* என்று அஸாதாரண விகரஹமே யோகி சிந்தயமாகச சொல்லப்பட்டதிதே (ஸகலஜநமோஹநமாகை) ஆவது - ஜஞாஜஞவிபாகமற ஸகலஜநங்கனையும் ஸவ வைலக்ஷணயததாலே பிச்சேறநுமதாயிருக்கை *புமஸாம தருஷ்டி சித்தாபஹாரிணம்* ஸாவஸதவம் நோஹர கண்டவாதம மனம் வழங்கும்* என்னக்கடவதிதே

(ஸமஸதபோக வைராகய ஜநகமாகை) ஆவது - தனவைலக்ஷணயதைக கண்டவாக்குக ஸவேதர ஸகல விஷயாநுபவத்திலும் ஆசையறுதியை வினைக்கு மதூயிருக்கை, *பேரினபமெல்லாம் துறந்தார தொழுதாரததோள* என்னக்கடவ திதே (நிதயமுகத அநுபாவயமாகை) ஆவது அபரிச்சிந்த ஜஞாநாதி குணகரான நிதயராலும் முகதராலும் *ஸதா பசயநதிப்படியே அநவரதம் அநுபவிககப்படு மதாயிருக்கை (வாசததடம்போலே ஸகலதாபஹரமாகை) ஆவது *கண கை கால தூய செயயமலாகளா* என்று தொடங்கி ஆழவார வாணிதகபடியே திவய அவயவங்களும் திருமேனியுமான சோததியாலே, பரப்புமாறத தாமரைபூத்துப பரிமளம் அலையெறியாநிறபதொரு தடாகம் போலேயிருக்கையாலே, தனனைக கிடடினவாக்குடைய ஸாமஸாரிக விவிததாபததோடு விரஹதாபததோடு வாசியற ஸகல தாபததையும் போக்குமதாயிருக்கை

(அநநதாவதாரகநதமாகை) ஆவது *அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே* *பஹுநிமே வயதீதாநி* என்று சொல்லப்படுகிற அஸங்கயாதமான அவதாரங் களும் அபராகருத திவய ஸமஸததாநததை இதர ஸஜாதீயமாக்கிக கொண்டு தீபா துதபநநபரதீபம் போலே வருகிறவையாகையாலே அவையெல்லாவற்றுக கும மூலமாயிருக்கை, *பரகருதிம் ஸவாமதிஷ்டடாய ஸமபவாமி* கலபே கலபே ஜாயமாநஸ ஸவமூாதயா *ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்குணைத்திங்குப பிறந்த* என்னக்கடவதிதே (ஸாவரக்ஷகமாகை) ஆவது-ஐசவாயாததிகளோடு, கேவல ரோடு பகவச்சரணாததிகளில் உபாஸகரோடு, பரபநநரோடு அநுபவ கைங்கரய

பரரான நிதய முகதரோடு வாசியற ஸாவருடையவும் அநிஷ்டநிவருத்தி, இஷ்ட பராபதிகளைப் பண்ணுவது திவயமங்கள விகரஹோபேதனாயக கொணடாகை யாலே எல்லாருக்கும் ரக்ஷகமாயிருக்கை

(ஸாவாசரயமாகை) ஆவது-உபய விபூதிக்கும் ஆசரயமாயிருக்கை (அஸதரபூஷண பூஷிதமாகை) ஆவது-கீழ்ச சொன்ன ஸாவாசரயதவ ஸஞ்சக மாமபடி அஸதரபூஷணதயாயத்திற சொல்லுகிறபடியே விபூதயபிமாநிகளான திவயாயுதங்களாலும் திவயாபரணங்களாலும் அலங்கருதமாயிருக்கை *ஆதமா நமஸ்ய ஜகதோ நிரலேபமகுணமலம் பிபாததி கௌஸதுபமணிம ஸவருபம பகவாந ஹரி ஸ்ரீபதஸஸமஸததாநதரமநநதேச ஸமாசரிதம் பரதாநம் புத்திர பயாஸதே கதாருபேணமாதவே, பூதாதிமிநதரியாதிஞ்ச தவிதாஹங்காரமீசவர் பிபாததி சங்ககருபேண சாங்ககருபேண ச ஸததிதம் சலஸவருப மதயநத ஜவேநாநதரிதாநிலம் சகரஸவருபஞ்ச மநோ தததே விஷ்ணு கரேஸததிதம், பஞ்சருபாது யாமாலா வைஜயந்தீ கதாபருத ஸா பூதஹேது ஸங்காதோ பூத மாலாச வை தவிஜ யாநீநதரிய விசேஷாணி புத்திகாமாதமகாநிவை சரருபாணய சேஷாணிதாநி தததே ஜநாதந பிபாததி யசசாஸிரதநமசயுதோதயநத நிாமலம் விதயாமயநது ததஜஞாநம் விதயாச மம ஸமஸததிதம்* எனனக கடவதிநே (181)

182 ஆக (விலக்ஷண விகரஹயுகதனாய) என்றதையுபபாதிததார கீழ அநநதரம் இந்த விகரஹயோக பரயுகதமான ஈசவரனுடைய பரதவாதி பஞ்ச பரகாரததையும் தனிததனியே ஸுவயகதமாக தாசிப்பிக்கவேண்டு மென்று திருவுள்ளம்பற்றி பரதமம் அது தனனை யுதக்ஷேபிக்கிறா

182 ஈசவர் ஸவருபநதான பரதவம் வயூஹம், விபவம் அநதாயாமிதவம், அாசாவதாரமென்று அஞ்ச பரகாரததோடே கூடியிருக்கும்

(ஈசவர் ஸவருபநதான பரதவம் வயூஹம் விபவம், அநதாயாமிதவம் அாசாவதாரம் என்று அஞ்ச பரகாரததோடே கூடியிருக்கும்) என்று (லக்ஷம் பூமீ நிளாநாயகனாய) என்றததையும் உபபாதிததுவிட்டு, பின்னை யிது, சொல்லாதொழி வானென? எனனில அதில உபபாதிக்க வேண்டுவது பணி இல்லாமையாலும் *வைகுண்டேது பரேலோகே-ஸ்ரீ ஸஹாயோ ஜநாதந, உபாபயாம பூமி நீளாப யாம ஸேவித பரமேசவர்* எனகையாலே, மேல சொல்லுகிற பரதவத்திலே அாததாதுகதமாம் எனனுமததைப்பற்றவும் தனிதது உபபாதித்திலா ஆகையால விரோதமில்லை (ஈசவர் ஸவருபம்) எனகிறவிடத்தில், ஸவருப சபதததாலே சொல்லுகிறது-ஸவாஸாதாரண விகரஹததையாதல விகரஹ விசிஷ்டமான ஸவருபநதனனையாதல, ஸங்கரஹேண இட்டருளிளமற்றை யிரண்டுததவதரயப படியிலும் ஒரு படியிலே திருமேனியும் அஞ்சபடியாயிருக்கும் அதாவது-பரதவ மும், வயூஹமும் அநதாயாமிதவமும் விபவமும் அாசாவதாரமும்' என்றும் மற்றைப்படியிலே ஈசவர் ஸவருபம் ஹேய பரதிபடமாய என்று தொடங்கி 'பதநீ பரிஜந விசிஷ்டமாய இருக்கும் என்றததை யுபபாதித்தவநதரம், இதுதான அஞ்சபடியாயிருக்கும் என்றும் இதம் சபதததாலே-பரகருதமான

ஈசவர ஸ்வரூபத்தைப் பராமாசிதது அதுதான் பரதவாதி ரூபேண பஞ்ச பரகார மாயிருக்குமென்றும் இவா தாமே யருளிச் செய்கையாலே இப்படி, பரதவாதி பஞ்சபரகார விசிஷ்டனாயிருப்பன எனனுமிடத்தை *மம பரகாரா பஞ்சேதி பராஹுா வேதாந்த பாரகா, பரோ வ்யூஹசச விபவோ நியந்தா ஸாவதேஹி நாம, அாசசாவதாரசச ததா தயாலு புருஷாகருதி இதயேவம பஞ்சதா பரா ஹுா மாம வேதாந்தவிதோஜநா * என்று விஷ்வகஸேன ஸமஹிதையிலே தானே அருளிச் செய்தானிறே (182)

183 இனி, இந்த அஞ்சபரகாரத்தையும் அடைவே உப்பாதிக்கக்கோலி பரதமம் பரதவத்தை உப்பாதிக்கிறா (அதில் பரதவமாவது) என்று தொடங்கி

183 அதில் பரதவமாவது-அகாலகாலயமான *நலமநதமில்லதோரா நாட்டிலே நிதயமுகதாகு போகயனாககொண்டெழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பு

அதாவது-அவையைநதிலும் வைத்துக் கொண்டு பரதவமாவது *நகால ஸததரவை பரபு * என்றும் *கலாமுஹூராததாதி மயசச கால ந யதவிபூதே பரிணாமஹேது * என்றும் *யாவை நஜாது பரிணாமபதாஸபதம ஸா காலாதிகாதவ பரா மஹதீ விபூதி * என்றும் *யதகாலாத அபசேளிமம்* என்றும் சொல்லுகிற படியே, காலகருத பரிணாமமில்லாத தேசமாகையாலே, கால காலயமன்றிககே யிருப்பதாய நலமநதமில்லதோரா நாடு எனனுமபடி ஆநந்தம் அளவிறந்து அதவிதீயமாயிருக்கிற ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே *யதர பூாவே ஸாதயாஸ ஸந்தி தேவா * யதராஷய பரதமஜா யே புராணா * என்றும் *அயாவறுமமராகள* என றும் சொல்லுகிறபடியே நிதயாஸங்குசித ஜஞாநராயிருந்துள்ள அநந்த கருட் விஷ்வகஸேனாதிகளான நிதயஸூரிகளுக்கும் *ஸூாயகோடி பரதீ காசா பூாணேநதவயுத ஸநநிபா யஸமிந பதே விராஜநதே முகதாஸ ஸமஸார பந்தத்தை * என்கிறபடியே நிவருத்த ஸமஸாரராய அஸங்குசித ஜஞாநரான முகதாகும் அநுபவ விஷய பூதனாக கொண்ட எழுந்தருளியிருக்கும் இருப பெனகை *வைகுண்டதேது பரேலோகே நிதயதவேந வயவஸதிதம் பசயநதிச ஸதாதேவம நேதரை ஜஞாநேந வாமரா * என்னக்கடவதிறே (183)

184 அநந்தரம் வ்யூஹத்தை உப்பாதிக்கிறா (வ்யூஹமாவது) என்று தொடங்கி

184 வ்யூஹமாவது-ஸருஷ்டி ஸதிதி ஸமஹாராததமாகவும் ஸமஸாரி ஸம ரக்ஷணாததமாகவும் உபாஸகாநுகரஹாராததமாகவும் ஸங்காஷண பரதயம் னாநிருத்தருபேண நிறகும் நிலை

அதாவது-வ்யூஹத்துக்கு விநியோகம்-லீலாவிபூதியிலே யாகையாலே இவ்விபூதியினுடைய ஸருஷ்டி யெனன ஸத்திதியெனன ஸமஹார மெனன, இவற்றை நிரவஹிகைக்காகவும் புபுக்ஷுககளான ஸமஸாரிகளை அநிஷ்ட நிவருத்தயாதிகளைப் பண்ணி ரக்ஷிகைக்காகவும் முமுக்ஷுககளாய உபாஸிககு மவாகளுக்கு ஸமஸார நிவருத்தி பூாவமாகத் தனனை வந்து பராபிகைக்கு உட லான அநுகரஹத்தைப் பண்ணுகைக்கு உடலாகைக்காகவும் ஸங்காஷண பரத யுமன அநிருத்தாகளாயக் கொண்ட நிறகும் நிலை வ்யூஹமாவது எனகை இதில் இன்ன வ்யூஹத்தாலே யினனது செய்யுமெனனுமிடம் மேல உப்பாதந்ததிலே

கண்டு கொள்வது *சதுர்விதஸ ஸ பகவாந முமுக்ஷுஸிணம ஹிதாய வை அநயே ஷாமபிலோகாநாம ஸருஷ்டி ஸததிதயநத ஸிததயே* என்றும், *ஆநநதயாத தவஸேனாதே' யயூஹ ஆதயோ மயேரித அநாதி காமவசயாநாம ஸமஸாரே பததாமத * என்று தொடங்கி *உபாஸகாநுகரஹாராததம ஜகதோ ரக்ஷணய ச* என்றும் *ஆவிராஸீத பகவத பஞ்சாயுத பரிஷ்கருத ருகமாபஸஸோயமமலஸ ஸாவசாஸதரேஷு சபதித ஸோயம பரதயுமந நாமநாபூத ததேகாநத வபுாதர , ஸோயம ஸங்காஷணாககயோபூத ததேகாநத வபுாதர இந்தர நீலபரதீகாச ஏஷ சாஸதரேஷு சபதித ததோ நாமநா அநிருததோயம ஸவயமே வாபவந முநே ததேகாநத வபுாயுகதஸ தாதாதவிக கந பரப * என்றும் பகவச சாஸதரத திலே ஸருஷ்டயாதிகளும் ஸமஸாரி ஸமரக்ஷணமும் உபாஸக அநுகரஹமுமாகிற வயூஹ கருதயங்களும் ஸங்காஷணாதி வயூஹங்களும் சொல்லப்பட்டதினே *சதுர்விதஸ ஸ பகவாந* என்கிறவிடத்தில் சதுர்விதமாகச சொல்லிற்று வாஸு தேவரையும் கூட்டுகையாலே (184)

185 இந்த பரவயூஹங்களுக்குத் தன்னில விசேஷமேது? எனன அருளிச் செய்கிறார் (பரதவததில்) என்று தொடங்கி

185 பரதவததில் ஜஞாநாதிகளாறும் பூணமாயிருக்கும், வயூஹத்தில் இவ விரண்டு குணம் பரகடமாயிருக்கும்

அதாவது - *ஸம்பூணஷ்டகுணஸ தேஷு வாஸுதேவோ ஜகதபதி * என்றும் *பூணஸ்திமிதஷ்டாகுணயோ நிஸதரங்காரணவோபம , *ஷணணம யுக பதுநமேஷாதகுணநாம ஸவ பரசோதிதாத அநநத ஏவ பகவாந வாஸுதேவஸ ஸநாதந * என்றும் சொல்லுகிறபடியே வாஸுதேவ ரூபமான பரதவததில் ஜஞாந பல ஐசவாயவீரய சகதிதேஜஸஸுககளாகிற ஆறு குணங்களும் பரி பூணமாயிருக்கும் ஸங்காஷணாதி ரூபமான வயூஹத்தில், *ததரததராவசிஷ்டம யத குணநாம தவியுகம முநே, அநுவருததிம பஜதயேவ ததரததர யதாததம* என்கிறபடியே அவசிஷ்டமான குணசதுஷ்டயமும் ததரததராநுவருததமாய, நிறகச செயதேயும் அதிகரித்த காயங்களுக்கு அநுகுணமான இவவிரண்டு குணமே பரகாசமாயிருக்கு மென்கை *குணே ஷ்டபிஸ தவேதை பரதமதா மூாததிஸ தவ பபௌ ததஸ திஸரஸ தேஷாம தரியுக யுகனோ ஹி தரிபிரபு வயவஸததா யா சைஷா நநு வரத ஸாவிஷ்கருதிவசாத பவாந ஸாவதரைவ தவகணித மஹா மங்களகுண * என்று இதுதனை ஆழவானருளிச் செய்தாநே (185)

186 இனி இந்த ஸங்காஷணாதிகள் மூவா பககலிலும் பரகாசிககிற குண விசேஷங்களையும் இவாகள தான இன்ன கருதயங்களுக்குக் கடவராயிருப்பா களென்னுமததையும் தனிததனியே அருளிச் செய்யவேணுமென்று திருவுள்ளம் பற்றி பரதமம் ஸங்காணாபடியை அருளிச் செய்கிறார் (அதில ஸங்காணா) என்று தொடங்கி

186 அதில ஸங்காஷணா, ஜஞாநபலங்க விரண்டோடுங்கூடி ஜீவததவததை யதிஷ்டிதது அததை பரகருதியில நின்றும் விவேகிதது பரதயுமநா வஸததையையும் பஜிதது, சாஸதர பரவாதததததையும் ஜகதஸமஹா ரததையும் பண்ணககடவராயிருப்பா

அதாவது-வயுஹதரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ஸங்காஷணா *ததர ஜஞாநபலதவநதவாத ரூபம் ஸாங்காஷணம் ஹரே* என்றும் *பகவாநசயுதோ பீததம் ஷட்குணேந ஸமேதித பலஜஞாநெள குணௌ தஸ்ய ஸபபுடௌ காரய வசாந முநே* என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸாவ குணங்களு முண்டா யிருக்கச செயதேயும் காரயாநு குணமாக ஜஞாநபலங்களிரண்டோடுங் கூடி *ஸோயம் ஸமஸத ஜீவாநாம அதிஷ்டடாதருதயா ஸததித* என்றும் *ஸங்கா ஷணஸ து தேவேசோ ஜகதஸரஷ்டுமநாஸ தத ஜீவ ததவமதிஷ்டடாய பரகரு தேஸது விவிசய தத* என்றும் சொல்லுகிறபடியே பரகருதிகளுளே மயங்கிக் கிடக்கிற ஜீவததவத்தை அதிஷ்டித்து அநத அதிஷ்டடாந விசேஷத்தாலே இதை பரகருதியில் நின்று நாமரூப விசேஷம் தோற்றுமபடி விவேகித்து *விவேகாநநதரம் தேவ பரதயுமநதவ மவாப ஸ* என்றும் *ஸோயம் பரதயும நநாமா பூத ததேகாநதவபூததர என்றும் சொல்லுகிறபடியே பரதயுமநாவஸத தையையும் பஜித்து *சாஸதரபரவாததநஞ்சாபி ஸமஹாரஞ்சைவ தேஹிநாம* என்றும் *பலேந ஹரதீதம் ஸகுணேந நிகிலம் முநே, ஜஞாநேந தநுதே சாஸ தரம் ஸாவஸிததாநத கோசரம், வேதசாஸதரமிதி ககயாதம் பாஞ்சராதரம் விசே ஷத* என்றும் சொல்லுகிறபடியே வேதாதி சாஸதரபரவாததநததையும், ஜகத ஸமஹாரததையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பரெனகை (186)

187 அநநதரம் பரதயுமநா படியை அருளிச்செய்கிருா (பரதயுமநா) என்று தொடங்கி

187 பரதயுமநா, ஐசவாய வீரயங்க ளிரண்டோடும்கூடி மனஸ ததவத்தை யதிஷ்டித்து தாமோபதேசத்தையும் மநுஷ்யுஷ்டயம் தொடக்கமான சுததவாகக ஸருஷ்டியையும் பண்ணக்கடவராயிருப்பா

அதாவது-பரதயுமநா *ஐசவாய வீரய ஸம்பேதாத ரூபம் பராதயுமந முசய தே* என்றும் *பூண ஷட்குண ஏவாயம் அசயுதோபி மஹாமுநே குணவைச வாயவீரயாககயௌ ஸபுடௌ தஸ்ய விசேஷத* என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸகல குணங்களுமுண்டாயிருக்கச செயதேயும் காரயாநுகுணமாக விசேஷேண ஸபபுடங்களாயிருக்கிற ஐசவாய வீரயங்களோடே கூடி *மநஸோயமதிஷ்டடாதா மநோமய இதீரித* என்கிறபடியே ஜஞாநபரஸரணதவாரமான மநஸததவத்தை அதிஷ்டித்து *ஐசவாயேண குணேநாஸௌ ஸருஜதே தச்சராசரம் வீரயேண ஸாவதாமாணி பரவாததயதி ஸாவச* என்கிறபடியே சாஸதராததாநுஷ்டடாந ரூபமான தாமங்களினுடைய உபதேசத்தையும் *மநாநாம ஸாமமகரோத முக பாஹுருபாதத சதுரணம் பராஹமணாதீநாம ஸாமதவாரம் ஜகதபதி தவிஜ யுகமம் ஷுதரயுகமம் வைசய யுகமம் ததைவ ச மிதுநஞ்ச சதுராததஸ்ய ஏதநமநு சதுஷ்டயம், மநுபயோ மாநவசதம் ஸதரீபுமமிதுநதோ பவேத, ஏகைகம் வாண பேதேந தேபயோ மாநவ மாநவா ஸஹஸா ஸம்பபூவுச்ச ஸதரீ புமமிதுநதஸ ததா, மநுஷ்யாச்ச ததஸ தேபய பராதுஷ்யா வீதமதஸரா ஏதேஹி சுததஸதவ ஸதா தேஹாநதம் நாநயயாஜிந நிராசீ காமகரணாந மாமேவ பராபநுவநதி தே தரயயநதேஷு ச நிஷணாநா தவாதசாதயாதம் சித்தகா வயுஹாநிவருததிம ஸததம் குாவதே தே ஜகதபதே தருதீயேந ஜகத தாதரா நிரமிதா மநஸா

ஸ்வயம், குணபரதாநயோகே ச நிஷ்டடிதா புருஷாஷப இதயேஷ சுததஸா கோயம் மணேச தவ கீர்த்தித * என்று விஷ்வகஸேநஸமஹிதையிற் சொல்லுகிற படியே முகபாஹுருபாதஜராய மிதுநமாயிருக்கிற பராஹமணாதி மநுசதுஷ்டயம் தொடக்கமாக இந்த மநுககள் பககலிலே நின்று மிதுநங்களாயக கொண்டு, தனித்தனியே வாணபேதேந உண்டான மாநவ சதமும் அப்படியே ஸதரீபும் மிதுநங்களாயக கொண்டு அநத மாநவா பககலிலே நின்று உண்டான மாநவரும் அவர்கள் பககலிலே நின்றுமுண்டான மநுஷ்யருமாயக கொண்டு நிாமதஸரராய சுததஸதவஸததராய தேஹாநத மநயயாஜிகளானறிககே பலாபி ஸநதி ரஹிதராயக கொண்டு பகவதஸமாராதநருபமான காமததை அநுஷ்டடியா நிறபாராய வேதாநதத்திலே நிஷ்ணாதராய தவாதசாஷுரமுகேந அதயாதம் சிந்தகராய ஸாவேசவரணுடைய வயூஹாநுவருத்தியை எப்போதும் பண்ணு நின்றுகொண்டு, பகவத பராபதியைப் பண்ணு நிறகும் சுததவாககத்தினுடைய ஸருஷ்டியையும் பண்ணககடவராயிருப்பரெனகை (187)

183 அநநதரம் அநிருததாபடியை அருளிச செயகிருா (அநிருததா) என்று தொடங்கி

188 அநிருததா சகதி தேஜஸஸுக்களிரண்டோடுங்கூடி ரக்ஷணததுககும், ததவஜ்ஞாநபரதானததுககும் காலஸருஷ்டிககும், மிசரஸருஷ்டிககும் கடவராயிருப்பா

அதாவது-அநிருததா *சகதி தேஜஸஸமுதகாஷாத அநிருதததநூஹரே * என்றும் *புருஷோபி மஹாதயக்ஷ பூணஷ்டகுண உசயதே சகதிதேஜ்ஞ குணௌ தஸய ஸபுடா காயவசாந முநே* என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸாவகுணங்களும் உண்டாயிருக்கச செயதேயும் காயாநுகுணமான சகதி தேஜஸஸுக்களோடே கூடி* சகதயா ஜகதிதம் ஸாவமநநதாண்ட நிரநதீம, பிபரத்தி பாதி ச ஹரிா மணிஸாநுரிவாணுகம் தேஜஸா நிகிலம் ததவம் ஜ்ஞா பயதயாதமநோ முநே* எனகிறபடியே, ஜகத ரக்ஷணததுககும், உஜஜீவந ஹேது வான ததவஜ்ஞாந பரதாநததுககும் தருடி முதலாக தவிபராதத பாயநதமாக உண்டான கால ஸருஷ்டிககும் * துரீயோயம் ஜகநநாதோ பரஹமாண மஸருஜத புந முக பாஹுரு பஜஜாதோ பரஹமண பரமேஷ்டிந, சதுாவிதோ பூத ஸாமஸ தேந ஸருஷ்டஸ ஸ்வயம்புவா பராஹமணாதயாஸ ததா வரண ரஜ பராசாயதோ பவந, தரயீமாாமேஷு நிஷ்ணாதா பலவாதே ரமநதிதே தேவாதீநேவ மநவாநா ந ச மாம மேநிரே ஸவத, தம் பராயாஸ தவிமே கேசிதம் நிநதாம் பரூாவதே, ஆராதயஞ்ச நியநதாரம் ந ஜாநநத பரஸபரம் ஸல்லாபம் ஞாவதோ வயகரவேதவாதேஷு நிஷ்டடிதா மாம ந ஜாநநதி மோஹேந மயி பகதி பராங்முகா, ஸவாமாதிஷு ரமநதயேதே அவஸாதே பதநதி தே, காமதமாநோ மஹாபாக ஜராமரணயோகிந பலவநத யேதே தவிஜா மோஹாத தே ஹி ஸமஸார வாதமநி இதயேஷ மிசரஸாமஸது கணேச தவகீர்த்தித * என்று விஷ்வகஸேந ஸமஹிதையிற் சொல்லுகிறபடியே

பரஹ்மாவினுடைய முகபாஹு ருபாதஜராய பராஹ்மணுதி வாணராய, ரஜ பரசுராய பூவபாஹுமாம நிஷ்ணுதராய ஸ்வாஹித்திலே ரமியா நிறபராய ஈசுவரனை யொழிய தேவாதிகளையே ஆராதயராக நினைத்து, அதிலே சிலா தம பரசுராய பகவநநிந்தையைப் பண்ணி ஆராதயனாய நியந்தாவாயிருக்கிற அவனை யறியாமல் வயகரமான வேதவாதங்களிலே மநஸஸைவைத்து ஒருவாகக்கொருவா அவற்றை ஸல்லாபித்துக் கொண்டு ஆகையாலே, பகவத ஜ்ஞாந பகதிகளில் அநவய மனறிககே ஸ்வாஹித்திலே ரமியா நின்றுகொண்டு ஸ்வகாம பலாவ ஸாநத்திலே அத பதித்து காம விஷயமான மநஸஸையுடையராய ஜராமரணங் களை யடைந்து, ஸமஸார மாக காமிகளாயத் திரியுமவர்களாகிற மிசரவாகத்தி னுடைய ஸருஷ்டியையும் பண்ணக் கடவராயிருப்பரென்கை

(அண்டத்தையும் அண்ட காரணங்களையும் தானே யுண்டாக்கும் அண்டத் துக்கு உட்பட்ட வஸ்துக்களை சேதநாகு அநதாயாமியாய நின்று உண்டாக்கும்) என்று-ஸமஷ்டி ஸருஷ்டியெல்லாம் அதவாரகமாகவும் வயஷ்டி ஸருஷ்டி எல் லாம் ஸதவாரகமாகவும், இவாதாம கீழ் அருளிச் செய்கையாலும், 'இவ்வண்டத் திலே பததாதம் ஸமஷ்டி பூதனான பரஹ்மாவுக்கும், இதுக்குக் கீழ் ஸ்வஸங்கல் பததாலே எம்பெருமானருளே ஸருஷ்டித்தருளும் இதுக்குமேல் பரஹ்மாவுக்கு அநதாயாமியாய நின்று ஸருஷ்டித்தருளும் என்று ஆசசான பிள்ளை யருளிச் செய்கையாலும், வயஷ்டி ஸருஷ்டியெல்லாம் ஸதவாரகமாகவே கொள்ளவேண்டு மாகையாலே பரதயுமநகருதயமாச்ச சொன்ன சுததவாஹ ஸருஷ்டி அதவாரகம் அநிருத்த கருத்யமாகச்சொன்ன மிசரவாஹ ஸருஷ்டி ஸதவாரகம் என்னவொண் ணுது ஆகையால் சுததவாஹ ஸருஷ்டியும், மிசரவாஹ ஸருஷ்டியும் ஸதவாரக ஸருஷ்டிதன்னிலே சேதநருடைய காம விசேஷ பரயுகதமான ஸங்கல்ப விசேஷத் தாலேயாகக் கடவது இந்த சுததவாஹ ஸருஷ்டியும் மிசரவாஹ ஸருஷ்டியும் எம்பெருமானதானே அருளிச்செய்யக் கேட்டவநததரம்* பகவந தேவதேவேச ஸாவஜ்ஞா' பரமேசுவர' கிமேஷ பவிதா ஸருஷ்டோ மிசரஸாமோ ஜகதபதே' சுதத ஸருஷ்டிம் விஹாயைஷாம் நிரதய புருஷோத்தம*' என்று ஸேநை முதலி யார கேட்க.* விஹாய சுதத ஸரீ' மஞ்ச மிசரஸாமஸய காரணம் சருணுஷ்வ மண நாத தவம் தயாலுா நிரதயோ நச ஸாவஜ்ஞோஹம் ந ஸநதேஹஸ ததாபி ச ஸருஜாமயஹம் அநாதய விதயா ஸமமுஷ்டசேமுஷீகாந நராநிஹ வீக்ஷயாஜ்ஞாநபரஸங்கம து நிஷித்த கரணம் ததா விஹிதாகரணஞ்சாபி வீக்ஷயைஷாம் பராதகாந மிசரஸாமம் கரோமயேவ பரஹ்மணு பரமேஷ்டிநா ஏவம் ஸுகருத் லேசேந சுததஸாமம் கரோமி ச, மநுபரமுகஸாமோ யச சுதத ஸாமோ மயேரித் சுதத ஸதவமயாஸ ஸாவே மதபகதிநிரதாஸ ஸதா மமாச்சந பராஸ ஸாவே மததயாந பரிபருமஹிதா நமஸயநதோ மஹாபாக மஹாதமாதோ ஜிதேந தரியா , பகதயா பரமயா சைவ பரபததயாவா மஹாமுநே பராபயம் வைகுண்ட மாஸாதய ந நிவாததநதி தேவயயா ஏவம் ஸாவேஷு குாவதஸூ மாதவேஷு முமுக்ஷுஷு ஸருஷ்டிஷ்யோ மஹாநாஸீதநாரகீ பூஸ் தருணுவருதா, இதி ஜ்ஞாதவா மிசரஸாம கரியதே லீலயா மயா* என்று பகவானதானே அருளிச் செய்கையாலே

189 ஆக, வயுஹத்தினபடியை உபபாதித்தாராய நினரூ கீழ, அனநதரம விபவத்தினபடியை விஸதரேண உபபாதிககிராமேல (விபவம் அனநதமாய) என்று தொடங்கி

189 விபவம் அநநதமாய கௌண முககய பேதததாலே பேதித்திருக்கும்

அதாவது *விபவோபி ததா அனநதோ தவிதைவ பரிகீரதயதே கௌண முககயவிபாகேந சாஸதரேஷு ச ஹரோ முநே* என்றும் *பராதூரப்பாவோ தவிதா பரோகதோ கௌண முககயவிபேதத* என்றும் சொல்லுகிறபடியே, விபவமானது—பரிகணிததுத தலைக்கட்டப்போகாதபடி அனநதமாய கௌணமுககயமாகிற பேதததாலே இரண்டு வகையாகப் பிரிந்திருக்கு மென்கை விபவமாவது—இதரஸஜாதீயமாயக்கொண்டு ஆவிரப்பவிககை இதில் கௌணமெனறது அவர மெனறபடி, முககயமெனறது சரேஷ்டமெனறபடி கௌணமாவது—ஆவேசாவ தாரம முககயமாவது—ஸாக்ஷாதவதாரம ஆவேசநதான ஸவருபாவேசமென்றும், சகதயாவேசமென்றும் தவிவிதமா யிருக்கும் அதில் ஸவருபாவேசமாவது—ஸவம மான ரூபததாலே ஆவேசிககை அதாவது—பரகராமாதிகளான சேதநருடைய சரீரங்களிலே தன்னுடைய அஸாதாரண விகரஹததோடே ஆவேசித்து நிறகை சகதயாவேசமாவது - காய காலத்திலே விதிசிவாதிகளான சேதநா பககலிலே சகதிமாதரததாலே ஸபுரித்து நிறகை (189)

190 இனி முககய விபவத்தோடு கௌணவிபவத்துக்குண்டான ஸாமய வைஷமயங்களை யருளிச்செய்கிரா (மநுஷ்யதவம்) என்று தொடங்கி

190 மநுஷ்யதவம் திராயகதவம், ஸதாவரதவம்போலே கௌணதவமும் இசசையாலே வந்தது, ஸவருபேண அன்று

அதாவது *மதிசசயா ஹி கௌணதவம் மாநுஷ்யமிவசேசசயா, ஸூகரத வஞ்ச மதஸயதவம் நாரஸிமஹதவமேவச யதாவா தண்டகாரணயே குபஜாம ரதவம் மமேசசயா யதா வாஜிமுகதவஞ்ச மம் ஸங்கலபதோ பவேத ஸேநா பதே¹ மமேசசாதோ கௌணதவம் ந ச காமணா* என்கிறபடியே ராமகருஷணத வாதியான மநுஷ்யதவம் மதஸய கூாமதவாதியான திராயகதவம் குபஜாமரதவமாகிற ஸதாவரதவம்—ஆகிறவிவை இசசையாலேயானூபபோலே ஆவேசரூபமான கௌணதவமும் இசசையாலே வந்ததென்னு மாகாரமொக்கும் அபராகருதமா யிருநதுள்ள ஸவாஸாதாரண விகரஹததோடே வந்ததனறென்கை உபாதத வசனங்கள் இசசையாலே வந்ததென்கிற மாதரததைச சொல்லிறறேயாகிலும் கௌணதவமாவதுமநுஷ்யதவாதிகளபோலே அபராகருத திவய ஸமஸதானத தை இதரஸஜாதீய மாககிக்கொண்டு அவதரித்ததல்லாமையாலே ஸவருபேண வந்ததனறென்னு மிடமும் ஸித்தமிதே (190)

191 இன்னமும் உபாஸயதவ அநுபாஸயதவ கதநமுகததாலும் உபயத துக்கு முண்டான விசேஷத்தை தாசிப்பிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி பரதமம் முக கயவிபவத்தினுடைய உபாஸயதவத்தை ஸ்வேஹதுகமாக அருளிச்செய்கிரா (அதில்) என்று தொடங்கி

191 அதில, அபராகருத விகரஹங்களுமாய அஜஹதஸவபாவவிபவங்களு
மாய தீபாதுதபநந பரதீபமபோலே யிருக்கக்கடவதான முகய பரா
தூபபாவங்க ளெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கும் உபாஸ்யங்களாயிருக்கும்

அதாவது—உபயவிதமான விபவத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, *பராதூபபா
வாஸது முககயாயே மதமசதவாத விசேஷத, அஜஹத ஸவபாவவிபவா திவயா
பராகருதவிகரஹா, தீபாத தீபாஇவோதபநநா ஜகதோ ரக்ஷணாய தே அாச
சயா ஏவஹி ஸேநேச ஸமஸருதயுததரணயதே முககயா உபாஸ்யாஸ ஸேநேச
அநாசசயாந இதராந விது * என்கிறபடியே *ஆதியஞ்சோதியுருவை அங்குவைத்
திங்குப் பிறந்ததாகையாலே அபராகருத விகரஹங்களுமாய, *அஜோபிஸந அவய
யாதமா பூதாநாமீசவரோபிஸந* என்கையாலே விடாதே யிருந்துள்ள அஜதவ
அவயயத்வ ஸாவேசவரதவாதியான ஸவபாவ விபவங்களை யுடையவையுமாய
அத ஏவ தீபத்தில் நின்றும் உதபநநமான பரதீபம் ஸவகாரணமான தீபத்தி
னுடைய ஸவபாவத்தை யுடையதாயிருக்கும்போலே ஸவகாரண துலயஸவ
பாவமாயிருக்கிற முககய பராதூபபாவங்களெல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கும் உபாஸ
யங்களாயிருக்கு மென்கை (191)

192 அனந்தரம் கௌணவிபவத்தினுடைய அநுபாஸ்யதவத்தை ஸ்வே
துகமாகவருளிச் செய்கிறா (விதிசிவ) இதயாதியாலே

192 விதி சிவ பாவக வயாஸ ஜாமதகநயாஜுந விததேசாதிக ளாகிற
கௌண பராதூபபாவங்க ளெல்லாம் அஹங்காரயுகத் ஜீவாகளை
யதிஷ்டித்து நிறைக்கையாலே, முமுக்ஷுக்களுக்கும் அநுபாஸ்யங்கள்

அதாவது, *அநாசசயாநபி வக்ஷயாமி பராதூபபாவாந யதாகரமம் சதூ
முகஸ து பகவாந ஸருஷ்டிகாராயே நியோஜித, சங்கராககயோ மஹாருதரஸ
ஸமஹாரே விநியோஜித மோஹநாககயஸ ததா புத்தோ வயாஸசைவ மஹா
ந்ருஷி, வேதாநாம வயஸநேததரதேவேந விநியோஜித அாஜுநோ
தநவிநாம சரேஷ்டடோ ஜாமதகநயோ மஹாந்ருஷி வஸுநாம பாவகசசாபி
விததேசசச ததைவ ச ஏவமாதயாஸ து ஸேநேச! பராதூபபாவைரதிஷ்டிநா
ஜீவாதமாநஸ ஸாவ ஏதே நோபாஸ்திர வைஷணவீ ஹி ஸா ஆவிஷ்டமாத
ராஸ தே ஸாவே காரயாததமமிததயுதே அநாசசயாஸ ஸாவ ஏவைதே
விருத்ததவாந மஹாமதே அஹங்கருதியுதாச சேமே ஜீவமிசரா ஹயதிஷ்டிதா
என்கிறபடியே, ஸருஷ்டிகாததாவான பரஹமாவும் ஸமஹார காததாக்களான சிவ
பாவகாகளும் வேதங்களை வயஸித்த வயாஸனும் துஷ்டக்ஷதரிய நிரஸநம் பண
னின ஜமதகநிபுதரண பரகராமனும், *அகாரய சிந்தாஸமகாலமேவ பராதூப
பவம் சாபதர புரஸதாத* என்கிறபடியே சாபதரணயக கொண்டு ஜகத்தை
ரக்ஷித்துக்கொண்டு போந்த காதத வீரியாஜுநனும், ஒளதாரய பரதாநனான
விததேசனும் ஆதிசபத்ததாலே கரோட கருதரான கருதஸ்த முசுருநத பரபருதி
களுமாகிற கௌணபராதூபபாவங்களெல்லாம், ஸ்வாதந்தாய ரூபமான அஹங்
காரயுகதரான ஜீவாகளை காரயாததமாக ஆவேச முகேந அதிஷ்டித்து நிறைக்
கையாலே புபுக்ஷுக்களாயிருப்பார்களெழிய முமுக்ஷுக்களுக்கும் உபாஸ்யங்களான
றென்கை (வயாஸஜாமதகநயாஜுந) என்கிறவிடத்தில் அாஜுநனென்றது—

பாண்டு புதரணான ஆஜுநனையாகவுமாம் அவனையும் ஆவேசாவதாரமாக இதிஹாஸாதிகளிலே சொல்லுகையாலே

இந்த கௌணபராதுரப்பாவ அநுபாஸயதவந்தான *பரஹ்மருதாராஜுந வயாஸ ஸஹஸரகரபாககவா கருதஸதாதரேயகபில புததாதயா யே ஸஹஸ் ரச சகதயாவேசாவதாராஸ து விஷ்ணு ஸததகால விகரஹா அநுபாஸயா முமுக்ஷுணம யதேநதராகநயாதி தேவதா * என்று ஸமஹிதாநதரத்திலும் சொல்லப்பட்டதிறே உபாததவசனங்களில் புததமுநியையும் ஆவேசாவதாரங் களில் ஒன்றாகச் சொன்னவிது 'மாவுருவில் கள்ளவேடம்' என்று ஸவேநருபேண அவதரித்ததாகச் சொன்ன நம் ஆசாரயாகள வசனத்தோடு விருததமனரு வெளனில, கலப பேதததாலே அப்படியும் செய்யக கூடுமாகையாலே விருதத மன்று ஜாமதகநயன ஸவருபாவேசாவதாரமாயிருக்க, சகதயாவேசங்களோடே ஸஹபடித்தது ஸவருபேண ஆவேசிக்கிறது சகதி விசேஷத்தாலே யாகையாலே என்று நியமித்ததுக கொளவது (192)

193 ஆக விபவங்களினுடைய ஆநநதயததையும், அதில கௌண முககய விபாகததையும் அநத கௌணமுககயங்களுககுண்டான பரஸபர விசேஷத்ததையும் அருளிச செயதார கீழ அநநதரம் கீழச சொன்ன பரவ்யுஹங் களிலும் முககயவிபங்களிலுமுண்டான அவாநதரபிதைகளும், அவற்றினுடைய புஜாயுதவாணாதி பேதங்களும் சொல்லவேண்டியிருக்கச் செய்தேயும் சொல்லா மைககு ஹேதுவையருளிச செயகிருா (நிதயோதித) இதயாதியாலே

193 நிதயோதித சாநதோதிதாதி பேதமும் ஜாகரதஸம்ஜஞாதியான சாது ராதமயமும், கேசவாதி மூாதயநதரமும், ஷடதரிமசதபேத பிக்ஷமான பதமநாபாதி விபவமும் உபேநதர தரினிகரம் ததிபகதஹயகரீவ ஸ நாராயண ஹரி கருஷண மதஸய கூாம வராஹாதயவதார விசேஷங் களும், அவற்றினுடைய புஜாயுத வாண கருதய ஸதாநாதி பேதங் களும் துரவதரங்களுமாய, குஹயதமங்களுமாயிருக்கையாலே சொல்லுகிறிலோம்

நிதயோதித சாநதோதிதாதி பேதமாவது *நிதயோதிதாத ஸமப்பூவ ததா சாநதோதிதோ ஹரி * இதயாதியிற சொல்லுகிறபடியே நிதயமுகதாநுபாவயராய நிதயோதித ஸம்ஜஞகராயிருக்கிற பரவாஸுதேவரும் அவாபககலில் நின்றும உதபநநராய ஸங்காஷண வ்யுஹகாரணமாய சாநதோதித ஸம்ஜஞகராயிருக்கிற வ்யுஹ வாஸுதேவரும் முதலான வாஸுதேவ மூாததியில் பேதமும் வ்யுஹங் கள நாலென்றும் முனறென்றும் சாஸதரங்களிலே சொல்லும் "நாலுமுண்டா யிருக்க முனறெனகிறது-வ்யுஹ வாஸுதேவ ரூபத்துக்குப் பரரூபத்திற காட்டில அநுஸநதேய குணபேத மிலலாமையாலே" என்று அபியுகதா சொல்லுகை யாலே, இவா கீழ வ்யுஹதரய மௌறருளிச செய்ததுகும் இங்கு வ்யுஹவாஸு தேவருண்டாகவருளிச செய்ததுகும் விரோதமில்லை

(ஜாகரத ஸமஜஞாதித்யான சாதுராதமயம்) ஆவது சாநதோதிதோதபததி சொன்னவனநதரம் *சாதுராதமயம் அதோ பிண்டம் கருபயா பரமேஷ்டிந, உபாஸகாநு கரஹாராதமய பரச்சேதி கீரதயதே, சாநதோதிதாத பரவருத தஞ்ச சாதுராதமயதரயம் ததா உபாஸகாநுகரஹாராதம ஸேநேச மம ததபுந, ஸுஷுபதிஸவபந ஸமஜஞம் யத ஜாகரதஸமஜஞம் ததாபரம் சாதுராமாஸயம் மஹாபாக! பஞ்சமம் பாரமேசவரம்* என்றும் *ஆதயோ வ்யூஹோ மயா பரோ கதோ ஹயபரம் தரிதயம் ச்ருணு, உபாஸகாநு கரஹாராதம ஸவபநாதிபத ஸமஸதிதம் ஸவப நாதயவஸ்தா பேதஸ து தயாயிநாம கேதசாநதயே, தததத பதஸத தேவாநாம தநநிவருததயாததமேவச ஸவபநாதயவஸத ஜீவாநாம அதிஷ்டாதார ஏவ தே, காமாதமநாஞ்ச ஸேநேச ததபதஸதோ மமேசசயர், உபாஸயோஹம் மஹாபாக பதபேத பரயோஜநம்* என்றுஞ சொல்லுகிறபடியே உபாஸகாநுகரஹாராததமாகத தன கருபையாலே பண்ணினதாய தயாயி களுடைய கேதசாநதியின பொருடும் தததத பதஸத ஜீவாகளுககு கநநி வருத்தியின பொருடும்மாய ததததவஸத ஜீவாகளுககு அதிஷ்டாதருதவேந ததபத ஸதஞயக்கொண்டு காமவசயரான சேநாககு உபாஸயஞகையே பதபேதபரயோஜநமுமாயக கொண்டு வ்யூஹசதுஷ்டயத்திலும் பரதயேக முண்டான ஜாகரத ஸவபநஸுஷுபதி துரீய ஸமஜஞகமான நாலுவடிவைய முடையனயிருக்கை

(கேசவாதி மூராதயநதரம்) ஆவது *ஏததநதாககதாஸ ஸாவே மூராதயந்த ரஸமாஹவயா கேசவாதயா தவாதச ச லலாடாதிஷு நிஷ்டிதா சரீரரக்ஷ காஸ ஸாவே தயாயிநாம தாபசாநதயே* என்றும் *கேசவாதயம் தரயம் ததர வாஸுதேவாத விபாவயதே, ஸங்காஷ்ணசச கோவிநத பூவம் தரிதயமதபுதம் தரிவிகரமாதயம் தரிதயம் பரதயுமநாத உதிதம் முநே! ஹருஷீகேசாதிகம் ததவத அநிருததாநமஹாமுநே!* என்றும் சொல்லுகிறபடியே லலாடா திகளிலே நின்று சரீரரக்ஷணத்தைப் பண்ணுநின்று கொண்டு தயாயிகளினுடைய தாபசாநதியின பொருட்டாயிருப்பதாய, வ்யூஹ சதுஷ்டயத்திலும் ஒரொன்றிலே முமமுனருக உதபநநமாய மூராதயநதரஸமாஹவயமாயிருக்கிற கேசவாதி வ்யூஹாநதரம்

(ஷ்டதரிமசதபேதபிநநமான பதமநாபாதிவிபவம்) ஆவது பதமநாபாதி காஸ ஸாவே வைபவீயாஸ ததைவ ச, ஷ்டதரிம சதஸங்கயா ஸங்கயாதா பராதாந யேந கணேசவர! ஷ்டதரிமசத பேத பிநநாஸ தே பதமநாபாதிகாஸ ஸுரா, அநிருததாத ஸமுதபநநா தீபாத தீபஇவேசவரா* என்கிறபடியே தீபாத தீபாந தரம்போலே அநிருததாத உதபநநங்களாய, பரதாநங்களாய ஷ்டதரிம சதபே தததாலே பிநநங்களாயிருக்கிற பதமநாபாதயவதார விசேஷங்களை இந்த பதம நாபாதிகள்தான் *விபவா பதமநாபாதயந் தரிமசச நவசைவஹி பதமநாபோ தருவோநதத சகதயாதமா மதுஸுதிந, விதயாதிதேவ கபிலோ விசவருபோ விஹங்கம் கரோடாதமா படபாவகதரோ தாமோ வாகீசவரஸ! ததா, ஏகாம்போ நிதிசாயீ ச பகவாந கமலேசவர வராஹோ நரஸிமஹச ச பீயூஷாஹரணஸ ததா, ஸ்ரீபதிபகவாந தேவ காநதாதமா அமருததாரக ராஹுஜித காலநே மிகந பாரிஜாதஹரஸ ததா, லோகநாதஸ து சாநதாதமா தததாதரேயோ

மஹாபரபு நயகரோதசாயீ பகவாந ஏகசருங்கதநுஸ ததா, தேவோ வாமநதே ஹஸ து ஸாவவயாபீ தரிவிகரம நரோ நாராயணசசைவ ஹரி கருஷணஸ ததைவச ஜவலதபரசுதாக ராமோ ராமசசாநயச சதுராககதி வேதவித பகவாத் கலகீ பாதாளசயித பரபு, தரிமசசச நவசைவைதே பதமநாபாதயோ மதா * என்று முப்பத்தொன்பதாக அஹிரபுதநயஸமஹிதாதிகளிலே சொல்லிறறே யாகிலும் விஷவக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே முப்பத்தாருகச சொல்லியிருக்கையாலே இவா ஷடதரிமசதபேத பிந்நமெனறதில குறையிலலை இனி அநதமுப்பத்தொன பதிலே முனறைககுறைததுக கொள்ளுகையிறேயுள்ளது அவையாவன-கபில தததாதரேய பரகராமரூபமான ஆவேசாவதாரங்கள்

(உபேநதரதரிவிகரமத்திபகத ஹயகரீவ நரநாராயண ஹரிகருஷண மதஸய கூாமவராஹாதயவதாரவிசேஷங்கள்) ஆவன அவதாரகதமாகையாலே ஸரவா வதாரங்களுக்கும் அநிருத்தரே காரணமாகச சொல்லிறறேயாகிலும் முன்பு சொன்ன பதமநாபாதிகளிலே ஸஹபடிதங்களானவற்றிலே பூாவோதபநநவீப வததில நின்றும விபவாநதரங்களாக உதபநநங்களானவையு முண்டென்னு மிடத்தை தாசிப்பிக்கை முதலான சிலபரயோஜ்ஞங்களைப்பற்ற *பூாவோதபநநாத வைபவீயாத பராதுரபபூதா மஹேசவரா பராதுரபபாவாநதராத விததி தாந கணேசவர! முககயத உபேநதராசச யதா முககயா தரிவிகரமதநுஹரி ததி பகதசச தேவேசோ தாவிஹஸதோமருதபரத கருஷணசச மதஸயரூபஸ ஸயாத மதஸயாத ஹயசிரோ யதா நரோ நாராயணசசைவ ஹரி கருஷணஸ ததைவச * என்று பிரித்தெடுத்ததுச சொல்லப்பட்ட இநதிரனுக்குத் துணையா யிருநது ஜகதரக்ஷணம் பண்ணுகிற உபேநதராவதாரமும் எலலைநடப்பாரைப போலே லோகததையளநது அவனிழநத ஐசவாயததைக்கொடுத்த தரிவிகரமாவ தாரமும் அவனுக்கு அமருதபரதாநாததமாகக்கொண்ட ததிபகதாவதாரமும், வேதபரதாநாததமாகக்கொண்ட ஹயகரீவாவதாரமும், சிஷ்யாசாயரூபேண நின்று திருமநதரத்தை வெளியிட்டருளின நரநாராயணவதாரங்களும் அவர் களோடொக்க தாமதேவதை பககலிலே பிறநது லோகரக்ஷணம் பண்ணின ஹரியும் கருஷணனுமான அவதாரங்களும் பரளயர்க்ஷணம் மநதராதாரதவம் பூம யுத்தரணமாகிற இவறரோடே விதயாபரதாளங்கள் பண்ணின மதஸய கூாம வராஹாவதாரங்களும் ஆதிசபதத்தாலே கரோடகருதங்களான நரஸிமஹ கலகயவதாரம் தொடக்கமானவையும்

(அவற்றினுடைய புஜாயுத வாணகருதய ஸதாநாதிபேதங்கள்) ஆவன- கீழ்சசொல்லப்பட்ட பரவயூஹ விபவங்களாகிற அவற்றினுடைய * புஜாயுதாநாம நியமஸ ததரததரேசசயா மம ஜாகரதஸமஜஞ்ஞ சாதாராதமயே ததத புஜ ச சதுஷ்டயம் சாநதோதிதாஸ து தவிபுஜா ஸவபநாதயா கணநாயக! ஆதி தேவோ ஜகநநாதோ வாஸ=தேவோ ஜகதபதி சதுரபுஜச சயாமளாங்க பரமே வயோமநி நிஷ்டித நிதயோதிதச சாநததநுராஸதே வயோமநி ஷட குண சாநதோதிதச சாநதவபுர தவிபுஜ புருஷாகருதி * என்றும், *கேசவா தயா குணாதபக்ஷமுாதயநதர ஸமாஹவயா உபாஸகாநாம ஸேநேச! புகதி

முகதி பலபரதா" ஸாவே சதுரபுஜா ஜஞேயா பதமசங்காதிதாரகா தததச
சாஸதரேஷு" ச ஜஞேயா லாஞ்சநாபரணாதய சதுசசக்ரதரம மாம து ஸமருதவா
ஜாமபூநதபரபம சதுச சங்கதரம தேவம நீலஜீமுதஸநநிபம இநதரநீலநிபச
யாமம சதுரஹஸதைதா கதாதரம சதுரபுஜதநுஷமநதம சநதரபா ஸதருசத
யுதிம சதுரஹஸதரம தேவம பதமகிஞஜலகஸநநிபம முஸலாஸதரம மஹா
விஷ்ணும அரவிநதாபமேவ ச, கடகபாணிம சதுரஹஸதம அகநிஸநநிபதேஜஸம
சதுரவஜரதரம தேவம தருணாதிதய ஸநநிபம பட்டஸாயுதஹஸதஞ்ச புண்டரீ
காபமேவ ச சதுரபபிர முதகரதரம புஜா விதயுத ஸமதயுதிம பஞ்சாயுததரம
மாஞ்ச ஸஹஸராமச ஸமபரபம பாசஹஸததரம தேவம பாலாககசதஸநநிபம*
என்று மிதயாதிகளாலே சொல்லப்படுகிற புஜபேதங்களும் வாணபேதங்களும்
இநதவயூஹபேத விபவபேதங்களுக்கெல்லாம் பரதயேகமுண்டான கருதய பேதங்
களும் ஆமோதாதிகளும் அயோதயா மதுராதிக்களுமாயக்கொண்டு வயூஹவிபவங்
களுக்கு பரதயேகமுண்டான ஸதாநபேதங்களும் ஆதிசபதததாலே கரோடகரு
தங்களான பூஷணவஸதராதிபேதங்களும் (துரவதரங்களுமாய குஹயதமங்களும்
யிருக்கையாலே சொல்லுகிறிலோம) என்றது-இவையெல்லாம் சொன்னாலும் ஒரு
வாக்கு புத்திபண்ணவு மரிதாய அவதாரஹஸ்யங்களாகையாலே மிகவும்
குஹயமுமாயிருக்கையாலே சொல்லுகிறோமில்லையென்கை (193)

194 லோகத்தில் ஜனமங்களுக்கு ஹேது காமமாயன்றே இருப்பது, இவ
னுடைய அவதாரங்களுக்கு ஹேது ஏதென்னவருளிச செய்கிறா (அவதாரங்
களுக்கு ஹேது இச்சை) என்று

194 அவதாரங்களுக்கு ஹேது-இச்சை

அதாவது *பஹுதா விஜாயதே *பஹுநி மே வயதீதாநி ஜநமாநி *பல
பிறப்பாய* எந்நின்ற யோனியுமாயப பி நநதாய *மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய
மாயப்பிறவி பிறந்த* என்னும்படி பஹுவிதமாகச சொல்லப்படுகிற இவனுடைய
அவதாரங்களுக்கு ஹேது 'இப்படி யவதரிப்போம் என்னும் ஸவேசசையொழிய
ஹேதவநதரமில்லை யென்கை *ஸமபவாமி ஆதமமாயயா* என்று தானே யருளிச
செய்தாரிதே ஆதமமாயயா என்றது ஆதமேசசயா என்றபடி *மாயா வயுநம்
ஜஞாதம்* என்று மாயாசபதம் ஜஞாதவாசியாகையாலே இச்சா ரூபமான ஜஞான
ததைச சொல்லுகிறது *இச்சாகருஹீதாபிமதோருதேஹ* என்னக கடவதிறே

*இயம் வைபுஹீ வை ஸதிதி ரத கிலேசசாவிஹருதயே விபூதீநாம
மதயே ஸுரநாதிரசசாம அவதரந ஸஜாதீயஸ தேஷாமிதிது விபவாககயா மபி
புஜந கரீச தவம் பூரணே வரகுணகணேஸ தாந ஸதகயஸி என்றும் *ஏவம்
ஸதிதே தவதுபஸம் சரயணாபயுபாயோ மாநேந கேநசித அலபஸயத நோப
ஸபதும், நோசேத அமாதய மநுஜாதிஷு யோநிஷு தவம் இச்சாவிஹார விதி
நா-ஸமவாதரிஷய* என்றும் அவதாரஹேது இச்சையென்னுமிடத்தை ஆழவான
கரிசதமாகவருளிச செய்தாரிதே (194)

195 பலம-ஸாது பரிதராணுதி துரயம்

அதாவது *பரிதராணுய ஸாதாநாம விநாசாய ச துஷ்கருதாம தாமஸம் ஸதாபநாததாய ஸம்பவாமி யுகேயுகே* என்று அவன தானருளிச செயத படியே தன பககல பரேமயுகதராய தன்னுடைய அநுபவமொழிய ஷ்ணகாலமும் செல்லாதே தனனைக காணவேணுமென்று ஆசைப்படடிருகும் ஸாதுஜநங்களைத் தன்னுடைய ரூபசேஷடித அவலோகந ஆலாபநதாநமுகேந ரக்ஷிக்கையும் தத விரோதிகளான துஷ்கருததுககளை நசிப்பிக்கையும் தன்னுடைய ஆராதநரூபமாய ஷ்ணமாயக்கிடக்கிற வைதிகதாமத்தை ஆராதயனான தன ஸவரூபத்தை தாசிப பிதது ஸதாபிக்கையுமாகிற இமமுன்றுமே பலமென்கை 'ஸாதவ - உகதலக்ஷண தாமசீலா வைஷ்ணவாகரேஸரா மதஸமாசரயணே பரவருததா மநநாமகாமஸவ ரூபாணம் வாங் மநஸா கோசரதயா மததாசநேநவிநா ஆதமதாரண போஷ ணுதிகம் அலபமாநா ஷ்ணமாதரகாலம் கலபஸஹஸரம் மநவாநா பரசிதில ஸாவகாதரா பவேயுரிதி மதஸவரூப சேஷடிதாவ லோகந ஆலாபநாதிதாநேந தேஷாம் பரிதராணுய ததவிபரிதாநாம விநாசாய ச ஷ்ணஸ்ய வைதிகஸ்ய தாமஸ்ய மதாராதந ரூபஸ்ய ஆராதயஸவரூப தாசநேந ஸதாபநாய ச யுகே யுகே ஸம்பவாமி-கருததரேதாதி யுகவிசேஷ நியமோபி நாஸதீதயாதத என றிறே இந்த சலோகததுககு அததம் பாஷ்யகாரா அருளிச்செய்தது *யே பகதா பவதேக போகமநஸோ நநயாதம் ஸஞஜீவநா ததஸமசலேஷண தத வி ரோ தி நிதநாதயாததம் வநாதரிசுவர' யதவாதரஸ ஸுரநராத யாகார திவயாகருதிஸ தேநைவ தரிதசை ந ரை ச ச ஸுகரம் ஸவபராததித பராததநம் * என்றிறே ஆழவானுமருளிச்செய்தது (195)

196 அவதாரம் ஐசசமென்றறியாதே காமநிபநதநமாக நினைதது மநத மதிகள பண்ணும் பரநததை யநுபதிக்கிறா (பலபரமாணங்காளிலும்) என்று தொடங்கி

196 பல பரமாணங்ளிலும் பருகுசாபாதிகளாலே பிறநதானென்கையாலே அவதாரங்களுக்கு ஹேது காமமாக வேண்டாவோ வென்னில

அதாவது இதிஹாஸபுராண ரூபமான பல பரமாணங்களிலும் *பதிவரதா தாமபரா ஹதா யேந மம பரியா ஸ து பரியாவிரஹித சிரகாலம் பவிஷயதி* என ரூபபோலே யுண்டான பருகுசாபம் முதலானவற்றாலே பிறநதானாகச சொல்லுகை யாலே அவதாரஹேது இச்சையன்றிககே காமமாகவேண்டாவோ? என்னி லென்கை (196)

197 அதுககு உததரமருளிச்செய்கிறா(அவைதன்னிலே) என்று தொடங்கி

197 அவைதன்னிலே, சாபம் வயாஜம் அவதாரம் ஐசச மென்று பரிஹரிததது

அதாவது, * தபஸாராதிதோ தேவோ ஹயபரவீத பகதவதஸல லோகா நாம ஸம்பரியாததம் து சாபம் தம் கருஹயமுகதவாந * என்று உததர

ஸ்ரீராமாயணத்திலும் *ஸாவாவாததேஷு வை விஷ்ணோ ஜநநம் ஸவேச்சசயைவ து, ஜரகாஸ்தரச்சலேதைவ ஸவேச்சயா கமநம் ஹரே , தவிஜசாபச்சலேதைவம் அவதீரணோபி லீலயா* என்று லைங்கபுராணாதிகளிலும் சொல்லுகையாலே பருகு சாபாதிகளாலே பிறநதானெனகிறவவைதன்னிலே-சாபம் வயாஜமாதரம், அவ தாரம் இச்சாகருஹீதமென்று பரிஹரித்த தென்கை (197)

198 ஆகவிப்படி விபவத்தை உபபாதித்த வனநதரம் அநதாயாமித வதையுபபாதிககிருா (அநதாயாமிதவமாவது) என்று தொடங்கி

198 அநதாயாமிதவமாவது-அநத பரவிசய ரியநதாவாயிருககை

அதாவது *ய ஆதமாநமநதரோ யமயதி* *அநத பரவிஷ்டச சாஸதா ஜநாநாம* சாஸதா விஷ்ணுரசேஷஸய ஜகதோ யோ ஹருதி ஸதித * இதயாதி களில் சொல்லுகிறபடியே சேதநருடையவுள்ளே பரவேசித்து ஸகலபரவருத்தி களுக்கும் நியநதாவாயிருககை அநதாயாமிதவமாவதென்கை (198)

199 இதுதான ஆதமாவினுள்ளே தனஸவருபத்தாலே வயாபித்து நின்று நியமிக்கும்மும், ஸவிகரஹனாயக்கொண்டு ஹருதயத்திலே வயாபித்திருந்து நியமிக்கும்மும்மாயக்கொண்டு தவிவிதமாயிருககையாலே உபயதையுமருளிச செய்கிருா (ஸவாககநரகபரவேசாதி என்று தொடங்கி

199 ஸவாகக நரகபரவேசாதி ஸாவாவஸத்தைகளிலும் ஸகல சேதநாகும் துணையாய அவாகளை விடாதே நிறகிற நிலைக்குமேலே சுபாசரயமான திருமேனியோடே கூடிகொண்டு அவாகளுக்கு தயேயனாகைக்காகவும் அவாகளை ரக்ஷிக்கைக்காகவும் பந்து பூதனாயக்கொண்டு ஹருதய கமலத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்கு மிருப்பு

அதாவது *அநதாயாமிஸவருபஞ்ச ஸாவேஷாம பந்துவத ஸதிதம்* என்று தொடங்கி *ஸவாகக நரகபரவேசேபி பந்துராதமாஹி கேசவ* என்று சொன்னபடியே புணயநிபநதநமாக ஸவாககத்தை பரவேசிக்கையும் பாபநிபந தனமாக நரகத்தை பரவேசிக்கையும் உபயநிபநதநமாக காப்பத்தை பரவேசிக கையும் முகலான எல்லா அவஸதைகளிலும் எல்லாச சேதநாகும் இராமட மூட்டுவாரைப்போலே உள்ளே பதிகிடந்து ஸத்தையே பிடித்து நோக்கிக கொண்டு போருகையாலே துணையாய அவாகளை ஒருக்காலும் விடாதே அநதராத மாவாய நிறகிற நிலைக்குமேலே *அங்குஷ்டமாதர புருஷோ ஜயோதிரிவாதூமக* என்றும் *நீலதோயத மதயஸதா விதயுலலேகேவ பாஸவரா என்று மிதயாதி களிற சொல்லுகிறபடியே ஜயோதீரூபம் ய சயாமளமான தனனை முட்டாககிடும படி *செமபொனேதிகமுகிறபுகராலே நீல தோயதத்தை விழுங்கி விதயு லேகைபோலே யிருககையாலே பாஹயவிஷயபரவணமான மந ஸஸை அதில நின்றுப் பற்றறுத்துத் தன பககரிலே பரவணமாககிக்கொள்ளும்படி சுபாசரயமான திருமேனியோடே அநத சேதநாகு தயானருசி பிறநதபோது தயேயனாகைக்காகவும் புத்தயாதிகளுக்கு நியாமகனாயக்கொண்டு அவாகளை ரக்ஷிக்கைக்காகவும்

நாராயணதவபரயுகதமான குடல துதிக்காலே பநது பூதனயககொண்டு *பதம கோசபரதீகாசம ஹருதயஞ சாபயதோமுகம* எனகிற ஹருதயத்திலே பெழுந தருளியிருக்குமிருபபெனகை அநதராதமதையை முதலிறசொல்லி அதுககுமேலே ஸவிகரஹனயககொண்டு ஹருதயகமலத்திலிருக்கு மிருபபைசசொல்லித் தலைக கடடிற்று விகரஹயோக பரயுகதமான பரதவாதிகளைச் சொல்லிவருகிற பரகரணமாகையாலே (199)

200 ஆக அநதாயாமிதவததை உபபாதித்தாராய நினரா கீழ அனந தரம அாசசாவதாரததையுபபாதிக்கிரா (அாசசாவதாரமாவது) என்று தொடங்கி

200 அாசசாவதாரமாவது- 'தமருகநததெவவுருவம் அவவுருவம் எனகிற படியே சேதநாககு அபிமதமான தாவயத்திலே விபவவிசேஷங்களபோ லனறிககே தேச காலாதிகாரியமமில்லாதபடி ஸநநிதிபண்ணி அபராதங களைக காணுககண்ணிட்டு அாசசகபரதநதரமான ஸமஸத் வயாபாரங களையு முடையனயககொண்டு கோயிலகளிலும் கருஹங்களிலும் எழுந தருளிநிற்கும் நிலை

அதாவது, *தமருகநததெவவுருவம்வவுருவநதானே* எனகிறபடியே ஆசரி தாயாதொன்றைத் தனக்குத் திருமேனியாகக் கோலினாகள் அததையே தனக்கு வடிவாகக் கொள்ளுமெனகிறபடியே ஆசரிதரான சேதநாககு அபிமதமான ஸவாணரஜதாதி சிலாபாயநதமான ஏதேனுமொரு தரவயத்திலே அயோதயா மதுராதிதேசநியமமெனன பதினோராயிரம் ஸமவதஸரம் நூறுஸமவதஸரமென ரூபபோலேயுண்டான காபநியமமெனன தசரதவஸுதேவாதிகளெனரூபபோலே சில அதிகாரி நியமமெனன-இவறறையுடைத்தாயககொண்டு ஸநநிதிபண்ணின ராமகருஷ்ணாதி விபவவிசேஷங்கள் போலனறிககே *பெளமநிகேதநேஷவபி குடிகுஞ்ஜேஷு* எனகிறபடியே ஒரு தேசநியமமில்லாதபடியாகவும் அாசசக னுடைய அபேஷாகாலமொழியத் தனக்கெனறொரு காலநியமமில்லாதபடியாக வும் ருசியுடையாரெலவாராககு மாகையாலே இன்னாரெனபதொரு அதிகாரி நியம மில்லாதபடியாகவும் ஸநநிதிபண்ணி *ஸாவஸஹிஷ்ணு எனகிறபடியே ஸஹிஷ்ணுவாகையாலே அவாக்கள் செய்யுமபராதங்களைக காணுககண்ணிட்டு *அாசசகபராதீநாகிபாதமஸதிதி எனகிறபடியே அாசசகபரதநதரமான ஸநா நாசநாதிகளான ஸமஸதவயாபாரங்களையு முடையனயககொண்டு எழுநதருளி நிற்கும்நிலை அாசசாவதாரமாவதெனகை அாசசா பூஜாபரதியோ* எனகை யாலே அாசசாசபதம் பரதிமாவாசி (200)

201 இவவாசசாவதாரத்தினுடைய ருசிஜநகதவாதி குண பூததியை யருளிச்செய்கிரா ருசி ஜநகதவமும்) என்று தொடங்கி

201 ருசிஜநகதவமும் சுபாசாயதவமும் அசேஷலோக சரணயதவமும் அநு பாவயதவமு மெல்லாம் அாசசாவதாரத்திலே பரிபூணம்

அதாவது சாஸதரங்களால திருத்த வொண்ணாதே விஷயாநதரங்களிலே மணடி விமுகராயப்போரும் சேதநருககுத் தன்னுடைய ரூபௌதாய குணங்

களாலே வைமுககயத்தை மாற்றித் தனபககலிலே ருசியை ஜநிபபிககையும், ருசி பிறந்த வனநதரம தனனை பஜிககமவாகளுகக கண்ணுககம நெஞ்சுககு மினி தாமபடி சுபாசரய மாயிருககையும், அவவளவனறிககே தனனையே உபாயமாக ஸவீகரிககமளவில குணுகுண நிருபணம பண்ணுதே ஸகல லோகங்களிலுள்ள வாகளுககம சரணவரணாஹமா யிருககையும் உபாயமான மாதரமாய ஒரு தேச விசேஷத்திலே போனால அநுபாவயமாமபடி யிருககையனறிககே வைல ஷணயத்தில் வாசியறிநதவாகளுககு *என்னமுதினைக கண்ட கணகள மறருன றினைக காணுவே* என்னுமபடி அநுபாவயமாமபடியிருககையுமாகிற இவை யெல்லாம அாசசாவதாரத்திலே பரிபூரணமாயிருககுமெனகை *ஸுருபாம பரதிமாம விஷ்ணு பரஸநநவதநேஷணம, கருதவாதமந பரீதிகரீம ஸுவாண ரஜதாதிபி தாமாசசயேத தாம பரணமேத தாம பஜேத தாம விசிநதயேத விசதயபாஸத தோஷஸது தாமேவ பரஹமருபிணீம* என்று இவவாசசாவதாரத் தில் ஆசரிதா உகநததொரு தரவயத்தைத் தனககுத் திருமேனியாகக கொண்டு அவாகளுககு உபாஸயனுமாய பராபயனுமாயிருககு மென்னுமிடம ஸ்ரீசௌநக பகவானுலும சொல்லப்பட்டதிதே (201)

202 இன்னமும் இவவாசசாவதார குணதிகயத்தை அருளிச செயயா நின்று கொண்டு இப பரபநதத்தைத் தலைக கடடியருளுகிருா (ஸவஸவாமி பாவத் தை) என்று தொடங்கி

202 ஸவஸவாமி பாவத்தை மாருடிககொண்டு அஜ்ஞரைப போலையும் அசகதரைப போலையும் அஸவதநதரரைப போலையும் இருககச செயதேயும், அபார காருணய பரவசனயககொண்டு ஸாவாபேஷி தங்கனையும் கொடுத்தருளுப

— ததவதரயம முற்றிற்று —

அதாவது ஸவதவமாதமநி ஸஞஜாதம ஸவாமி தவம பரஹமணி ஸதிதம எனகிறபடியே சேதநனுககு ஸவதவமும் தனககு ஸவாமிதவமும் வயவஸதித மாயிருகக இவன தன்னுடைமைகளோடொககத் தானையும் ஸஹ படிக்கமபடி ஸவாமிதவம இவன பககலிலும் ஸவதவம தன பககலிலுமாகத் தன னிசசையாலே மாருடிக கொண்டு யஸ ஸாவஜ்ஞஸ ஸாவவித பராஸய சகதிா விவிதைவ சருயதே* ந தஸயேசே கசசந* என்றும் *ஸாவேசவரஸ ஸாவதருக ஸாவவேததா ஸமஸதசகதி பரமேசவராககய என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாவஜ்ஞரூய ஸாவசகதியாய நிரங்குசஸவதநதரன யிருககிற தனனை அமைத் துக கொண்டு தன காரியமும் பிறா காரியமுமறிய மாட்டாத அஜ்ஞரைப போலையும் தனனைத் தான ரக்ஷிககமாட்டாத அசகதரைப போலையும் தனக கெனன வொரு முதனமையிலலாத அஸவதநதரரைப போலையும் இராநிறகச செயதேயும் விமுகரையு முடபட விடமாட்டாதபடி கரைபுரண்டு செல்லுகிற காருணய மிடவழககாயக கொண்டு நேதர புதர விதரணம முதலாக மோக்ஷ தான பாயநதமாக யதாதிகாரம சேதநருடைய ஸகலாபேக்ஷிதங்கனையும் கொடுத்தருளுமெனகை

அாசாவதாரஸ ஸாவேஷாம் பாநதவோ பகதவதஸல ஸவதவமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸவாமிதவம் மயி ச ஸதிதம் என்று அாசாவதாரமானது ஸா வாககும் பாநதவமாய பகதவதஸலமாயிருககும் ஸவதவமானது ஆதமாவின பககலிலும் ஸவாமிதவமானது என பககலிலும் வயவஸதிதமா யிருககுமென்றும் *இதிவயவஸதிதே சாபி மமாயம் கேசவஸ தவிதி மமாயம் ராம இதயேவ தேவ பரசுலாஞ்சந* என்றபடி சேஷிதவம் வயவஸதிதமாயிருககச செயதேயும் என்னு டைய கேசவனென்றும், பரசுவை அடையாளமாகவுடைய தேவனான ராமன என்னுடையவென்றும் *மமாயம் வாமநோ நாம நாரஸிமஹாகருதி பரபு வராஹவேஷோ பகவாந நரோ நாராயணஸ ததா* என்று என்னுடையவன இநத வாமனனானவன பரபுவான நரஸிமஹ ரூபியானவன, வராஹ வேஷத்தை யுடைய பகவான அபபடியே நரநாராயணன என்றும் ததா கருஷணச ச ராமச ச மமாயமிதி நிாதிசேத மதகராமவாஸீ பகவாந மமைவேதி ச தீா பவேத* என னும்படியே கருஷணனும் ராமனும் என்னுடையவென்னுஞ் சொல்லாநிறகும் என்னுடைய கராமத்திலிருககிற பகவான என்னுடையவ னென்றும் மமதவபுத்தி யுண்டாகா நிறகும் *சிநதயேச ச ஜகநநாதம் ஸவாமிநம் பரமாததத, அசகத மஸவதநதரஞ்ச ரக்ஷயஞ்சாபி ஜநாதநம்* என்று பரமாததததால ஜகந நாதனாய ஸவாமியான ஜநாததநனை அசகதனாகவும் அஸவதநதரனாகவும் ரக்ஷய பூதனாகவும் சிநதிப்பதுஞ் செயயாநிறகும் *ததிசசயா மஹாதேஜா புங்கதே வை பகதவதஸல ஸநாநம் பாநம் ததா யாதராம குருதே வை ஜகதபதி* என்று பெரிய தேஜஸஸையுடைய ஜகதபதியானவன பகதனாகு வதஸலனாக கொண்டு அவன இசசித்தபோது அமுது செயயாநிறகும் அபபடியே ஸநானத தையும் பானததையும் யாதரையையும் பண்ணுநிறகு மென்றும் *ஸவதநதரஸ ஸ ஜகநநாதோபி அஸவதநதரோ யதா ததா ஸாவசகதிா ஜகததாதாபி அசகத இவ சேஷட தே* என்று ஸவதநதரனாய ஜகநநாதனா யிருககச செயதேயும், அவன யாதொருபடி அஸவதநதரன அபபடியாகா நிறகும் ஸாவசகதியாய ஜகததுககு ஸரஷடாவா யிருககசசெயதேயும் அசகதரைப போலே சேஷடியா நிறகுமென றும் *ஸாவாந காமாந ததத ஸவாமயபி அசகத இவ லக்ஷயதே, அபராதாநபி ஜஞஸ ஸந ஸதைவ குருதே தயாம்* என்று எல்லா காமங்களையுங் கொடா நின்று ஸவாமியாயிரா நிறகச செயதேயும் அசகதரைப போலே காணப்படா நிறகும், அபராதங்களில் அறிவிலனாகா நினுகொண்டு எப்போதும் தயையைப பண்ணு நிறகுமென்றும் *அாசாவதார விஷயே மயாபி உததேசதஸ ததா, உகதா குண ந சகயநதே வகதும் வாஷசதைரபி* என்று, அாசாவதார விஷ யத்தில் என்னாலும் சுருங்கச சொல்லப்படவததனை குணங்களானவை நூறு வாஷங் கூடினாலும் சொல்ல சகயங்களல்ல வென்றும் *ருதே ச மத பரஸாதாத வா ஸவதோ ஜஞாநாகமேந வா* என்று என்னுடைய பரஸாத மொழிநதாலும் ஸவதஸ ஸிததமான ஜஞானமில்லாத போதும் சொல்ல முடியாதென்றும் *ஏவம் பஞ்சபரகாரோஹம் ஆதமநாம பததாம் அத, பூாவஸமாதபி பூாவஸமாத ஜயா யாமச சைவோததரோததர* என்றிப்படி பரவ்யூஹாதி பஞ்சபரகாரான நான அத பதிககிற ஆதமாகுகளுக்குப பூாவபூாவபரகாரங்களிறகாடடில உததரோத

தரபரகாரத்தில் ஸௌலபயததாலே சரேஷ்டனா யிருப்பேனென்றும்,* ஸௌலபயதோ ஜகத ஸவாமீ ஸுலபோ ஹயுதத ரோததர* என்று, ஜகத ஸவாமியான நான ஸௌலபயததாலே மேலே மேலே ஸுலபனாயிருப்பனிறே யென்றும் *ஸாவாதிசாயிஷாடகுணயம ஸமஸதிதம மந்தரபிமபயோ மந்தரே வாசயாத மநா நிதயம பிம்பே து கருபயா ஸதிதம* என்று ஸாவததையும் அதிசயிப்பதான ஷாடகுணய ரூபமானது மந்தர பிம்பங்களிலே நிறகுமென்றும் மந்தரத்திலே வாசயாதமநா நிறகும பிம்பத்திலே கருபையாலே நிறகுமென்றும் இப்படி அசசாவதாரத்தினுடைய குணதிகயம விஷவகஸேநஸமஹிதையிலே ஸாவேசவரன தனனாலே அருளிச செயப்பபட்டதினே

ஆஸதாம தே குணராசிவத குணபீவாஹாதமநாம ஜநமநாம ஸங்கயா பெளம நிகேதநேஷவபி குடிகுஞ்ஜேஷு ரங்கேசவர! அசசயஸ ஸாவ ஸஹிஷணு ராசசக பராதீ நாகிலாத மஸதிதி பரீணீஷே ஹருதயாலுபிஸ தவ கதச சீலாஜ ஜடபூயதே என்றும் அவதாரங்களை யருளிச செயத வனநகரத்திலே அசசாவதார வைபவத்தை ஸங்கரஹேண ஒருசலோகத்தாலே யருளிச செய்தாரிறே பட்டா

ஆக, ஈசவரனுடைய ஸவரூப வைலக்ஷணயத்தையும் அந்த ஸவரூபத்தையும் நிறம்பெறுத்தும் குணவைலக்ஷணயத்தையும் அக்குணங்களடியாக அவன பண்ணும் ஸருஷடியாதி வயாபாரங்ளையும் அப்படி காரண பூதனவவனுடைய ஸாவபலபரதவததையும் காரணதவாதயுபயோகியான விலக்ஷண விகரஹயோகத்தையும், அந்த விகரஹ வைலக்ஷணயாநு ரூபமான லக்ஷமீ பூமி நீளாநாயகதவததையும், அந்த விகரஹயோக பரயுகதமான பரதவாதி பஞ்சபரகாரதவததையும் அருளிச செய்து ஈசவரததவததை நிகமித்தாராயிறு. (102)

ஸ்ரீராம ஸ்வரூபஜயமகாஅரயகத தக்ஷயஸ்திப:

வ்யாவக்ஷாஸ்திநேஷுஸெ ஸௌஷ்டஜாசயொமிந

ஜீயா திருவடிகளே சரணம

ததவதரயத்தில் ஈசவரபரகரணம முற்றிற்று

ஸ்ரீமத வரவரமுநீந்தர கரநதமாலையில்

ததவதரயவ்யாககயானம

முற்றுப்பெற்றது

தத்வதாய தூண்களின் அட்டவணை

[லககம — சூரண்களின் வரிசை லககம]

அகிலேஹையபரதயரீக	142	ஆதமபேதம்	55	இவனகாரண	160
அசித்துக்கழிந்த	47	ஆதமஸவருபநாதான	42	இவனதானே	165
அசித்துஜஞானஞாந	77	ஆதமஸவருபமசென்று	4	இவனருன	180
அசுந்தயமாகை	19	ஆதமஸவருபமதேஹாதி	5	இவனுடைய	148
அஜடமாகில	71	ஆதமாஜஞானத்து	27	இவனேஸகல	152
அஜடமாகை	8	ஆதமாவிலும	83	இவற்றில	149
அஜடமான	81	ஆநந்தருபஜஞான	73	இவைகூடின	110
அண்டங்கள்	112	ஆநந்தருபமாகை	9	இவைபரகருதி	92
அண்டத்தை	111	ஆர்ஹதர்	23	இவைஸமங்களான	99
அணுவாய	10	ஆனாலஜஞான	63	ஈசவரன அகில	111
அணுவான	13	ஆனாலரீர்விகார	166	ஈசவரன ஸருஷ்டி	171
அதாவதுகட்டடங்க	147	ஆனாலபரி	168	ஈசவர ஸவருப	182
அதிலஅபரா	191	ஆனாலஸமஹார	163	ஈசவராதமக	75
அதிலஆதி	13	இத்தைச்சிலர்	80	உணர்ந்தவன	10
அதிலசில	65	இதிலநின்ற மருண	90	எப்போதுமுன்	12
அதிலபரதவ	183	இதிலநின்ற மவைகா	99	ஒருசிலநதிக	170
அதி ஸங்கர்ஷணர்	186	இதிலபரதம்	88	ஒருவன ஏககால	17
அதுதேஹபேதத	51	இதிலமுறபட்ட	123	ஒருவன ஸமஸரி	53
அதுச்சுருதிவிருத்தம்	24	இதிலவைகாரி	101	கரியாகுண	70
அதுசாஸதரவிரு	108	இதிலசுத்த	79	கரீதருதவம	35
அநதபக்ஷத்தில	50	இது அவிபகத	89	கரீதருதவபோகத	30
அநதரீயாமித்வ	198	இதுககுபர	162	கரீமபரதநதர	158
அநதரீயாமியா	144	இதுசுத்த	78	கரீமமடியாக	179
அநதனாகை	143	இதுதானஏக	68	காபிலர்	155
அநிருததர்	188	இதுதானகருஹ	41	காலந்தான	124
அநேகதேஹபரி	25	இதுதானபொங்கைமபுல	87	குணங்களா	91
அப்போதிவனுக்கு	32	இதுபரகருதி	120	குணவிநிமயம்	116
அப்போதுதேவமநு	58	இதுஸாதவிக	98	குணஸமஸாகக	34
அர்ச்சாவதார	200	இநதரீயதவாரா	67	சருதிஒளபாதிக	56
அவயக்தமாகை	18	இநதயுக்தி	7	ச்ரோதராதி	114
அவதார	194	இப்படி அசித்து	140	சரீரகத	145
அவைதன லிலே	197	இப்படி ஈசவர	151	சிததெனகிமது	3
அஹங்கார	100	இப்படியிரு	22	சிலர் ஆதமபேத	49
ஆகாசம்	117	இப்போதிவர்	61	சிலர் ஆவர	129
ஆகாசாதி	115	இமமுன நும	48	சிலர் இநதரீயங	107
ஆகையாலஈசவரன	159	இமமுன நும	174	சிலர் காலத்தை	125
ஆகையாலஆதம	60	இவர்களு	62	சிலர்குணங்க	31

சிலர்பரமானு	153	பத்குருதியென்கிறது	86	தஜஸஸுராக	94
சிலரைஸுகினாகவும	178	புரதயகுகதா	126	ருசிலகக	201
சேதநனுமகாரண	157	புரதயமநர்	187	வயுஹமாவது	184
சேஷமாதை	40	புரதாநம	156	விக்ரஹநதான்	181
ஜ்ஞாதாவென்றபேர்தே	29	புரஸரணமிலன	72	விதிசிவபாவக	192
ஜ்ஞானதைதபொழிய	37	புததர்னகிறது	48	விபவம	189
ஜ்ஞானமஅஜஞரீககு	150	புதவததிவ	185	விசிஷ்டவிசேஷண	169
ஜ்ஞானமநிதய	68	பரமானு	154	விஷசஸதராத்	74
ஜ்ஞானசரயமாகி	36	பரிமாணமும்	59	விஷமவிக்காரங்	97
ஜ்ஞானசரயமாகை	28	பலபரமானங்	190	விஷமஸருஷ்டி	54
ஜ்ஞானநதைக	148	பலருமதிக்கென்று	127	வேதேசிலர்	181
ஜஸ்ததுக்குஅக்ஷி	46	பலமஸாதுபரி	193	ஸதிதிபபிககை	172
ஜஸ்ததுக்குநிறம்	137	பலவேறுதுக்க	128	ஸ்திதியிலவி	176
தர்வயமான	69	பாவருபேண	130	ஸபர்சதநமாதர	103
தவகிநதரியததாலே	133	பூதங்களஆபயாய	109	ஸபர்சமஇத	139
தத்வதரய	2	பூதங்களிலஆகாச	113	ஸகரீககநரக	199
ததமாதர	104	பூதாதியிலநின	102	ஸகருபததுக்கு	167
தம்ஸஸு	95	பூதாதியிலேபிறக்கை	132	ஸகருபமதர்மி	64
தநியமமாகை	39	பூமிககு	138	ஸவஸவாமிபாவத	202
தேஜஸஸுக்கு	136	போகயங்களா	122	ஸ்வஸங்கலப	161
தேஜஸஸுபெனதிக	134	மணிதயுமணிதிபா	18	ஸத்வகுநய	119
தேஹாதிகள	6	மநுஷ்யதவம்	190	ஸத்வமஜஞான	93
நானறிவு	28	மறறையாநுகூலய	76	ஸம்ஸாரிகளுக்கு	82
நானென்றுதோற்றமுமை	84	மறறையிரண்டசித	121	ஸம்ஹரிககை	173
நித்யமாகை	11	மறறையிரண்டஹங்	105	ஸம்ஹாரத்திலருதர	177
நித்யரென்கிறது	45	மிசரஸதவமா	85	ஸம்ஹாரநதானும	164
நித்யோதித	193	முகதரென்கிறது	44	ஸாத்விகாஹங்	106
நிபரம்பமாகை	38	முமுகுசுவான	1	ஸம்ஸாரிக	33
நிர்விகாரமாகை	21	முனபுத்தை	118	ஸ்ருஷ்டியில	173
நிரவுயவமாகை	20	மோக்ஷதசை	57	ஸௌபரிசரீரத	52
				ஹருதயபரதேச	14

தத்வத்ரயவ்யாக்க்க்யான ப்ரமாணுநுக்ரமணிக்

123 அஇதிபகவதோ	171 அஜோஹயேக	192 அநாசசயாநபிவக்ஷ்யாமி
192 அகாயசிரதாஸம	101 அணவசச	145 அநசநய
164 அகிலபுவநஜநம	112 அண்டாநாமதுஸஹ	85 அநாதிமாயயாஸுபத
141 அகிலஹையபரதயநீக	132 அண்டாநதாவாததிரச்சாகா	120 அநாதிபகவாநகால
101 அகநிர்வாகபூதவாமுகம	79 அதயாககாநலதீபதமதத்	85 அநீசயா சோசதிமுஹய
113 அகநேரௌஷணயமபரகாசத	8 அதராயம புருஷஸஸவயம	9 அநுகூலமஸுகமது: கம
199 அங்குஷ்டமாதர புருஷோ	26 அதயோ வேதேதமஜிகராணி	148 அநுஷ்கதேநஸவபாவத
160, 162 அசிதவிசேஷிதாந	52 அதாதோபரஹமஜிஜஞாஸா	53 அநேகஜநமஸாநஸரீம
85 அசேதநாபராததாச	113 அதபயசசைதயம	143, 198 அநத பரவிஷ்டசசாஸதா
149 அஜடமஸவரதமஸமபோதி	98 அதாமம தாமமிதியா	199 அநதாயாமிஸவருபஞ்ச
17, 85 அஜாமேகாமலோஹித	(அவ) அநநதகலேசபாஜநம	3 அநநமயம
181 அஜாயமானோபஹுதா	„ அநநத பாரம பஹு	109 அநநமயப ஹிஸோமயமந:
171 அஜோநிதயசசாசவதோ	79 அநநதாசசாய மஹாவிபரநத	4 அநநமயபராணமய மநோமய
191 அஜோபிஸநவயயாதமா	174 அநந்யாதீநப்ரகாசதவ	56 அநயோநதா ஆதமாவிஜஞாந
		110 அபஏவஸஸாஜததௌ

தத்வத்ரயவியாக்கியான ப்ரமாண நுக்ரமணிகர்

79 அபராஜிதா	141 ஆந்தோப்ரஹ்ம	160 ஏதௌ த்வௌ புருளௌஷ
148 அபஹதபாப்மா	109 ஆப்யாயந்தேசதேநித்யம்	116 ஏவம் ஜாதேஷு பூதாநி
85, 162 அப்ரமேயோநியோஜ்ய	14 ஆராக்ரமாத்ரோஹபவரோபி	202 ஏவம் பஞ்சப்ரகாரோ஽ஹம்
151 அபிஷிஷ்யசலங்காயாம்	141 ஆர்த பிரதிஷ்டாஹீந	25 ஏவம் சாத்மா கார்தஸந்யம்
21, 24 அம்ருதாக்ஷரம்ஹரம்	141 ஆர்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்	120 ஏவம்து ப்ரஹ்மணௌ
41 அயமேவாத்மசரீரபாவ	10 ஆர்த்ரம் ஜ்வலதி	194 ஏவம் ஸ்திதிதேத்வதுபஸம்
106 அயமேவேந்த்ரியஸருஷ்டி	184 ஆவிராஸீத் பகவத;	39 ஏவமேவசாஸ்மிந்நாத்மநி
200 அர்ச்சகபராநிநாகில	10 ஆச்சர்யவத்ப்ச்யதிகச்சிதே	21 ஏவமேவாஸ்யபரிதரஷ்டு
200 அர்ச்சாபூஜாப்ரதிமயோ :	70 ஆச்ரயாதந்யதோவருத்தே	(அவ) ஏவம் ஸம்ஸருதிசக்ரஸ்தே
202 அர்ச்சாவதாரவிஷயே	151 ஆச்ரித ரக்ஷண விஷய	10 ஏவம் ஹி ஸுப்தோத்தி
202 அர்ச்சாவதாரஸ்ஸர்வேஷாம்	177 ஆச்ரித்ய தமஸோ வ்ருத்திம்	145 ஏஷ ஸர்வ பூதாந்கராதமா
3 அலபாத்தரம்பூர்வம்	202 ஆஸதாம்தே குணராசிவத்	39 ஏஷ ஸேதுர்விதரண
142, 166 அவிகாராயசுத்தாய	40 இச்சயா யது பாதேயம்	26 ஏஷ ஹி த்ரஷ்டா ச்ரோதா
21, 165 அவிகாரியோயம்	181, 194 இச்சாக்குஹீதாபிமதோ	35 ஏஷ ஹயேவ ஸாது கர்ம
89 அவ்யகதமக்ஷரேஸீயதே	39 இச்சாத ஏவ தவ விச்வபதா	14, 24 ஏஷோணுராத்மா சேத
19 அவ்யக்தோயமசிந்தயோ	202 இதிவ்யவஸததிதேசாபி	49 ஐததாத்மயமிதம ஸர்வம்
3 அசேஷசிதசித்வஸ்து	109 இதிறாஸ புராணப்யாம்	187 ஐச்வர்யவீர்ய ஸம்பேதாத்
103 அஷ்டௌப்ரக்ருதய.ப்ரோ	28 இதமஹமபிவேதயீதி	187 ஐச்வரியேணகுணேநாஸௌ
102, 103 „ ஷோடசவிகார	67 இந்தரியாணம் ஹி ஸர்வே	32, 34 கர்தா சாஸுராததவக்
35 அஸத்யமப்ரதிஷ்டம்தே	194 இயம வையுஹீவை	149 கர்த்ருதவநாமயததஸ்ய
45 அஸந்நேவஸபவதி	30 இஹஜடாமாதிமாம்கேசிதா	126 கலாமுஹுலாததா காஷ்டா
113 அஸ்யதேவ்ஸயவியதோ	102 ஈச்வராத் ப்ரக்ருதிபுருஷா	183 கலாமுஹுலாததாதிமயசச
109 அஹங்காரஸயேந்த்ரி	(அவ) ஈச்வரோஹமஹம்போகீ	181 கல்பே கல்பே ஜாயமநஸ்வ
150 அஹமஸம்யபராதாநாம	14 உதக்ரந்திகத்யாகதீநாம	44 கஷாயே காமபி பகலே
21 அஹம மம	148 உபாயுபாயபஜபுவோபி	181 காசாந்யாத்வாமருதே தேவி
35 அஹம்ஸர்வஸ்ய பரபவ .	184 உபாஸசாநுகரஹார்த்தம்	180 காரணந்து த்யேய
45, 85 அஹருதஸஹஜதாஸ்யா	170 ஊர்ண நாபிரீயதா ஸருஷ்ட்	31 கார்ய காரணகாதருதவே
103 ஆகாசஸ்து விசுர்வாண	151 ஊர்தவம் மாஸாந் ஜீவிஷ	170 கார்யேநந்தேஸவதநு
103 ஆகாசம் சப்தமாத்ரம்து	202 ருதேசமத்ப்ரஸாதாத்வா	126 காலஸ்வரூபம்
118, 103 ஆகாசச்சப்தமாத்ரஸ்து	(அவ) ஏகம் சங்காதலக்ஷாச்ச	79 காலாதீதமநாத்யந்தம்?
130 ஆகாசே சரூபாக்க்யதா	112 ஏககாலேத ஸருஜயந்தே	120 காலேசம்ஸதியோக்யதாம்
130 ஆகாசே சாவிசேஷாத்	16 ஏகமேவாத்விதீயம்	120 காஷ்டாபஞ்சதசக்க்யதா
8 ஆத்ம ஸம்வேத்யம் தத்	49 ஏகஸஸந் பஹுதா விசார .	7 கிம்த்வமேச்சிர கிநநு
8, 142 ஆத்மாஜஞானமயோமல	176 ஏகாம்சேந ஸததிதோ	35 க்ருத ப்ரயத்நா பேக்ஷஸ்து
181 ஆத்மானமஸ்ய ஜகத .	109 ஏகாதசம் மநஸசாத்ர	193 கேசவாத்யம் த்ரயம தத்ர
152 ஆத்மா வாகிதமேக ஏவ	175 ஏகேநாம்சேந ப்ரஹ்ம	193 கேசவாத்யா குணத்யக்ஷ
3 21 ஆத்மா சுத்தோக்ஷர்ச்சாந்த	148 ஏகைகஸ்யகுணஸ்யவிப்ரு	112 கோடியோஜனமானஸ்து
35 ஆதாவிச்வரதத்தயைவ	152 ஏகோஹவை நாராயண	70 கரியாச்ரயோத்ரவ்யம்
103 ஆத்யாத்யஸ்யகுணானோநாந்	39 ஏததத்ஸாவம ப்ரஜ்ஞாநே	85, 162 க்ரீடதோ பாலகஸ்யேவ
19 ஆதயோவ்யுஹோமயா	112 ஏததண்டகடாஹேந	150 க்வாஹமத்யந்த துர்புததி
184 ஆந்த்யாத்வஸேநாநே	193 ஏததந்தாகதாஸஸாவே	150 க்ஷம. ஸாபராதே
158 ஆந்தமய .	39 ஏதஸ்யவா அக்ஷரஸ்ய ப்ராச	79 க்ஷயந்தமஸ்யரஜஸ பராகே
		2 க்ஷரம ப்ரதாநமருதாக்ஷரம்

3, 141 க்ஷராத்மாநா வீசதே தேவ
89 குணத்ரயவைஷ்ட்ய ஸ்யாந்
85 குணஸாம்யமநுத்ரித்தமந்யூ
97 குணஸாம்யாத் ததஸ் தஸ
16 குணாத்வாலோகவத்
70 குணாச்ரயோத்ரவ்யம்
92 குண : ப்ரதானம்
185 குணைஷ்டுஷ்டிபிஸ்த்வேதை:
85, 171 கௌரநாத்யந்தவதி
109 க்ராணாநீநாமிந்த்ரியாணம்
148 சதுர்முகாயு :
184 சதுர்விதஸ்ஸ பகவான்
141, 180 சதுர்விதா பஜந்தேமாம்
174 சதுர்விபாகஸ்ஸமஸ்ருஷ்ட
193 சாதாராத்மயமதோபீத்தம்
3 சித்சிதீச்வரதத்ஸ்வபாவ
202 சிந்தயேச்ச ஜகந்நாதம்
18 சேதனாதிபோக்யாநிகட
149 ஜகத்ப்ரக்ருதி பாஸோய :
75 ஜகத் ஸர்வம் சரீரம் தே
152 ஜந்மாத்யஸ்ய யத :
44 ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு
26 ஜாநாத்யேவாயம் புருஷ :
(அவ) ஜாயமானம் ஹி புருஷம்
171, 56 ஜ்ஞாஜ்ஞாத்வாவஜா
148 ஜ்ஞாநசக்தி பல ஜச்வரீய
68 ஜ்ஞாநம் வைராக்யமைச்
87 ஜ்ஞாநமாத்ரவ்யபதேசஸ்து
36 ஜ்ஞாநஸ்வரூப மத்யந்த நிர்
36 ஜ்ஞாநஸ்வரூப மகிலம்
10 ஜ்ஞாநாநந்த மயஸ்த்வாத்மா
10 ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷணம்
1 ஜ்ஞாநாந்மோக்ஷ ;
14 தஇமே சத்யா : காமா
8 தச்சஜ்ஞாநமய 0 வ்யாபி
158 தத க்ரோத பரீதேந
171 தத : ஸ்வயம்பூர் பகவான்
186 தத்ர ஜ்ஞாநபலத்வந்த்வாத்
185 தத்ரதத்ராவசிஷ்டம்
93 தத்ர ஸத்வம் நிர்மலத்வாத்
1 தத்வ ஜ்ஞாநாந் மோக்ஷம்

1 தத்வ ஜ்ஞாநாந் மோக்ஷ
75 தத் ஸர்வம் வை ஹரேஸ்
172 தத்ஸரஷ்ட்வா
202 ததா க்ருஷ்ணச்ச ராமச்ச
79 ததக்ஷரே பரமே வ்யோமந்
112 ததநந்த மஸங்க்யாத
165 ததாத்மாநம்ஸ்வயமகுருத
202 ததிச்சயா மஹாதேஜா
172 ததேவாநுப்ராவிசத்
37 தத்குண ஸாரத்வாத்
142 தத்ப்ரஹம பரமம் நித்யம்
53 தத்விஜ்ஞாநார்த்தம்
104 தந்மாத்ராண்யவிசேஷாணி
197 தபஸாரதிதோ தேவ .
171 தம : பரே தேவ ஏகி பவதி
79 தமஸ பரஸ்தாத்
79 தமஸ ஸ்துபாரே
95 தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம்
1 தமேவம் வித்வான்
67 தயாநிரோஹிதத்த்வாச்ச
14 தஸமால்லோகாத்ப்ரேதி
104 தஸ்மிந்ஸதஸ்மிந்ஸ்து தந்
49 தஸ்யோபாதாந பாவேபி
35 தாநஹம் த்விஷத . க்ருராந்
75 தாநிஸர்வாணி தத்வபு
188 துரீயோயம் ஜகந்நாத :
148 தேஜோபலைச்வரீய
116 தேஜோவாரிம்ருதாம் யதா
14 தேந ப்ரத்யோததேநைஷ ;
35 தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம்
101 தேஷாம்த்வயவான் ஸுக்ஷ
79 தேஷாமபீயத் பரிமாணம்
103 தேப்யஸ்தந்மாத்ரேப்ய :
112 தேஷாமேஷாம்கேசன
101 தேஜஸாநீந்த்ரியாண்யாஹு
85 த்ரிகுணம் கரீமணம் கேஷத்
171 த்ரிகுணம் தஜ்ஜகத்யோநி :
114 த்வக்சக்ஷுர் நாளிகா
113 த்வசாபீஜமிவாப்ருதம்
45 த்வதீயபுக்தோஜ்ஜித
85 த்வம்ந்யஞ்சத்பிருதஞ்சத்பி :

150 தயாபர வ்யஸனஹரா
112 தசோத்தரேண பயஸா
40 தாஸ்பூதாஸ்வதஸ்ஸர்வே :
79 திவ்யாவரணசதஸஹஸ்ராவ்
79 தேவாநாம் பூரயோத்யா
79 தேவித்வந்மஹிமாவதி :
141 தேவேந்த்ரஸ்த்ரிபுவனம் :
(அவ) தேவோஹம் மநுஷ்யோ
4 தேஹேந்த்ரியமந . ப்ராண
85 தேவீஹ்யேஷா குணமயீ
148 தோஷோபதாவதி
39 த்யௌஸ்ஸ சந்த்ராரீக நக்ஷ
127 த்ரவ்யாணி ப்ரதிவ்யப்தேஜ :
149 த்விஷதந்நம் நபோக்தவ்யம்
141 தர்மார்த்தகாம மோக்ஷாக்ய :
44 தர்மேணோபாபமபநுததி
82 தியஸ்ஸ்வயம் ப்ரகாசத்வம்
120, 183 நகாலஸ்கத்ரவை ப்ரபு :
112 நக்ரமேணவித்தம் தத்
129 நசப்ரதிவ்யாத்யபாவ
12 நஜாயதே ம்ரியதேவா
12, 31 நஜாயதே வ்ரியதே வாபிகச்
151 நஜீவேயம் க்ஷணமபி
79 ந தத்ர ஸுரீயோபாதி
143, 148 ந தத் சமச்சா ப்யதிகச்ச
181 ந தஸ்ப்ராக்ருதா
160, 202 ந தஸ்யேசே கச்சன
26 ந பச்யோம்ருத்யும் பச்யதி
148 நஹி தஸ்ய குணா : ?
68 நஹிவிஜ்ஞாநுர் விஜ்ஞாதே :
110 நானாவீர்யா : ப்ருதக்பூதா :
31 நான்யம் குணேப்ய : கரீதாரம்
120, 164 நிகில ஜகதுதய
12, 45, 55, 57 நித்யோ நித்யாநாம்
143 நித்யம் விபும் ஸர்வகதம்
193 நித்யோதிகாத் ஸம்பபூவ ?
180 நிம்நோந்நதஞ்ச கருணம்
160 நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம்
1 நிரஸ்தாதிசயாஹலாத
166 நிர்குணம் நிரஞ்ஜனம்
10, 46 நிர்வாணமய ஏவாயம்

தத்வத்ரயவியாக்கியான ப்ரமாண நுக்ரமணிகை

45 நிவாஸசய்யாஸன	2 ப்ரதான கேஷத்ரஜ்ஞபதி :	187 மநஸோயமதிஷ்டாதா
141, 199 நீலதோயத மத்யஸ்தா	120 ப்ரதானபுருஷவ்யக்த	187 மநூநாம் ஸர்கமகரோத்
49 நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சன	103 ப்ரதானதத்வமுஃபூதம்	103 மநோபுத்திரஹங்கார
22 நைநம்சிந்தந்திசஸ்த்ராணி	16) ப்ரளய ஸமயஸுஃபூதம்	182 மம ப்ரகாரா : பஞ்சேதி
128 நைவாஸ்தமயமர்கஸ்ய	98 ப்ரவ்ருத்திஞ்ச நிவ்ருத்திஞ்ச	57 மம ஸாதர்ம்யமாகதா :
7 பஞ்சபூதாத்மகே தேஹே	160 ப்ராஜாபத்யம் த்வயாக்ரீம	202 மமாயம் வாமநோ நாம
7 பஞ்சவிம்ச ஆத்மாபவதி	89 ப்ராதுராளீத்தமோநுத :	98 மஹான்வை புத்தி லஷண :
7 பஞ்சவிம்சோஸ்யம் புருஷ :	191 ப்ராதுர்பாவாஸதுமுக்யா	35 மாமாத்ம பரதேஹேஷு
79 பஞ்சசக்திமயே திவ்யே	189 ப்ராதுர்பாவோத்விதாப்ரோ	194 மாயாவயுநம் ஜ்ஞாநம்
112 பஞ்சாசத்தகோடி விஸதாரா	3 ப்ரேகேஷாபலப்திச்சித்ஸம்	57 முக்தாநாம் பரமாகதி :
196 பதிவ்ரதா தர்ம ரா	180 பலமத உபபத்தே	32 முமுக்ஷு ப்ரஹ்மோபாளீத
199 பத்மகோசப்ரதீகாசம்	149 பலம்தாரண ஸாமர்த்யம்	86 மூலப்ரக்ருதிரவிக்ருதி :
193 பத்மநாபாதிகாஸ்ஸர்வே	186 பவேநஹரதீதம்	31, 92 மூலப்ரக்ருதிர் நாம
40 பரகதாதிசயாதாநேச்சா	194 பஹுதாவிஜாயதே	112 மோததே பகவான் பூதை
40 பரவாநஸமிகாகுஸ்த	165 பஹுஸ்யாம்	38 ய ஆத்மநி திஷ்டன்
120 பரஸ்ய ப்ரஹ்மஜ்ஞோருபம்	181 பஹுநி மே வ்யதீதாநி	3, 198 ய ஆத்மானமந்தரோயம்
35 பராத்து தச்ச்ருதே :	194 181 பீபர்திகௌஸ்துபமணி	1 யம் யம் ஸப்ருசதி பாணிப்
141 202 பராஸ்யசக்தி : விவிதை	192 ப்ரஹ்மருதரார்ஜுநவ்யாஸ	7 ய : பர ப்ரக்ருதே, ப்ரோக்தா.
148 பராஸ்யேதி—ஜ்ஞானசக்த	152 ப்ரஹ்ம வா இதமேகமே	12 யத ப்ரஸுஹதாஜகத :
195 பரித்ராணாய ஸாதூநாம்	177 ப்ரஹ்மாதக்ஷாதய : கால :	19 யதச்சேத்யாதிவிஸஜாதீய :
1 பரீக்ஷ்ய லோகாந்	158 ப்ரஹ்மாத்யாஸஸகலா :	12, 141 யதோ வா இமானிபூதாநி
1 பசுரீமநுஷ்ய : பக்ஷீ வா	49 ப்ரஹ்மாத்தவைதம்	148 யதோ வாசோ நிவர்தந்தே
114 பாயுபஸ்தௌகரௌ	85 பகவதஸவருபதிரோதானகரீ	183 யத்காலாதபசேலிமம்
7 பிண்ட : ப்ருதக்யத	188 பகவந் தேவதேவேச	111 யத்கிஞ்சித் ஸ்ருஜ்யதே யேந
181 பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசிததா	85 பகவந் மாயாதிரோஹித	117 யத்க்ருஷ்ணம் தத் ப்ருதிவீ
49 புமாந்நதேவோநநரோநபச :	16 பகவாநசயுதோபீத்தம்	79 யத் தத் புராணமாகாசம்
49 புருஷஏவேதம் ஸர்வம்	193 புஜாயுதாநாம் நியம .	183, 45 யத்ரரீஷ்ய : ப்ரதமஜ்ஞா :
188 புருஷோபி மஹாதயக்ஷ .	102 பூததந்மாத்ர ஸாகோயம்	45, 183 யத்ரபூர்வே ஸாத்யா
185 பூர்ணஸதிமிகஷாட்குண்ய :	7 பூதாநிச கவர்கேண	103 யதா ப்ரதானேநமஹாந்
187 பூர்ணஷட்ஸ ணஏவாயம்	110 பூதேப்யோண்டம் மஹா	148 யதா ரத்நாநி
193 பூர்வோத்பந்நாத்வைபவீய	112 பூமண்டலம் சதகோடி	165 யதாஸோம்டைகேந
1 ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதா	113 பூமேர்கந்தகுணம்	40 யதேஷ்ட விநியோகாரஹம்
120, 156 ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சை	127 பூராபோஜ்யோதிரநில .	69 யதோதபாநகரணாத்
12 ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சைவ	1, 3 போக்தா போக்யம் ப்ரேரி	170 யதோர்ண நாபிஸ்ஸ்ருஜதே
181 ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய	200 பெளமநிகேதநே ஷ்வபி	117 யதக்நே ரோஹிதமருபம்
86, 165 ப்ரக்ருதிச்ச ப்ரதிஜ்ஞா	149 மங்களகுணௌகதுகா :	117 யதக்நேர்லோஹிதம்ருபம்
34, 92 ப்ரக்ருதே : க்ரீயமாணகி	189 மகிச்சயாஹி கௌணத்வம்	176 யத்வைகிஞ்சமநூரவதத்
149 பரக்ருஷ்டம் விஜ்ஞாநம்	126 மதுச்சமாதஷ்ச	67 யயாகேஷத்ரஜ்ஞசக்திஸ்ஸா
12 ப்ரஜாபதி : ப்ரஜா அஸ்ருஜத	176 மத்யேவிரிஞ்சகிரிசம்	98 யயா தர்மமதர்மஞ்ச
79 ப்ரஜாபதேஸ்ஸபாவம்	101 மநஷ்ஷஷ்டாணீந்த்ரியாணி	57 யஸ்மிந் பதே விராஜந்தே
16 ப்ரஜ்ஞயாவாசம் ஸமாருஹ்ய	161 மநஸைவஜகத்ஸருஷ்டிம்	41 யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம்

3, 143 யஸ்யாத்மா சரீரம்	120 விஷ்ணோ:ஸ்வரூபாத்பரத்	151 ஸர்வரஸ.
40 யஸ்யாஸ்மிந்நதமந்தரேமி	188 விஹாயசுத்த ஸர்கஞ்ச	181 ஸர்வஸத்வ மனோஹர.
141, 202 யஸஸர்வஜ்ஞஸஸாவ	99 வைகாரிகஸதைஜஸச்ச	47, 65, 67 ஸர்வம் ஹ பச்யப்பச்
36 யாவதாத்மபாவித்வாச்ச	183 வைகுண்டேது பரலோகே	111 ஸர்வஸயசாஹம் ஹ்ருதி
183 யாவை நஜாது பரிணாம	141, 182 வைகுண்டேது பரே	202 ஸர்வாதிசாயி ஷாட்குண்யம்
165 யேநாச்ருதம்ச்ருதம்	179 வைஷ்ணவ நைர்க்ருண்யேந	202 ஸர்வாங்காமாந் தகத்
195 யே பக்தா பவதேக	188 சக்தி தேஜஸஸமுத்கர்ஷாத்	197 ஸர்வாவர்த்தேஷுவை
14 யேவை கேசாஸ்மால்	188 சக்த்யா ஜகதிதம் ஸர்வம்	202 ஸர்வேச்வரஸ்ஸர்வத்ருக்
அவ) யோந்யதாஸந்தமாத்மாநம்	113 சப்தமாத்ரம் ததாகாசம்	149 ஸஹகாயந் நபேக்ஷாயா
180 யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி	109 சப்தச்ச்ரோத்ரம் ததாகாதி	98 ஸாத்வினோ ராஜஸசசைவ
36 யோ விஜ்ஞானேதிஷ்டந்	101 சரீரம் யதவாப்நோதி	195 ஸாதவ உக்தலக்ஷண
79 யோவைதாம் பரஹ்மணோ	32 சாஸநாத சாஸ்தரம்	57 ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நாயே
82 யோ வேத்தி யுகபத்ஸர்வம்	198 சாஸ்தாவிஷ்ணு அசேஷ	85 ஸிதாஸிதாச ரக்தாச
105 ரஜ: ப்ரவர்தகம் தத்ர	(அவ) சாஸ்த்ரஜ்ஞான பஹுக்	176 ஸுரந்ரதிரச்சாமவதரந்
94 ரஜோ ராகாத்மகம் வித்தி	186 சாஸ்த்ர ப்ரவர்தநம்சாபி	201 ஸுருபாம் ப்ரதிமாம்
103 ரஸமாத்ராணி	32 சாஸ்த்ர பலம் ப்ரயோக்தரி	183 ஸூர்யகோடிப்ரதிகாசா
162 ரூபப்ரகாரபரிணாமக்ருத	53 சுகோ முககோ வாமகே	112 ஸூர்யாண்டகோலயோர்
162 லோகவத்துலீலாகைவல்யம்	112 சுகலக்ருஷ்ணாருணா பீதா	165 ஸருஷ்டௌ ஸருஜதி
45 வநாத்ரிநாதஸய ஸுஸுந்த	45 சேஷ சேஷாஸன கருட	161 ஸோகாமயத பஹுஸயாம்
151 வரதஸகல மேதத்ஸம்ச்ரிதா	149 ச்ரமஹாநிஸ்து யா	111 ஸோபித்யாய சரீராதஸ்வாத்
143 வர்ஷாயுதை. யஸயகுணா	26 ஸ ஆதமா மநஸைவ	41 ஸோம ப்ரதமோவிவிதே
76 வஸ்த்வேகமேவ து காய	165 ஸ ஏவ ஸருஜய ஸச ஸர்க	188 ஸோயம் ப்ரத்யும்ந நாமா
113 வாயோஸ்ஸ்பர்சேந்த்ரிபம்	186 சங்கர்ஷணஸது தேவேச	183 ஸோயம் ஸமஸ்கஜீ வானாம்
112 வாரிவஹநயநிலாகாசை.	67 ஸ சாஸ்த்யாய கலபதே	181 ஸௌந்தர்ய ஸௌந்த்ய
14, 24 வாலாக்ரஸதபாகஸ்ய	185 ஸம்பூர்ண ஷட்குணஸதே	202 ஸௌலபயனோ ஜகத்
16 வாசபதோமதாந்தர	141, 166, ஸத்யமஜ்ஞானமந்தம்	103 ஸ்பர்சமாத்ரஸது
85 விகாரஜநீமஜ்ஞாம்	92 ஸதவரஜஸதமாம்ஸி	45 ஸ்வச்சந்தாநு வர்த்தி
162, 173 விசித்ரா தேஹசம்பத்தி.	85, 92 ஸத்வம் ரஜஸ தம இதி	202 ஸவ நதரஸய ஜகந்நாத
26 விஜ்ஞாதாரமரே கேநவிஜா	148 ஸதவாதயோந ஸந்தீசே	202 ஸவதவாமாதமநிஸஞ்ஜாதம்
8, 20 விஜ்ஞாந கந.	57, 181 ஸதா பச்யந்தி ஸூரய.	148 ஸ்பாஷிகோ நிரஸத
36 விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே	152 ஸதேவ ஸோம்யேதம்	14 ஸவரூபமஹ்மாத்ரம்ஸ்யாத்
141 விஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம	181 ஸதைக ரூபாய	199 ஸவர்க நரக ப்ரவேசேபி
20, 36 விஜ்ஞாநமய.	45 ஸந்தமேநம் ததோ	32 ஸவர்ககாமோயஜேத
4 விதயச்ச வைதிகா:	12 ஸம்மூலாஸ ஸோம்யேதமா	148 ஸவாபாவிஜ்ஞான பலக்
116 விநிமய, பரஸபரஸம்மி	112 ஸப்ததிஸது ஸஹஸராணம்	141 ஸ்வாபிநாந்தய நிரவத்ய
112 விநிவ்ருத்தாதி காராஸது	142 ஸமஸத ஹேய ரஹிதம்	141 ஸ்வாபிமக நுருபைகரூப
193 விபவா: பத்மநாபாத்யா.	141 ஸமஸ்த கலயாணகுணாத்	40 ஸவேஜஜ்ஞானேச்சாயஜிதே
189 விபவோபி ததாநந்த;	110 ஸமேத்யாந்யோந்ய	31 ஹந்தாசே மநயதே ஹந்தம்
186 விவேகாநந்தரம் தேவ	151 ஸமோஹம் ஸர்வபூதேஷு	112 ஹரே விஹரஸி கரீடா
145 விஷணவேஸர்வஜிஷணவே	194 ஸம்பவாம்யாத்மமாய	157 ஹிரண்யகாபஸஸமவர்த்தக
177 விஷ்ணுர் மந்வாதய	49 ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம	14 ஹ்ருதிஸ்யேவாயமாத்மா
		8 ஹ்ருத்யந்தர்ஜீயோதி புருஷ
		30 ஹேயோபாகேயதா
		141 ஹர்ச்சதே லக்ஷ்மீச்ச பத்ந்